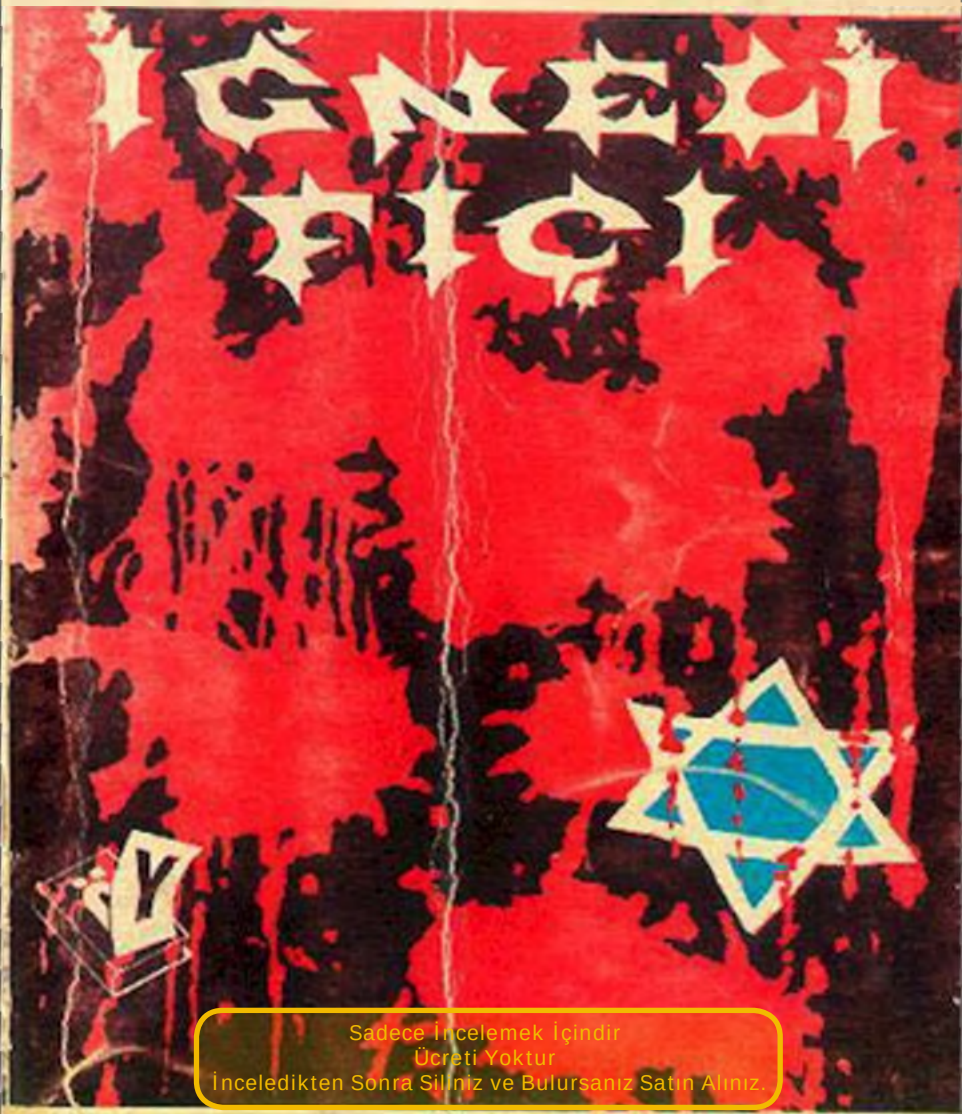
Tarih boyunca YAHUDİ MEZALİMİ

Sadece İncelemek İçindir
Ücreti Yoktur
İnceledikten Sonra Siliniz ve Bulursanız Satın Alınız.

Cevat Rıfat ATİLHAN

Levent Şanverdi Arşivi

Cevat Rıfat Atilhan

40 yılı aşan çetin ve ıztırap dolu bir mücadeleden sonra bugün... elli birinci eserini okuyuculara sunmakla bahtiyardır.

Levent Şahverdi Arşivi

TÜRK ADALETİNİN ÇOK KIYMETLİ TARİHİ BİR İLÂMI

Cihanşümul Türk Adaleti, bu kitapta okuyacağınız tüyler ürpertici vak'aların doğruluğuna mühür basmıştır. İstanbul Kadılığı 1127 Hicri tarihinde verdiği ilâmla, İğneli fıçı'ya atılmak üzere kaçırılan Ahmet isimli bir yavrucağın katilleri hakkında aşağıda okuyacağımız hükmü vermiştir. Bu ilâm, İstanbul'da Başvekâlet Arşivinden alınarak, aynen aşağıya konmuştur.

MASUMU AHZ EDENLER :

MENAHİM yahudi. SEBETAY yahudi. ARAM yahudi.

Zikrolunan üç nefer Yahudihane önünde salb olunmak üzere.

Yahudihane havalisinde olan yahudilerin umurlarına karışan belli başlılar.

Haham AVRAM yahudi. Haham İLYA yahudi. Kethüda ARON yahudi. Kethüda YAKO yahudi.

Zikrolunan dört nefer ehl-i iyalleriyle Sakıza nakil habsine bend olmak üzere.

YAHUDİ HANE KURBİNDE OLUP AHZ OLUNANLARDIR:

İsak yahudi. Yeset yahudi. Bakkal Avram yahudi. Ferraş Damyal yahudi. Sarya yahudi Ferraş Mösyö yahudi.

Zikrolunan yedi nefer efil iyalleriyle İznik'te nefi ve idâ olunmak üzere

Bu; Türk Adaletinin bir ilâmı ve imzasıdır. Bunun karşısında akan sular durur, başka delil istemez!

Levent Şahverdi Arşivi

İĞNELİ FIÇI

İğneli fıçı... Acaba bir efsane, bir yalan ve yahut iftira mı?

İnsanoğlu, hele din ve mukaddesat namına insan öldürür, onun kanını içer mi? Kalbinde zerre kadar his, ruhunda nebze vicdan ve esalet olan bir insan, masum bir çocuğu ve yahut kendi halinde bir hemcinsini öldürüp onun kaniyle ruhî ihtiyaçlarını tatmin edebilir mi?

Bu bir sürü sual, asırlarca büyüklü küçüklü yüz milyonlarca insanın zihnini kurcalamış, şuurunda yer etmiştir...

İnsanların kafalarını yoran ve vicdanlarında ihtizazlar yapan bu kanlı hikâyeler, bu tüyler ürpertici facialar muhakkak ki çoklarımızın havsalasına sığmamıştır. İçimizden pek çokları, aklın, mantığın ve bilhassa vicdanın hazmedemediği bu hikâyelerin birer iftira ve yalandan ibaret olduğuna karar vermiş ve iğneli fıçı, yaramaz, çocukları korkutmak için uydurulmuş masallar zannedilmiştir.

Acaba hakikat nasıldır? Bu kitap bu mevzuda kat'î bir fikir verebilirse ne mutlu!

★

Yahudilerin hamursuz bayramı her sene kendilerine karşı birçok ithamlar tevcihine sebep oluyor. Bu ithamlar bütün dünyanın büyük hahamlariyle büyük Yahudi zenginlerini telâşa düşürüyor.

Eğer bizleri buna benzer cinayetlerle suçlandırsalardı, biz omuzlarımızı silker, geçer giderdik. ONLAR kızıyor ve ateş püskürüyorlar. Her halde bu telâş boşuna ve sebepsiz değildir.

★

Levent Şahverdi Arşivi

Sene 1900... Fransa'da Nant şehrinin bütün gazeteleri LOİRE nehri rıhtımlarından birisinin üzerinde akaju ağaçlarının dibinde sabah karanlığı, kanı alınmış bir insan cesedi bulunması dolayısiyle İĞNELİ FIÇI'dan, dinî cinayetlerden hareketle bahsediyorlardı. Mesele, bermûtad yüksek maliyenin; gazeteleri ve yazarlarının namus ve vicdanlarını para ile satın almış olan malûm kuvvetin tesir ve tazyikiyle der'akap örtbas edildi. Hattâ Paris gazeteleri bundan asla bahis bile etmediler, edemezlerdi... Bununla beraber bazı mecmualar vak'aya parmak bastılar, meselâ:

«La Vieille France» mecmuasının 27 nci sayısının 15 inci sahifesinde şu yazılar okundu:

«Okuyucularımıza, Azizlerin hayatını okumalarını tavsiye ederiz. Kari'ler orada fiç işitilmemiş misaller ve vak'alar göreceklerdir. Meselâ: 24 Mart tarihi, şehit çocuk, mukaddes SİMEON bayramına müsadifti.»

Mortagn baş rahibi M. Prevorst'un yazmış olduğu «Bulandistlere göre azizlerin hayatı» namındaki eserde ma'sum SİMEON'un katli hâdisesi yahudi meselesinin tetkikine iyi bir mukaddime teşkil ediyordu. Baş rahip şöyle yazmaktadır:

«İşte hamursuz yaklaştı. 15, 16, 21, 22 Nisan (dört seneden beri Rusya'da hıristiyan çocuklarına kıran geldi.» (!)

---

(1) Esasa girmeden evvel bizim büyük gazetelerimizden YENİ SABAH'ın 23 Mayıs 1954 tarih ve 5464 sayılı nüshasının 5 inci sahifesinde, «Cehennemde gördüklerim» başlıklı tefrikada meşhur pilot Mehmet Altınbay aynen şöyle yazmaktadır:

... Her gün şehirde birçok çocuk kayboluyor, halkın heyecanı büsbütün artıyordu. Kimse, hattâ resmî makamlar bile bu kaybolmalar hakkında bir şey bilmiyordu. Çünkü kaybolan çocuklara dâir en küçük bir iz ele geçiremiyor, bu ise halkın korkusunu büsbütün körüklüyordu.

Nihayet öyle bir hâl baş gösterdi ki, Odesalılar çocuklarını kapılarının önüne bile bırakamaz oldular.

Her yerde ve her zaman olduğu gibi halk Yahudileri de unutmuyordu. Çünkü Rus halkı, ihtilâlden evvel olduğu gibi, ihti-

Levent Şahverdi Arşivi

TALMUT, sâliklerine yahudi olmayanların katlini emreder. Bu, münakaşa kabul etmez bir hakikattir. Yahudiler müteмadiyen harb çıkararak beş sene zarfında on yedi milyon insanın mahvına sebep olcular. Ve bu harb sayesinde ellerinde bulunan kurşun ve nikel madenlerini satarak yirmi milyar dolar kazandılar. Her yahudi başlı başına böyle bir servete konamayacağı için hamursuz bayramlarına yakın teker teker ve ihtiraslarını tatmin ederler.

Hamursuza âit cinayetler çoktur ve malûmdur. Bu vak'alardan birtanesi için Arab memleketlerden birindeki mahkemede büyük bir dâva açılarak mesele sonuna kadar incelenmişti (1). Bu dâva 3 Şubat 1840 tarihinde Şam'da vukua gelen Papaz TOMA'nın iğneli fıçıda öldürülmesi hâdisesidir. Bu dâvanın dosyası hâlâ Fransa Hariciye Nezaretinde bulunmaktadır. Bununla beraber bu dosyayı tetkik edebilmek imkânsızdır (2).

---

lûden sonra da Komünist Partisi saflarında rol alarak türlü fenalıklar yapan Yahudilerden nefret ediyordu. Şöyle diyorlardı:

«Rus milletine düşman olan Yahudiler, bu çocukları kaçırarak yabancılara satıyor!»

Şehir böylece birbirine uymayan rivayet ve dedikodular içerisinde çalkalanıp dururken kimsenin tahmin edemiyeceği korkunç hakikat bütün çıplaklığıyle meydana çıktı.

Bir gün, bir ustabaşının evinde yemek yenirken, etin içinde insan tırnağı bulundu. Bu hele bir mânâ veremeyen uştabaşı, vaziyetten polisi haberdar edince, polis ciddî bir surette hâdiseye el koydu...

Polis, gizli yaptığı araştırmalar sonunda, şehirdeki bir çok kasap dükkânlarında hayvan eti yerine INSAN etinin satıldığını meydana çıkarmıştır...

(1) 1840 tarihinde Şam şehrinde işlenen bu meşhur ve menfur cinayete âit malûmat ve mahkeme zabıtları bu kitapta aynen yazılıdır.

(2) Türk ve Mısır hükümet makamları arşivlerinde de bulunan bu dosya münderecatını, okuyucular bu kitapta dehşetle mütâlaa edeceklerdir.

Levent Şahverdi Arşivi

Albert Monoit «Dinî Cinayet» isimli eserini yazarken bu dosyayı tetkik etmek istemişti. Müracaatı boşa gitmiştir. Kendisine verilen cevapta:

Bu tarihi vesaikin henüz halk efkârına arz edilmesinin zamanı olmadığı bildirilmiştir.»

Meşhur müellif Henri Desportes'in 1889 senesinde neşrettiği «Kanun Esrarı» namındaki kitapta bu meseleye âit vesâikin 1870 senesinde yahudi Crémieux'nin nazırlığı zamanında ortadan yok edilmiş olduğu yazılıdır.

Edvard Drumont'un yazmış olduğu iki ciltlik meşhur «YAHUDİ FRANSA» namındaki eserin ikinci cildinin 40 ıncı sahifesinde şöyle yazılıdır :

«Bu meselede, Yahudi kavmi hayrete şayan birlik kabiliyetinin yeni bir misalini göstermiştir. Yahudilik bütün Avrupa'yı harekete geçirmiştir. Crémieux ve Monte Flore Şam şehrine gittiler, bununla beraber yakalanan ve suçlarını itiraf a mecbur kalan yahudilerin mahkûmiyetine mani olamadılar. Çünkü bütün iddialar sabit olmuş, münakaşa ve müdafaa edilemez hale gelmişti. Fakat bütün bu açık ve sarih cinayete rağmen, yahudiler umumî vallnin üzerine kozmopolit yahudi mallyesinin bütün ağırlığiyle yüklenerek ondan canilerin affını tamiri ettiler. Esbabı mucibe olarak da maznunların ne tamamiyle masum, no de tamamiyle mücrim olarak gösterilmemiş olduğu ileri sürüldü.»

★

İĞNELİ FIÇI !

Eski İbranîlerin ilâhları için kanlı kurban âyinleri yaptıkları, münakaşa götürmez bir hakikattir. Arkeoloji kazılarında, Mr. R.A.S. Macalister, İbranî mâbetlerinde, kurban edilmiş çocuk cesetlerinin bulunduğunu gösteren resimler çekmiştir. Tevrat'ta İbranî ilâhı **Moloh'a** küçük çocukların kurban edilişlerine dair birçok kısımlar vardır. Peygamber İzaiah ise Ya-

Levent Şahverdi Arşivi

hudileri, Tevratın 5 inci bölümünde **«Kayaların arasındaki vadilerde çocukları katledenler.»** diye vasıflandırmıştır.

Kitab-ı Mukaddes Külliyeti adlı eserde, 1895 de Peder J. Kitto, şöyle diyor:

«... onların mihrabları, Abrahamın devrinde, Yudah ve İsrael kıralliklarının sukutuna kadar, insan kanının dumanı ile tüttü.»

Gene, (Civilisation) adlı kitapta, G.A. Dorsey, diyor ki:

«... onların Kudüs'teki mabetleri, bir Hindu ve Aztek mabedini gölgede bırakacak derecede korkunç ve kanlı kurban cinayetlerinin vuku bulduğu bir merkezdi.»

1904 de yayınlanan Yahudi Ansiklopedisinin, VIII inci kısmında ve 653 üncü sahifesinde ise şu itiraf vardır:

Mütefekkirler tarafından kabul edilen bir esas varsa, o da, Yahudi Krallığının son devirlerinde, milletin kıralı ve ilâhı olan Yahova'ya insanların kurban edildiği hakikatıdır ve bu usul peygamberlerin fikirlerine aykırı idi...»

Hazret-i İsa, İncil-i Mukaddes'in Sen Jon VIII, 44 üncü kısmında Yahudileri irsî bir katil ruhuna sahip olmakla itham eder, ve der ki:

«Sizler babanız olan o şeytana mensupsunuz ve onun ihtiraslarını taklib edeceksiniz. O başlangıçtan beri bir katildi ve hakikate inanmadı, çünkü onun için hakikat yoktur. Yalan söylediği zaman tabiî hali ile kendini temsil ediyordu, çünkü o bir yalancıdır ve yalanın üstadıdır.»

Yahudiliğin bu kanlı şekilde tecelli etmesinin ana sebeplerini **Rabbinizm'de**, yani hahamlıkta aramak isab eder. Din adamı olacak olan bu Rabbiler saltanatı bugünkü Yahudiliğe bile hâkimdir, ve Talmud'un babasıdır.

Aşağıda ibret ve hayretle okuyacağınız vakalar Yahudi Rabbilerinin, dinî tören cinayetleri sayılan ve bizde iğneli fıçı, halk tâbiri ile anılan gayri insanî ve inanılmaz hâdiselerdir.

Levent Şahverdi Arşivi

İğneli Fıçı:

Yahudilerde iki türlü kanun sistemi mevcuttur. Bunlardan biri, Eksoterik diye adlandırılan ve Musa'nın kanunları ile diğer Tevrat peygamberlerinin kanunlarını ele alan sistem, ve bir de Esoterik diye adlandırılan ve gizli büyücülük ve okültizm esaslarına dayanan ve Rabbiler tarafından tatbik edilen gibi Kabala kanunlarının tatbik olunduğu sistemdir. Asıl korkunç olanı bu ikinci sistemdir ki, bütün kanlı dinî âyin cinayetlerini teşvik etmiş ve tatbik mevkiine sokmuştur. Yahudiler bile bu kanlı âyinler iddiasına itiraz edemeyip bilâkis kabul etmektedirler, işte bir misal: Yahudi Bernard Lazare, 1934 de yayınlandığı **L'Antisemitisme**, adlı kitabının, ikinci kısmının, 215 inci sahifesinde, kanlı Yahudi âyinleri, yâni iğneli fıçı vak'aları hakkında şöyle yazıyor:

(... İğneli fıçı vakaları halk arasında yerleşmiş bir fikirdir, bu ise, tamamiyle bir masal değildir, hakikaten, Orta-Çağlarda Yahudiler sihirbazlık ve okültizm ilimlerinde çok ileri gitmişlerdi, bundan dolayıdır ki, pek tabiî olarak Yahudi sihirbazlar, Kabalistik ve Talmudik âyinlerinde kan kullanmışlardır. Bu gibi âyinlerde kan kullanmak Kaldea sihirbazlığında da mühim bir yer işgal etmekte idi. Muhtemeldir ki, Yahudi sihirbazlar bu iş için gayri Yahudi çocukları kurban ederek kanlarından istifade etmiş olabilirler, işte bu efsane de bu esasa dayanmaktadır.)

İşte Yahudi Bernard Lazare'in iğneli fıçı vakaları hakkında açık itirafı. Bu kadarı bile bize kâfi gelir...

Yahudi kanunları ve dinini çok iyi tetkik etmiş olan Alman Profesörlerinden Dr. Erich Bischoof, bu kanlı ayinler üzerinde uzun tetkiklerde bulunmuş ve entresan noktalar keşfetmiştir. Bilhassa Yahudilerin Kabalistik Teosopi'si hakkında yazılmış olan, (Berdiwetsch Yayınevi, 88 b) «Thikunne Zohar» adını taşıyan bir dinî kitaptaki şu parça şayanı dikkattir:--

(... Hayvandan bir farkı olmıyan yabancıların öldürülmeleri

Levent Şahverdi Arşivi

hakkında bir âyet vardır. Bu öldürme kanuni bir metodla yapılmalıdır. Yahudi dinine inanmıyanların, Allahımıza kurban edilmeleri icabeder.) İşte Yahudinin dinî kitabından bir parça, buna ne buyurulur?..

Bu da bize göstermektedir ki artık Yahudinin kanlı âyinleri hikâyesi bir efsane olmaktan çıkmış, bir hakikattir.

Şimdi size, ne Yahudi düşmanlarının fikirlerinden, ne de Yahudilerin kendi kanunlarından bahsedeceğim, fakat meşhur kâşif ve şarkiyatçı ilim adamı, bitaraf Britanyalı Sir Richard Burton'dan nakledeceğim bazı hakikatleri arzedeceğim.

Sir Richard Burton, Talmud'u en ince teferruatına kadar tetkik ettikten sonra, bu kitabın nazariyelerine göre, Yahudi ve gayri - Yahudilerin münasebetlerini meydana çıkarmıştır. Bakalım Talmud'a göre Yahudi, gayri - Yahudileri nasıl telâkki ediyor: — Aşağıdaki parçalar Sir Burton'un, (Yahudi ve Çingene) adlı, Messrs. Hutchinson Yayınevi tarafından basılan ve W. H. Wilkins'in yayınladığı kitaptan alınmıştır: — Sahife 73 de şöyle diyor: — **Modern Yahudi inancının en mühim noktası şudur: Yabancı, yani bizim dinimize bağlı olmıyan insanların hepsi, kaba hayvanlardır. Onların dağda gezen sırtlanlardan daha fazla bir hakları olamaz.»**

Sahife 81 de şöyle diyor: — **Talmud der ki, Allahımız Yahovayı memnun edecek iki kanlı âyinimiz vardır, biri Paschal Holocaust (Hamursuz Bayramı), diğeri de çocuklarımızın sünnet merasimi.»** Bu şekilde Yahudiler Hamursuz Bayramlarına kan karıştırdıklarını itiraf etmiş oluyorlar.

Yahudilerin kanlı cinayet âyinlerinin esasını, İbranilerin Kasidim (Chassidim) mezhebinde aramak isab eder. Kasidizm, bazılarına göre yeni zamanlarda Polonyaca meydana çıkmış bir yahudi mezhebidir, (18. Asır). Fakat 1905 Yahudi Ansiklopedisinin IX uncu Kısım ve 661 inci sahifesinde der ki, «Eski Pharisis'ler, esasında kasidim'le aynidirler Kasidim bir dereceye kadar mütaassıptırlar, ve büyücülükle iştigal ederler.»

Levent Şahverdi Arşivi

Gayri - Yahudilerin böylece âyinlerde kurban olarak katledilmeleri, Yahudi milletinin Müslüman ve Hıristiyanlara olan sonsuz intikam hissinin bir neticesidir. Meşhur Yahudi, Britanya Başvekili **Disraeli**, daima, gayri - Yahudi Avrupa Hükûmetlerinde ihtilâlci zümreleri desteklemişti (Lord George Bentinck, 1852) adlı kitapta şöyle yazar: — **Allahın seçkin kavmi sayılan Yahudiler, ne tuhaftır ki, daima Allahsızlarla ittifak etmişlerdir. Tek tanrı dinini çıkardıklarını iddia eden ve daima koyu dindar olan bu millet, ne acaiptir ki, her vakit, Komünistler, avam tabakaları, ve anarşistleri kendisine müttefik olarak kabul etmiş ve bu cereyanları kurmuş, körüklemiş ve takviye etmişlerdir.)** Bütün bunları Yahudiler niçin yaptılar? Çünkü bu cereyanların milletlere zararlı olacağını biliyorlar ve gayri - Yahudi milletleri çökertmek için bu sistemi kullanıyorlardı. Evet, Yahudinin nihaî gayesi, Hıristiyanlığı ve Müslümanlığı yok etmek ve bunların yerine, nihaî Yahudi saltanatını kurmaktı.

Cinayet âyinleri ile ilâkalı olan iki mukaddes bayram günü, şunlardır: **1. Purim Bayramı, 2. Musevi Paskalyası.** Birincisi, bu ikinci bayramdan bir ay evvel olur. Purim Bayramında cinayet âyini umumiyetle şöyle cereyan eder: — **Kurban, ekseriya kâhil ve gayri - Yahudidir ve kanı için öldürülür. Bu zavallı kurbanın kanı akıtıldıktan sonra kurutulur ve toz haline getirilerek, üçgen şeklindeki kurabiyelere katılır. Bazen bu âyinlerden arta kalan kurutulmuş kan, bundan sonra gelecek bayramda kullanılmak üzere saklanır. Purimi müteakip olan Bayramda yapılan kanlı âyin, birincisinden daha farklıdır. Bu sefer kurban edilecek gayri - Yahudi, yedi yaşından küçük bir çocuktur. Bunun için en mükemmel ve sıhhatli bir çocuk seçilir, ve damarında tek damla kan kalmayıncaya kadar kanı akıtılır. Yalnız bununla kalmayıp zavallı çocuk tıpkı Hazreti İsa gibi bir çarmıha gerilerek işkenceye tâbi tutulur, vücudunda yaralar açılır, başına dikenlerden bir çelenk konur, sünnet**

Levent Şahverdi Arşivi

edilir çocuğun kanı ya kurutularak kullanılır, ya da hamursuza katılır.

★

Birçoklarımızın, bunlar eskiden belki cereyan etmiş olan hâdiselerdir, şimdi, yirminci asırda, atom devrinde böyle şeyler olur mu? diye aklımızda bir istifham belirebilir. Fakat maalesef oluyor, işte iki misal ki, aralarından 1819 sene geçmesine rağmen, hâdiseler arasında en ufak bir fark var mı?

Sene 117, vak'a, Dio Cassius'un Tarihinin 78 inci kitabının 32 nci kısmından alınmıştır: —

(Böylece Kirene «şimdiki Libya'da» Yahudileri Andreas'ı kendilerine lider seçerek, Romalıları ve Yunanlıları katlettiler, vücutlarını yediler ve kanlarını içtiler, birçoklarını ortadan ikiye, baştan aşağı testerelerle kestiler. Bazılarını vahşi hayvanlara attılar, diğerlerini teker teker öldürdüler, böylece toptan 220.000 gayri - Yahudi katledildi. Mısır'da dahi ayni şeyi yaptılar. Kıbrıs'ta ise Artemion adlı bir reisin kumandasında ayaklanan silâhlı Yahudiler âni baskınlar yaparak gayri-Yahudileri pusulara düşürüp yok ettiler. Mısır ve Kıbrıs katliâmlarının yekûnu 240.000 kişidir.)

Sene 1936, İngiltere'de intişar eden Daily - Mail Gazetesinin 17 Eylül tarihli nüshesından, İspanya'daki Kızıl İhtilâlin dehşetinden bahseden bir yazıdan alınmıştır: —

«Kordoba Vilâyetinin Beana şehrinde, doksan bir cinayet işlenmiştir, bunların ekserisi kurşunla vurarak, balta ile parçalanarak, ve boğmak suretiyle yapılmıştır. Diğerleri diri diri yakıldılar. Hazret-i Meryem Manastırından zorla dışarı sürüklenen iki rahibenin boyunlarındaki madalyonlar söküimüş ve zorla çivi ile gözlerine çakılmıştır. La Campana, Sevil vilâyetinin bir şehri: Burada Kızıllar Caraballo ismindeki bir Yahudi kadının riyasetinde, bir hapishanedeki 11 şahsı öldürdüler. Mahpuslara ilk evvel yere yıkılıncaya kadar silâhlarla ateş edilmiş ve sonra üzerlerine petrol dökülmüş ve ate-

Levent Şahverdi Arşivi

şe verilmişlerdir, bazıları yaralı olduklarından alev alev yanarken kıvrana kıvrana ölmüşlerdir.

Sevil vilâyetinin, Lore del Rio şehrinde: 138 kişi katledilmiştir. Başlarında Polonyalı bir Yahudinin bulunduğu komünist güruhu, 138 milliyetperveri, bir mezarlığa sürüklemiş, bir büyük çukur kazdırmış ve bu çukurun kenarına sıralanmalarını emretmişlerdir. Bundan sonra bu zavallıları ayaklarından ve bacaklarından vurmak suretiyle çukurun içine düşmelerini sağlamışlar ve üzerlerine diri, diri vaziyette toprak örtmüşlerdir. Anti - komünistler şehre girdikleri zaman bu bölüm çukurunun tepesinden toprağı delip çıkmış ve hâlâ hareket eden eller görmüşlerdir. Diri, diri gömülenlerin elleri.» Bu iki tarihin arasından 18 asır geçmesine rağmen çok fark görüyor musunuz bilmem? Fakat dikkat edilecek nokta, İkisinin başında da Yahudilerin bulunduğu ve cinayetlere onların sebep olduğudur. Öyleyse bunların yanında bir çocuk oyuncağından farksız kalan iğneli fıçı vak'aları hakkında şüpheye düşmek yersiz olur zannederim.

★

İngiltere'de ilk bilinen iğneli fıçı vak'ası 1144 senesinde cereyan etmiştir. Bundan sonra zaman, zaman, birçok vak'alar buna eklenmiştir, ta ki 1290 senesinde Kral 1'inci Edvard tarafından Yahudiler toptan İngiltere'den sürülünceye kadar... O zamanlarda cereyan eden iğneli fıçı vak'alarından en meşhuru 1255 senesinde cereyan etmiş olan, Linkoln'lu küçük Sen Hugh vak'asıdır. Şimdi bu vak'aları kronolojik bir sıra ile naklediyorum: —

Sene 1144. Norviç şehrinde 12 yaşında bir İngiliz çocuğu Yahudiler tarafından kurban ediliyor ve çarmıh'a gerilerek vücudu hançerleniyor. Bu Hamursuz Bayramında cereyan etmiştir. Çocuğun cesedi bir torbanın içinde saklanmış bir halde, bir ağacın içinde bulunuyor. Hıristiyanlığı kabul etmiş bir dönme Yahudi, hâdiseyi itiraf ediyor ve Yahudilerin her

Levent Şahverdi Arşivi

sene böyle bir Hıristiyan çocuğunu kurban ederek, hürriyetlerine kavuşacaklarını ve böylece Filistine tekrar dönebileceklerini söylüyor. Bu itirafı yapan Hıristiyan olmuş Yahudi, Kembriçli Teobalt, geçen sene bu hâdisenin Narbonne'de cereyan ettiğini ve bu sene de piyangonun Norviç'e rastladığını söylemişti.

Bu şekilde hunharca öldürülen bu zavallı çocuk o civar hıristiyanları tarafından bir aziz mertebesine yükseltmiş ve Sen Vilyam adı ile anılmıştır. Yahudiler tarafından rüşvetle elde edilen o mıntıkanın Polis müdürü, bu cinayetin failleri hakkında kanuni takibat yapmamıştı. Fakat o zamandan sonra Norviç Piskoposu olan **William Turbe**, bu cinayetin bir iğneli fıçı vak'ası olduğuna emin olduğunu tarihler kaydetmektedir.

Sene 1160. Vak'anın cereyan ettiği yer İngiltere'nin Glouchester şehridir. Harold isminde bir çocuğun cesedi nehirde bulunmuş ve vücudunda gene ayni şekilde yaralar ve çizikler görülmüştü. Bazıları yanlış olarak bu vak'anın 1160 senesinde olmuş ve Yahudiler tarafından işlenmiş bir iğneli fıçı cinayeti olduğu tesbit edilmiştir. **Monumenta Germania Historica**, cilt VI, tarih kitabında bundan bahsolunur, ayrıca **Polychronicon**, kitabında, R. Higdon, ve R. Grafton'un Chronicles adlı eserinin 46 ncı sahifesinde bahsi geçmektedir.

Sene 1181. Bury St. Edmunds'da Hamursuz bayramında Robert isminde bir Hıristiyan çocuk kurban edilmiş. Buna karşı Hıristiyan cemaati zavallı çocuğun cesedini hazin bir merasimle mahallî kiliseye gömmüşler ve İsa gibi mukaddes olan bu cesedin bu küçük kiliseye mucizeler getireceğine inanmışlardı. Bu vak'a Kanterburi'nin Gervase Kronikinde kayıtlı olup yazarı Rohrbacher'dir. (Chronicle of Gervase of Caterbury).

Sene 1192. Winchester şehrinde, bir küçük erkek çocuk Yahudi hahamlar tarafından çarmıha gerilmişti. Her ne kader Yahudi Ansikloped si bunun bir iftira olduğunu yazarsa da o zamanın vak'aları bunu teyid etmektedir ki, doğrudur. Bu vak'a hakkında tafsilât yoktur.

Levent Şahverdi Arşivi

Sene 1232. Gene Winchester şehrinde, bir erkek çocuk çarmıha gerilmiş ve işkence ile öldürülmüştür. Bu vak'a hakkında da tafsilâta sahip değiliz, fakat **Hyamson**'un İngiltere Yahudileri Tarihi kitabında bahsi geçmektedir. Ayni zamanda Winchester Annals'da ve o zamandan kalmış kitabelerde bahs edilmektedir. Close Roll 16, Henry III, membrane 8, 26.6 1232.

Sene 1235. Mevkii Norviç, İngiltere. Bu vak'ada Yahudiler bir çocuğu çalmışlar ve kanından istifade etmek için kullanmağa başlamadan yakalanmışlardı. Bu vak'a hakkında malûmat Haydn'ın (Tarihler Lügati) adlı 1947 de intişar etmiş olan eserinde mevcuttur. Suç üstünde yakalanan Yahudiler 20.000 mark para cezasına çarpılmışlardı. Bu vak'a hakkında daha teferruatlı malûmat, Huillard Breolles'in (Grande Chronique, III, 86) adlı eserinde mevcuttur.

Sene 1244 Londra, İngiltere. Küçük bir çocuğun ceseci gömülmemiş bir halde, Sen Benedik mezarlığında bulunur. Bu zavallı çocuğun vücudunda iğneli fıçı vak'alarında görülen yaralar teşhis edilir. Hıristiyanlar bu çocuğun cesedini büyük bir merasimle kaldırırlar ve Sen Paul Kilisesine gömerler. **H. D. Trail,** tarafından yazılan, (Social England) adlı eserin Cilt 1, 407 inci sahifesinden alınmıştır.

Sene 1255. Linkoln, İngiltere. Hugh isminde bir erkek çocuk, Yahudiler tarafından kaçırılır ve işkence edilerek iğneli fıçıya atılır ve sonra çarmıha gerilir, Yahudiler bu şekilde, İsa'ya olan nefretlerini belirtmektedirler. Çocuğun zavallı annesi uzun araştırmalardan sonra, oğlunun cesedini Üoppin adlı bir Yahudinin bahçesinde bulur. O zamanın mahallî hâkimi bu Yahudiye, eğer hâdiseyi itiraf ederse hayatını bağışlayacağını va'd eder. Yahudi herşeyi itiraf eder, ve bu suretle tam 91 Yahudi tevkif olunur. Yapılan mahkemenin neticesinde bunlardan **18 i idam edilir ve diğerleri kürek cezasına çarpılırlar.** O zamanın İngiltere Kıralı olan III. Henri, bizzat tahkikatı idare etmiş, öldürülen çocuğun annesine tazminat verdirmiş ve hâdiseyi itiraf eden Yahudi Joppin'in de hayatı-

Levent Şahverdi Arşivi

nı bağışlamamış ve idamını emretmişti. Maktul Hugh bundan sonra bir aziz mertebesine yükselmiş ve onun mezarı hâlâ Lincoln Katedralinde aynen muhafaza edilmektedir. Asırlar sonra Yahudiler Katedralde bu çocuğun mezarını yok etmek istemişlerse de, buna muvaffak olamamışlar, hâdisenin yalan olduğu şayiasını ortaya atmışlar, fakat tarihler vak'anın yukardaki şekilde cereyan ettiğini isbat etmektedir. Bu hâdise o zamanın İngiltere Kralı III üncü Henri'nin Zabıt raporlarında kayıtlıdır. (Close Roll, of the Realm, Case of St. Hugh, Henry III, 39, m. 2.7.10.1255.)

Sene 1257. Londra, İngiltere. Genç bir çocuğun Hamursuz bayramında kurban edildiği kayded lmektedir. Kluverius'un (Historia Eqitome) adlı eserinin 541 inci sahifesinden.

Sene 1276. Gene Londra'da bir çocuk katledilmişti. İngiltere Kraliyet Tarihi, 1 inci Edvard zamanı, 14 üncü bâb, 3.3.1276.

Sene 1279. Northampton, İngiltere. Haydn'ın (Tarihler lügatı) nda kayıtlı olduğuna göre. Yahudiler bir genci katledip kanını kullandıkları için, Northampton mahkemesi tarafından takibata uğramışlar ve ceza olarak **50 Yahudi** asılmıştır. Bu hâdise hakkında ayrıca malûmat, reiley'in (Londra Hatıraları) adlı eserinde 15 inci sahifede, ve H. Desportes'in (Le-Mystère du Sang) adlı kitabında bulunmaktadır.

Sene 1290. Oxford, İngiltere. O zamanın İngiltere Kralı 1 inci Edvard'ın Patent Roll 18, ferman kayıtları arasında, 21 inci bâb'da 21 Haziran 1290 tarihli bir tebliğde, **İzak de Pulet** isminde bir Yahudinin, Oxford'da bir çocuğu iğneli fıçı içinde öldüğünü beyan etmektedir. Bu hâdiseden hemen bir hafta sonra bu gibi vak'aların son zamanlarda çok artmasından endişe eden Kral, halkın haklı isteğine uyarak bütün İngiltere Krallığındaki Yahudileri hudut harici ettiğine dair meşhur tebliğini ilân etti. İlerde aynı sebepler yüzünden 1492 de

Levent Şahverdi Arşivi

İspanya Kral ve Kraliçesi de Yahudi'leri memleketlerinden kovdular. **Biz alıp başımıza taç ettik. Onlar da bizi Filistin'den koğdular.**

★

İlk ve Orta Çağlarda 1171 senesi ile 1510 seneleri arasında cereyan etmiş hakikî iğneli fıçı vak'aları: —

Aşağıda okuyacağınız inanılmaz ve korkunç vak'alar aynen hakikat olup, alındıkları tarihî eserlerden aynen kopya edilmiştir.

Sene 1171. Fransa'nın, Blois şehrinde, hamursuz bayramında, bir çocuk iğneli fıçı vak'asının kurbanı olur. Çocuğun cesedi kanı alınmış bir veziyette nehirde bulunur. Bir miktar Yahudi bu sebepten idam edilir. (Monumenta Germaniae Historica) eserinin VI. ıncı bâbından 320 inci sahife. (Magdeburg Centuries)'in 12, c. 14 ve 13, c. 14 üncü kısımlarından alınmıştır...

Sene 1179. Fransa'nın Pontoise şehrinde, Rişar isminde bir çocuk Yahudiler tarafından işkence edildikten sonra öldürülür ve kanı son damlasına kadar alınır. Bu vak'anın tahkikatını Filip Agust'un rahip ve tarihçilerinden, **Rigord** ve **Guillame l'Armorica** üzerlerine alırlar. Çocuğun cesedi Paris'te Mukaddes Masumlar kilisesine gömülür ve kendisine Sen Rişar payesi verilir. (Bollandists Actâs cilt III, Mart, 591. ve Kozmoğrafya Üniversalis, 1544. Sqeculum Historiale 129, c. 25.)

Sene 1192. Braisne, Fransa. Dreux Kontesi Agnes, hırsızlık ve soygunculukla suçlandırdığı bir adamını Yahudilere satar, ve Yahudiler de bu adamı iğneli fıçı âyininde çarmıha gererler ve kanını içerler. Bunun üzerine hâdiseyi haber alan Fransa Kralı Filip Agust, tahkikatı bizzat üzerine alır ve suçlu Yahudileri yakalatır ve **yakılarak idam olunmalarını** emreder. (Historie des Ducs et Comtes de Champagne, IV, 1 inci kısım, sahife 72, Paris 1865) adlı A. de Jubainville'in eserinden,

Sene 1235. Mevkii, Fulda, Hesse-Nassau. Beş çocuk birden katlediliyor. Yakalanan Yahudiler ilk evvelâ inkâr ediyor-

Levent Şahverdi Arşivi

larsa da, sonradan işkence edilince itiraf ediyorlar. Fakat bu cinayetlerden temin ettikleri kanı ilâç olarak kullandıklarını söylüyorlar. Zamanın Kralı Frederik II, Ehli Salip şövalyelerine emrederek bu Yahudileri idam ettiriyor. (Chronicon Hirsaugiense) (Abot J. Trithemius tarafından 1544 de yazılan tarih kitabından.)

Sene 1247. Fransa'nın, Valreas mıntıkasında, Paskalyadan biraz evvel, iki yaşında bir kız çocuğunun cesedi, şehir surlarının dibindeki hendekte bulunur. Yahudiler tazyik edilince bunu kendilerinin yaptığını itiraf ederler, çocuğun kanını arzu ettiklerini açıklarlar, fakat bunu merasim için olmadığını söylerler. Papa 4 üncü **Innocent,** sanık Yahudilerden üç tanesinin itiraf etmeden idam edildiklerini kaydediyorsa da, 1903 de intişar eden Yahudi Ansiklopedisinin, III üncü babının 261 inci sahifesinde, bütün sanıkların itiraf ettikten sonra idam edildikleri yazılıdır.

Sene 1250. Saragossa'da bir çocuk iğneli fıçıya atılıyor ve sonra kazığa çakılıyor. Sonradan bu iş anlaşılınca Hıristiyanlar çocuğun hatırasına hürmeten onu Sen - Dominiculus ünvanı ile aziz mertebesine çıkartıyorlar. 1805'de Papa Yedinci Pius, 24 Kasımda, bu azizin hatırasını taziz maksadı ile 31 Ağustosta dinî merasim yapılmasını emretmişti.

Sene 1261. Pforzheim, Baden, Almanya: İhtiyar bir kadın yedi yaşında bir kızı, Yahudilere satar. Onlar bu kızı, ilk evvelâ boğup, sonra kanını akıtıp, cesedini nehire atarlar. İhtiyar kadın, kendi öz kızı tarafından ihbar edilerek yakalanır, bundan sonra Yahudiler de yakalanır ve bazıları idama mahkûm edilir. İki tanesi ise intihar ederler. (L'Histoire Universelle de l'Eglise Catholique, cilt XVIII, sahife: 697-700).

Sene 1287: Berne İsviçre: Matler ismindeki zengin bir Yahudinin evinde Rudolf adında bir hıristiyan çocuk, Hamursuz bayramında iğneli fıçıya atılır ve kanı hamursuza katılır. İş anlaşılınca birçok Yahudi ölüme mahkûm edilirler. (Bollandists, Acta, bâb II, Nisan) ve (Helvetia Sancta) H. Murer, (Die

Levent Şahverdi Arşivi

Brunnen zu Bern) Karl Howald, sahife 250. 1848. Bu cinayetin şahidi olarak hâlâ Bern şehrinde bir taş âbide vardır.

Sene 1288. Fransa'nın Troyes kasabasında, bazı Yahudiler iğneli fıçı âyininden dolayı itham edilerek mahkemeye sevk edilmişler ve 13 tanesi yakılarak öldürülmek suretiyle idam edilmiştir.

1906 Yahudi Ansiklopedisi, asım XII, sahife 267.

Sene 1286. Almanya'da Ren üzerinde Oberwesel kasabasında, Werner isimli bir Alman çocuğu bacaklarından asılıp işkence ile kanı alınmıştı. Her sene Almanya'nın Oberwesel kilisesinde bu çocuğun ruhu için Hıristiyanlar dua eder, (19 Nisan günü.) Aynı kilisenin duvarında bu zavallı çocuğun Yahudiler tarafından nasıl hunharca katledildiğini gösteren bir heykel vardır.

AVUSTURYALILAR TARAFINDAN HİÇ BİR ZAMAN UNUTULMAYAN KANLI YAHUDİ ÂYİNİ

Batı - Avusturya'da (Tirol mıntıkası) hâlâ ziyaretçileri, turistleri ve dindar hacıları celbeden, feci ve kanlı bir hikâye vardır. Bu hikâyenin hakikat olması bu faciaya büsbütün hüzünlü bir hava verir.

Batı Avusturya şehirlerinden Innsbrück'ün Cenubu Şarkisindeki «Sobad Hall» malikânesinin yanında «JUDENSTEIN» (Yahudi Taşı) isimli bir büyük taş vardır ki, şimdi ziyaretgâh olarak kullanılmaktadır.

Dinî ziyaretgâh olarak kullanılan, bu kanlı taşı ziyaret etmeğe gelen turist ve hacılara, orada vuku bulmuş hâdise hakkında birer kart - postal ve vak'ayı anlatan bir broşür verilir. Bu broşür, Innsbrück Resmî Ulûmu Diniye Teşkilâtı Reisi Dr. Bruna WECHNER'in imzasını taşır. Bu broşürler Innsbück'teki «Tyrolia verlag» müessesesi tarafından basılmıştır.

Hâdise kısaca şöyledir: 1462 senesinde, Yahudiler mutâd âyinlerine başlamak üzere idiler (tarih, Temmuz 12). Ayinle-

Levent Şahverdi Arşivi

rinin tam istenildiği gibi olması için, murad Yahudi olmayan birisinin kanına ihtiyaç vardı. Kanından istifade edilecek zavallıyı da bulmakta zorluk çekmediler. Bu bigünah zavallı **ANDERL OXNER** isminde, RINN bölgesinde oturan iki buçuk yaşında, sapsarı altın topu gibi bir Alman yavrucağı idi. Bu zavallı çocuk bin-bir işkenceye maruz kaldıktan sonra, şimdi Yahudi Taşı diye bilinen taşın üzerinde damarları açılıyor,

Avusturya'da vuku bulan kanlı İğneli Fıçı vak'asını gösteren ve «Judenstein» yani yahudi taşı diye anılıp ziyaretçilere dağıtılan kart postal...

kanı toplandıktan sonra, vücutta kalan son kan damlalarından istifade için, Alman yavrusu Yahudi taşının yanındaki bir kayın ağacına baş aşağı asılıyor... Her sene, bilhassa 12 Temmuz'da her milletten ve her dinden yüzlerce ziyaretçi ve turist bu Yahudi taşını ziyarete gelip, yaşlı gözlerle zavallı ANDERL OXNER'in çektiği ıstırapları anarlar.

Sene 1475. Trent'li Sen Simon'un vak'ası:

1475 senesinde İtalya'nın Trent şehrinde Simon isminde üç yaşında bir çocuk kayboldu. Vaziyete nazaran bütün şüpheler Yahudilerin üzerine toplandı. Şüpheleri kendi üzerlerinden atmak için Yahudiler çocuğun cesedini bulup getirdiler ve bir kuyuda boğulduğunu iddia ettiler. Tahkikat neticesinde çocuğun boğularak ölmüş olmadığı anlaşıldı ve Yahudiler cesedi oraya atmış olduklarını itiraf ettiler, cesedin üzerinde çarmıha gerilmiş bir insanın üzerinde olan yara ve bereler mevcuttu. Yedi kadar Yahudi tevkif edildi ve bunlar küçük çocuğun dinî merasimlerinde kanını kullanmak için öldürdüklerini itiraf ettiler, neticede Yahudilerin hepsi idama mahkûm oldu. Bu vak'ada tahkikat memuru olan Jean de Salis de Brescia, bazı malûmatı Feltro isminde bir dönme Yahudiden aldı, bu dönme, bizzat kendi köyü olan Lanzhut'ta Yahudilerin Hıristiyan çocukları öldürerek kanlarını hamursuza kattıklarını itiraf etti. Bu vakanın doğruluğu hakkında kimse şüpheye düşecek bir nokta bulamamıştır. Yahudiler bile bunu

Levent Şahverdi Arşivi

tamamen inkâr edememiş, fakat cinayetin dinî merasim veya kan almak için yapılmayıp da alelâde bir polis vak'ası olduğunda ısrar etmişlerdi.

1759 senesinde Polonya Yahudilerinin bu vak'a hakkındaki devamlı itirazlarına cevap veren Kardinal Ganganelli (ki sonradan bu zat 14 üncü Klement adı ile Papa oldu.), Sen Simon vak'asının tamamiyle hakikî bir Yahudi iğneli fıçı vak'ası olduğunu belirtmiş ve bunun bilhassa Yahudilerin Hazreti İsa'ya karşı besledikleri kinin bir tezahürü olduğunu açıklamıştı. Aynı zamanda Venedikli Senatör **Fiaminio Cornaro,** Sen Simon cinayeti hakkında yazdığı bir kitapta, bu korkunç vak'ayı bütün çıplaklığı ile açıklamıştı. Bugün bile İtalya'nın Trent şehrinde, Sen Peter Kilisesinde Sen Simon için ayrılmış bir

Avusturalya'da vuku' bulan kanlı İğneli Fıçı vak'asını gösteren ve «Judenstein» yani Yahudi taşı anılıp ziyaretçilere dağıtılan kart postal...

köşe vardır ve orada hıristiyanlar bu zavallı küçük çocuğun ruhuna dua etmektedirler ve orada bir köşede bu küçüğün nasıl hunharca katledildiği gösterilmiştir. Katil âleti olan bıçak da teşhir edilmektedir.

Sene 1494, Maceristan'ın Tirinan mıntıkasında bir Macar

Levent Şahverdi Arşivi

çocuğu Yahudiler tarafından aldatılmak suretiyle kaçırılmış, derin tahkikat neticesinde bu işin Yahudiler tarafından yapıldığı sabit olmuştu. Bu neticeye de Yahudi kadınlarını konuşturmak ve tevkif ettirmek suretiyle varılmıştı. Suçlu Yahudi Kaatiller derhal tevkif edilmiş ve suçlarını itiraf etmişlerdi, fazla olarak bunun kan almak için öldürdükleri dördüncü çocuk olduğunu da, tazyik altında itiraf etmişlerdi. Her ne kadar bu kanı tıbbî sebepler için aldıklarını iddia etmişlerse de cinayetin cereyan ettiği evde bulunan bir çarmıh bu cinayetin de bir iğneli fıçı vak'ası olduğunu ispat etmiştir.

Sene 1510, Almanya'nın Brandenburg mıntıkasında birkaç Yahudi Berlin'de bir Hıristiyan çocuk satın almakla suçlandırılmışlardı, bu çocuk yalnız satın alınmakla kalmayıp iğneli fıçıda kanı alınarak öldürülmüş ve bu kan hamursuza katılmıştı. Bu vak'a Berlin'de Almanlar arasında Yahudilere karşı büyük bir nefret uyandırdı ve tam 41 Yahudi yakalanarak tevkif edildi ve kafaları balta ile kesilerek idam olundular.

(Rişar Mun'un, Die Juden in Berlin adlı kitabından.)

★

ON YEDİNCİ VE ON SEKİZİNCİ ASIRLARDA CEREYAN ETMİŞ HAKİKİ İĞNELİ FIÇI VAK'ALARI:

Yahudilerin emsalsiz sinayetleri yüzünden katledilen birçok masum kimselerin vak'aları aşağıda sıralanmıştır:

Sene 1603. Verona, İtalya: Şubat ayında küçük bir çocuğun kanını hamursuza katmak için iğneli fıçıda öldüren bir Yahudi tevkif olunur ve mahkemesi yapılarak idam edilir, 28 Şubat 1603'de. Bu vak'anın bütün teferruatı Yahudi Roth'un yazmış olduğu **(İğneli Fıçı İtham ve Yahudi)** adlı kitabın 78 inci sahifesinde mevcuttur.

Sene 1670. Bu seferki vak'a Metz'de cereyan etmiştir. Bu öyle bir şekilde Yahudi cinayetidir ki, Yahudiler kendileri bile bunu hâlâ bugüne kadar inkâr edememişlerdir. Kuyudan su almağa gelen bir kadının oğlu yolda kaçırılır. Çocuğun ba-

Levent Şahverdi Arşivi

şında bir kırmızı şapka olduğundan civar tarlalarda çalışan köylüler, atlı bir Yahudinin bu çocuğu götürdüğünü görüp şahit olurlar. Tahkikat neticesinde bunun **Refael Levi** isminde bir Yahudi olduğu anlaşılır. İlk evvelâ küçüğün izine hiç bir yerde rastlamak mümkün olmaz, bundan endişeye düşen mahallî Yahudi cemaati çocuğun belki de ormanda kurtlar tarafından parçalandığını iddia ederler. Bunun üzerine ormanda araştırma başlar ve hakikaten çocuğun başı, boynu ve kaburga kemikleri ve kırmızı şapkası ormanda bir yerde bulunur. çocuğun babası bu kalıntıların oğluna ait olduğunu belirtir. Çocuğun elbiselerinde, tuhaftır ki, hiç bir yırtık ve kan lekesine rastlanmaz, bunun üzerine kurt hikâyesi suya düşmüş olur. Sonradan bazı şahitler müteveffa çocuğu **Refael Levi** ile beraber gördüklerini söylerler, bunun üzerine yapılan tahkikat neticesinde Refael Levi'nin evinde küçük çocuğa ait kemik parçaları bulunur, mel'un Yahudi buna rağmen inkâr eder, fakat mahzeninde bir testinin içinde saklamış olduğu insan kanı meydana çıkınca itiraf etmek mecburiyetinde kalır ve mahkeme neticesinde Metz Parlamentosu tarafından idama mahkûm olur ve yakılarak öldürülmek suretiyle ceza infaz edilir.

(Drumont'un **La Franco Juive** adlı eserinden alınmıştır.)

Sene 1753. Bu vak'a Polonya'nın Zitomir kasabasında cereyan etmiştir. Birkaç yaşında bir çocuk sokakta oynarken eskici bir Yahudi tarafından kaçırılır ve katledilir, katil ve arkadaşı Yahudiler çocuğun kanını tahta kupalarla içerken yapılan ihbar neticesinde evleri basılır ve yakayı ele verirler. Kief Episkopal Mahkemesi tarafından muhakeme edilen Yahudi katil ve arkadaşları ölüme mahkûm edilirler. Bugün bile Krakof yakınında Kalvarya'da Kartusiyen Manastırını ziyaret edenler bu cinayeti canlandırmakta olan bir tabloyu görebilirler.

★

Levent Şahverdi Arşivi

ON DOKUZUNCU ASIRDA CEREYAN ETMİŞ HAKİKİ VAK'ALAR:

On dokuzuncu asırda cereyan etmiş hakikî ve korkunç iğneli fıçı Yahudi cinayetleri arasında en mühim dehşetlileri şunlardır: — 1840 senesinde Şam'da cereyan eden Peder Toma vak'ası. 1882 de Macaristan'da vuku bulan Tisza Eszler vak'ası ve 1899 da Bohemya'da cereyan eden Polna hâdisesi. Şimdi aşağıda teker teker bu vak'aları, bütün korkunçlukları ile okuyucularımıza arz ediyoruz:

Sene 1840, Şam'da cereyan etmiş Peder Toma vak'ası:

Bu hâdise, ne yazık ki Demokrasiler tarafından çabucak unutuldu gitti, fakat bir zamanlar bir müddet için Avrupayı ve hâtta Amerika'yı dehşetle yerinden sarsmışfı. Bu hakiki ve dehşetli cinayeti örtbas etmek için Yahudi Beynelmilel Para Kudreti elinden gelen fedakârlığı esirgemedi, türlü hile ve yalanlara baş vurmak pahasına da olsa, bu vak'anın hakikî mahiyetini örtbas etmek için bütün kudreti ile çalıştı. Fransa'nın Şarkiyat Cemiyeti üyelerinden biri olan **Achille Laurent** isminde bir zat o zamanın Arap gazetelerinde çıkmış olan vak'anın bütün teferruatını ve mahkeme kayıtları ile delilleri 1840 ve 1842 senelerinde Fransa'da çıkartmış olduğu, (Suriye İşleri tarihçesi) adlı kitabında efkârı umumiyeye arz eder.

1840 senesinin 15 Şubatında Yahudilerin hamursuz bayramı tes'it edildiği bir zamanda idi. Şam'da herkes tarafından çok sevilen ve sayılan, gerek Müslüman, gerek Hıristiyan ve gerekse Yahudilere karşı iyi ve müşfik muamelesi ile tanınmış olan Katolik Papazı Peder Toma, tanıdıkları tarafından merakla aranılmakta idi, çünkü Peder Toma, on günden beri ortalarda görülmüyordu, koskoca papaz nereye kaybolup gidebilirdi ki? Kendisini arayan uşağı İbrahim de bir müddet sonra ortadan kaybolunca, işin ciddî olduğu anlaşıldı. O zamanlar Şam'da Fransa'nın konsolosu olan Kont Ratti - Menton, bu hâdisenin tahkikatını fahrî olarak üzerine aldı ve Şerif Pa-

Levent Şahverdi Arşivi

şa'ya meseleyi bildirdi. Osmanlı idaresi ciddiyetle bu meselenin üzerinde durarak ciddî bir tahkikata girişti. Bir müddet sonra yedi tane Yahudi tevkif edildi, ilk evvelâ bu Yahudiler bu hâdise hakkında hiçbir şey bilmediklerini iddia ettilerse de, falakaya tutulunca bülbül gibi Peder Toma'yı kanından istifade edip hamursuza katmak için katlettiklerini itiraf ettiler. Eğer hakikati olduğu gibi açıklarlarsa dört tanesinin af edilecekleri vaad edildi, bu dört kişi şunlardı, Musa Abu-el-Afieh (Müslüman olmuş bir dönme Yahudi), Aslan Farki, Berber Salamon, ve Murad el-Fathal. Bu dört Yahudi bütün teferruatı ile cinayeti nasıl işlediklerini anlattılar. Neticede bu işde on altı Yahudinin parmağı bulunduğu tesbit edildi ve hepsi tevkif edildiler. Birkaç Yahudi, ki bunların içinde Murad el-Fathal, Musa Abu-el-Afieh, İzak Arari ve Aron Arari bulunuyorlardı, Peder Toma'nın kanının nasıl alındığını anlattılar, kan, zavallı papazın boyun damarları kesilmek sureti ile bir kâsenin içinde toplanmış ve sonra, hamursuza katılmak için bir Hahama gönderilmişti. Osmanlı Mahkemesi Şam Hahambaşısı **Jacob ol Antabi**'yi ifade versin diye mahkemeye celbetti. Hâkim Hahambaşıya Musa'nın itiraflarını dinlemesini ve bu itirafların doğruluğu hakkında bir ifade vermesini söyledi. Hahambaşı Musa'nın itiraflarını inkâr etmedi ve mukaddes hamursuz ekmeğine katılması için bir gayri-Yahudinin kanına ihtiyaçları olduğunu ve bunu temin etmek için Peder Toma'nın katledilmiş olduğunu itiraf etti. Aynı zamanda Başhaham Peder Toma'nın kanının kendisine teslim edildiğini açıkladı ve kendi de bunu kabul ederek itiraf etti. O zamanın Türk kanunlarına göre icab ettiği takdirde sanıkları konuşturmak için falaka kullanmak âdetti. Fakat beynelmilel Yahudi ve onun para kudreti Yahudi sanıkların itiraflarının işkence ve tazyik neticesinde alındığını, binaenaleyh bu şekilde suçsuz Yahudilerin, tazyik altında, yapmadıkları suçları itiraf etmek mecburiyetinde kaldıklarını iddia etti. Tabiidir ki, 19 uncu asır gibi yakın bir medeniyet devrinde Peder Toma

Levent Şahverdi Arşivi

gibi sayılan ve sevilen bir papazın korkunç bir İğneli fıçı cinayetine kurban gitmesi, Dünyada ve bilhassa Hıristiyan dünyasında fırtınalar koparacaktı, bu ise Yahudilerin işine hiç gelmezdi. Bunu anlayan beynelmilel Yahudilik, elindeki bütün kozlarını oynayarak bu vak'ayı örtbas etmeğe uğraştı. Fakat Osmanlı mahkemesi öyle deliller elde etti ki, bu vahşî cinayet inkâr edilemez bir hal aldı. Soruşturma neticesinde sanıklar maktul Peder Toma'nın cesedinin bulunduğu yeri bildirdiler, ceset, tarif edilen yerde bulundu. Avrupalı doktorlar tarafından muayene edilen cesedin kaybolan Peder Toma'ya ait olduğu anlaşıldı. Bundan sonra papazın kaybolan uşağının ne olduğu araştırıldı ve gene sanıklardan uşağın cesedinin bulunduğu yer itiraf ettirildi. Zavallı uşak da aynı akibete maruz kalmış ve aynı şekilde kanı alınarak katledilmiş bir şekilde cânilerin saklamış oldukları yerde bulundu. Bu şekilde Yahudilerin savundukları tez çürümüş oldu. Hangi masum bir insan, suçlu olmadıktan sonra, bir cinayet neticesi saklanmış olan cesetlerin yerini tarif edebilir?

Bu korkunç vak'anın bütün teferruatı ve mahkeme safhaları, değerli Fransız yazarı A. Monniot'nun yazdığı **(Le Crime Rituel chez les Juifs)** adlı kitapta bulunabilir. Bu çok enteresan kitabın önsözünü Edouard Drumont yazmıştır.

Neticede Osmanlı Mahkemesi on dört Yahudiyi suçlu bulmuş ve bunlardan on tanesini idama mahkûm etmişti. Bu korkunç cinayetin haberi Avrupa'da ve Amerika'da yayılır yayılmaz, dünya Yahudiliği büyük telâşa düşmüş ve meselenin ehemmiyetini küçümsemişti. Baktı ki bununla iş bitmiyor, Yahudilik mukabil taarruza geçti. İşte cibilliyetsiz Yahudiden de bundan başka bir şey beklenemezdi, bu meseleyi ilk baştan açıklamış olan asil ve namuslu Fransız konsolosu Kont Ratti-Menton'a Yahudi her cepheden harp açtı, bu hakiketi açıklayan adamı mahvetmek için elinden geleni esirgemedi. Sonra Yahudiler mitingler tertip ederek, Şam'daki vak'adan dolayı kendilerinin iftiraya mecbur edilmiş olduğunu, bunun Yahudi düşmanlarının bir oyunu olduğunu iddia edecek ka-

Levent Şahverdi Arşivi

dar gülünç bir hale düştüler, fakat bu mitingleri devamlı bir şekilde tertip ettiler ve ilk çağ vahşilerine taş çıkaracak bir şekilde yapılmış olan cinayetlerini örtbas etmek için en hayasızca usullere ve riyaya başvurmaktan çekinmediler. İlk olarak Londra'da **Mansion House**'da bir miting tertip ettiler, sonraları bunu Paris'te, New-York'ta ve Filadelfiya'da yapılan miting ve toplantılar takip etti. Bu cinayet vak'asını tahkik eden memurlara ve bunların en üst âmirlerine varıncaya kadar hakikati tahrif ettirmek için rüşvet teklif ettiler. **Roçilt**'ler, **Montefiore**'ler, **Kremiyö**'ler gibi dünya iktisadiyatında mühim rol oynayan Yahudi milyarderler bu işe onbinlerce altın tahsis ettiler ve hakikati satın almaya çalıştılar, fakat hakikat bâriz ve sarihti, güneş balçıkla sıvanamıyacağı gibi, Yahudi **İğneli** fıçı cinayeti de pis Yahudi altını ile örtbas edilemedi. Bu vak'adan otuz sene sonra Şam'da İngiliz konsolosu olan **Sir Richard Burton** bu vak'ayı tekrar bütün teferruatına kadar incelemiş ve bu dinî Yahudi cinayetleri hakkında bir kitap yazmıştır ki bu kitapta Peder Toma vak'asından ehemmiyetle bahsedilmektedir.

Bugün bile Şam'da Peder Toma'nın mezar taşında Arapça ve İtalyanca olmak üzere şunlar yazılıdır: **(Bu mezarda Peder Toma'nın bakıye-i izamı bulunmaktadır. Kapuçin Misyonundan olan Müteveffa Sardinyalı idi, 5 Şubat 1840 da Yahudiler tarafından katledilmiştir.) (*)**

(*) Katolik rahibi Toma'nın katillerinin mahkemede zabt edilen ifadeleri ve zabıt sureti aynen aşağıdadır:

Maktul Peder Toma 1780 tarihinde İtalya'nın Sardonya kasabasında doğmuş ve ruhiban mektebinden mezun olduktan sonra 1807 senesinin 15 ikinci kânun tarihinde Şam şehrine gelmiştir. Öldürüldüğü güne kadar otuz üç yıl bu şehirde insanlığa hizmet ve hayır işlerine koşmakla vakit geçirmiştir. Hasta olan insanlara parasız ilâç ve onlara teselli vermekle tanınmış hayırperver bir insandır. Din ve Milliyet farkı gözetmez, herkesin işine meccanen koşardı Bilhassa çiçek hastalarının tedavisinde şöhret ve muvaffakiyet kazanmıştır. Ölüm haberi etrafa ya-

Levent Şahverdi Arşivi

yılır yayılmaz İslâm ve Hıristiyan bütün halk heyecan içinde Peder Toma'yı aramaya koşmuştur.

Zabtiye dairesince yapılan tahkikata nazaran 1840 senesi Şubat ayının beşinci günü Yahudi mahallesinde bir çocuğa çiçek aşısı yapmak üzere evinden davet edilmiştir. Hasta çocuğun evinin yakınında Davud Hezari'nin evi bulunuyordu. Bu adam Papaz Toma'nın dostu olarak tanınmıştı. Kendisini kapısının önünden geçerken görüp eve girmesini rica etmiştir. Peder Toma, derin bir emniyet ve sükûnet içinde eve girmiştir. Orada Davudun kardeşi ve amcasıyle iki mühim Yahudi şahsiyeti bulunuyordu. Papaz Toma içeri girer girmez kapı kilitlenmiş ve hazır olanların cümlesi mağdurun üzerine çullanarak ağzını mendille sıkı sıkı bağlamışlar, el ve ayaklarını da çamaşır ipiyle bağlamışlardır. Öylece sesiz ve hareketsiz, şaşkın ve yarı ölü halde gelen adam gecenin kesif karanlığı içinde başka bir mahalle nakledilmiştir. Bu yeni yerde insan öldürecek ve kanını alacak her türlü tertibat ve âlât mevcuttu. Haham bu mahalle gelmiş ve Peder Toma'nın öldürülmesini oraya celb edilen berber Salamon'a emretmiştir. Bu adam böyle bir cinayeti irtikâp edemiyeceğini beyan ederek istinkâf etmiştir. Bunun üzerine Toma'nın dostu olan Davud Herari bizzat eline bıçağı alarak Papazı boğazlamış ve kardeşi Harun da kendisine yardım etmiştir. İlk öldürme teklifini, korkudan red ettiği anlaşılan berber Salamon bu vahşi cinayete, Peder Toma'nın sakallarına yapışmak suretiyle yardım etmiştir. Mevcut olan bu Yahudi cemaati evvelce hazırladıkları vasıtalarla papazın kanını cam kâselere koyarak Haham başına göndermişlerdir. Maktulün elbiseleri çıkarılmış ve evin mutfağında yakılmıştır. Cesedi derin bir çukura gömmüşlerdir. Daha evvel zavallı maktulü aramaya giden uşağı İbrahim Kamara da öldürülmüş ve onun cesedide derin bir çukura gömülmüştü.

İbrahim Kamara'nın katlinde Davud Herari ve kardeşi Harun, İzak ve Jozef Herari ve Jozef Linyode ile Haham Ebulafiye ve Haham Salonik, berber Salamon, Mayer Murad Farhi, Yakub Ebulafiye, Harun İslâmboli, İzak Bivu, Farhi ve Yakub Ebulafiye'den mürekkep on altı câni bulunmuştur.

Mahkeme esnasında mücrimlerden Jozef Herari ve Jozef Linyode korkularından ve DİN namına irtikâp ettikleri cinayetin ağırlığına tahammül edemiyerek ölmüşler ve bunlardan dört kişi hakikati bütün çıplaklığıyle açıkladıklarından affa mazhar olmuşlardır.

CANİLERİN İSTİCVABI

Berber Salamon'un her milletten müşahit ve dinleyiciler huzurundaki ifadesi:

Levent Şahverdi Arşivi

— Davud Herari 5 Şubat 1840 günü güneş battıktan sonra hizmetçisi ile beni evine çağırdı. Eve gittim, orada Harun Herari, Yusuf Linode ve Haham Musa Ebul-Afiye ile Haham Musa Yahudi ve ev sahibi Davud Herari ile kardeşi Harun'u buldum. Elime bir bıçak vererek ağzı bağlı olan Peder Toma'yı kesmekliğimi söylediler. Bunu yapamıyacağımı söyledim ve bıçağı yere fırlattım. Bana sabırlı ve sükûnetli ol diyerek, Davud Herari ve Harun büyük bıçağı alarak Papazı kestiler. Kanından tek damlası zayi' edilmiyerek şişeye doldurdular. Bilâhare cesedi ne yaptınız? diye sorduk, nehre attık dediler. Ondan sonra evime döndüm. Bana para verdiler ve bu sırrı katiyen ifşa etmemekliğimi sıkı sıkı tenbih ettiler.

Hâkim soruyor:

— Berber Salomon! Maktulün kemiklerini ne yaptınız?

— Kemikleri havan elile kırdık ve bir torbaya koyduk.

Kafasını ne yaptınız?

— Onu da havan elile parçaladık..,

— İfadenden anlaşılıyor ki, Peder Toma'yı keserken onun kanını son katresine kadar bir kaba topladınız, öyle mi?

— Evet.

— Mağduru kestiğiniz bıçak nasıldı?

— Büyük bir et bıçağı idi.

25 Şubat 1840 Cuma günü kalabalık bir dinleyici önünde Murad istiçvab edildi. Vali Şerif Paşa ve Fransız konsolosu da celseyi takib ediyorlardı. Murad Fathal'a soruldu: —

— Bu cinayette bildiklerini, gördüklerini söyle.

— Cinayet mahalline girdiğim vakit orada İzak Bişuti ve Harun İslâmboliyi, Peder Toma'nın hizmetçisi İbrahim'in ağzını beyaz bir mendile, el ve ayaklarını da iple bağlamış olduklarını gördüm. İzak ve Harun, uşağın el ve ayaklarını bağladıktan sonra zavallıyı yere yatırdılar ve Mayer Farhi bıçağı gırtlağına dayadı. Başını bir bakır leğen üzerine koymuşlardı. Kan oraya akıyordu. Farhi ve İzak Bişuti İbrahimin ayaklarının üstüne oturmuşlar, herifi kımıldamaz hale getirmişlerdi. Harun İslâmboli ile öteki kan alma ameliyesine yardımcı idiler. Ben oradan uzaklaştım ve gördüklerimi ustama olduğu gibi anlattım.

— Bu yedi kişiden, senden evvel çıkan oldu mu?

— Kan alma işi tamam olmadan bir kişi çıktı.

— Hizmetçi İbrahim'i o eve nasıl soktular?

— Yusuf Menahimden öğrendiğime göre, efendisini aramaya çıkan

Levent Şahverdi Arşivi

İbrahim, cinayet işlenen evin kapısından geldiği zaman orada beş kişi bulunuyormuş. İbrahim Peder Toma'yı sorunca; orada olduğunu söyleyerek onu içeri almışlar ve Peder Toma'nın hasta bir çocuğa çiçek aşısı yaptığını söyleyerek kandırmışlar. Ötesi malûm. Kestiler ve kanını aldılar.

— Bu kanı ne yaptılar?

— Harun İslâmboli kanları şişeye koydu, Yusuf Menahim Farhi'ye verdi, o da bu şişeyi Yakub Ebulafiyeye teslim etti.

— Yahudiler bu kanı ne için alırlar?

— Hamursuz ekmeğine koymak için alırlar?

— Bunu nereden biliyorsun?

— Adamı öldürenlerden işittim.

— Sen bu kanların hamursuz ekmeğine nasıl konduğunu gördün mü?

— Hayır, işittim.

Muhakeme uzun sürmüştür. Zabıtlar ve İstiCvab evrakı ciltler dolduracak kadar çoktur hepsini almaya kitabın hacmi müsait değildir.

Hülâsa, bu muhakeme halkın önünde Yahudilerin sarih itiraflarını ve pek çok tüyler ürpertici ifşaatlarını dinledi. Her milletten müşahit ve konsoloslar ve halk ile, uzaktan, yakından gelmiş meraklı insanlar önünde, cânilere hiç bir tazyik ve işkence yapılmadan yedi ay devam etti.

Kastiller din namına işledikleri vahşiyâne cinayetleri bülbül gibi itiraf ettiler.

Bu muhakeme bittikten sonra Şam, tekrar idaremize geçti. Başta bazı Avusturalyalılar olduğu halde Yahudileri müdafaa eden hükümetler Türk hükümetini tazyik etmeğe başladılar. Ayrıca dünya Siyonist teşkilâtı bütün Avrupayı aleyhimize kışkırtmaya başlamış ve adalet önünde Yahudilerin yaptığı bütün itirazların hep işkence ve tazyikten ileri geldiğini dünyaya yaymıştır. Tıpkı Fransız Yahudi yüzbaşı Dreyfüs meselesinde olduğu gibi hem suçlu hem güçlü rolünü oynamışlardır. Buna mukabil, Fransız konsolosunun ve diğer Avrupalı mümessillerin huzurunda cereyan eden bu mahkemede zerre kadar tazyik ve işkence yapılmamıştır. Eğer böyle bir şey olsa idi, hahamların itirafları bu kadar muntazam olmaz, ifadeleri birbirini bu derece tutmaz, mutlak bir eksiklik olurdu.

Roçilt ve Kremyö gibi sayılı Yahudiler var kuvvetiyle bu işe el koymuşlar ve hükümeti tazyik etmişlerse de gösterilen ADALET karşısında ancak yalan ve iftiraya baş vurmuşlardır...

Levent Şahverdi Arşivi

Sene 1882. Macaristan'da cereyan eden Tisza Eszlar vak'-ası...

Bu vak'a on dokuzuncu asırda cereyan etmiş olup, hakikî bir iğneli fıçı vak'asıdır. Sanıklar bu sefer de cinayetlerini tamamen itiraf etmiş oldukları halde Dünya Yahudiliğinin para kudreti sayesinde yakayı kurtarmışlardır. Bir Nisan günü Esther Solymosi adında 14 yaşında bir kız ortadan kaybolur. Civarda oturan bir Yahudinin beş yaşındaki oğlu annesinin bu kızı evine davet etmiş olduğunu söyler, bundan sonra kızın bu Yahudi evinden usulca Sinagoga kaçırıldığı öğrenilir. Bu haberi öğrenen Madam Solymosi (Esther'in annesi) hâdiseyi derhal polise haber verir. Dr. Josef Bary tarafından 19 Mayıs'ta araştırmalara başlanır. Bu araştırmaların neticesini dünya 50 sene sonra bu **Dr. Josef Bary Macaristan Alî Mahkemesi reisi** olduktan sonra yazdığı bir kitaptan öğrenir. Bu kitap çok enteresan olup 600 sahifeden fazladır ve adı **(A tiszaeszlari bunper)** Tisza Eszlar Cinayeti vak'asıdır. Bu hâdise hakkında daha fazla malûmat elde etmek isteyenler o zamanın Macaristan Adalet Nazırı **Theodor Pauler**'in hatıratına müracaat etmelidirler ki bu hatırat hâlâ Macar Millî Müzesinde bulunmaktadır. Bu kızı kaçırmış olan Yahudi karısının bir oğlu da olup o ise 11 yaşında Moris Scharf idi. Bu çocuğun itirafına göre, Esther'in Havranın içine sokulduğunu görmüş ve büyük salonun kapısından anahtar deliğinden içerisini gözetlemişti, bu esnada kızın bazı Yahudiler tarafından Havranın salonunda boğazı kesilerek öldürüldüğünü ve kanının bir vazo içerisinde toplandığını görmüştü. Yerinde yapılan bir araştırma neticesinde Yahudi çocuğun itiraf ettiği şekilde anahtar deliğinden cinayet mahallinin tam ifadeye uygun olarak çok güzel görüldüğü tesbit edilmişti. Ayrıca dinlenen şahitler Esther'in ortadan kayboldu gün **Havra'dan bazı çığlıklar duydukları**nı belirtmişlerdi. Bundan sonra bir miktar Yahudi tevkif edilmiş ve bu cinayette yer aldıklarını ve vazoda topladıkları kanı hamursuza katıp yediklerini itiraf etmişlerdir. Artık

Levent Şahverdi Arşivi

bunlardan daha bariz ve mükemmel deliller olabilir mi? Bu delillerin yalnız bir tanesi bir memlekette bir sanığı astırmağa yeter, değil mi? Fakat maalesef okuyucularımız, maalesef, netice hiç de sandığınız gibi olmadı. Derhal Beynelmilel Yahudinin para makinesi harekete geçerek ve dünya basını ile de teşriki mesai ederek Macar Adliyesine ve Macar mahkemesine çamur sürmeğe kalktı. (1) Sözde bütün bunlar yalan olup, Macarlar Yahudi düşmanlığı hissi altında bu hâdiseyi uydurmuşlardı? Savcılara rüşvet teklif edildi. Hâkimler işlerinden atılmakla tehdid edildiler. Elhasıl Dünya Yahudiliği elindeki milyarlarla her türlü namussuzluğun mümkün olabileceğini isbat etti, ve MAALESEF dâvayı kazandı. O zamanlar Macaristan, haricî borçlar sıkıntısı çekmekte idi. 21 Temmuz 1883 te Macar Nazırı Baron Bela Orczy, Adliye Nazırı Pauler'i ziyaret ederek, Macaristan'da Rotçild'lerin mümessili olan Goldshmidt'in, sanıkların beraatını arzu ettiğini, aksi halde Rotçild'in Macaristan'ın borçlarının derhal ödenmesini ve faizlerin arttırılacağını talep ettiğini bildirdi. Bu şekilde Yahudilerin tâyin ettikleri iki savcı mahkemede diğer savcılarla değiştirildi ve sanıklar beraat ettiler. Rotşild'in Macaristan mümessili Goldschmidt Baron Bela Orczy'e gönderdiği bir teşekkür mektubunda **bu iki savcının nişan ile taltif edilmelerini teklif etti, fakat Nazır Baron Orczy bu teklifi reddetmek cesaretini gösterdi.**

1899 senesinde Bohemya'da cereyan eden Polna Vak'ası:

1899 senesinin 29 Mart'ında Agnes Hroza adında 19 yaşında bir kız katledildi. 1 Nisan günü bir korulukta bulunan cesedinden başı hemen hemen kopmuş bir şekilde idi. Tuhaftır ki, bu cesetin bulunduğu yerde bir damla bile kan yoktu. Demek ki kızcağız başka bir yerde katledilmiş, kanı orada akıtılmış ve sonradan cesedi bu koruluğa bırakılmıştı. Pesch'k

(1) Yahudi maliyesinin, bankalarının ve cümlesini yed-i gasbına geçirdiği gazetelerin böyle zamanlarda bakkın sesini boğdukları çok görülmüştür.

Levent Şahverdi Arşivi

siminde bir adam ayni koruda cesedin bulunduğu yerde, kızın kaybolduğu gün, Hilsner isminde bir Yahudi ile diğer iki Yahudiyi görmüş olduğunu söyledi. Hilsner yakalandı ve tevkii edildi. Diğer bir şahit de sanığı aynı yerde telâşlı bir şekilde cinayet günü görmüş olduğunu bildirdi. Mahkeme bu delilleri kâfi bularak Hilsneri idama mahkûm etti. Mahkûm olduktan sonra Hilsner, beraberinde bulunmuş olduğu söylenen iki şerikini de ele verdi ve kendi suçunu itiraf etti. Diğer iki yahudi de yakalandılar, fakat kendilerini öyle delillerle korudular ki, mahkeme itham edici delil kifayetsizliğinden onları serbest bırakmak mecburiyetinde kaldı. Fakat ölen kızın annesinin avukatı Dr. Baxa, Bohemya meclisine müracaat ederek bütün suçluların ağır cezalandırılmasını istedi. Bu esnada başka bir kızın cesedi daha bulundu, bunun Maria Klima adında bir kıza ait olduğu anlaşıldı, bu kız 17 Temmuz 1898 de kaybolmuştu. Mahkemenin ikinci celsesinde Hilsner bu cinayet ile de itham edildi. Bu şekilde zaten mahkûm olmuş olan Hilsner bir kere daha mahkûm oldu. 14 Kasım 1900 de. İmparator bir lûtuf olmak üzere katilin cezasını müebbet hapise tahvil etti.

Tuhaftır ki bu vak'ada katil Yahudi Hilsner'in avukatı, sonraları kurulan Çekoslovakya'nın Cumhurreisi olan Masaryk idi. Bu hizmetinden dolayı Yahudilerin onu iyi mükâfatlandırdıkları görülüyor... 1918 senesinde yapılan Komünist Nümayişlerinde katil Yahudi Hilsner, Marksisler tarafından serbest bırakıldı; ve birkaç sene sonra eceli ile öldü.

★

ASRIMIZDA CEREYAN ETMİŞ HAKİKİ İĞNELİ FIÇI VAK'ALARI :

1911 - 1913 senelerinde Rusya'nın, Kiev şehrinde cereyan etmiş olan Beiliss vak'ası,

Bu vak'a 20 inci asrın en mühim ve en korkunç iğneli fıçı vak'ası olarak tarihe geçmiştir. 1911 senesinde Kiev'de

Levent Şahverdi Arşivi

Joutchinski adında 13 yaşında bir çocuğun cesedi bulundu. Cesette tuhaf yara izleri vardı ve kanı alınmıştı. Şüpheler Beiliss isminde âdi bir Yahudinin üzerinde toplandı ve bu adam tevkif edildi. Cinayetin yalnız Yahudilerin girip çıktığı bir Yahudi Tuğla Ocağında yapıldığı tesbit olundu, bu ocağın yanında gizli bir Havra da meydana çıkarıldı. Tuğla ocağının sahibi olan Beiliss muhakeme edildi fakat delil kifayetsizliğinden mahkûm edilemedi. Fakat jüri heyeti çocuğun ölümünün kafaya darbeler vurmak, şah damarını deşmek ve kanı alınıp iç âzaları sökülmek suretiyle olduğunu tesbit etti ve bu hususta morg raporu ile tam bir mutabakat hâsıl oldu. Bu şekilde cinayetin failinin Beiliss olduğu her ne kadar delil kifayetsizliği yüzünden mümkün olamamışsa da, bunun bir Yahudi dinî cinayeti olduğu tesbit edilmiş oldu. Bu muhakeme esnasında kayda değer hâdiseler cereyan etmiştir. Şöyle ki:

1) 17 Ekim 1913 de Dâvayı inceleyen hâkim, Yahudi gazetecilere, eğer delilleri örtbas edecek hareketlerde bulunurlarsa, onları dinleme salonuna almıyacağını bildirdi.

2) Beiliss aleyhine, cinayet hakkında şahadet eden iki çocuk, Genia ve Valentine Tcheberiak, Yahudi sanığın tevkifinden biraz sonra mahkemede şahadet edemeden âniden öldüler. Bu hâdise onlara satılmış bir polis memuru olan Krasofski tarafından yedirilen pastalardan sonra oldu. Cesedleri hastahanede iki Yahudi doktor tarafından muayene edildi ve dizanteriden ölmüş oldukları hakkında rapor verildi. Sonradan anlaşıldı ki bu çocukların annesine bir Yahudi avukat tarafından ölen çocuk Joutchinskiyi katletmek suçunu üzerine alması için 40.000 ruble para teklif edilmiştir.

3) Bazı mütehassıs şahitler, Yahudilerin hamursuza nasıl Hıristiyan çocukları katledip kanlarından istifade ettiklerini belirten konuşmalar yaptılar ve bu cinayetin tam bir Yahudi dinî cinayetine benzediğinde ısrar ettiler. Bunlar arasında meşhur teolojist, **Peder Pranaitis,** Kiev Üniversitesi Rektörü

Levent Şahverdi Arşivi

Profesör **Skorski**, (psikilojist), tıp mütehassısı Dr. **Kozoratof**, vardı. Bolşevik ihtilâlini müteakib bu şahıslar ve bu dâvada hâkimlik yapan yargıç ve savcı, **Bolşevikler tarafından imha edildiler, fakat Yahudilerin lehine şahitlik yapan Prof. Pavlov** ise sonradan Bolşevik Rusya'nın en ünlü âlimlerinden biri oldu.

Çarlık Rusya'nın İmparatorluk Orduları Generali Aleksandr Netveldof, **Le Front Unique** mecmuasında, 59 uncu sahifede, 1927 de **(Rusya ve Yahudiler)** adı altında yazmış olduğu makalede, bu vak'adan bahseder, ve bu münasebetle ihtilâlden sonra Moskova'da Lenin ile Hahambaşı arasında geçmiş olan bir muhavereyi nakleder. Hahambaşı Lenin'i ziyaret ettiği zaman, Lenin ilk evvelâ Hahambaşıya şöyle hitap etti: **Nasıl muhterem Hahambaş, Beiliss vak'asında Bolşeviklerin sizin tarafı tutmasından memnun kaldınız mı? Ben bizzat Bolşevik hükümetinin reisi olarak, Joutchinski adlı o çocuğun bir Yahudi tarafından değil, fakat bir Hıristiyan tarafından öldürüldüğüne inanıyordum ve daima Yahudi dâvasını bu mevzuda destekledim, ve polis kayıtlarını bu gün öyle tashih ettirmiş bulunuyorum.»** demiş ve Yahudileri nasıl desteklediğini ve kensini iktidara getiren bu cemaate bu şekilde şükran borcunu ödeyeceğini belirtmişti. Bu da isbat ediyor ki Beiliss cinayeti vak'ası Yahudilerin komünistlerle yakın ilgisini bir daha teyit eder. Evet, bu hakikattir, çünkü **Bolşevizm Yahudidir.** Bu şekilde komünistlerin ve bilhassa Lenin'in yardımı ile alnından kara lekeyi silen ve üstündeki ithamı kaldıran canavar katil Beiliss, yakayı kurtarmış oldu ve sonradan Amerika'ya hicret etti, orada Lenin'e şükran borcunu ödeyebilmek için kızıl faaliyetlerde bulundu ve 1934 senesinde eceli ile geberdi gitti. Yahudiler ona millî kahramana yapılacak bir cenaze merasimi yaptılar!

Sene 1929, Almanya'da, Manau'da cereyan eden bir iğneli fıçı vak'ası.

Levent Şahverdi Arşivi

17 Mart günü, beş yaşında Kessler isminde bir Alman çocuğu kaybolur. Cesedi bir ormanda bulunur. boğazı bir kulağından öteki kulağına kadar kesilmiştir, ve aynı zamanda ensesinde de, ana damarlarını kesmiş olan bir yara izi mevcuttur. Cesedin civarında hiç kan bulunmaz. Bu hâdise hamursuz bayramından hemen biraz evvel cereyan eder ve hâdiseyi müteakib civardaki Yahudi kasap ortadan kaybolur. Mıntıkanın ve mahkemenin Doktoru **Burgel**, ehlivukuf olarak dinlenir ve hâdiseyi bir Yahudi dinî cinayeti olarak vasıflandırır. Fakat Yahudiler savcıyı para ile elde ederler ve savcı hâdisenin bir iğneli fıçı vak'ası olmadığını iddia eder. Mahkeme de çocuğun bir hayvan tarafından öldürüldüğüne karar verir ve celse sukut eder. Fakat bir zaman sonra, bu hâdiseye Yahudi cinayeti diyen ehlivukuf Dr. Burgel, her nasılsa vazifesinden uzaklaştırılır ve tekaüde sevk edilir.

Sene 1932. Bu vak'a Almanya'nın, Pader Born şehrinde cereyan etmiş olup, çok enteresan bir Yahudi dinî cinayetidir.

Meyer isminde bir Yahudi kasabın evinde Martha Kaspar isminde bir Alman kızı hizmetkârlık yapmakta idi. Bu adamın Kurt isminde oğlu hizmetçi kıza tecavüz ederek onu gebe bırakır. Kız bu hâdiseden sonra haklı olarak oğlanın kendisi ile evlenmesini ister. Baba, oğul Yahudiler, kıza istediğinin yerine getirileceğine dair söz verirler, fakat asıl maksatları kızı ortadan kaldırmaktır. O sıralarda yaklaşmakta olan hamursuz bayramı bu mel'un Yahudilerin aklına daha şeni bir fikir getirir, madem ki kızı öldüreceklerdir, bari hamursuz bayramı için kanından istifade edilsin. Bu şekilde kızcağız ortadan yok olur. İki gün sonra Yahudi Kasap Meyer'in evinin civarında bir miktar insan eti bulunur. Adlî tıb bunun insan eti olduğuna dair rapor verir, Kızın da ortadan yok olması, şüpheleri Yahudi Meyer'in evine çeker ve baba ile oğul tevkif edilirler. Yahudi basını bunun basit bir şehvet cinayeti olduğundan bahseder ve üzerinde durmaz. Fakat araştırma

Levent Şahverdi Arşivi

neticesinde Kurt'un sandıktan elbiseleri üzerinde insan lekeleri tesbit olunur. Dr. Frank isminde bir Yahudi doktor, bir deli raporu ile Baba Meyer'i mahkemeden kurtarır ve timarhaneye sevk eder, bu şekilde baba Meyer idamdan kurtulmuş olur. Nihayet oğlu Kurt Meyer kızı öldürdüğünü, babasının kendisine yardım ettiğini itiraf eder ve cesedi parçalara ayırarak kasap dükkânında et diye sattıklarını, bazı yenmiyecek kısımlarını arsaya attıkları ve bu parçaların köpekler tarafından caddeye sürüklenerek foyalarının meydana çıkmasına sebep olduğunu açıklar. Mahkeme Kurt Meyer'i 15 sene hapse mahkûm eder, gazetelerde bu vak'adan bahis bile edilmez **çünkü daha o devirde Almanya'da Yahudi, basın dahil, herşeye hâkim bir vaziyette** idi. Yalnız Nazi Partisi Gazetesi, Julius Streicher'in (Der Stürmer)'i vak'adan teferruatiyle bahis eder ve bunun bir iğneli fıçı vak'ası olduğunu belirtir, ve bu yüzden (Der Stürmer) gazetesi bir müddet için hükümet tarafından kapatılır.

Fakat kısa bir müddet sonra 30 Ocak 1933 de Almanya'da Adolf Hitler ve Nasyonal - Sosyalist Partisi iktidara geçer ve Yahudi parazitlerinin çanına ot tıkayınca hâkikatler anlaşılmağa başlar. Komünist ve Yahudilerin Almanya'daki bozguncu ve gayri insanî hareketleri Hitler rejimi müddetince sona ermiş olur.

★

OSMANLI HÜKÜMETİ VESİKALARINA NAZARAN

İRTİKÂP EDİLMİŞ CİNAYETLER

Tarihî Şam şehri mes'ut bir uyku içinde sâkin ve müsterih uyuyor. Orta Doğunun bu güzel şehrini efsunlayan çeşitli çiçeklerin keskin kokuları, kayısı ağaçlarından süzülen tatlı havaya karışıyor, şehri âdeta büyülüyordu. Her evin bahçesinde ve sofalarındaki havuzlardan akan bol suların fısıltıları boğucu sıcaklarla mücadele ediyor ve insanlara yaşama zevki tattırarak ruhlarını derinliklerine yayılıyordu.

Levent Şahverdi Arşivi

Tarihin bin bir macerasına şâhit olan eski Emeviye saltanatının baş şehri, ne Mısırlıların memleketlerini işgali, ne de Osmanlı ordusunun tekrar geri dönmesiyle alâkalanmıyordu. Dimüşkişşam kendi iç âleminde mes'ut ve zevkli, neş'eli bir hayat sürüyordu.

Bütün bu huzur ve sükûn bir ânda ve birdenbire bozuldu ve yerini müthiş bir heyecana terk ederek kökünden sarsıldı.

Sene 1920. Nisan ayının 7 inci Pazartesi günü... Resmî kayıtlara göre ezanî saatle dokuz buçukta Hanri Abdünnur isminde ermeni katolik milletine mensup altı yaşlarında bir çocuğun Yahudiler tarafından çalınarak **İğneli Fıçı**'da kanı alınmak için öldürüldüğü şayiası ortalığı alt üst etti... Bu haber Müslüman, Hıristiyan bütün Şam halkını ayaklandırdı. Heyecan son derecede idi. Bilhassa katolik cemaati sinagoglara, hahamhanelere ve Yahudilerin oturdukları mahallelere hücum ediyorlardı.

Bütün bir şehir halkının çoluk, çocuk, kadın, erkek, genç, ihtiyar, müslüman, hıristiyan elbirliğiyle sıkı aramaları neticesinde Hanri Abdünnur'un öldürülerek bir kuyuya atılmış olduğu meydana çıktı...

Gariptir ki Yahudilerden bazı kısmı da hükümete müracaat ederek, bir gece evvel saat sekiz raddelerinde sırtında büyük bir torba taşıyan bir Yahudinin DUMMAR yakınında bir kuyunun içine torba muhteviyatını boşalttığı ihbar ve itiraf edilmişti...

Mahallî hükümet meseleye fevkalâde ehemmiyet vermiş ve sözü geçen kuyudan Hanri Abdünnur'un cesedi çıkarılmıştı.

Bu işe ehemmiyet ve hassasiyetle el koyan hükümet asker ve sivil yirmi kadar doktoru işin tahkikine ve ölümün hangi sebeplerden ileri geldiğinin tesbitine memur etmiştir. Böylece Osmanlı Hükümeti, kendisine yakışan bitaraf, namuskâr ve âdilâne bir yol takip etmiş, devlet idaresindeki üstün

Levent Şahverdi Arşivi

lük ve itibarını bütün cihana göstermiştir. Bu suretle Osmanlı Devletini yıkmak ve onun enkazı üzerinde kendi devletlerini kurmak için faaliyete girişen ve müslüman Türkler aleyhinde olmadık yalan ve iftiralarda bulunan yahudilerin yeni yeni entrika ve propagandalarının da önüne geçilmiş oldu.

Hepimiz biliriz ki İspanya ve Portekiz'den koğulan Yahudiler yeryüzünde yalnız Türk millet ve hükümetinden yardım ve âlicenap himaye gördükleri halde, en büyük nankörlük ve hiyaneti de milletimize yapmışlardır.

Osmanlı Hükümetinin bu cinayet işini incelemeğe memur ettiği asker hekimler şunlardır:

İngiliz Albayı Dr. TEMPEL Bey, Türk teb'asından Dr. Miralay NİKOLAKİ Bey, Türk teb'asından Binbaşı Logünatı Bey, Türk teb'asından binbaşı Mihâil Bey, Türk tabiiyetinde Kolağası İbrahim Bey, Türk tabiiyetinde Binbaşı Sadık Bey, Türk tabiiyetinde kolağası Tevkif Bey.

Osmanlı Hükümeti bu meselede o derece makul ve âdil hareket etmiştir ki, tahkik heyetine kolağası rütbesinde bir de Yahudi doktor ilâvesini ihmal etmemiştir. Bu Yahudi doktorun ismi de: Marko Sinani'dir...

Sivil doktorlar şunlardır:

İtalyan tabiiyetinde Karantina doktoru: Sebastio, Türk tabiiyetinde belediye tabibi Anton Huri ve muavini İbrahim Bey.

Romen tabiiyetinde Hordşiyano.

İtalyan tabiiyetinde Arbeham Meşaka ve İskender Meşaka.

Yunan tabiiyetinde Dimitri Suyofitis.

Türk tabiiyetinde Davud Ebu Şaar, Türk tabiiyetinde Yusuf Kahal, Türk tabiiyetinde Habib Şahiavi.

Böylece muhtelif milletler ve teb'alara mensup doktorlar işi ilmi bir surette tetkik etmişler ve raporu tanzim etmişlerdir:

Levent Şahverdi Arşivi

21 Nisan 1920 Pazartesi günü sabahı saat 10 da mahallî Osmanlı hükümetinin emriyle morga kaldırılmış olan çocuk bir tülle sarılmış ve kırmızı bal mumuyla mühürlenmiş ve bir çok doktorlar tarafından bir zabıt tutularak imzalanmıştı. Ertesi günü yine saat onda muayeneye başladığımız zaman, ceset teşrih masası üzerine konulmuş ve mühürler tetkik edilerek hali aslisini muhafaza ettiği ve hiç bozulmamış olduğu görülmüştür. Tül kesildi. İçinde altı yaşlarında bir çocuk cesedi görüldü. Ceset yüzü koyun yatmakta idi. Uzunluğu 110 santimetre olup üzerinde şu elbiseler vardı:

Ketenden kısa beyaz, siyah kareli bir ceket, dokuz ilikli olup önden yalnız üçü iliklenmişti. Bu ceket çamurlar içinde olup kolu ve yakası yoktu. Yeleği de aynı idi. Ceket çıkarıldığı zaman altında bir iç gömleği mevcuttu. Bunun üst tarafı ilikli olup o da ceket renginde idi. Gömleğin üst kısmı dağınık ve buruşuktu ve o da toz ve çamur içinde idi. Bunlar makasla kesilerek açıldı. Onun altında siyah renkte bir fanile görüldü. Dört düğmesinden üçü ilikli idi, dördüncü düğme kopmuştu. Bu da altdan üste doğru kesildi. Fanilenin altında don vardı ve bu donun ters giydirilmiş olduğu nazarı dikkati celp ediyordu. Bu don lâmba fitilleriyle ve biçimsiz bir dikişle dikilmiş ve bir erkek elile alelacele intizamsız yapılmıştı.

Bu fitiller önde göbek altından bir santimetre mesafede sıkı sıkı bağlı idi. Donun ayak kısmı çok çamurlu idi. Sağında ise çok miktarda kum ve çamur vardı. Don, ayak kısmından yukarı doğru kesildi. Ayaklarında mavi pamuk çorap vardı. Çoraplar siyahı puvanlarla işlenmişti. Sağ çorap dize kadar uzamış ve bağlı idi, o da ıslak ve çamurlu idi. Sol çorap aşağıya doğru sıyrılmıştı. Ayakkapları yeni, siyah bağlı, çamurlu ve ters olarak giydirilmişti. Ayakkaplar ve çoraplar çıkarıldı ve ceset çırıl çıplak hale getirildi, elbiseler mühürlendi ve muayene başladı:

Başın tetkikinde: şişmiş, birçok yerleri morarmış ve çürümüştü. Sağ tarafta daha fazla değişiklik vardı. Alın, şakak ve kafa kemiğinde birçok çukurlar görünüyordu. Derisi ve saçları elle çıkarılır hale gelmişti. Saç sarışın ve bir santimetre uzunluğunda ve çamur içinde idi. de böyle saçsız idi. Alın muayenesinde, sağ çıkıntı daha bâriz idi. Ku- Sağ kafa kemiğinin alınla birleştiği hizada saç yoktu, bir çok yerleri lakları kızarmış ve bereli idi, içerleri kumlu ve çamurlu görülüyordu.

Gözleri şişkin, göz kapakları bereli, bebekler karanlıktı. Burnu geniş ve derisi kolay kalkıyordu. Hiç bir kırık yoktu, burun delikleri kanlı bir mayi ile ıslanmıştı. Sağ yanak şişmiş ve derisiz idi, rengi de

Levent Şahverdi Arşivi

morarmıştı. Ağzı açık, yumurtamsı şekilde, dudakları kasılmıştı. Dili iki santimetre kadar dışarı çıkmış olup şişkinliği yüzünden dişlerin görünmesine mani' teşkil ediyordu. Görünen dişleri çamurlu olup sağlamdı. Çenede hiç bir değişiklik yoktu. Boynunda morartılar belirmişti. Göğüs ve karın şişmiş bir vaziyette sararmış olup derileri kolaylıkla ayrılıyordu. Donun fitilleri göbek altında bir santimetre genişliğinde bir iz bırakmıştı. Kolları bazı yerlerde şişmiş ve morarmıştı ve üst kısımlarında dört santimetre boy ve genişlikte bazı temiz kırmızı lekeler görülüyordu. Bileğinde, orta parmak hizasında tarak kemikleri yanında iki santimetre boy ve yarım santim genişliğinde, enine bir yara mevcuttu. Bu yara keskin bir âletle yapılmıştı. Üfak ve yüzük parmağı arasında keskin bir âletle husule gelmiş, damar hizasında derin bir yara bulunup, toplu iğne başı kalınlığında bir iğne oraya kolayca sokulmuştur. Oranın nesci açıldı, içinde kolayca baskı altında hareket eden kabartılar görüldü, bunun içine sonda kolayca giriyordu. Renkli potasyum manganez şırıngasında bir taraftan giren mayi' diğer taraftan görüldü.

Sağ el sırtında siyah damar açıkça belli idi, ve hiç bir şişkinlik yoktu, açık kahve ve açık kırmızı lekelerle dolu idi. Sol el derin şişmiş ve yeşilimsi idi. El yüzü ve parmak etleri derisiz idi, tırnaklara yapışık olup altlarında toprak ve çamur yoktu. Alt tarafında, büyük kırmızı bir leke vardı Diğer ayak kısımlarında hiç bir eser yoktu, küçük ayak parmağı buruşmuş olup derisi kolayca ayrılıyordu, diğer parmak ve tırnaklar da öyle idi.

Ondan sonra ceset ters çevrildi sırt tarafında ancak bazı yeşilimsi kısımlar vardı. Derisi kaldırıldı ve ceset yine eski vaziyete, sırt üstü çevrildi ve asit menik ile yıkandı."

Cesedin teşrihine başlandı:

Baş derisi alnından tepesine kadar uzunluğuna ve iki duvar kemiğinin enine olarak bir haç şeklinde saçlı deri kemikten ayrıldı, sağ tarafta hiç bir şiş yoktu, solda ise kan akmıştı, nescin kemikten ayrılışında bütün çıkıntılar gözüktü Sonra kemik kesildi. Altındaki zarlar kaldırıldı. Beynin sincâbî tabakaları daha koyu olup teaffün etmişti. Beyaz tabaka ise gümüş renginde idi.

Göğüs ve karın açılışında gırtlak, ciğer ve kalp çıkarıldı. Gırtlağın ses dilinde hiç bir şey bulunmayıp her hangi bir

Levent Şahverdi Arşivi

mayi'den mahrumdu. Ancak bir kaç kan pıhtısı ve leblebi parçası bulundu. Sağ kasabada yine kan ve leblebi görüldü, sol ise boştu.

Ciğerler ise basık olup baskı ile ihtiva ettiği havadan bir ses veriyordu. Ciğerden birkaç parça suya kondu ve yüze çıktı. Kalp, uzunluğuna kesildi, HİÇ BİR KAN YOKTU...

Mide deliğinde leblebi ile yemek vardı, hiç bir mayi ihtiva etmiyordu. Teşrih esnasında kokma yüzünden parçalandı. Barsaklarda bol gaz vardı. Böylece cesedin teşrihi bitti ve açıkça **KAN NEFZİ olduğu anlaşıldı ve bunun, bu çocuğun kanını almak için irtikâb edilmiş bir cinayet olduğu anlaşıldı ve halkın iddia ettiği gibi bir İĞNELİ FIÇI vak'ası olduğuna ittifakla karar verildi.**

★

Bu rapor katilleri dehşet, korku ve heyecan içinde bıraktı. Osmanlı tabiiyetinde müslüman, hıristiyan hattâ Yahudi doktorlarla müteaddit ecnebi tabiiyetinde hekimlerin el birliğiyle verdikleri bu rapor üzerine Yahudi şarlatanlığı ile onları müdafaa eden satılmış vicdanları şaşırttı. Bu gayretkeşler ve Yahudi parasiyle işleyen kalbsiz ve namussuz insanlar hayasızlıklarında ısrar ettiler ve o kadar ileri gittiler ki, kanı son damlasına kadar alınmış çocuğun tesadüfen boğularak öldüğünü ilmin ve hekimliğin haksızlık yaptığını ve nifak yaratmak için böyle bir rapor tenzim ettiğini iddia edecek kadar küstahlaştılar. Bu, bir değişme Yahudi taktiğidir ve artık insanlık bunu öğrenmiştir. Tarihin resmî vesikalara dayanarak önümüze sürdüğü sayısız facialarda Yahudiler daima iki şeye müracaat etmişlerdir: Para ve Propaganda... Bu iki kuvvet sayesinde cinayetlerini örtbas etmeğe, canileri kurtarmaya çalışmışlardır. Buna rağmen ekseriya cinayetleri cezasız kalmamış ve katiller bazan yakılarak, bazan asılarak yok edilmişlerdir.

Bu zavallı Hanri Abdünnur hâdisesinde de beynelmilel Yahudi var kuvvetini sarfetmiş, çocuğun kazaen kuyuya dü-

Levent Şahverdi Arşivi

şüp öldüğünü ısrarla iddia etmiştir. Teşrihin gösterdiği «KAN EMME» neyi ifade eder? Kuyuya indirilen adamlar hiç bir kan eserine tesadüf etmediklerini söylemişlerdir. Bu açık hakikate tahkikatın başlangıcında sadece bir Bulgar muharrir —o da yahudi maliyesinin parasiyle— muhalefet etmiş ise de, sonradan Beynelmilel diktorların verdiği kat'i raporu gördükten sonra fikrinden caymıştır.

Diğer dinlere, ırklara ve tebaalara mensup şahsiyetler bu iğrenç cinayet ve kan alma hâdisesi önünde nefret ve istikrahlarını açığa vurmuşlardır.

O zaman Beyrutta çıkmakta olan «ELMUKTATAF» gazetesi bu çok mühim rapor üzerine aynen şunları yazmıştı:

«Acaba vâli hazretleri bizim ismimizli ileri sürmek ve bizi taklib etmekle neyi kast ediyorlar. Acaba bu hareketler adalete karşı yaptığı tazyiki ve Yahudilere Bağdat'da ve Şam'da ucuz satılmış olduğunu örtmek için midir? Yoksa onun şöhretine ve onun başına eğilmekdiğimizi mi istiyorlardı? (1)

Vâlinin ölü çocuğun âilesinin evine gitmesi ve bir bahane bulup onları Şam'dan sürgün etmesi aleyhine daha kuvvetli bir cereyan peyda olmasına ve böylece meydana getirdiği güzel eserlere bir yenisini ilâveden başka neye yarar?

İnsaniyet ve adalete uygun bir tarzda katilleri tutup cezalandırması kendisine daha büyük bir şeref vermez mi idi? Bunu böyle yapması diğer bütün kötü hareketlerini örtüp serefini iâde etmez mi idi?

Temenni olunur ki bu yazımızdan ibret alarak katillerin yakasına yapışıp adaletin hükmünü yerine getirsinler. Cenâb-ı Hakk ADALET ve iyilik yolunda yürüyenlere daima yardım eder.»

---

(1) Bu yazı da gösteriyor ki, o zaman pek alâ HÜRRİYET varmış ve bir gazete böyle yazabiliyormuş!

Levent Şahverdi Arşivi

Beyrut gazetesinin yazısının can alacak esaslı noktalarını aynen yukarıda aldık. Bu işin bu kadar açıkça ve pervasızca gazete sütunlarına geçirilmesi gösterir ki Şam valisi, yüksek maliye dediğimiz Yahudi tazyikine maalesef fazla göğüs gerememiştir.

Müteaddit milletlere mensup doktorların inceden inceye yaptıkları tetkikler ve teşhisler, zavallı katolik çocuğunun kanını alıp hamursuza katmak için öldürüldüğünü itiraz etmez şekilde sarahaten meydana çıkarmıştır. Bu doktorlardan yalnız Marko Sinanî ismindeki Yahudi:

Çocuğun elinde görülen yaranın bir fare ısırmasından ileri geldiğini iddia etmiş olması güneşi inkâr kabilinden bir yahudilik olur.

Böyle altı yaşında bir çocuğun bütün kanını son damlasına kadar emebilecek bir fareyi ilim henüz keşfetmemiştir. Yahudi doktorun bu zirva teviiline mukabil diğer bütün doktorlar şu noktada ittifak etmişlerdir:

Çocuğun vücudundaki bütün kan aspiratör denilen bir aletle alınmış ve bu kan hamursuza konmuştur.

★

1881 İZMİR CİNAYETİ

Bu senenin hamursuz bayramı yaklaşırken Stefo isminde Yunan tebaasından bir çocuk ortadan kaybolmuş ve halkla hükûmetin uzun araştırmasından sonra kanı hamursuz için son damlasına kadar alınmış olan ceset denizden çıkarılmış, bunun üzerine Osmanlı ve Yunan tebaalı Rumlar arateş Yahudi mahallesine hücum ederek hayli tahribat yapmışlardır.

1885 de Kahire'de neşredilen Habib Faris'in eserinden.

Levent Şahverdi Arşivi

TÜRKİYE'DEKİ TAZE VAK'ALAR

Sene 1315 rumî... Mayıs ayının 12 si. Manastırda Yahudi mahallesinde bir yangın çıkmış ve bir kısım evler yanıp kül olmuştur.

Yangın söndürüldükten bir gün sonra, taş bir evin bodrumundan bir inilti duyulmuş, itfaiye ve halkın yardımıyla bodruma girilmiş ve orada tüyler ürpertici, müthiş bir manzara ile karşılaşılmıştır.

Manastır'ın Magarava köyünden Kosti oğlu Dobre isminde on beş yaşlarında bir Bulgar çocuğu, insanlıktan çıkmış, şuurunu kaybetmiş, yüzü sapsarı kesilmiş bir hâlde sâbit nazarlarla gelenlere bakıyordu. Bu, iğneli fıçı'da kanı alınmak üzere iken yangın dolayısiyle görülebilmiş bir bedbahttı. Bu hâdise halk arasında müthiş bir heyecan yaratmış ve tekmil Bulgar köylüleri şehre akın etmişlerdir.

Sadır olan irâde-i seniye üzerine bir divan-ı harb kurulmuş ve elde edilen caniler istic'vab edilmişlerdir. Haham Şaban, terzi Mişon ve kundura tamircisi Salamon isimli caniler idama ve yardımcıları olan üç şahıs da müebbed kürek cezasına mahkûm edilmişlerdir. Hüküm cinayet mahalli olan evin önünde infaz edilmiştir.

TÜRKİYE'DEKİ EN YENİ VAK'A

Rumî tarihle 1317 senesi Mayıs ayının yirmi birinci günü... İstanbul'da intişar etmekte olan MALÛMAT gazetesi polis ve adliye muhabiri Faruk bey isminde bir genç, İstanbul zaptiye nezaretinde şu malûmatı aldı ve gazetesine getirdi:

«Şehri halin yirminci günü Balatda İskele caddesinde 63 numaralı evde oturmakta olan ve eskicilikle meşgul bulunan 1287 tevellütlü Avram oğlu Moiz'in sırtında taşıdığı müstamel eşyaya mahsus çuvalın vaziyeti ile merkumun hali nazarı

Levent Şahverdi Arşivi

dikkati calip görüldüğünden merkum, polis memuru Fahreddin oğlu Ali Rıdvan efendi tarafından takip edilmiş ve iskele caddesinin sağındaki dar sokağa saparken mahalle bekçisi Şebin Karahisarlı Zekâl oğlu Satılmış'ın da yardımiyle tevkif edilerek Balat Karakoluna sevkedilmiştir.

Evvelâ büyük bir telâş ve havf içinde firara teşebbüs eden merkum Moiz etrafta toplanan ve adetleri yirmiye baliğ olan bazı yahudilerin ika' eyledikleri şamata ve müdahaleleriyle kurtarılmak istenmiş ve ayrıca Tahtakalede boya ve hırdavat ticaretiyle meşgul olan 1279 tevellütlü Mizrahi Salliyel'in karısı Sara binti Ester tarafından polis memuruna elli ve bekçiye yirmi beş altın rüşvet teklif edilmiş ise de memurlarımız Esteri de bu fi'ilinden dolayı karakola sevk ederek bir zabıtname tanzim etmişlerdir.

Karakolda komiser Hasan Saffet Efendi, Polis Yusuf Ziya Efendi ve diğer şahitler huzurunda çuval küşad edildikte içinde ağzı sıkı sıkı bağlanmış, altı yedi yaşlarında sünnet olmuş bir müslüman çocuğu bulunduğu kemali dehşetle müşahade edilmiştir. Bu çocuğun Sultan Selim caddesi 27 numaralı hânede mukim ve Çarşı-i Kebîrde terlikçilikle müştegil Süleyman oğlu Fevzi Efendinin Bayram inmindeki oğlu olduğu icdad-tahkik anlaşılmıştır. Karakol önünde ve bir vemmi gafir halinde toplanan ve heyecan içinde bulunan halk kendi paralarıyle üç fayton tutarak ve bir kısım halk da yaya olarak fayton'un peşine takılarak polis ve bekçi refakatinde Sultan Selim caddesindeki hâneye giderek çocuğun valdesi Fitnat Hanım karakola getirmişlerdir. Fitnat Hanım evlâdını şaşkın bir hâlde görünce düşüp bayılmıştır. Karakol civarında mukim ve Eminönünde tababetle müştagil doktor ahram Fenerciyan'a müdavemât-ı iptidâiye yaptırıldıktan sonra çocuk ebeveynine teslim edilmiş, halk tarafından kiralanan faytonla evlerine gönderilmiştir. Mücrim evrakı ile zaptiye nezareti çelilesine sevk edilmiştir.

★

Levent Şahverdi Arşivi

Zaptiye Nezareti tarafından Malûmat gazetesi muhbirine aynen verilmiş olan bu haber, gazete müretliphânesi tarafından hemen dizilmiş ve tab'edilmek için makine dairesine verilmiş ise de, tam basılacağı sırada Zaptiye Nezareti tarafından gönderilen memurlar, ağlebi zan, halkı heyecana vermemek için bu haberin — şimdilik kaydiyle — neşrini men'etmişlerdir.

Ne yazık ki bundan cânilerin ne gibi bir muamele gördüklerine dâir hiç bir haber alınamamıştır.

Babıâli muhitinde ve İstanbul'da bomba tesiri yapan ve büyük heyecan ve dedikodulara sebep olan buhâd isede yahudi teşkilâtının, daha doğrusu beynelmilel yahudinin yıldırım gibi yaptığı tesir neticesinde haberin neşri men'edilmiş olduğu gibi, bu hâdiseden evvel kaybolan Rum çocuğunu bulmak için Rum cemaatinin yaptıkları nazarı dikkate alınarak halkın galeyanından ve büyük hâdiseler çıkmasından endişe edildiği de akla yakın gelebilir.

Şurası muhakkaktır ki o zamanın Türk gazeteleri Yahudilere satılmış değildi...

İşbu vak'ayı bizzat şahit MALÛMAT gazetesi muharrirlerinden Konsolitci Asaf Bey eiyevm ber - hayat olup merak edenler kendisinden tafsilât alabilirler.

Bizim önümüzde o kadar mebzûl, canlı ve taze misaller vardır ki bu hâdise onların yanında gölgede kalır.

★

AMERİKA GAZETELERİNDE ÇIKAN MANŞETLER

DREYFÜS MESELESİNDE MUVAFFAK OLANLAR BU SEFER PARTİYİ KAYBETTİLER

Tarih 26 Nisan 1913. Yepyeni bir vak'a... Amerikalıların bir bayram günü güzel bir kız olan on dört yaşında Mary Ph. gan, çalıştığı kalem fabrikasına parasını almağa gitmiş, bir daha geri dönmeyince, ebeveyni kendisini bir arkadaşını ziya-

Levent Şahverdi Arşivi

rete gidip orada kaldığını zannetmişlerdi. Fakat ertesi gün fabrika bekçisi Bill Tracey, biçare kızın dövülerek parçalanmış ve ırzına tecavüz edilmiş cesedini alt kat merdivenin altında bulunca Mary Phagan'ın ne sebepten eve gelmediği anlaşıldı. Cesedin yanında bu marifetin bir zenci tarafından yapıldığına işaret eden bir pusulası bulundu ise de resmî mahfiller bunun üzerindeki yazının Mary Phagan'a ait olmadığını anlamakta güçlük çekmediler. Fabrika bekçisi emniyet mensupları tarafından bu mesele hakkında sorguya çekildiği zaman cinayet gününde şehirde bulunmadığını ispat etti, ve derhal serbest bırakıldı.

Merakı en çok çeken noktalardan biri de bayram günü fabrikada hemen hemen kimsenin bulunmayışı idi. Tabiî, hiç kimse fabrika kasadarı Brooklyn Kolejinden çıkmış sessiz sedasız Yahudi genci Leo Frank'ın bu canavarlığı yapacağını tahmin bile etmiyorlardı. Fakat o zamana kadar Atlanta şehri Yahudi cemaatinden ürkerek susan bir genç artık dayanamıyarak cinayet günü Yahudi Leo Frank'ın bahsi geçen zavallı kıza sırnaştığını gördüğünü mütcakiben iki arkadaşına açıklaması ve arkadaşlarının ısrarı üzerine korkmadan resmen şahadet etmesi üzerine Yahudi Leo Frank derhal tevkif edildi. Leo Frank tevkif edilirken memurları ikna etmeğe çalışıyor ve o günü fabrikada bulunmadığını ve bütün bunların iftiradan ibaret olduğunu, bayağı yaygaraları ile işin içinden kendisini sıyırmak istiyordu. Fakat artık inkâr etmekle mânâ bile yoktu. Mary evinden çıkarken zaten fabrikadan para alacağını söylemişti, fabrikada kendisine Yahudi kasadardan başka para verecek şahıs yoktu. Binaenaleyh, zabıtanın şimdiye kadar Yahudi Leo'dan şüphe etmemesi büyük bir hata idi. Fakat asıl skandal Yahudi tevkif edildikten sonra başladı.

Bilinmiyen şahıslar tarafından tazyik edilen şahitler açıkça ifade veremiyorlar, diğer taraftan vazifesine sadık polis mensupları tarafından, iftira pusulasındaki yazının Yahudi Leo'ya ait olduğu ispat edildiği halde, yazı mütehassısları ve

Levent Şahverdi Arşivi

ehli vukuf bir türlü yazının canavar Yahudiye ait olduğunu söylemekten çekiniyorlardı. Amerika'daki Yahudi basını seri neşriyatla Leo'nun bir hataya kurban gittiği propagandasını yapıyordu.

Fakat halk, meselenin iç yüzünü anlamıya başlamış ve bazı gizli teşekküllerin adamları bu Yahudiyi kurtarmak için harekete geçtiğini hissetmişti.

Yalnız Atlanta şehri Yahudi cemaati değil, Birleşik Amerika ve Dünya cemaati, bu hâdiseyi bir şeref meselesi olarak kabul ediyor ve canavarlık dolayısiyle Yahudi ismine bir leke sürüleceğinden korkuyorlardı.

Bu akurane cinayet, halkın sinirlerini bozmuştu. Yapılacak tek şey halkı avutmak icap ettiği için Yahudi canavarı idama mahkûm edip sonradan Mason locası mensubu Atlanta valisi John M. Skaton'un yardımı ile müebbet hapse çevirdiler, fakat iş bu kadarla kalmadı, Leo Frank'ı hapisten çıkarmak için milyonlarca para sarf edilmeğe başladı.

Adalet Divanının kifayetsiz kararı halkı büsbütün kızdırmış, halk muhafaza altında bulunan kaatili mahallinde linç etmek istiyordu. Buna mukabil şehre hâkim olan Masonlar, Yahudi kaatili halktan korumak için hapishaneyi bir tabur askerle muhafaza altına almışlardı.

Leo'nun masumiyetini isbata çalışan Mason Locası mensubu William J. Burns Atlanta istasyonunda kendisini tükrük, vur ve yuha ile karşılayan on bin Atlantalının elinden canını zor kurtardı.

Yahudi uşağı Atlanta valisi John M. Skaton'un adalet isteyen otuz bin kişi tarafından etrafı sarıldı ve asker himayesinde, hayatını zor kurtararak başka bir eyalete kaçtı. Halk şehrin her tarafında mitingler yapıyor, konferanslar veriyor ve canavarın idamını istiyordu, fakat kulak asan olmuyordu, yalnız canavarın hayatını emniyete almak için Leo Frank baş-

Levent Şahverdi Arşivi

MARY PHAGAN

Bu genç ve güzel kız, bir Yahudi canavarının vahşî elinde evvelâ ırzını, sonra da canını veriyor. Adi bir cinayet diyeceksiniz. Fakat şu iki mühim nokta var.

Biri: Yahudilerin bu vak'ada da gösterdikleri mutâd birlik, şarlatanlık ve yaygara... İkincisi de: Halkın dolup taşan hırs ve nefreti sonunda bizzat tatbik ettikleri korkunç ceza...

Asırlarca işledikleri cinayetlerin yanlarına kâr kalmasından şımaran kaatiller millî nefret önünde duralamışlar ise de onların mel'un zekâları milletleri birbirine boğazlatmak suretiyle vahşi ihtiraslarını tatmin yolunu bulmuşlardır.

Fazla olarak, harpler dolayısiyle milyonlarca gayri Yahudi can verirken ellerinde bulunan harb silâhları fabrikaları da milyonları onların kasalarına aktarıyor...

Levent Şahverdi Arşivi

ka bir eyalet olan Milledgeville hapishanesine nakledildi. Fakat bir buçuk sene sonra 21 Ağustos 1916 da bu vak'ayı hiçbir zaman unutmayan halk, muazzam kütleler halinde asker ve polis saflarını yararak hapishaneye girdiler, durmadan bağırıp çağıran Yahudi gencini yakındaki ormanda bir ağacın dalına astılar, fakat cesedine hakaret etmediler. Adalet.

DELHİ'DE KAN DAMLALARI

İkinci Dünya Harbinde meşhur İngiliz istihbarat Zabiti Ronald T. Reeferson'un notlarından aynen.

Trenim Yeni - Delhi istasyonuna girerken, burasının Rangoon'a nisbetle daha medeni fakat son derece entrikalı bir şehir olduğunu hemen hissettim. Vazifem, merkezi Burmada olup Delhi yolu ile Hindistanın Bengal mıntıkasında faaliyet gösteren Japon taraftarı unsurları tesbit ve faaliyetlerini teşhis etmekti. Üzerimdeki sivil elbiseden benim yağlı bir turist olduğumu tahmin eden istasyon hammallarının «Sahip! Sahip!» nidaları arasında beni bekliyen sarı otomobile doğru yürüdüm... Arkadaşım hem bana Japon istihbarat hakkında kısaca malûmat vermeğe çalışıyor hem de dar, patırdılı sokaklarda küçük otomobili sürmeğe çalışıyordu. Ben ise bir taraftan onu dinlemeğe çalışırken diğer taraftan etrafı seyretmeğe çalışıyordum. En nihayet Connaught Place'teki arkadaşımın evine geldik. Ben misafir olarak burada kalacaktım. Duşumu aldıktan sonra karşılıklı oturup akşam çayımızı içmeğe başladık. Arkadaşımın anlattıkları hakikaten enteresandı... Kısaca şöyledir: Ben gelmeden kısa bir müddet evvel, Yeni-Delhi Britanya Emniyet Kuvvetleri Siyasî Şubesinin telefonu çalıyor ve şivesinden Hintli olduğu anlaşılan bir şahıs siyasî şube şefi ile konuşmak istediğini bildiriyor. Şefe kendisini IRA Liderlerinden (IRA, Japonlarla işbirliği yapan Hint Yer Altı Ordusunun adıdır) Jaipal Ramaswami olarak tanıtan

Levent Şahverdi Arşivi

telefondaki ses, eğer İngilizler tarafından kaçırılan oğlu Saigal serbest bırakılırsa, derhal teslim olacağını ve üstelik de IRA hakkında dolgun malûmat vereceğini bildirmiş ve İngiliz zabitinin cevabını dinlemeden telefonu kapamış. Yapılan araştırmada telefonun umumî bir telefon olduğunu anlaşılmış... Derhal arkadaşımın sözünü kestim ve «Böyle fırsat ele geçmez, derhal genci serbest bırakalım, heriften de istifade

KAATİL LEO FRANK

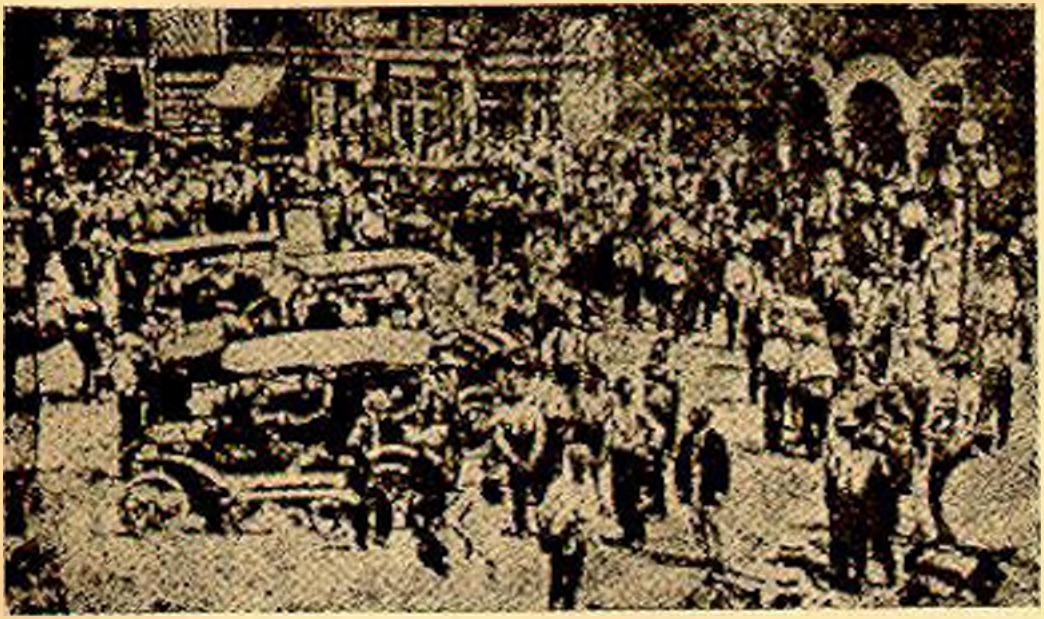
Talmut, onlara Yahudi olmayanların ırzını, namusunun, kanını mübah kılıyor ve kendilerinden başka insanları hayvan telâkki ediyor. Bu uğursuz suratlı oğlan da bu ahkâma ayak uydurmuş ve namusuyle ekmek parası çıkaran genç kızı kirletmiş ve öldürmüştür. Yahudiler iki noktaya esef etmişlerdir. Biri: Böyle genç bir Goyim'in (Yahudi olmayan) kanını hamursuza katmamak ve her defa olduğu gibi şarlatanlık ve para kuvvetiyle işi ört bas edememek... Eh!. Geç oldu amma milletlerin şuurları uyandı artık!

Levent Şahverdi Arşivi

edelim.» dedim. Arkadaşım aptal, aptal yüzüme bakarak. «Fakat Saigal'ı biz ne kaçırdık ne de tevkif ettik. IRA ile teması olduğu için polisçe aranıyor.» dedi. «Belki Japonlar çocuğu yürüttü» dedim. «Olmaz» diyerek devam etti. «Burada Japon aslından hiç bir casus mevcut değildir. Bilhassa Delhi'dekilerin hepsi Hintli aslından olup Japon İmparatorluğu İstihbarat Servisi ile çalışırlar ve yanılmıyorsam; buradaki Japon İstihbarat ajanlarının başında Saigal'ın kendisi gelir. Umumî kadınların bulundukları evlerin birinde, bir kadına âşık olup oralarda parası mukabilinde cümbüş yapıyordu dedik bütün bu evleri bastık, bir sürü kanun kaçağı yakaladık fakat Saigal yoktu. Bir gece, Delhi hırsızlarının pususuna düşüp öldürüldü dedik, elimize geçen bütün cesetleri muayene ettik, Saigal'ın cesedi yoktu. Eğer Bengale yahut başka bir yere gitse şüphesiz babasını haberdar ederdi ve babası da çılgın gibi bize müracaat etmezdi. Edindiğimiz malûmata nazaran Saigal, babasına çok morbut olup, babasından hemen hiç ayrılmazmış. Hattâ siyasî işlerde de babasını takip edip bu işlere girmiş.» Arkadaşım Atkinson sözlerini bitirmişti. Batmakta olan güneş, uzakta bir Hindu mabedinin altın rengi kubbesini pırıl pırıl parlatıyordu. Sıcaktan kaynamakta olan şehir, akşam serinliğine bürünmeğe başladığı için sokaklardan hatırı sayılır derecede patırdı gelmeğe başlamıştı, her halde sıcaktan sinen herkes sokağa fırlamıştı. Kıyafetinden Hintlilerin Sign mezhebine mensup olduğu anlaşılan bir uşak hayalet gibi sessiz gelip, buzlu viski getirdi. Bu Uzak - Şarkların ağzı ne kadar kalabalık ve gürültülü ise yürüyüşleri de o kadar sessiz ve kedi gibi oluyor. Buzlu viskiden bir yudum aldıktan sonra Atkinson'a sordum, «Böyle kalabalık ve bin türlü dinin, mezhebin ve milletin bulunduğu bir şehirde Saigal'i nasıl bulacaksınız?» İçimden de onu zor bulursunuz diyordum. Atkinson gülümseyerek bunun cevabını yarın sabah vereceğini söyledi ve başka mevzulardan sohbete başladık.

Sabah, otomobilimiz Emniyet Müdürlüğünün önünde durduğu zaman ben hâlâ akşamki fikrimde ısrar ediyor, fakat

Levent Şahverdi Arşivi

21 Ağustos 1916 da halk müthiş bir heyecan içinde Milledgeville hapishanesinin önüne toplanmış katil Leo Frank'ı istiyordu. Taburla, asker, kitle halinde polis kuvveti bu heyecan ve kıyam dalgasını önleyemedi. Şahlanan millî şuur ve millet bütün bu mani'leri devirdi ve hapishaneye girerek canavarı yaka, paça etti.

Asırlar boyunca münferit İğneli Fıçı vak'alarından toplu cinayetlere kadar yaptıkları yanlarına kâr kalan Yahudi, artık milletleri gaflet uykusundan uyandığını görmüş oldu. Bu şuur uyanıklığı bir gün onların mülevves ellerinden yakamızı kurtarırsa, dünya ebedî sulha o zaman kavuşacaktır...

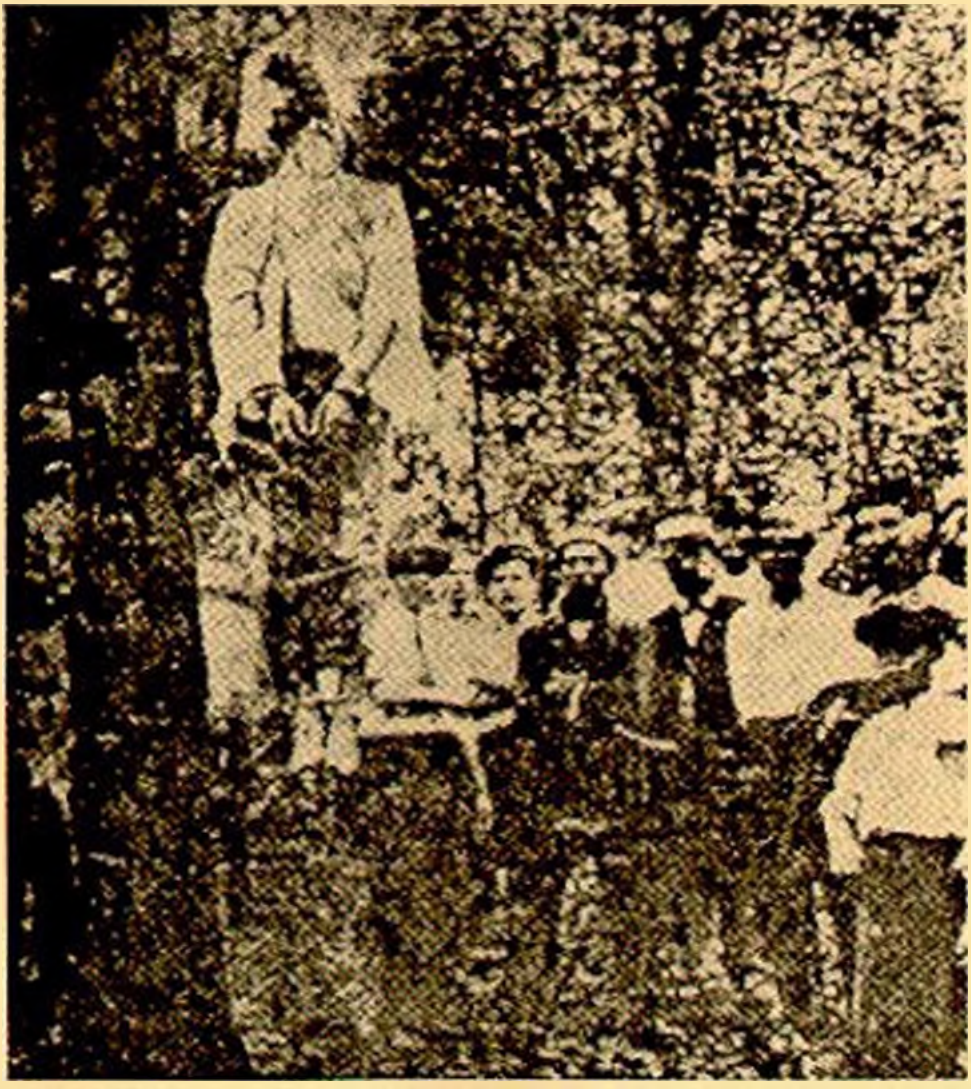
açıkça fazla bir şey söylemiyordum. Fakat siyasî kısmın arkasındaki odaları ziyaret etmeğe başlayınca fikrim yavaş yavaş değişmeğe başladı. Her odaya, etrafa göstermeden bir Hintli muhbir getiriliyor, Saigal hakkında bildikleri ve etraftan toplayabildikleri malûmat soruluyor ve muhbirine yahut getirdiği malûmata göre para veriliyordu. Odaların birinde bir muhbir gözlerini açarak ve heyecan içerisinde anlatıyordu, «Saigal mı? Onu bir buçuk hafta evvel sarı yüzlü çekik gözlü sekiz dokuz kişi, sizin binanın önünde duran otomobillere benzeyen bir

Levent Şahverdi Arşivi

otomobile zorla soktuklarını gördüm. Ben amcamın evine gece kalmağa gidiyordum. Çok korkmuştum, saklandım ve hepsinin arabaya atlayıp uzaklaştıklarını gördükten sonra saklandığım yerden çıktım.» Emniyetin sorguyu yapan çavuşu soğuk bir şekilde sordu, «Karanlıktı diyorsun, adamların gözlerinin çekik ve yüzlerinin sarı olduğunu nasıl gördün?» Parya sırıtarak cevap verdi. «Mehtap vardı. Çavuş sordu «Amcan hangi mahallede oturur?» Parya cevap verdi, «Delhinin şimalindeki Parya mahallesinde.» Çavuş, «Bu günlük bu kadar. Al şu parayı, yarın gene başka malûmat getirmeğe bak.» Parya çıktıktan sonra atıldım, «Çavuş, bu bir ip ucudur. Paryayı nasıl gönderdin?» Çavuş hiç istifini bozmadan cevap verdi, «Malûmat tamamiyle yanlıştır. Bunların çoğu böyle masal okurlar efendim. Fakat biz bilmemezliğe gelir, ağızlarından çıkacak küçük malûmatlar üzerinde dururuz. Meselâ Parya, binanın önündeki küçük otomolleri işaret ederek, böyle bir arabadan sekiz dokuz kişinin fırladığını söyledi, Bunlar ancak altı kişi alırlar, dokuz kişi girince kapıları bile kapanmaz. Çekik göz ve sarı yüz demesi sırf Japonları kastetmesidir. Gayet iyi biliyor ki biz haddi zâtında Japonların peşindeyiz. Gelelim mehtap meselesine, bir buçuk hafta evvel mehtap yoktu, olsa bile mehtapta sarı yüz tefrik edilemez. Ayni zamanda da Parya mahallesinin etrafında dört haftadan beri kanalizasyon hendekleri vardır, hiç bir araba oraya giremez.» Kafamı salladım ve başka odaya geçtim, orada başka bir Hintli muhbir canla başla bir hikâye anlatıyor ve emniyet mensupları sabırla dinliyorlardı.

Aradan tam dört gün geçmişti, bu zaman zarfında ben IRA faaliyeti hakkında raporumu hazırlamış ve Rangoona dönmeyi tasarlamağa başlamıştım ki, Öğle yemeğinde Atkinson, kendisinde şimdiye kadar hiç görmediğim bir heyecanla yemek odasına girdi ve anlatmağa başladı, «Evvelsi gün Saigal'in babası Jaipal Ramaswami gene bize telefon edip oğlu hakkındaki teklifi tekrarladı fakat bu sefer telefon ettiği yeri çabuk tesbit edip kendisini saklandığı ye-

Levent Şahverdi Arşivi

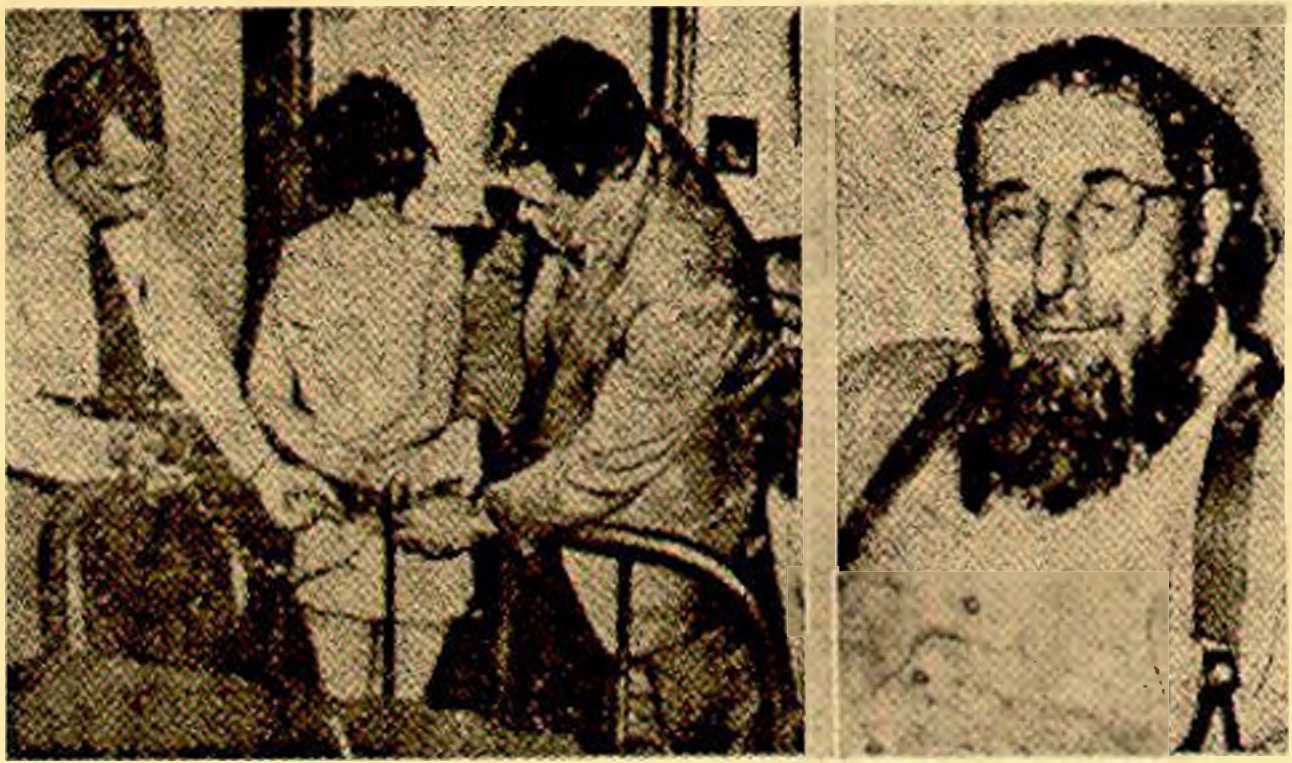
LEO FRANK ormanda halk tarafından asıldıktan sonra...

re kadar takip etmeğe muvaffak olduk. Şüphesiz onu hemen tevkif etmeyeceğiz. Biliyorsun ki biz onu kendi saflarımızda kullanmak emelindeyiz. Oğlu hakkında bir ip ucu bulduk. Bu ip ucunu bize IRA teşkilâtında çalışan bir ajanımız verdi. Saigal, Yeni - Delhi'nin «Circle» olarak tanınan yerinde bir mücevherci dükkânında bazan saklanırmış ve son za-

Levent Şahverdi Arşivi

manlarda hep orada kaldığı şayiası varmış.» O akşam, Delhi saati ile tam 9.10 da askerî kamyonetler Circle mıntıkasının çıkış noktalarını tuttular ve zabıta kuvvetleri çil yavrusu gibi bu mıntıkaya yayıldı. İşin gülünç tarafı, galiba burada herkesin kanundan çekindiği bir tarafı var ki, polisi gören tabana kuvvet sıvışmağa bakıyor, tabi' polisler de kimi kaçarken görseler onun peşine takılıyorlar. Diğer polis kuvvetleri ise daha evvelden tesbit edilen mücevherci dükkânlarının kepenklerini maymuncuklarla açıp içeri pike yapıyorlardı. Neticede, bir sürü afyonkeş, hırsız bilhassa yankesici yakalandı, fakat Saigal hâlâ meydanlarda yoktu. Baskının neticesi hakkında polis mensupları şeflerine rapor verirken birden ortalık karıştı ve bütün haki üniformalılar bir tarafa doğru koşmağa başladılar. Yolda bir polis müfettişi anlattı. Bir emniyet memuru mücevherci dükkânlarından birinde, bir sekiz milimetrelik NAMBU tabancası bulmuş. Mücevherci dükkânında silâh bulunması normal bir şeydir fakat sekiz milimetrelik NAMBU Japon ordusunun istimal ettiği silâhtır ve Hindistan'da ancak bir Japon ajanında bulunur. Dükkâna geldiğimiz zaman kepengin üzerindeki isme baktım, Ghulam Singh. Bu Ghulam Sing'in başına gelecekler vardı... Dükkânın her tarafı arandı fakat hiç başka bir ip ucu yoktu. Fakat parmak izi mütehassısları gelince iş değişti, tabancanın üzerinde ve diğer eşyaların da üzerinde sarih olarak Saigal'in senelerce evvel emniyet müdürlüğünde alınan parmak izlerinin aynisi vardı. Ghulam Singh arandı, Bengal'de olduğu anlaşıldı. Dükkâna ortağı İzidor Heifetz adlı bir İngiliz Yahudisi bakıyordu. Yahudiyi yaka paça yatağından alıp önümüze getirdiler Yahudi kıyameti koparıyor, habire elindeki İngiliz pasaportunu suratımıza dayıyordu. Dükkânın önündeki kalabalık dağıldıktan sonra dükkânda İzidor'un sorgusu başladı... En nihayet sabaha doğru İzidor, ortağı Ghulam Sing'in genç bir arkadaşının bazan dükkâna gelip barındığını, fakat fazla bir şey bilmediğini söyledi ve gene İngiliz pasaportunu ağzımıza dayadı. Dükkânın depo ve bodrum olarak kullanılan yerin-

Levent Şahverdi Arşivi

Amerikan azetelerinin bir ağızdan (Zincirli İğneli **Fıçı) diye naklettikleri** hikâyeye âit bu orjinal resimde 56 yaşındaki Yahudi WILLY GABLE'nin küçük Ellen Swenley isminde bir kızı zincire bağlayıp kanını itmâm etmek için hazırlığını yaparken.

Levent Şahverdi Arşivi

den çıkan her polis memurunun yüzünü buruşturması Emniyet Şefinin merakını celbetmişti, sorduğu zaman aldığı cevap, **Efendim, aşağıda bozulmuş sucuk var, çok pis kokuyor.»** olmuştur. Yahudi hemen atıldı, «Bendeniz sucuğa meraklıyımdır. Fakat bunu yemek nasib olmadı, gördüğünüz gibi bozulmuş.» Fakat ilk defa Yahudi sıkıntısını ve halinde de, hepimizin fark ettiği birbaşka heyecan kendini göstermişti. Emniyet müfettişlerinden biri deponun kapağından aşağısını kokladı ve «Bu kokmuş sucuk hakusundan daha fazla; toprak zemini kazın!» emrini verdi. Bunu işiten Yahudi de düşüp bayıldı. Toprak zeminin altından hakikaten korkunç ve çirkin bir şey meydana çıktı. Kurtlanmış bir ceset. Daha fazla duramadım, dışarı, temiz hava almak için çıktım; arkamdan Yüzbaşı Gordon çıktı ve anlatmağa başladı, **«Yahudi itiraf etti. Saigal'i kendisi öldürmüş ve suç ortakları olan diğer Yahudiler Saigal'in kanını almak için Bombay ve Kalküta'dan buraya gelmişler.»** Şaşkın şaşkın baktığımı görünce ilâve etti: **«Yahudilerin bazı müfrit mezhepleri senenin muayyen aylarında, yahudi olmayan bir gencin kanını istimal ederek ekmek mayası yaparlar. İşte biz de böyle bir hâdise ile karşı karşıyayız. Saigal'in vücudundan kanın çekildiğini askerî tabib tesbit etti...»** Gordon hâlâ anlatıyordu, fakat benim dinleyecek halim kalmamıştı, midem ağzıma geliyordu.

Arkadaşım Atkinson biraz sonra bize katıldı. Gayet ciddî olarak, «Saigal'in Yahudi hamursuzu için katlediği aramızda kalacak. Şefin talimatlarına nazaran Saigal'in Japonlar tarafından öldürüldüğü etrafa yayılacak. Ben şimdi derhal babasına gidiyorum, oğlunu Japonların öldürüldüğünü ve bizimle işbirliği yapmasını istiyeceğim.» Fakat, işler dediğimiz gibi çıkmadı, Antinson'un otomobili Saigal'in babası Jaipal Ramaswami'nin sakladığı evin önünde durur durmaz içerden bir silâh sesi işitilmiş ve içeri giren zabitler Ramaswami'yi yerde ölü bulmuşlar, şakağından kan sızıyor ve elinde oğlunun ta-

Levent Şahverdi Arşivi

bancasının eşi NAMBU tabancası varmış. Ya Ramaswamiîye oğlunun öldürüldüğü, Atkinson oraya varmadan bildirildi, adam üzüntüsünden intihar etti, yahut ve daha mantıkî sebep, bir İngiliz askerî otomobilinin saklandığı evin kapısında durduğunu görünce, başına gelecekleri gözünde büyüterek intihar etti.

Beni istasyona kadar otomobil ile getiren Atkinson'a sordum, «Ne dersin? Saigal meselesinde bizim bir kârımız var mı?» Atkinson acı acı güldü ve «Sıfıra sıfır elde var sıfır; hiç bir kârımız yok, yalnız iki Japon ajanı öldü ve onların yerini bilmediğimiz şahıslar aldı, fakat onları da bulmağa çalışacağız. Yolun açık olsun, bizi unutma.» dedi.

Tren, karanlıkları delerek Delhi'den uzaklaşıyordu. Lokomotifin homurtusu ve düdüğün tiz sesi ormandaki maymunları herhalde pek ürkütmüş olacak ki, türlü acayip sesler çıkartıyorlar ve ne olduğunu bilmediğim başka bir hayvan da onların bu patırtısına iştirak ediyor, Bütün gün devamlı kızgın güneşin altında pişen asırdide ağaçların ve yaprakların baharata benzer kokusu kompartımanlarımıza kadar giriyor. Saigal'in cansız vücudu ve nasıl öldürüldüğü bir türlü aklımdan gitmiyordu, birden bire ailemin yeni taşındığı Londranın East-End mahallesi aklıma geldi. Burası Yahudilerle kaynaşan bir mahalle idi. Oğlum küçük Harry demek böyle insanların arasında büyüyecek, belki de... daha fazlasını düşünemedim.

Bilmem, Hindistandaki trenlerde yazı yazmayı denediniz mi; tren çok sarsıldığı için yazı çok titrek olur, fakat eminim ki karım bu mektubumu okuyabilecek, zaten mektup uzun değildi, yalnız karıma mahallesini değiştirmesini bildiriyordum. Maymunlar hâlâ bağırmağa devam ediyor, yaprak kokuları daha fazla kompartımanlara giriyordu. Artık Delhi bütün entrikaları ile arkada kalmıştı.

Levent Şahverdi Arşivi

TARİHİN EN VAHŞİ CİNAYETLERİ!

Çanakkale'de, Galiçya'da, Karpat dağlarında, Sarıkamış ve Kanal cephelerinde Mehmetçikler arslanlar gibi döğüşüyor. Mahrumiyet ve yoksullukları, göğüslerindeki sönmez imanla telâfi eden kara yağız Türk, Birinci Dünya Savaşında kendilerini medenî zanneden barbar sürüleriyle öylesine mertçe cenkleşmiştir ki, dünya tarihi bu derece efsanevî cesaret ve erkekliğe yabancıdır. Onu silah kuvvetiyle mağlup ettik diyenler yalın söylemişlerdir. O, kendi tarihinin hangi devrinde sendelemişse, mutlaka orada bir hıyanet gizlidir. Hem de hıyanetler ona daima, ekmek yedirdiği, lûtuf gösterdiği, himaye ettiği, bağrına bastığı insanlardan gelmiştir.

Bu; büyük Türk milletinin alın yazısı, garib taliidir. Veyahut lakayitliği mi?

★

65

1914 - 1918 harbi dünyayı kasıp kavuruyor... Sina cephesinin Cehenneme taş çıkaran sıcağı altında sakin ve mütevekkil için için eriyen Mehmetçikleri ARKADAN HANÇERLEYEREK binlerce Türk şehidinin kanını hamursuza katan hain casuslar elli senedenberi bir maksat peşinde koşuyor. Bu nankörler bütün dünyanın gözünü, kulağını, dimağını bu mel'un maksat için seferber etmişlerdir. Yani:

Mukaddes Filistin topraklarında bir yahudi devleti kurmak!

Buna mukabil, karlı dağların, Anadolu yaylalarının tunç renkli evlatları, alışmadıkları bir iklimin maküs şartlarına ve

Levent Şahverdi Arşivi

her türlü mahrumiyet ve sefalete omuz silkerek bu aziz toprakları erkekçe müdafaa ediyor. O topraklar ki, uzun asırlar Türk süngüsünün gölgesinde o kadar mesut ve müsterih bir hayat sürüyorlardı ki...

Müslümanların ilk Kabesi, Hıristiyanlığın mukaddes beldesi, bu merd milletin sayesinde tam bir hürriyet ve huzur içinde yaşamakta idi.

Bu sükûneti yırtan düşmanların topları kimin hesabına patlıyordu?

Bir avuç yahudiye yurt temini için!

O yahudiler ki, hiç te boş durmuyor, namuslu oturmuyor, gördükleri insanlık ve nimetin kadrini asla bilmiyorlardı, nankörlüğün ve cibilliyetsizliğin de hudutlarını aşarak velinimetin ve hamisi olan bir milleti, karıcıkça, kahpece arkadan hançerliyordu.

Denebilir ki, Türk ordusu kendi tarihinde ve müddet-i hayatında alışmadığı ve hiç tanımadığı bir bozguna, İngiliz ordusunun kuvvet ve kudreti yüzünden değil, ayağına çelme atan, arkasında her türlü canilik ve casusluğu yapan SİYONİST sürülerinin denaeti yüzünden düçar olmuştur.

Bunun isbatı nedir.

İlk tahkikatını bu âciz muharririn yaptığı ve sonradan kılı kırk yararcasına divan-ı harbin âdilâne tahkikatını yaparak karar bağladığı ve hakikiliğine imza koyarak meydan-ı siyasete gönderen kararı mı? Mahkeme zabıtları mı? Bunların hepsi müslüman ve Türk adâletinin en namuskâr örnekleri olduğu hâlde bunların hiçbirine istinâd etmiyorum... Çünkü çürütebilir ve onun tesirinde bulunan dünya efkâr-ı umumiyesini başka kanaatlere ve şüphelere Sürükliyebilir. Hattâ belki bizim bile içimizden bir sütsüz çıkar da, bütün bu gözle

Levent Şahverdi Arşivi

görülen, elle tutulan gün gibi aşikâr acı hakikatleri inkâr ve bu ifşaatı bir maksadı mahsusa atfedebilir... O hâlde biz kendi kaynaklarımızı, kendi müşahedelerimizi bir tarafa bırakarak canilerin, bizzat kendi itiraflarına, namussuz, pervasız ve küstah itiraflarına istinâd edelim ki akan sular duruluversin... İşte misali:

Alexandre Beim isimli bir Yahudinin yazdığı ve Kudüste RUBİN MASS adlı başka bir yahudinin bastırdığı ve «Dünya Siyonist teşkilâtı gençlik kolu» tarafından mahrem bir surette neşredilip, yalnız kendi adamlarına gizli olarak dağıtılan ve bir nüshası elimize geçen «TEODOR HERZL ve SİYASİ SİYONİZM» isimli kitaptan sadece şu satırları ibretle okuyalım:

«Birinci Dünya Harbinde Osmanlı ordusunun sevkulceyşine dair bütün sırları elde ederek, bu ordunun bel kemiğini biz Yahudiler kırdık.»

Yahudilerin kendi ağızlarından bu itirafları dinlemek, kendi kalemlerinden nankörlük ve hâinliklerini okumak kadar insana, biz Türklere acı gelen şey ne olabilir? Aziz ve muhterem okuyucu bu satırları karalayın, bu acı hakikatleri önünüze seren bu âciz muharrir; şimdi sıkılmadan, çekinmeden, utanmadan yaptıkları hıyanetleri bilâ perva cihana ilân edip övünen yahudi casuslarını kitle halinde yakalamış ve onları, hiç bir tehdit, hiçbir menfaat önünde eğilmeksizin adalete ve sehpaya teslim etmiş olmakla müteseliyim. Bu casus sürüsünün dişili erkekli iki yılan başı vardır. Bunlarından biri Filistin elimizden çıktıktan sonra ilk Kudüs valisi olan ARON ARANSON, diğeri de bizim koynumuzda ve harimimizde çöreklenmiş olan SARAH ARANSON'dur. Bu ikinci dişi yılan Hayfa ile Nasıra arasında bir yahudi köyünde oturuyor ve oradan yahudi casus şebekesini idare ediyordu. O yahudiler ki, Polonyada, Rusyada ve Karpatlarda sefalet ve korku içinde yaşarlar, Türkün müsamaha ve misafirperverliği, asâlet

Levent Şahverdi Arşivi

ve âlicenaplığı sayesinde rüyalarında bile görmedikleri bir refah ve saadete kavuştukları hâlde, kendilerine bu nimetleri bahşeden velinimeti bir milleti mahv ve ifna için ellerinden gelen alçaklığı arkalarına koymamışlardır.

Bu hıyanetler yüzünden binlerce masum Türk çocuğunun kanını —başka bir tarzda— hamursuza katan bu çetenin dişi elebaşısı Sarah Aranson'un Şam'a getirilirken çok dikkatli olunması lüzumunu Nasra mıntıka kumandanı Yunus Haydar Beye bildirmiştik. Ne yazık ki buna rağmen Yahudi karısı, Şahab vadisinden geçerken kendisini uçurumlara atmak suretiyle intihar etmiş ve çok sırları da beraber öteki âleme sürüklemiştir. Hakkında, bu sebeple pek az malûmatımız olan bu kadın hakkında, Arjantin hükûmet merkezi olan Buenos-Aires'te çıkan ve dünyanın sayılı Yahudi gazetelerinden olan JUDİSCHE WOCHENCHU gazetesinin 21 Mart 1958 tarihli sayısında mühim bir makale gördük ki, okumaya değer, aynen aşağıya alıyoruz

SARAH ARANSONUN FEDAKÂRLIĞI

Filistin'de, Sihon Jakob Yahudi köyünün bir evinde, güzel ve taze Sarah Aronson, Türkler tarafından, anlatılamıyacak kadar feci işkencelere göğüs gerdikten sonra intihar etmiştir...

Cemal Paşanın korkunç cellât uşağı tarafından türlü işkencelere maruz kalan, 27 yaşındaki, bir ilâhe gibi güzel ve bir kısrak gibi canlı Sarah, acı içerisinde kıvranıyor, fakat dudaklarından bir kelime çıkmıyordu. Türklerin istedikleri malûmat olan, **NİLİ Yahudi Yer Altı Teşkilâtı**, teşkilâtın müthiş lideri, meşhur botanisyen **Aron Aronson**, teşkilâtın müttefik kuvvetleri ile temasları, teşkilâtta faaliyet yapan gizli elemanlar vesaire, Sarah tarafından ifşa edilmiyordu.

Tam dört gün dört gece Sarah'ın körpe ve güzel vücudu, bu korkunç işkencelere ve tahammül edilmez fizikî acılara mukavemet etti. Dördüncü gün, Türkler Sarah'ya kendisini Na-

Levent Şahverdi Arşivi

zareth'deki Türk Umumî Karargâhına götüreceklerini ve orada işkencelere devam edileceğini bildirdiler. NİLİ Teşkilâtı ajanları gayet iyi biliyorlardı ki, Nazareth Umumî Karargâhına düşenlere dünyanın en sadistçe işkenceleri, ardı arası kesilmeden yapılıyordu. Nazarth işkenceleri, Cemal'in Sihron Jakobdaki işkencelerini gölgede bırakıro Sarah korkmuyordu, fakat Nazarth Karargâhındaki işkencelere de artık tahammül edemiyeceğini idrak ediyordu. 1917 senesi Ekiminin ilk günleri idi. Sarah'nın Nazareth Türk Karargâhına gönderilmesi için emir gelmişti; Sarah Türk muhafızlarından, evin içerisindeki hamamda vücudunu yıkamak ve temiz elbise giymek için izin istedi. Muhafızlar birbirlerine baktıktan sonra homurdanarak izin verdiler. Sarah, hamama girdikten sonra, hamamdan bir tabanca sesi geldi. Kapıyı kırıp hamama giren Türkler, yerde yatan Sarah'nın çıplak vücudu ile karşılaştılar, şakağındaki küçük bir delikten kan sızıyordu. Sarah intihar ederek, Türklere NİLİ Teşkilâtının sırlarını ifşa etmeden ölmüş ve NİLİ Teşkilâtının genç liderine yakışacak şekilde hareket etmişti. Artık onu hiç bir işkence tehdit edemezdi.

Sarah, intihar etmeden evvel son bir mektup yazmıştı, mektup şöyle der:

Kardeşlerime söyleyin Türklerden intikamımı alsınlar (1). Mahkemelerde onlara merhamet etmesinler. Bu iğrençlere merhamet etmeyin, onlar merhametin ne olduğunu bilmezler. Onlar hepsi, kuvvetlilere karşı yüreksiz, zayıflara karşı merhametsizdirler. Bundan böyle bütün düşmanlarımızda işi kestirmeden hal ediniz. Aramızdan üçşahıs satılar. Bu üç şahıs yüzünden mahvoluyoruz (2). Bana ne kadar işkenceler yaptılar tahmin edemezsiniz, hepsine ses çıkarmadan dayandım. Günler geceler hep onların sonsuz işkenceleri ile geçti, vücudumun her yeri acı ve sızılarla zonkluyor fakat ben hâlâ ayakta dimdik duruyorum. Bu

---

(2) Evet bu intikam peşin alınmıştır. Gördükleri insanlık ve misafirperverliğe çifitçe bir mukabele olarak ordumuzun mağlubiyetini intaç eden casuslukla!..

(2) Bunlardan biri Naman Belkenttir ki can havliyle reislerinin Sarah olduğunu söylemiş, fakat buna rağmen kendisini kurtaramamıştır.

Levent Şahverdi Arşivi

güzel memlekette geçen güzel ve bahtiyar günlerimi hatırladıkça hepsi bir rüya gibi geliyor. Gözlerime yaşlar birikmesin diye kendimi zor tutuyorum. Onlar içeriye girdikleri zaman benim ölü gözlerimde yaş görmesinler. Beni Nazareth'e götürecekler, belki orada işkencelere dayanamayıp ağzımdan bir şeyler kaçırabilirim diyerekten intihârı tercih ettim. Zaten bana yapılan bu müthiş işkencelerden sonra yaşamak benim başka bir işkence olacaktı. Ne iyi yapmışım bu tabancayı saklamışım. İşte şimdi hepimizi bu küçük tabanca kurtaracak... Sizlerden ayrılmak istemezdim fakat ne yapayım başka bir çare yok. Benim yerimde hangi NİLİ mensubu olsaydı aynısını yapardı. Elveda... Kahrolsun düşmanlarımız Türkler! Yaşasın Yahudiler! Yaşasın NİLİ!

Sarah'nın mektubundan bazı parçalar bunlardır. NİLİ Teşkilâtına gelince, NİLİ, Fanatik Türk düşmanı «Jischuw» grubunun parolası olan **«Nezach Yisrael Lo Yeschakev»** in baş harflerinin bir araya gelmesinden ortaya çıkan bir kelimedir. Bu parola gizli bir kudrete malikti. Mütlefiklere büyük muvaffakiyetler sağlayan, Sionist tarihine altın yazılı sahifeler ilâve eden bu küçük-terrörist teşkilâtın bazı hususları hakkında hâlâ büyük bir sessizlik mevcuttur. NİLİ Liderlerinden Sarah, işkenceler içerisinde kıvranırken diğer altı kardeşi (dört erkek, iki kız) **Kahire'deki İngiliz İstihbarat Merkezi ile teması muhafaza ediyorlar ve harıl harıl çalışıyorlardı.** Bu Aronson kardeşler General Allanby kuvvetlerinin muvaffakiyetini temin eden âmillerin başlıcalarından biridirler. Bu hareketi ile NİLİ yalnız Türklere değil, Türklerin sadık dostu Kayzer Almanyasına da ilânı harb etmiş oldular. Bunlar âdi rençber çocuklar değildiler. Meselâ Sarah'nın ağabeysi Aron Aronson çok tanınmış bir botonik kâşifti. Aron Aronson'un esrarengiz ölümünden İngiliz Hükümetini mesul tutan çok şahsiyet vardır. Aronson, 1919 da, Londra'dan Paris'e bir İngiliz tayyaresi ile giderken, Manş denizine düşüvermiştir. Aronson, Paristc toplanan sulh konferansında, Filistin'deki Yahudi tezini ileri sürecek ve Yahudi milletine arazi verilmesini isteyecekti. Halbuki bu mucit ayni zamanda istihbarat işlerinde de icatlar yapmış, **Türk sevkül-ceyşini olduğu gibi İngi-**

Levent Şahverdi Arşivi

liz İntelicensine aktarmıştı. Kız kardeşi Sarah ise geceleri boynuna bir meşin torba içerisinde Türk plânlarını koyar ve Athlit nehrinin buz gibi karanlık sularına kendisini bırakarak, muayyen noktalarda sahile yaklaşan İngiliz torpitolarına kadar yüzer ve plânları vererek gene aynî şekilde yüzerek geri dönerdi. Bazan geceleri ışıldaklarla, sabahları bazan semafor, bazan duman ve bazan da güvercinle İngiliz torpitolarına haber verirlerdi. Bir keresinde bu güvercinlerden birinin Türklerin eline düşmesi vaziyeti epey karıştırmıştı. İşler sarpa sarıp NİLİ teşkilâtının en mühim âzâlarından **Neeman Belkins**'in Türkler tarafından tevkifinden sonra, tam o zamanlarda Kahireye gitmiş olan ağabeysi Aronson'a aşağıdaki pusulayı gönderen Sarah, vaziyetin vahametini pek iyi idrak etmişti.

«27 EYLÜLE KADAR İNGİLİZLER YETİŞMELİ STOP VAKIT YOK STOP BAZI YAHUDİLER HALÂ TÜRKLERE SADIK BİZE İHANET EDECEKLERİNDEN KORKUYORUM STOP BİZİ ASACAKLARI ZAMANA KADAR BEKLİYECEĞİZ. BİZİ İHMAL ETMEYİN, BİZİ YALNIZ BIRAKMAYIN.»

«Bizi yalnız bırakmayın». İşte 40 sene sonra bu suali sormaktayız. Acaba İngilizler o zaman bu Yahudi Jan d'Arc'ını kurtaramaz mıydılar? (1) Şimdi Sarah'nın köyünde yaşayanlar, onun adını bile hatırlamazlar. Fakat bura halkı Türklerin mezalimini unutmamalı ki gerek **Allenbey zaferi** ve gerekse **Balfour deklerasyonu** hep Sarah'nın muvaffakiyeti neticesidir. (2)

---

(1) Jan Dark kahraman bir kadındı, Sarah ise hâin bir Yahudi, nankör bir casus. Arada ne büyük fark var.

(2) Bu itiraf Yahudi hıyanetinin genişliğini, iddialarımızın doğruluğunu isbat eder.

Levent Şahverdi Arşivi

Muhakkak olan bir şey varsa, o da, Sarah Aronson'un ERETZ Y'İSRAELİN ilk SABRASI oluşudur. (SABRA = İsrailde doğup büyümüş ve kan dökmüş kıza denir.)

★

Dünyanın sayılı Yahudi gazetelerinden biri olup Arjantin ihtilâlinde rolü olan JUDİSCHE WOCHENCHAU gazetesinin yazısı bitti. Kendi ağızlarından, biz Türkleri acı acı düşündürecek hıyanet ve casusluk hikâyesini dinledik. Şuracıkta ufak bir tahlilini yapalım:

Casus ve hâinler çetesi elebaşısına Türkler tarafından kat'iyen işkence yapılmamıştır. O kadar ki, bu mel'un kadının evine giren arkadaşımız mutfağın ocağında mühim evrakı yakarken kendisini suç üstü yakaladığı halde kılına bile dokunmamış, nezaketle kadını alıp muhafaza altında istasyona getirmiştir. Kendisinin yakanırken tabanca ile intihar ettiği de Yahudi yalanıdır. Trenle Şam'a sevkedilirken askerlerden helâya gitmek için müsaade istemiştir. Mahcup ve necib Mehmetçikler, bir kadını helâda tarassut etmeyi erkekliklerine yediremediklerinden, tuvalet önünde her hangi bir tertibat almaya lüzum görmemişlerdir. Bu müsamahadan istifade eden casus Yahudi karısı, taşıdığı büyük sırları ifşa etmemek için kendisini Şahâb vâdisinin derinliklerine atmış, param parça olmuştur.

Doğrusu bu işle yakinen alâkadar olup bizzat meşgul olduğum halde NİLİ yeraltı teşkilâtının ismini yeni öğreniyoruz. Nasıra'da umumî karargâh yoktu. Sadece Hayfa mıntıka kumandanlığı vardı.

Yahudi diyor ki, Türkler kuvvetlilere karşı yürcksiz, zayıflara karşı merhametsiz ve zâlimdirler. Yalan! Şunu şöyle söylese idi daha doğru olurdu:

Türkler düşmanlarını iyi tanımazlar, saf insanlardır, riyaya çabuk aldanırlar, yılanları koynunda beslerler. Sonra da

Levent Şahverdi Arşivi

kendisine ihânet edildiği, mahvına kadar yürüdüğünü gördükleri zaman bunu da çabuk unuturlar, çünkü millî hafızaları zayıftır.

Siyonistlerde zerre kadar eser-i hayâ ve vicdan olsa idi, bunu böyle yazarlardı. Bu hüküm az bir mânâ mı ifade eder? Bir milletin düşmanlarını tanımaması, gördüğü hıyaneti hemen unutuvermesi hoş bir şey midir?

Evet, bizi Filistin'de Yahudilerin hıyaneti, hezimet-i kahkahariye uğrattı. **Bunu artık gizlemeğe** dahi lüzum görmüyorlar. Bu yetmiyormuş gibi, dünyanın en uzak köşelerindeki gazetelerine kadar bizi tahkir ediyorlar.

Bütün bunlara rağmen biz onlarla dostuz. İğneli fıçı vak'alarına taş çıkaran bir merhametsizlikle şehit düşürdükleri on binlerce Anadolu çocuğunun mezarı üzerinde hıyanet, zulüm ve göz yaşıyle devlet kurmuş olan bu insanlara karşı ruhlarımızda nefret duymak şöyle dursun, Filistin harekâtında sadece bir harb kaçağı olan haysiyetsiz kalemler bu casuslara olan hayranlıklarını ifade için aylarca yazı yazmışlardır. Onlar Yahudi gazetesinin savurduğu küfür, Yahudi neşriyatının kustuğu ifşaattan da utanmazlar. Esasen hitabımız onlara değil, millî şuuradır.

★

Bu fasla burada son vererek mevzua gelelim. Şimdi o şehitler diyarı, İğneli Fıçı canilerinin vatanıdır. Amma ne biçim bir vatan ve ne şekilde gasp ve istilâ edilmiş bir yurt?!.

Bir saatinde yüz senelik İğneli Fıçı facialarının yekûnuna müsavi cinayetlerle elde edilmiş bir yurt...

İngiliz - Siyonist müşterek mesâisi dünya Yahudiliğinin hayallerini hakikate çevirdi. Yalan, riya, iki yüzlülük, muvazaalı kayıkçı kavgaları ve çeşitli entrikalardan sonra elimizden koparılan Arzunnar'ın mübarek varlığı İslâm'ın ebedî, ezelî düşmanlarının eline geçti.

Levent Şahverdi Arşivi

1914 - 18 ve 1939 - 45 savaşlarında milyonlarca insanın kanını hamursuza katan Yahudi 1948 barbar istilâsında, maziye rahmet okutacak bir canavarlık, vahşet ve kan tufanı içinde yüz binlerce insanı, akılları durduracak, havsaları donduracak, tüyleri diken diken edecek bir hunhârlık ve vahşet içinde kılıçtan geçirdi. Kundaktaki çocuktan doksan yaşındaki pir-i fâniye kadar ellerine geçeni, ilk çağ vahşetlerini gölgede bırakacak bir şekilde imha eden Siyonistler, bu cinayetleri medenî (!) Avrupalının gözü önünde işlediler. O Avrupalılar ki, Yahudi - Mason tesiri altında, Almanya'da yapıldığı iddia edilen mezalimi binlerce defa büyülterek, mübalâğalandırarak, içine sayısız yalan ve iftiralar katarak tekmil insanlığın hislerini isyana ve galeyana sevk etmişlerdir. Bunca ders ve felâketten sonra Siyonistlerin işledikleri cinayet ve katliâmlar karşısında medeniyet dünyası taş gibi sessiz ve hissiz kaldı.

Güya milliyetçi Almanlar aleyhine birleşen garb, istilâ ve taarruza, haksızlık ve adaletsizliğe son çekmek için yer yüzünü kana boyamış, mamureleri harabeye çevirmişti... Ne büyük aldanış!

Filistin'in barbarca istilâsı, medeniyetin suratına atılmış bir şamar gibi her şeyi yalanladı, maskeleri düşürdü ve garbın hak, adalet ve insanlık düşüncesinin sahteliğini meydana koydu...

Bu satırlardan sonra okuyacağımız korkunç hikâyeler ve vak'alar ne Arap kaynaklarından, ne de diğer Müslüman müelliflerinin yazılarından alınmıştır. Bitaraflığı ve namuskârlığı cihanca malûm ve musaddak olan İSVEÇ Kızıl Haçının raporlarına istinaden yazılmıştır...

*

Bu satırların yazıldığı sırada bütün demir perde memleketleriyle, Yahudi tesirinde bulunan her yerde bir piyes temsil edilmektedir: **Anna Frank'ın Hatıra Defteri...**

Levent Şahverdi Arşivi

Beş bin ve küsur senelik fesad tecrübesinin ve İsrâel zekâsının bir buluşu olan bu piyes **İğneli Fıçı** kaatillerini süt beyaz masum gösterip, âlicenaplık, af ve müsamaha gibi faziletleri; hiç alâkaları olmayan bu canavar ruhlu insanlara mal etmek ve düşmanlarını yerlerin dibine geçirmek için kuzu postuna bürünmüş canavar rolü oynadılar. Bu işte bütün insanlık için alınacak ders vardır. Şimdi dünya o hale gelmiştir ki isterseniz kaatil, câni veya hunhar olunuz, isterseniz bütün dünyayı felâkete götürünüz, ateşe boğunuz, eğer milletlere seslenecek vasıtalar, yani gazete, sinema, radyo ve banka elinizde mi her şeye rağmen dâima haklı çıkar, masum görünür, masumları mücrim gösterebilirsiniz. Bugün bu vasıtalar Yahudi eline geçtiği için, Sina cephesinde Türk ordusunu arkadan hançerleyen casuslar sürüsü Anna Frank'ın hatıra defteri uydurmasını bu memlekette de temsil ettirmiş ve sahnede TEVRAT okutmaya muvaffak olmuşlardır.

Buraya canlı bir misal sıkıştırmayı faydalı buldum, muhterem okuyucu bu canlı ve taze misalde bir çok acı hakikatler müşahade edecektir.

★

1933 senesi Kânunuevvel ayının beşinci günü, Alman devlet nazırı Alfred Rozenbergden bir davetname aldım, evinde misafir olduğum mühendis doktor Harun İlmen beyi yanıma alarak bu ziyarete gittik. Bir Türk muharriri sıfatiyle adamcağız bize çok iyi bir kabul gösterdi. Türk milletinin asalet, necabet, ve cengâverliğine hayran olduğunu ve Birinci Dünya Harbinde bu milletin vücuda getirdiği harika ve mucizelerin beşer tarihinde eşi olmadığından bahsederek, Alman milletinin de Türklere benzediğini söyledi. Konuşması samimî idi. Doktor Harun bey lâzım gelen mukabele bulundu. Söz öyle bir maceraya girdi ki ben de samimiyetle şöyle konuşmaya başladı:

— Nazır bey, ben neşriyatınızı takip ettim ve onlardan bir çok şeyler öğrendim. Zatı âliniz tekmil insaniyeti alâkadar eden ve uzun seneler bir çoklarının temas etmekten korktuğu hayatî ve siyasî mevzulara cesaretle temas ettiniz ve başta Alman milleti olmak üzere hepinize pek çok şeyler öğrettiniz. Ben şahsen senelerden beri, kaderin

Levent Şahverdi Arşivi

sevkiyle üzerinde ısrarla ve cesaretle durduğum bu mevzuda sizden bir çok şeyler öğrendim. Acaba muhterem nazır, bu mevzuda tecrübeli bir insandan ufak bir şey öğrenmek arzu buyurur musunuz?

— Memnunlukla...

— Millet ve parti olarak, aynı zamanda gayet haklı olarak, yahudilere karşı husumet ve nefretimizi dünyaya ilân etmiş bulunuyorsunuz. Bu takdirde sizin için yapılacak tek şey, bugün elinizdeki bütün imkân ve vasıtalara baş vurarak Yahudileri topyekün ağız açamayacak hale getirmek ve tasfiye etmek... Zira benim zatı âlînize tavsiyem şudur ki: Yahudi milletiyle bir mücadeleye girildiği zaman, onlardan bir kişinin burnunu kanatmakla topyekün imha arasında fark yoktur. Onlar; yalanın her çeşidi, iftiranın en pestili, propaganda ve yaygaranın en dehşetliliyle dünyayı velvele ve yaygaraya boğarlar. Af nedir bilmezler. Maazallah ellerine bir fırsat geçti mi, ötesini siz düşününüz!..

— Bu fikir çok ileri değil mi? Bu asırda bu kadar cezri ve şiddetli hareket, medeniyet âleminde nasıl karşılanır? Biz Yahudilerle sadece bir nefis müdafaasındayız. Biz kendimizi sadece onların iktisadî esaretinden kurtarmak istiyoruz, hepsi bu kadar...

— Medeniyet dünyası buyurdunuz. Ben böyle bir şeyin mevcudiyetinden haberdar değilim. Bizim büyük şairimiz, İstiklâl Marşımızda medeniyeti TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR diye tasvir eder. Ne kadar haklı imiş...

Ve bir an durakladı, manidar bir ifade ile şunu ilâve etti:

— Fikrinizi hiç de insanî bulmuyorum...

Bu sırada uzun boylu Alman hiddetle söylendi:

— Ne söylüyorsunuz Herr Rozenberg... Doktor Harun bey atıldı:

— Herr Rozenberg, arkadaşımız 1915 den beri bu mevzu ile yakından alâkalıdır. Bu mevzuda çok canlı vak'aların içinde yaşamıştır. Dediklerine ehemmiyet vermeniz lâzımdır.

Rozenberg sözün sarp bir maceraya döküldüğünü anlayınca, birden karara varmış insanlar gibi adamlarına emir verdi:

— Hemen otomobilimi getiriniz.

Ve böylece bir emrivaki yaparak mükâlemeyi kesti. Böylece fikrinin ne kadar yerinde ve insanî olduğunu canlı bir misalle göstermek istiyordu. Harun beyle birlikte, gayet muhteşem bir otomobilin içinde gidiyoruz. Bir müddet sonra ORANIENBURG toplama kampının önündeyiz. Hani şu insan yağlarından sabun yapıldığı, insanların fırınlarda diri diri yakıldığı, korkunç Yahudi propaganda teşkilâtı tarafından

Levent Şahverdi Arşivi

dünyaya ilân edilen ve birçok budala insanlara inandırılan kamplardan biri. Kapıcı bir milis yüzbaşısı Rozenberg'den kampa girmek müsaadesi istedi. Rozenberg kendisinin devlet vekili olduğunu söyledi. Buna rağmen kumandandan telefonla müsaade alındı ve biz içeri girdik.

Burası Yahudilerin, mevrus-u ecdâd yalan ve iftiralarına göre müthiş ölüm kamplarından biri idi. En vahşi cinayetler burada irtikâb ediliyor ve yüzlerce Yahudinin yağından sabun buralarda yapılıyordu?..

Bütün dünyayı, tekmil beşer vicdanını isyan ettirip dehşete sokan bu iftira ve yalanlar, hiç şüphesiz milyonlarca insanın zihninde yer etmiş, ruhlarda korku ve nefret yaratmıştı.

Bende ise, bir merak müthiş bir merak vardı...

Kampın kapısından içeri girerken bu merak müthiş bir hayrete inkılâp etti. İçerisi pırıl pırıl temiz, havadar, konforlu ve mükemmel bir otel gibi idi. Müddet-i hayatımda bu kampın mutfağı kadar temiz ve fevkalâde bir mutfak görmedim. Sabah kahvaltısı dağıtılıyor, öğle yemeği hazırlanıyordu. Kocaman, her biri iki yüz gramlık ekmek dilimleri üzerine bol tereyağı sürülmüş, her dilimin üzerine belki küçük bir kavanoz reçel sürülmüş, dağıtılıyordu. Diyebilirim ki her dilim, iki kişinin karnını doyurabilirdi.

Koğuşları gezdik. Birinci sınıf otellerde ancak bu kadar temiz yataklar bulunabilirdi. Geniş bahçede tenis kortları, futbol sahaları vardı. Birçok insanlar neşe içinde vakit geçiriyorlardı. Koğuşlardaki radyolar klâsik havalar çalıyordu. Mevkuflarım âilleleriyle görüşmeleri için büyük bir salon ayrılmış ve ortalama gayet uzun bir masa konmuştu. Bu masanın tam ortasında bir tahta vardı ki, karşılıklı görüşenlerin masanın altından birbirlerine bir şey vermeğe mani' oluyordu. Bu disiplin, bu konfor, bu bol gıdayı gördükten sonra, kamp kumandanına:

— Acaba ben on beş gün burada kalabilir miyim? diye sordum. Şaşırdı:

— Ne münasebetle?!

— Bu bol gıda, bu temiz hava, her türlü esbab-ı istirahat... Ve bir de bu güzel müzik. İnsan bu kadar konforlu bir sanatoryumda zor bulur.

Ertesi gün Berlin'in büyük gazetelerinde bu sözlerim baş sahifelerde intişar etti.

★

Levent Şahverdi Arşivi

Dönüşte Rozenberg kimseye ağız açtırmaya fırsat vermeden sade kendisi konuştu:

— Gördünüz. Bu asırda artık cezrî tedbirlerle hiç bir dâva hal edilmez. İnsanî ve medenî metodlar, rahmü şefkat, tatlı dil, güler yüz daha müsbet neticeler verir...

Şehre girerken kendisine sordum:

— Düşmanlarınız bu âlicenaplıktan anlarlar mı acaba?!.

— Orası o kadar mühim değil... Biz Alman milletinin ne cabetine yaraşır bir şekilde hareket etmeğe mecburuz.

— Temenni ederim ki ben aldanmış olayım... Fakat ben düşmanlarınızı o kadar yakından tanıyorum ki Herr Rozenberg!

★

Ne yazık ki aldanan kendisi oldu. O nazik, o edîb, o efendi, o merhametli adam, bütün günahı; hakikatleri ilim ışığında aydınlatmaktan ibaret olan bu bedbaht adam Amerikadan tayyare ile alelacele getirilen Yahudi cellât Wod elinde, gemi halatlariyle boğularak yarım saat can çekişmiş ve yüzü gözü param parça olarak can vermiştir.

İşte bazı bedbahtların medeniyet, insaniyet, âlicenaplık ve merhamet duyguları KABALLO caniferinin elinde böyle mukabele görür!..

★

Bundan ötesi artık tarih oldu. Bu tarih sahifelerinde insan oğulları için alınacak pek çok dersler vardır. Bu derslerden ibret alacaklara ne mutlu!

★

Zaman ilerledi... Aradan on dört yıl geçti. 1948 yılının Mayıs ayına geldik. Mübarek Filistin toprakları parlak bir güneş altında ışıl ışıl yanıyor. Ay yıldızlı Türk bayrağı bu diyardan çekileli otuz yıl olmuştu. Halk neşesini ve iç huzurunu çoktan kaybetmişti.

Levent Şahverdi Arşivi

İngiliz - Siyonist kayıkçı kavgasının sonunun nereye varacağını kimse hesaplamıyordu.

Ve Mayıs ayının tam ortasında İngilizler, evvelce tasarladıkları plân ve danışıklı doğüş mucibince Arzunnarı birdenbire terkedince kızılca kıyamet kopmuş oldu.

Ekserisi Yahudi hayalhanelerinde imal edilmiş bir sürü yalan ve propagandanın tesirinden şuur ve idrâklerini kaybetmiş olan milletler, gözleri önünde oynanan kanlı faciânın dehşetinden bir kere daha serseme'emiş bulunuyorlardı. Sanki şuurları donmuş, idrâkleri felce uğramıştı.

İşte müstevliler, medeniyet dünyasının bu şaşkınlığı esnasında, tarih boyunca işlenmiş cinayetler ve hunhârlıkların topunu gölgede bırakan mezâlimi irtikâb ettiler, kundakta çocuk, gebe kadın, ihtiyar insan demeden o kadar çok canlara kıydılar, o kadar çok hanûman yıktılar ki... İnsanlığın yüzünün kızarması ve hicabından yerlerin dibine geçmesi lâzım. Fakat nerede?..

Beni İsrailin insan cemiyetlerini uçurumlara sürüklevyen ve yer yüzünde ahlâk ve fazilet namına bir zerrenin bile kalmaması için tertip ettiği protokollar, beşer topluluğuna o derece derin bir aşağılık duygusu aşılamış ki, iki milyar insanın bir avuç çifitin kölesi olması artık gururlarını incitmiyor.

Aşağıda okuyacağınız satırlar, tekrar ediyoruz, ne Arap kaynaklarından, ne de Yahudi aleyhtarlarının yazılarından alınmıştır. Bunlar İsveç Kızıl Haç Cemiyetinin resmî raporlarından iktibas edilmiştir. Kimse bitaraflığından şüphe edemez.

★

1498... İslâm âlemiyle Siyonizmin hayat, memât mücadelesine girişliği kanlı ve uğursuz yıl..

İslâmın büyük peygamberinin vadü tebşiratı gerçekleşip, İsrâil oğullarının mukaddes topraklardan def'olup gidinceye kadar sürecek olan barış kabul etmez kin ve mücadelenin başladığı tarih...

Levent Şahverdi Arşivi

Müstevli ve mütecaviz Yahudi, senelerden beri hazırladığı plân mucibince Filistin'e kudurmuşça saldırıyor...

Emeline ulaşmak için seneler, asırlar boyu çalışmıştı. Onun kaatil ihtirası Türk hakanı İkinci Sultan Abdülhamid Hanın yıkılmaz iradesi ve sönmez îmanı karşısında ciddî bir maniaya çarpmıştı. Bu mania beton siperlerden daha kuvvetli, çelik irâdelerden daha azimli idi. Dünya matbuatının tazyiki, bitmez tükenmez Yahudi ve iftiraları içten, dıştan yapılan taarruzlar, bazı büyük vatanperverlerin (!) hürriyet (!) için kopardıkları kıyametler tam otuz üç yıl Osmanoğlunun şahâne azmi önünde eriyip gitti.

Ne yazık ki, Hürriyet, Adalet, Müsavat, Uhuvvet diye bağıran insanlar o kal'âyı elleriyle yıktılar, İsrâil yurdunun temellerini elleriyle attılar.

Yahudiler için bu bir zaferdi... Ve... Birinci Dünya Savaşı patladı. Bu; İsrâil oğullarını hedeflerine bir adım daha yaklaştıran bir fırsat oldu. Ne yaptılar? Döğüşen, erkek arslanlar gibi yurdun müdafaa eden Türk ordusuna ne alçakca hıyanet ve casusluklar yaptılar, yukarıda tafsilâtiyle okuduk.

Tarihin bu yaprakları birer birer açılıp kapandı. Sayıları yalnız Allaha malûm binlerce Türk şehidinin, Yahudi hıyanetine kurban giderek harbde doğmuş yavrularının yüzlerini görmeden, yavuklularına ve'da etmeden, ana ve babalarından helâllık almadan Filistin topraklarına gömülen mezarsız Müslüman Türk şehidlerinin yattığı bu mübarek topraklar şimdi bir ana - baba günü yaşıyordu.

İsrâil oğullarının uydurma tarihlerini, yalanlarını, şarlatan propagandalarını bir tarafa bırakacak olursak, hakikatte bu sürülerin o topraklarda zerre kadar hakları yoktur ve olmamıştır. Fakat onun şamata ve afâkı tutan yaygarası, medeniyet dünyasının iradesini felce uğratınca, Titüs ve Buhtunnasr'ın intikamını masum ve bîgünah halktan çıkarmaya kalkan zebûnkeşler akurüne ortalığa saldırdılar. Bu ne müthiş

Levent Şahverdi Arşivi

bir saldırıştı... Yirminci asırda, ilk çağ barbarlığı gölgede kalmıştı.

Kanlı perde ağır ağır önünüze açılıyor, asâbımıza hâkim olarak onu dikkatle takip edelim...

★

Akkâ şehri... Napolyon Bonapart'ın Türk şehameti karşısında söktüremediği tarihî kal'â... Burada damlarında kızıl haç işareti taşıyan bir Lübnan hastanesi... İçerisi Müslüman ve hıristiyan yaralılarla tıklım tıklım dolu... Kolları ve bacakların kopmuş çocuklar, memelerinden kan akan kadınlar, vücutları süngü ve dipçik darbelerinden hurdahaş olmuş yarı ölüler ve ağır yaralıların birbirine karışan ah ve figanları yürekleri yakıyor, göklere yükseliyor.

Müslümanlar şehadet getiriyor, ağzını açamayacak kadar mecalden düşmüş bedbahtlar sağ ellerinin şehadet parmaklarını kaldırıyor öylece teslim-i ruh ediyorlardı.

Hıristiyan yaralılar İncilden parçalar okuyor, takatsız ellerle istavroz çıkarıyorlardı. Manzara çok acıklı ve yürek yakıcı idi. Çocukların ağlamaları, ah ve eninleri, büyüklerin yürekler acısı feryatları birbirine karışıyor, hazin ve tüyler ürpertici bir ahenk doğuruyordu.

Suriyeli, Lübnanlı ve Filistin'li hemşireler ve hastabakıcılar vakur, me'yûs ve mütevekkil biçarelerin yaralarına merhem, dertlerine deva olmak için çırpınıyor, koşuyorlardı.

Bir yandan da hastaneye kafile kafile yeni yaralılar gelmektedir. Bunlar, asırlarca ferih fahur yaşadıkları mes'ut vatanlarına canavarlar gibi saldıran kaatillerin nankör ve nâmert silâhlariyle yaralanmış insanlardı. Evleri, barkları yıkılmış, yuvaları dağılmış, çoluk çocukları perişan ve darma dağınık olmuştu. Sokak ortasında, vatansız ve yuvasız kalmanın acısı yetmiyormuş gibi aziz vücutlarından kopmuş parçalar ve bu parçalardan sızan kanlarla öyle bir vahşî, öyle tüyler

Levent Şahverdi Arşivi

ürpertici bir manzara arz ediyorlardı ki, insan bu kanlı hâilenin dehşetinden insanlığa lânet ederdi.

Bu cinayetleri kimler işledi? Yurtsuz kaldıklarından şikâyetçi, insanlardan, milletlerden zulüm ve hakaret gördüklerinden şikâyetçi, kamplarda mahvedildiklerinden, insanların merhametsizliklerinden şikâyetçi insanlar değil mi?

Evet, tarih itiraf ve kabul ediyor ki, bu sürü, bu menfur-sürü asırlar boyu her milletten hakaret görmüş, kötü muamele görmüş insanlardır. Acaba neden?

İnsanları birbirine kırdıran, sükûnetleri fırtınalara çeviren, birlikleri bozan, bütün fitneleri, salgınları, ihtilâlleri hazırlayan ve insan kanı akıtmayı din vazifesi telâkki eden kendileridir de ondan...

Her iyilik ve himaye gördüğü memleket halkını birbirine düşüren, ihtikâr, kaçakçılık, hayâsızlık ve tefeciliği meslek edinen mahlûklar oldukları için değil mi? Evet, tarih o iddiaları tasdik ediyor ama, böyle ediyor işte!..

Hem ne garip bir talih cilvesidir ki Alman milletinden gördüklerini iddia ettikleri ve bütün dünyayı da ellerindeki müthiş propaganda sayesinde inandırdıkları fena muamelelerden şikâyetçi olan bu sürüye bir bakınız, bunlar şimdi masumiyet, mağduriyet maskesini atmış, hakiki hüviyetleriyle önünüzde duruyorlar!..

İnsan oğulları, cins ve mezhep ayırmaksızın asırlarca İĞNELİ FIÇI hikâyelerinin hûnin manzarası karşısında ürktüğü, nefret ettiği bu azınlığı şimdi, mâzinin efsaneleşmiş hikâyelerine rahmet okutacak müthiş bir canavar halinde görüyor! Amma, tufan gibi, sağanak gibi insan dimağını altüst eden propaganda, beşer şuurunu dondurmuş, kararsız, meflûç hale sokmuştu.

Şimdi bu canavarlar sürüsünü ve onların cinayetlerini bütün çıplaklığıyle bu kızıl haç hastahanesinde tetkik edelim ve

Levent Şahverdi Arşivi

İsveç'in namlusu evlâtlarının raporlarından faciaları tetkik edelim:

Lübnan'ın Hilâliye köyünde yeni gelin olmuş, genç ve güzel bir kadın... Üm Assaf'ın kızı... Lübnan dağlarının çam ormanları, güzel havalı, iyi su ve bol üzümlü muhitinde büyümüş, tabiatın bahşettiği bol nimetler sayesinde mes'ut yaşamış pembe tenli, ceylân gözlü, uzun kirpikli, mâsum ve sade bir diliber ...Bedbaht kocası da yanında ...Henüz saadetlerinin bal aylarını idrâk ediyor ve birbirlerini deli gibi seviyorlardı.

Bu kötü talihli, zavallı kocanın gözleri önünde bir kaç kaatil el, genç kadının, başka vicdansız eller de genç kocanın yakalarına sarıldılar. Birbirinden ebediyete kadar ayrılmamaya azmetmiş bu yekpare iki vücudu yekdiğerinden ayırdılar.

Hayat arkadaşının, deli gibi sevdiği, çocukluğundan beri kendisine âşık olduğu sevgili karısının bu kadar namusuzca ve barbarca elinden alındığını gören erkek, içler acısı bir ümitsizlik ve taşkınlık içinde feryada başladı:

— Sizde Allah korkusu yok mu? Merhamet yok mu, insanlık duygusu yok mu? Bizden ne istiyorsunuz? Biz size ne yaptık halimize acımıyor musunuz? diye çılgın gibi feryad ediyordu.

Üst üste şırak, şırak... diye tokatlar, tekmeler, sopalar, bu kötü talihli kocanın suratında, vücudunda patladı ve kamçılar bu bedbahtın vücudunu hurdahaş etti. Zavallı adamın şuuru bütün bütün kaybolmuştu...

— Alçaklar... kaatiller... namussuzlar... mel'unlar... diye avazı çıktığı kadar bağırıyordu. Bu feryat ve figan arasında İRGUN çetesinin kanlı kaatilleri, güzel kadını bir kenara çektiler, zavallı «Meryem» i anadan doğma soydular. Biçare kadının yüzü kül gibi olmuş, kanı çekilmiş, ağzı kurumuş, gözleri yuvasından oynamış, şaşkın ve deliye dönmüştü.

— Bana acıyınız... Biz hiçkimseye yan bakmış insanlar değiliz... Biz kendi halinde fakir köylüleriz. Bizden ne istiyor-

Levent Şahverdi Arşivi

sunuz? Allah aşkına yapmayınız, yalvarırım size... yapmayınız, yapmayınız diyorum, yapmayınız... merhamet ediniz, Allahtan korkunuz...

Bütün bu ciğerler parçalayan yalvarış ve feryat, cânilerin ruhunda en ufak bir ihtizaz bile yapmadı, hiç kimse bu can yakıcı ah-u vahlara kulak asmadı. Genç ve mâsum, güzel ve kara talihli kadının bu hazin manzarası barbarların yüreğinde en ufak birtesir bile yapmadı. Kadını sürükleye sürükleye bir kenara çektiler. Ölü gibi hareketsiz ve mecalsiz kalmıştı. Bir sürü kaatil vahşi domuzlar gibi zavallının üzerine çullandılar. Kudurmuş köpekler gibi gözleri dönmüş cânîler, sıra ile kadıncağızın ırzına tecavüze başladılar.

Derin nefes almalar, kararmış gözler, sırtlan gibi teskin edilen şehvetler arasında yalnız şu ses işitebildi:

— Ya Mesihl

Ve nihayet kadın ölü olarak yere serildi kaldı...

Talihsiz genç koca, yüzü gözü param parça, ağzından, burnundan, vücudundan kanlar akıyor, gözlerinin feri sönmüş, kendisini kaybetmiş, çıldırmıştı.

İyi görmeyen gözlerinin önünde karısına yapılan şeni' muameleden şuurunu kaybetmiş olan biçare bir iki defa mütecavizlerin yüzlerine tükürebilmiş, yediği sille, tokat ve kamçılardan olduğu yere yıkılmış, ağzından salyalar, vücudundan kanlar aka aka bayılmış, kendinden geçmişti.

Bir düzine kanlı kaatil, hayvanlardan çok bayağı zevklerini bu derece alçakça yerine getirdikten sonra ellerindeki silâhları çoktan ölmüş olan adamın vücuduna boşalttılar. Bu sayede kara bahtlı erkek, tarif ve tasavvuru mümkün olmayan azap ve işkenceden kurtuldu. Cansız cesedi boylu boyuna uzandı.

Genç kadın ise, düzinelerle haydutların köpekleşmiş şehvetine karşı koymaktan, yediği dayaklardan ve gördüğü

Levent Şahverdi Arşivi

hûnin manzaranın dehşetine fazla mukavemet edemiyerek o da oracıkta can verdi. Bal aylarının en mes'ut ve tatlı günlerinde iki vücut böylece ebedî âleme intikal etti ve aşkları bu suretle ebedileşti...

★

Dindar bir müslüman kadını... Oruç tutmakta ve ibadetiyle meşgul olmakta idi... Onu da, çocuğu ve kocasiyle birlikte çalyaka ettiler. Remle kasabasından Abdülgaffar kızı ve Nurullah Fevzi karısı Ümmü Gülsüm... Geniş bir bostanda ailece çalışıyor ve refah içinde yaşıyorlardı. Bunlar o kadar iyi kalbli insanlardı ki bahçelerini çeviren frenk incirlerini para ile satmaz, mahallelerinin fakirlerine hediye ederlerdi. Yakınlarındaki mahalle mektebinin bütün çocukları ona anne der ve her gün kendisinden şeker parası alırlardı.

Ümmü Gülsüm; Müslümanlığın, âlicenaplığın, şefkatin canlı timsali idi. Yahudiler evvelce kendisinden büyük para karşılığı arazisini satın almak istemişlerdi.

— Maâzallah... Allahın ve Resulûnün düşmanlarına toprak satmak küfürdür diye mukabele ederdi.

Canım herkes bol para alıp arazisini satıyor, dendiği zaman:

— Onların gözünü hırs bürümüş... Allah onları islâh etsin, hidayet versin, derdi. İşte Ümmü Gülsüm, genç, güzel ve âlicenâp müslüman kadını bu tipte bir insandı. Şimdi kendisini yahudilerin merhametsiz elinde esir olarak görüyoruz. Bu bîçare kadının kocasının ellerini ayaklarını bağlayarak, gık demeden koyun boğazlar gibi, kıtır kıtır gözlerinin önünde doğradılar. İradesini ve şuurunu kaybetmişti. Yuvasından fırlamış gözlerinden sel gibi yaşlar akmakta ve bu yaşlı, sisli gözlerle, hazin hazin ümitsiz ve meyus karısına ve yavrusuna bakmakta idi. Dili tutulmuştu. Gözleri sabitleşmiş, fışarı ha-

Levent Şahverdi Arşivi

liyle konuşuyordu. Karısı da çıldırmıştı, saçlarını yoluyor ve avazı çıktığı kadar feryat ediyordu:

— Allahtan korkmazlar, kaatiller... Vicdansızlar, namussuzlar... Her feryada kamçı, küfür, tekme, tokat ve kırbaç cevap veriyordu. Her tazallümün akabinde tekme, şamar ve dayak... Küçük oğlan Hammudi, kendisini çoktan kaybetmiş, anam, anam diye bağırıyordu. Bu masum ve dünyadan bihaber yavrunun beynine sıkılan bir kurşun ve karnına atılan bir hayvan tekmesi onu cansız yere yıktı, sesi ve soluğu kesildi...

Şuurunu tamamen kaybetmiş olan ana: Dahîlek ya Muhammed, dahîlek ya Rasûlellah, dahîlek diye bağırıyor, çırpınıyordu. Onun da sesi, takatı kesildi, olduğu yere yıkılıverdi. İrgun çetecileri silâhlarını cansız kadının cesedine boşalttılar. İnsan kanı içen ve bunu dini bir vazife bilen, kendilerinden başkalarını hayvan yerine koyan, merhamet ve asalet nedir bilmeyen bir sürü KABBALİST yeni bir vatan kurmanın vahşi zevki içinde insanlıktan o kadar uzakta idiler ki...

★

Şimdi seri halindeki cinayetlere geliyoruz. Bir kaç defa daha hatırlatalım ve tekrar edelim ki, bu olup bitenler, bu havsala ve vicdanın kabul etmediği cinayetler, zulümler ve barbarlıkları hep İsveç Kızıl Haç Cemiyetinin beynelmilel raporlarından öğreniyoruz.

Der Yâsin köyü... Bir kaç gün evveline dünyadan bîhaber, ziraatle, kendi işleri ve güçleriyle meşgul olan mes'ut insanların ömür sürdükleri mütevazi ibtidaî ve sade bir Arap köyü... Bu köy halkından kanlı Filistin savaşlarına katılmış olanlar da yok. Bunlar, mukaddes topraklarda cereyan eden ve dünya tarihinin en nâmert, kancık ve vahşi boğuşması olan bu mahşeri kıyamın neden ve niçin çıktığının farkında bile değiller... Tepeden inme bir belâyı ilâhî, bir musibet gibi ca-

Levent Şahverdi Arşivi

navar sürülerinin âni hücumlarına uğrayıp şaşırıp kalmışlar... Köyde çoluk, çocuk, kadın, erkek üç yüzden fazla insan var.

Bu halk arasında doğum sancıları çekmekte olan kadınlar, korkudan yavrularını düşüren bedtalih analar da var... Kanlı kaatiller öyle vahşî öyle tüyler ürpertici, kudurmuş bir savletle köye saldırdılar ki, sanki o saatte kıyamet kopmuş, gök gubbe başlarına yıkılmıştı.

Halk arasında müthiş bir panik kopmuş, ana ve babaların, çoluk çocukların çığlık ve feryatları afakı tutmuştu. Bir dehşet ve felâket kasırgası köyü sarmıştı. Tıpkı koyun sürüsüne saldıran kudurmuş kurtlar gibi vahşilerin ve barbarların yaygaralariyle halkın feryad ve figanı birbirine karışıyordu. Kıyameti andıran bu mahşeri gürültü arasında en çok kulaklara şu cümleler çarpıyordu:

— Ya Allahım... Dahîlek ya Muhammed... Dahîlek ya Resulellah... anne... baba... Fatma... Hasan... Emine...

Bu, insanı insanlığından iğrendiren, yirminci medeniyet asrında taş devrine taş çıkaran barbarlık arasında kudurmuş insanların salyalı ağızlarından şu cümleler dökülüyordu:

— Muhammed ha! Muhammed ha! Al sana Muhammed... Bir sürü aygır, rastgelene merhametsizce sopa, tekme, dipçik, sille, tokat indirdiler. Orası bir ana baba günü, bir kıyamet günü, bir ceza ve ölüm, dehşet günü yaşıyordu. Kaatiller arasında İrgun tedhiş çetesinin en azılı canilerinden Strumze adında, gözünü kan bürümüş bir alçağın sesi bütün gürültüyü bastırdı, ortalığa yeni bir dehşet saçan gök gürlemesi gibi haykırdı:

— Muhammed ha! Şu bizim dinimizi kirleten, sahtekâr (Hâşâ, sümme hâşâ) öyle mi? Ve hep birden silâhlar, silahsız, müdafaasız zavallı köylülerin üzerlerine sıkıldı. Sesi çıkabilenler, gayri şuurî bir halde bağırıyorlardı:

— Allah aşkına yapmayınız, merhamet ediniz, merhamet diye...

Levent Şahverdi Arşivi

Henüz yaşamakta olan çocuklar ve kadınlar hüngür, hüngür avaz avaz ağlıyorlardı. İçlerinden bazıları ümitsizliğin verdiği zorla ağzına gelen küfürü sallıyor, bazılarının ağzında kelimeler yarıda kalıyordu.

Zavallı bu vicdansızlara hangi Allahtan, hangi mukaddesattan, hangi insanlıktan bahsediyorlardı? Onlar Allahsız, insafsız ve vicdansızdırlar. Onları ilahı altun buzağıdır. Onlarda vicdan, merhamet, asalet ve insanlık aranmaz. Asırlar boyunca, bütün bu meziyetlerden mahrum oldukları için tekmil dünya milletlerinin nefretlerini üzerlerine çekmişlerdi, her sığındıklar ve misafirperverlik gördükleri memlekette hakaret ve tiksinti ile karşılaşmışlardır. Onlarda merhamet ve insanlık aramak kadar budalalık olamazl Onlar nankör ve riyakârdırlarl Onların iki yüzlülüklerine inanan ve kanan milletler acı acı aldanmışlardır. Onlar İspanya ve Portekiz'den kovulduktan sonra en büyük yardım ve en asîl himayeyi Türklerden görmemişler mi idi? Hattâ saf ve temiz milletimizi kandırmak ve inandırmak için neler diller dökmüşlerdi. İşte bir tanesi. İspanya ve Portekiz'den def'ü tard edildiklerinin 400 üncü sene-i devriyesi münasebetiyle EL TİYEMPO adlı Yahudi gazetesinde çıkan bir şiir:

Museviler bir zaman İspanya'da mağdur iken
Terki dinü can ve maie mübtelây-ı zor iken
Serü bebaini sefalet, mihneti zulme esir
Türlü türlü darbei şiddetle mekhur iken
Zarü giryanü perişan ve melûlü bîmâr
Cümleci bîtabü kudret ölmeğe mecbur iken
Yaş dökerdi museviler zulmile şamü seher
Anları madum eden düşmanları meşhur iken
Etti ihsanı himayet Bayezidi Han-ı Veli.
Nice bin dermandeler o edna maddeden dûr iken
Âsitanı devlete geldi uğradı âcizân
Gördü envai avatıf cümleci mağdur iken.

Böyle şiirleri, çeşitli dal kavuklukları, riyâkâr ve maksatlı yazıları okuyan, sözleri dinleyen nice saf Türkler bunlara inan-

Levent Şahverdi Arşivi

mışlardı. Yukarıda şiirde itirâf ettikleri gibi İspanya'da mallarını, canlarını, dinlerini terke mecbur edildikleri halde memleketimizde, bizden çok fazla refah ve saadete nâil olan bu zümre büyük hükümdar Fatih Sultan Mehmet Hanı zehirleyerek ölümüne sebep olmadılar mı? Hele, hele Birinci Dünya Savaşında kahraman ordumuzu casusluk, hıyanet ve çeşitli entrikalarla yere sermediler mi? Öyle ki bunları eskisi gibi inkâra da lüzum görmeden itiraf etmiyorlar mı?

Rabbül âlemîn, bunlar için kitabında:

«Onların alınlarına ebedî zillet ve meskenet damgası vurduk.» demiyor mu? O halde bunlardan af ve merhamet müsamaha ve âlicenaplık beklemekten başka budalalık olur mu?

İnsan kanı içerek habis ruhlarının vahşî açlığını gideren bu hâinler çetesi olanca dehşet ve vahşet içinde bu zavallı ve müdafaasız köylülerin üzerlerine saldırdılar, yalvarmalara, feryatlara, seller gibi akan göz yaşlarına, korkudan yuvalarından fırlamış gözlerin dehşet saçan manzarasına bakmadan, köy halkının cümlesini koyun boğazlar gibi teker teker doğradılar, tek kişi kalmamak üzere cümlesini öldürdüler.

Bu akurâne saldırış esnasında gözleri kararan barbarlar, bu emsalsiz facianın dehşetinden bihaber, hiç bir şeyin farkında bile değildiler. Kana susamış iğneli fıçılarda masum kanı dökmeyi dini vazife bilen bu bedmestlerin kararmış gözleri tüyler ürpertici manzarayı görmüyor, kulakları, semalara yükselen ölüm feryatlarını işitmiyorlardı bile...

Bütün beşeriyetin merhamet hislerini tahrik etmesini ve kendilerine acındırmasını bilen bu adamların medeni dünyanın gözü önünde insanlığı hiçe sayarak işledikleri bu cinayetler, kendileri kadar tekmil insanlık için de ebedî bir yüz karasıdır. Hele sahte ve riyâkâr garb medeniyeti için...

Levent Şahverdi Arşivi

Ölüler üst üste yığılmıştı. Can çekişen çoluk, çocuk ve kadınların kısılmış seslerinden, son nefeslerinden şu işitiliyordu:

LÂ İLÂHE İLLALLAHI

Ve arka arkaya sıkılan kurşunlar bu yürek parçalayıcı feryatlara son çekti...

Şimdi bu insan mezbahasını korkunç bir ölüm sükûtu istilâ etti.

Bir defa daha kaydedelim ki, insan hevsala ve vicdanın kabul etmediği bu cinayetler serisine âit malûmatı hep İsveç Kızıl Haçının raporlarından öğrendik.

Bizler; Yahudi olmayan bütün milletler, kendimize acındırmasını bilmediğimiz, haklarımızı müdafaa edemediğimiz, propaganda denilen kuvvete lüzumu kadar ehemmiyet vermediğimiz ve hele asalet icabı yalan ve iftiraya tenezzül etmediğimiz için, meselâ şu DER YÂSİN köyünde afâka yükselen ah-u enînler, can havliyle ağızlardan çıkan feryatlardan bütün dünyayı haberdar edemiyor, medeniyet âlemini tahrik edemiyoruz.

Yakın tarihte insanları utandıracak çok misaller var. Casus olduğu, vesikalar ve şahitlerle isbat edilmiş Fransız yüzbaşısı Dreyfüs'ü kurtarmak için Yahudilerin kopardıkları şarlatan feryatlar.

İğneli Fıçı hâdiselerinin elle tutulup gözle görülen doğruluğuna, iftiralara ve kat'î delillere rağmen Yahudi teşkilâtının, satın aldığı dünya matbuatının hakikatleri boğmak için sarf ettikleri gayretler aslâ küçümsenemez. Bilhassa biz Türklerin bu kadar acı nankörlükler karşısındaki aciz ve lâkaydimiz doğrusu utanılacak bir şeydir.

En son şu Anna Frank'ın hatıra defteri yalanı, tiyatrolarda aylarca temsili ve bizim her şeye lâkayt ve milli hafızamızın felce uğramış bulunması karşısında insan ne söyliyeceğini bilemiyor!..

★

Levent Şahverdi Arşivi

Facia üstüne facia! Kulakları yırtan, vicdanları sarsan, insanı çileden çıkaran çıkaran vahşet, cinayet, zulüm ve işkencenin biri bitmiş, Azrail'in eli, velveleler, ahlar ve feryatları susturmuştu.

Bir yeni facia daha sahneye kondu. Her biri diğerinden beter facia...

Yeni bir kafile daha köyün kenarına getirildi. Bu kafilede kadınlar ekseriyeti teşkil ediyorlardı. Bunlardan hâmile olanlar bir tarafa ayırdılar. Görülmemiş, işitilmemiş daha barbarca ve namussuzca işkenceler tatbik edildi.

İrgun cânileri birer bahse tutuştular. Ancak KABALLO cellâtlarının hunhâr ve vahşî zevklerini tatmin edecek bir bahse...

— Bu kadının karnındaki çocuk erkek mi, kız mı bil bakalım Moizl

— Kızdır Salamon.

Canîlere mahsus bir hissizlik ve soğuk kanlılıkla yapılan bu muhavere esnasında medenî (!) Avrupa mamulâtı çelik süngüler ışıl ışıl parlamakta idi. Kadınların yüzlerinde bir damla yaş kalmamış, benizleri solmuş, ölü gibi kesilmişlerdi. Hepsi ağlıyor, titriyor, tazallum ediyor, yalvarıyorlardı. Kime karşı, insan kanı içenlere karşı mı?

Yeni bilenmiş bir süngü insafsızca kadının birinin karnını deşti. Canhıraş bir çığlık ortalığı dehşete boğdu. Saçlarını yolan, ağlayan, çılgına dönmüş biçarelerin manzarasına bakmak bile insan şuurunu alt üst ederdi. Yüzlerce kadının birbirine karışan feryadı ve hüngür hüngür ağlamaları arasında kadın yere yuvarlandı.

Kanlı eller biçarenin karnına daldı. Altı aylık bir yavru... O ne hazin manzara idi yarabbi... Yahudi seslendi:

— Bilemedin bak Moiz, erkekmiş...

— Zarar yok be Salamon, gel şu kadına bakalım. İnsan bu satırları yazarken bile, insanlıktan çıkıyor. Bu hunîn man-

Levent Şahverdi Arşivi

zarayı görenleri bir düşünelim... Anna Frank adında muhayyel bir kız, gördüğü zulümleri anlatıyor, hatıralarını naklediyor, sonra da insanları AF ediyor. Sanki tarih boyunca işlenmiş İğneli Fıçı vak'aları hiç olmamış, sanki Filistin topraklarında katliâmlar ve şu yukarıdan aşağı okuduğumuz cinayetler irtikâb edilmemiş gibi ...Bunları, bu yazdıklarımızı biz hep resmî raporlardan öğreniyoruz. İsveç'in asil evlâdı Kont Bernadot, bütün bu katliâmları gözleriyle görmüş, müslümanlara tatbik edilen en alçakça zulüm ve işkenceleri müşahade etmiş ve sonra da bunları bir raporla tesbit etmiş olduğu için İrgun tedhişçileri tarafından öldürülmüştür. Medeni (!) Avrupa, dejenere medeniyet ne yapmıştır? Hiç!..

Kadıncağızların karınlarındaki çocuklar üzerine girişilen rezil bahs bir müddet daha devam etti. Çığlıklar azalmıştı. Çünkü kimsede bağırmak ve ağlamaktan takat kalmamış, kimsede şuur namına bir şey bırakılmamıştı. Bizzat Yahudi, hem de tanınmış bir Yahudi, CONRAD ALBERTİ 1899 senesinde çıkan **Gezelchaft** isimli dergisini 12 nci sayısında şöyle demiyor mu?

Yahudilerin en tehlikeli, zati hasalarından biri, kaba ve adetâ barbarca müsamahasızlıklarıdır...

Yaradılıştan kaba ve merhametsiz olan ve ruhlarında zerre kadar asâlet ve necabet bulunmayan bu mahlûklar müsamaha nedir bilmezler.

İslâmiyetin büyük bir fazilet telâkki ettiği AF'tan hiç anlamazlar. Onları besleyen, onları bu vahşiyâne cinayetlere sevk eden başlıca kuvvet ruhlarındaki sönmez kindir. Öyle bir kin ki, bugün onlar için DİN olmuştur. Öyle bir din ki, insan kanı içmeyi kendilerine farz kılmıştır.

Böyle menfi, yıkıcı, bozguncu ve ihtilâlci telkinler ve umdelerle yürüyen bu zümrenin şerzümei kalilenin insanlığa yaptığı zararlar ve kötülükler saymakla bitirilmez ve aslâ hudutlanamaz. Tekmil beşeriyet bu kanlı ve zâlim metodlarla

Levent Şahverdi Arşivi

işleyen bir azınlık yüzünden, tarihin kendini bildiği günden beri huzursuzdur, mağdurdur, zararlıdır ve iç huzurunu kaybetmiştir. Bugünün insanı artık harplerin, ihtilâllerin, siyasî entrika ve fesadın nereden geldiği biliyor. Amma bu biliş ve uyanış pek yenidir. Kafalarını bu mevzuda yoran, hayatlarını bu yolda tüketen insanlar, ancak yeni yeni şu hakikate ulaşmışlardır:

«Dünyada ne kadar ihtilâl ve fesat çıkmışsa bunların cümlesinde behemehal Yahudinin parmağı vardır.»

Halbuki bu hakikati cümle âleme Kur'anı Hakîm çok daha evvel bildirmiş ve Cenâb-ı Hakk kitabında şöyle buyurmuştur:

«Yer yüzünde ne kadar fesat, ihtilâl ve harb ateşi çıkmışsa onu İsrâel oğulları ateşlemiştir. Biz azîm-üşşan o ateşi söndürürüz. Çünkü Allah müfsitleri sevmez.»

İşte bu insanlar, bu bir avuç mahlûklardır ki kendi mel'un zekâlarının mahsulü olan ve insanlığı dâimî bir ıztırab ve huzursuzluğa boğan KOMÜNİZM'i îcad ederek ancak böylece o büyük ve sönmez kinlerini tatmin etmişlerdir.

Komünizmin 1917 ihtilâliyle kıydığı can, yıktığı hanumân ve yaktığı mamureler yanında şu yukarıdan aşağı tüylerimiz ürpererek okuduğumuz **Filistin** faciaları çocuk oyuncağı mesabesinde kalır. Her gün yeni bir faciasına şahit olduğumuz, dünya hâkimiyetini elde etmek için çalışan komünizmin kurucusu Yahudi Karl Marks'ın ne biçim ve ne düşüncede bir adam olduğunu öğrenmek için onun Almanca ve Fransızca salnâmelerde 1844 de intişar etmiş olan şu fikrini bir okuyalım:

Yahudiliğin dünyadaki hikmetî vücudu nedir?
Pratik ihtiyaç ve ihtirası
Yahudiliğin dünyevî ibâdeti nedir?
Madrabazlık ve istismarı
Onun dünyevî mabudu nedir?
PARA!

Kendilerini gayet açık olarak, pervasızca ilân eden bun-

Levent Şahverdi Arşivi

lar üzerinde fazla durmayarak mevzua dönüyorum:

Cinayet serilerini takib ediyoruz:

Ramazan ayı. İmsak vakti üzerinden henüz az bir zaman geçmişti. Halkın çoğu uyku sersemi idiler. Neye uğradıklarını bilmiyorlardı.

Genç ve güzel kadınları ayırmışlardı. Bir sürü sırtlan ruhlu mahlûk evvelâ bu biçarelere saldırarak hayvanî, vahşî arzularını tatmin ve şehvetlerini teskin ettiler. Kadınların üstbaşlarını barbarca yırtarak, parçalayarak' onları çırılçıplak etmişlerdi.

Küme halinde kadın çığlığı... Feryatlar, didişmeler gayet feci, ve çirkin bir manzara arzediyordu. İnsanlık ve medeniyet için yüz karası bir manzara... Hele bütün bu iğrenç şeylerin din namına yapıldığı ve yahut DİNİ telkinlerin neticesi olduğu düşünülecek olursa!..

Kadınların ekserisi, kendilerine vaki olan tecavüzleri tırnakları ve dişleriyle defetmek istediler. Mütecavizleri ısırarak, tırmalayarak, mülevves suratlarını kan revan içinde bırakarak iffet ve namuslarını korumak istiyorlardı. Kudurmuş insanlara karşı bu zayıf müdafaa silâhı para eder mi hiç? Şu var ki, müslüman kadını bu kadar feci' şartlara rağmen kolay teslim olmuş değildir. Eğer öyle olsa idi, o zaman namus ve fazilet düşmanı, iftira ve yalanın mucidi olan bu insanlar kimbilir dünyaya ne yalanlar, ne iftiralar yayarlar, ne piyesler yaparlardı?!.

Hiç olmazsa o fırsat verilmedi kendilerine... Saatler süren bu korkunç sahne, uğultulu, gürültülü fırtınalar gibi bir an için geçer gibi oldu. Şimdi inleyen, ağlayan, saçlarını yolan ve şuurlarını kaybettikleri için, yuvalarından fırlamış gözleriyle etrafa bön bön bakan bedbahtlar, işin nereye varacağını düşünüyorlardı. Kaatiller çetesi vahşî bir medeniyetin gözü önünde bütün bu korkunç ve iğrenç şanialar hak ve adalet ve yeni bir vatan kurmak için irtikâb ediyorlardı. Kan ve göz yaşiyle kurulan, yalan ve hayal mahsulü olan bir vatan payi-

Levent Şahverdi Arşivi

dar olamaz. Kur'an-ı Kerimde Allah, hadislerinde büyük peygamberimiz, yalnız biz müslümanlara değil, tekmil beşeriyete, vaktiyle olduğu gibi bu yeni vatanlarının da hâk ile yeksan olacağını bildiriyorlar...

Esasen David ve Salamon devirlerine münhasır olmak üzere Allah, İsrâel oğullarına bir asırlık istiklâli dahi çok görmüştür...

Lut kavminin başına gelenler, Sodom ve Gomore'de yerin dibine batmalar, Titüs ve Buhtunnasrın tatbik ettikleri korkunç cezalar, firarlar ve daimî sürgünler hep azgınlığın günahlarının cezası, amellerinin neticesi değil midir? Tarihin bu misallerine bakarak âti için hükümlerimizi verebiliriz...

Gördükleri rezil muameleden bîtab düşmüş olan maddî manevî yaralı ve yorgun olan bu kadınlar kafilesine:

— Kalkın, yürüyün!

Emri verildi. Bu emrin yerine getirilmesi için kırbaçlar, kamçılar, tekme, tokatlar ve dipçikler harekete geçti. Yeni bir âh ve enîn ve feryat içinde kafile yola düzüldü, Kudüs yolunu tuttu. Kudüste Yahudi mahallelerinden geçirdiler onları. Orada asırlar boyunca pusuda kalmış ve uzun yıllar Türk milletinin âlicenap müsamahası sayesinde ferih fahur yaşamış olan bir sürü çıfıt, bu zavallı din kardeşimizin yüzlerine tükürüyor, yalnız kendilerine mahsus âdi, kaba ve necabetsiz kancık bir gürültü içinde üzerlerine taş, çöp, ve pislik atıyorlardı (1). Cihan tarihinde eşine rastlanmamış olan bu şeni' tecavüzler de sona erdikten sonra, her birinin yüzü kül gibi gibi olmuş, şuurlarını kaybetmiş olan bu zavallıları Yahudi mahallelerinin kenarına getirdiler ve orada kendilerine:

— Haydi artık serbestsiniz, gidebilirsiniz, dediler.

---

(1) Onlar bu alçak hareketi Birinci Dünya Savaşı sonunda Filistin'den çekilen Türk Ordusu TABERİYE'den geçerken yapmışlar, evlerden askerlerimizin üzerine pislikler atmışlardı.

Levent Şahverdi Arşivi

Böyle anadan doğma çırılçıplak bu güzel, seçme müslüman kadınları nereye gidebilirlerdi? Dört tarafı ateş bir çemberden, etraf ve civarda tek bir dost, imdat bulunmayan bir muhasaradan nasıl kurtulabilirlerdi? Fakat ümit dünyası bu... Can havliyle bu biçareler kamyonlardan yere atladılar. Belki bir selâmet yolu bulunur, belki hallerine bir acıyan çıkardı. Kendilerine, şuurlarına sahip değildirler. Hayâ ve can kaygusunda idiler. Bu şaşkınlık ve tereddüt çok sürmedi. Şaşkın dalgın, kararsız bir halde beş on adım ilerlemişlerdi ki, arkalarından makineli tüfeklerin çılgın, kaatil sesleri işitildi... Yeni baştan canhıraş feryatlar bu silâh seslerine karıştı. Cümlesinin son nefesleri şu oldu:

LÂ İLÂHE İLLALLAH!

Bu korkunç sahne uzun sürmedi. Bir dakika sonra ölüm sükûtu masum, oruçlu ve bedbaht insanlar üzerine kanat germiş bulunuyordu.

Bunlar ramazan orucuyla şehit düşmüş, Resulû Kibriya'nın parmak bastığı büyük dâvanın Cennetle mübeşşir mübarek kafilesine katılmışlardı.

Böylece en feci' ve dayanılmaz şartlar altında can veren zümre-i şühedâ, fâni âlemde misli görülmemiş azâb ve işkenceler içinde ebedî âleme intikal ettiler. İman ehline malûmdur ki, bunlar sermedî hayatın tekmil nimetlerine istihkak kazanmışlardır.

Bu bedbahtların ah ve figanları, henüz dünya yüzü göremeden âhirete intikal etmiş masum yavruların ve kara talihli analarının yürekler acısı halleri, bütün bunların hepsi, dünya tarihinin silinmez lekesi olarak kalacaktır. Milletler ve medenî dünya kendisini bugünün baskı ve tesirinden kurtarıp hakikati olduğu gibi gördüğü zaman, bugün büyük başarı ile işleyen propaganda makinesinin tekmil çarkları parçalanıp muattal kalınca, bu câniler çetesi ebedî bir lânet ve umumî

Levent Şahverdi Arşivi

nefret içinde boğulup gidecektir. Teşkilâtı pâyimal ve mensupları hakâr ve zelil olacaklardır.

Allah Kur'an-ı Kerimde **bunlara ebedî zillet ve meskenet damgası vurduk** buyurmuyorlar mı? Buna inananlar istikbâle emin nazarlarla bakıyorlar. Esasen bu va'di ilâhiden kuvvet ve ilhâm alanlar, bugün o va'din tecellisine şahit olmaktadır.

Son alâmetlerini Birleşik Amerika'nın cenup eyâletlerinde gördüğümüz vak'a hâdiseler bizim bu inancımızı takviye etmektedir. Meselâ 18 ilâ 24 Mart 1958 tarihlerinde bu eyâletlerde **halkın İsrâel** oğulları aleyhine yaptıkları şiddetli husumet tezahüratı bütün dünyanın dikkat nazarını çekmiştir. Bu o kadar müthiş bir gösteri ve fi'lî hareket olmuştu ki tafsilâtını Amerika'nın hususî ve resmî radyolariyle Avustralya Yeni Zelânda ve Paris radyolarından işittiğimiz zaman hayretler içinde kalmıştık... Ne gariptir ki dünya matbuatı, bu, yeri yerinden oynatan hâdiselere iki satır tahsis etmekten çekinmiştir.

Bundan başka, yer yüzünde İsrâel devletinin kurucusu ve İsrâel oğullarının hâkim oldukları İngiltere de en büyük otellerin, **«Buraya Yahudî giremez»** levhasını asmaları, gayretullâh hudutlarını aşan yahudi mezâliminin hak ettiği cezalara çarpılma zamanının geldiğini müjdeler...

1948 Filistin savaşlarında barbarlığa rahmet okutacak derecede işlenen cinayetler o kadar çok ve çeşitlidir ki onları bir kitapta toplamaya, sayıp dökmeğe imkân yoktur.

Buraya kadar okuduğumuz tüyler ürpertici zulüm ve gaddar işkenceler, dünyadan bihaber silâhsız ve müdafaasız köylülere âit olan kısmın bir parçasıdır, daha doğrusu yalnız beynelmilel rapor ve dosyalara geçen kısımdır. Bunlardan maada, kötü bir kumanda ve suî idare altında İngiliz ve Yahudi altınlarına satılmış rüesa elinde, olup bitenlerden ve dö-

Levent Şahverdi Arşivi

nen entrikalardan habersiz anayurtlarını müdafaaya çalışan ve sevk-ü idaredeki bozukluk yüzünden Yahudi eline esir düşmek felâketine uğramış insanlar vardır ki, bunların milletler arası sicillere geçmiş maceraları daha hazin ve daha yürek parçalayıcıdır.

Medeniyet denilen tek dişi kalmış canavarın gözleri önünde irtikâb edilen binlerce cinayetten biri. DER YÂSİN köyünde sürekli ve dayanılmaz işkencelerden sonra topyekûn öldürülen müdafaasız insanların feci' hali... Bu cinayetler garb âleminin gözüne batmış, objektiflerine aksetmiş olmasına rağmen ne yazık ki kimsede ses çıkarmak, daha doğrusu isyan eden vicdanların sesini dünyaya duyurmak imkânı olmamıştır. Boyunlarını bükerek, tazallüm-ü kâl ederek, şiir, edebiyat, propaganda, sinema ve çeşitli neşriyatla, çingeneler gibi hakîr ve vatansız olmanın acısını aksettiren bu iki yüzlü riyakârlar işte böyle tüyler ürpertici akıl kabul etmez cinayetlerle bu yeni vatana yerleştiler. Ömürleri kısadır!

Levent Şahverdi Arşivi

Bu medeniyet asrında, miletler arası hakları çiğneyip, esir düşmüş askerlere bu derece vicdansızca ve kancıkça muamele edildiği görülmüş ve işitilmiş şeylerden değildir. Tafsilâtını rapordan takip edelim:

Esirler Rişon ile Ziyon Yahudi kampına yakın bir yerde toplandılar. Hava cehennem gibi sıcaktı. Bu biçareler üstelik açtılar. Ekserisi susuzluktan ve açlıktan konuşamaz halde idiler. Gözleri kararmış, takatleri tükenmişti. Üstelik kendi yurtlarında, gaddar ve zâlim bir müstevliye esir düşmenin ıztırabiyle de dilhûn ve perişan halde idiler.

Sıcak ve açlık... Susuzluk ve gıdasızlık... Yorgunluk ve maneviyat bozukluğu hep bir araya gelmişti. Muhafızlar Irgun ve Stern çetelerinin hâin bakışları da bu talihsiz insanları serseme çevirmişti. Birçoklarının tahammülleri ve sabırları tükenmiş, ümitsiz ve küskün seslerle:

— Su ve ekmek...

Diye bağırmaya başladılar.

Su ve ekmek... Bunun yerine sopa, dipçik ve küfür... Zâlim bakışlar, köpürmüş kuduz ağızlar. Yeni yurd kuran ve bunun için Türk devletini parçalayan lânetli insanlar, kan, gözyaşı, zulüm ve barbarlıkla kurulan devletlerin payidar olamayacağından şu dakikada haberdar bile değillîler...

İslâmın büyük Peygamberi buyuruyor ki:

Kur'anı Hakîmin sayılıp da bitmez mucizeleri arasında bugünkü insanlığın en çok dikkatini çeken, İsrâel oğulları üzerindeki ısrarı değil midir? Bütün bunlar 1948 Filistin savaşlarında en acı misalleriyle gözümüze battı.

Esirleri aç ve susuz bırakıp, türlü işkence ve küfür kumandanları idâm sehpalarında en vicdansız metodlarla ifna bir Yahudi icadıdır.

Levent Şahverdi Arşivi

Şimdi onları, oldukları gibi fırsat ellerinde iken ibretle temaşa edelim, başta biz Türkler olmak üzere İslâmın ebedî ve ezelî düşmanlarını iyi tanıyalım.

Su, diye bağıranlardan bir çokları, üstelik yedikleri dayaklardan da bayılmışlardı. Böylelerini, üzerlerine kovalarla su dökerek ayıltıyorlar ve tekrar işkencelerine devam ediyorlardı. İniltiler halinde şu sesler kulaklara gelmekte idi:

Dahilek yâ Muhammed!

Mefhar-ı mevcudat hazreti Peygamberin ismini işitmek kuduzları büsbütün çileden çıkarıyor, büsbütün onları coşturuyordu. Bir yerli Yahudi, lüle lüle yağlı pis saç ve sakallı mel'un bet sadasiyle haykırdı:

— Haydi bakalım Muhammed imdadınıza gelecek mi? Büyük müftünüz Muhammed Emin'i neye çağırmıyorsunuz?

Remle kasabasından Mahmud Ebu Taye isminde bir çavuş herifin üzerine, o dermansızlık, o bitaplığa rağmen öyle bir saldırış saldırdı ki tırnakları bir anda Yahudinin boynuna girdi ve hınçla sıkılan eller Yahudinin nefesini kesti. O anda ok gibi yerlerinden fırlayan kuduzlar Mahmud'u parçaladılar, her iki insan, yani Mahmud ile Yahudi bir anda can verdiler.

Bu vak'a üzerine bir Polonyalı Yahudi teğmen esirlerin el ve ayaklarının bağlanmasını emretti. Bu emir der'akap yerine getirildi.

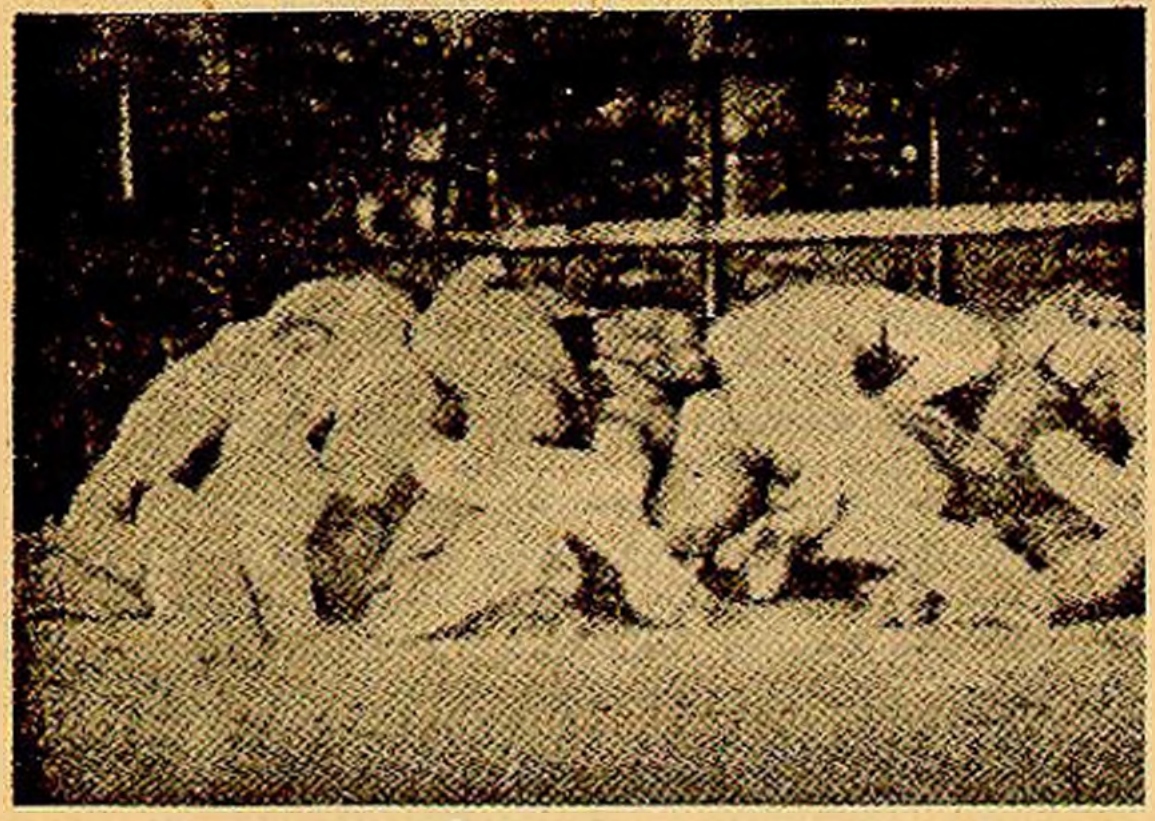
Elleri, ayakları bağlanan asker esirlerin önüne ve yetişemiyecekleri mesafeye, kupkuru bayat ekmekler kondu, yeyiniz bunları dendi...

Pek tabiî yetişemiyorlardı. Birbirlerine de bağlı idiler. Mümtaz (!) milletin mel'un zekâsı, azâb ve işkencede de bir yenilik meydana getirmişti. Elleri kolları bağlı biçarelerin rast gele yerlerine sopalar, kamçılar, dipçikler iniyordu. Hep bir ağızdan kopan feryatlar arasında kulağa en çok gelen sesler şöyle idi:

Levent Şahverdi Arşivi

— Be merhametsiz, vicdansızlar... Vatanımıza saldıranlar, mütecâviz ve müstevliler siz olduğunuz halde biz sizin esirlerinize böyle mi muamele ediyoruz.

Evet, Arab, müslüman olduğu için elbette vicdansız hareket edemezdi. Ötekilerin TALMUT'u ise kendilerine her

Bu üst üste yığılmış insan cesetleri BEYT-el Huri'de, evvelâ ırzları hetk edilmiş, korkunç işkenceler tatbik edilmiş ve en nihayet toptan öldürülerek ıztıraptan kurtarılmış olan din kardeşlerimizin cesetleridir. Asırlarca idaremizde itaat ve sükûn içinde yaşamış olan FİLİSTİN'lilerin devlete olan sadakatları, harblerdeki cesaretleri meşhurdur. Birinci Dünya Savaşında Gazze, Nablus ve Halilurrahman halkından bölüğümde bulunan yüze yakın erin harblerde gösterdikleri kahramanlıklar sayamı hayret olup hatıraları taze olarak hâfızamda yaşamaktadır. Biz bunları unutarak harbde düçar oldukları mağlubiyetten sadece onları ayıpladık. Düşünmedik ki, en muntazam askerine bir İngilizin kumanda ettiği ve diğer bütün âmirlerin İngiliz asıllı olduklarını...

Levent Şahverdi Arşivi

türlü zulmü, vicdansızlığı, hattâ kan içmeyi mübah görüyor ve emrediyordu.

Şu var ki Araplar başta bütün müslüman milletler hak nasıl müdafaa edilir bilmedikleri için vatanları istilâya uğruyor, tarihte misli görülmemiş işkence, katliâm ve zulmün cnvâı yapılıyor, fakat ne dünya gazetelerinde buna dair tek yazı ne de canlar yakan feryât ve figânlarına bir mâkes... Kırbaç şakırtılarını, sadece sırtlarında acısını duyanlar işitiyordu.

Yüksek bir ses... Kimden geldiği anlaşılamıyan, çünkü o cesareti gösteren insanın aç kurtların koyun sürüsüne saldırır gibi bir anda linç edilen bir adamın sesi, şöyle çınladı:

— Merhametsiz, vicdansız alçaklar. Yurdumuzu elimizden aldınız. Yuvalarımızı ocaklarımızı yıktınız. Dünya âlemi kendinize acındırdığınız bu zamanda bu namussuzluk nedir? Kahpe medeniyet!..

Bu isyan onun son sözleri oldu. Şehâdet getiremedi. Ölürken şehadet parmağını kaldırdığı fark edildi.

— Allahtan gayri ilâh yoktur diyerek teslim-i ruh etti ve zümre-i şühedaya katıldı.

★

Öteki esirlerin hâlleri, manzaraları çok feci' idi. ayrı şuurî feryatlar ve tazallümler birbirine karışıyordu.

— Aman ya Rasûlüllah... Dahîlekî Bayılıp da ayılmıyanlar... Esirlerin gördüğü muamele işte budur. Objektiflere ve Kızıl Haç raporlarına geçenler. Tamamını ancak Allah bilir. Seriul hesâp ve Şedi-dül ikâb olan rabbu Zülcelâl!..

★

Kurıdaktaki çocukları; anaların yürekler yakan feryatlarına ve çırpınmalarına rağmen kucaklarından ayırıp, insan vicdanının tahammül edemiyeceği türlü yalvarışlara, seller

Levent Şahverdi Arşivi

gibi akan göz yaşlarına rağmen analarının gözü önünde tavuk keser gibi boğazlayan kaatillerin resmi raporlara geçen zulümlerinin acıklı hikâyesine devam ediyoruz:

Kanlı çeteler El - Led kasabasını işgal ettiler. Bu kasaba halkının dört bine yakın insanı bir camiye tıktılar. Kapılar kilitlendi, silâhlı **Irgun,** ve **Stern** çetecileri kimsenin dışarı çıkmaması için nöbet tuttular. Camiye tıkılan mahşerî kalabalığın sesleri âdeta boğulmuş gibi, kalın duvarların ciderlarında ölüyordu.

Binlerce insanın sesi dışarıdan âdeta işitilmemiyordu. Buna rağmen en çok şu kelimeler derinliklerinden, gâiblerden, hâtiften gelen sedalar gibi kulaklara çarpıyordu:

— Moyye... Moyye...

Yani binlerce insan yeni bir Kerbelâ faciası içinde imiş gibi SU diye feryat ediyordu.

Bizim gibi, Birinci Dünya Harbinde Sinâ çöllerini geçen ve LECA harekâtına iştirâk edenler çok iyi bilirler ki **susuzluk** açlıktan da çok berbat bir şeydir.

İnsan acıkınca yemek yer ve doyar. Bir defa susuz kalan insanların normal hacmin birkaç misli su ile kanmadıklarını nefsimizde tecrübe etmiş bulunuyoruz. Bunun acısını bilen ve kırk yıl, o Sinâ çölünde serseri bir hayat yaşayan bu azınlık, şimdi hasmı cânı olduğu müslümanlara aynı işkenceyi tatbik ediyordu.

Ses seda kesilir gibi oldu. Kimsede bağıracak takat kalmamıştı. Onu da gözlerimizle gördük: Susuzluktan sonra ölüm, sinsi sinsi ve sessiz olarak insana yaklaşır, sesini durdurur, kanını kurutur, yüzünü soldurur ve ötekisi malûm. Cami' içine tıkılmış binlerce insan işte bu hale getirilmişti. Medeniyet (!) âleminin taş kesilmiş hissizliği, korkaklığı ve o içlerine sinmiş aşağılık duygusu önünde kendilerini

Levent Şahverdi Arşivi

mümtaz (!) millet saymaktan utanmayan câniler dört bin insanın susuzluktan kıvranmasını en vahşî zevkler içinde temaşa ediyorlardı.

İnsan takatı ve tahammülü son kerteye geldiği bir sırada idi, camiye kovalar dolusu su getirildi. Hayâ, insaf ve necabetten zerre kadar nasibi olmayan bir sürü vicdansız, pervasızca tenasül âletlerini çıkardılar ve kovaların içine işediler.

Kan ve Kin telkiniyle büyümüş ve beslenmiş olan yer yüzünün belâsı bu ekalliyet, bu sidikli suları, SUİ diye feryad eden biçarelerin önüne koyarak:

— Haydi içiniz, ne duruyorsunuz, diye bağırmaya başladılar. Bu çirkefi, müthiş susuzluğa rağmen mideleri almayanlar, ve kovalara yanaşmayanlar bol dayak ve tekme yediler, ağza alınamayacak küfürler işittiler. Yeni bir facia perdesi daha açılmıştı. Gözleri susuzluktan kararmış, mecalleri ve tahammülleri tükenmiş bazı insanlar, herçi bâd âbâd bu pis sidikli suları içmek zorunda kaldılar. Allah insan oğullarından hiç kimseyi bu zarurete düşürmesin...

Bu sahnenin tafsilâtı uzun ve yürekler acısıdır. Şu var ki, bu derece alçak bir muameleye maruz kalan insanların hepsi, koyun gibi sessiz ve âciz kalmadılar. Neticeyi görenler, ümitsizliğe düşenler, din ve insanlık hisleri galeyana gelenler,yerlerinden fırlayarak gaddarlara saldırdılar. Bunlar arasında Kudüslü Ebû Taye isminde bir antikacı, Avusturyalı bir Yahudinin tenasül âletlerini can havliyle ve olanca hırsla koparıp herifi cehenneme yolladı ise de etraftan leş kargası gibi üşüşen çeteciler de kendisini bir lâhzada param parça ettiler. Binlerce insanın feryadı, nefis müdafaası, açlık, susuzluk, dayak, işkence ve ölüm... Bu sahnenin en canlı dekorunu teşkil ediyordu. Bu facianın ne kadar sürdüğü meçhul... Fırtına gibi tayfun gibi yakıp yıkarak geçtiği malûm...

★

Şimdi başka numaralara, başka türlü cinayetlere sıra geldi.

Levent Şahverdi Arşivi

Siyon barbarları El-Led kasabasının kadınları içindeki güzelleri bir araya topladılar. Ellerindeki bütün zorlu vasıtaları kullandılar. Her çeşit karşı gelme ve mümanaata rağmen bunları kafile halinde yola düzdüler. Bunlar Tel-Aviv umumhanelerine sevk edildi. Orada bu müslüman kadınları bin üç yüz seneden beri İslâmiyeti yıkmak için çalışan ve bu aziz dine, Medeniyet-i Muhammediyye'ye sönmez bir kinle düşman olan sahyalı insanların köpekleşmiş his ve heveslerini tatmine icbâr edildiler. Onlar âciz ve müdafaasız idiler. Ya diğer müslüman milletler bu rezil cinayetlere karşı nasıl bir tepki gösterdiler? Bilmiyorum. Hepimizin bildiği ve nefretle şahit olduğu bir şey varsa o da, Birinci Dünya Savaşında Türk milletinin büyük şerefi için o Filistin topraklarında bizler erkek gibi döğüşür, her türlü ağır şartlara, sıcağa, susuzluğa kahramanca göğüs gerer, mağrur ve İsrâilin hamisi İngiliz ordusunu defalarca ters yüz edip kovalarken bu kahramanlar kafilesine katılmamak için ar-ı firâr irtikâp eden bir asker kaçağının kalemi bu cânilere sütunlar dolusu medhiyeler yazmaktan çekinmedi.

★

Geriye bir sürü insan kalmıştı. Bunların üzerine bir yığın canavar saldırdı, cümlesini tepeden tırnağa, anadan doğma soydular: «Gidin başınızın çaresine bakınız» dediler... Bütün şaşkınlıklarına rağmen bu çırıl çıplak insanlar kendilerine bir melce' ve penah bulmak ümidiyle yollara döküldüler. Ağlayanlar, bu görülmemiş vahşete isyan edip küfredenler, utançlarından ne yaptığını bilmeyenler bir semti meçhule doğru yürümeye koyuldular.

Bu semti meçhul çok malûmdu: Ebediyete... Ölüme gidiyorlardı.

Birkaç kilometrelik mesafeyi kat' ettiler... Arkalarından gönderilen İsrâel zırhlı arabaları, garb medeniyetinin HUNHÂR eliyle hazırlanmış silâhlarla mücehhez arabalar

Levent Şahverdi Arşivi

onlara yetişti. Bu zavallılar üzerine müthiş bir yaylım ateşi açıldı... Çığlıklar, bu cehennemî ateş gürültüsüne karıştı.

Pek az sonra ölüm sükûtu binlerce masum insan cesedinin üzerine kanat germiş bulunuyordu.

İki çeşit vahşet nümunesini, sinirlerimiz gerilerek, tüylerimiz ürpererek gördük. Bunun biri alçakça yapılan zulüm, işkence ve katliâm... Ötekisi de bütün bu edepsizliklere bigâne kalan sözde medeniyet âleminin vicdansız müşahitleri. Sırası gelmişken kaydedelim ki, bu facialar okurken ve olup bittikten sonra müşahit diye gönderilen insanların istisnasız cümlesi FARMASON idiler... Farmasonluğun ise bir Yahudi uşaklığından ibaret olduğunu da artık bilmeyen kalmadı...

Şurasını kaydetmek insâf ve dürüstlük icabıdır ki, beynelmilel müşahitler içinde Kont BERNADOT isminde İsveçli asîl ve namuslu bir insan vardı. Bu merhamet ve necip insan, olup bitenlere, katliâmlara karşı isyan etmiş, sesini yükseltmişti... Dünya bu civanmerd insandan yirminci asrın en namussuz cinayetlerini işitecek ve beşerî gayz-ü nefret yeniden şahlanacaktı. Yahudiler bunu anladılar ve bu kahramanı imhaya karar verdiler Aynı zamanda konutun Yahudiler aleyhine bir rapor hazırlamış olduğunu öğrendiler. Bu raporda İsrâel'deki komünist Yahudi işbirliği merkezinin «KALANDİA» olduğu zikredilmekte idi.

17 Eylül 1948 günü, beynelmilel müşahitler beyaz tayyarcleriyle Kalandia ufuklarında göründüler. Derhal İsrâel resmi makamları, radyo ile tayyareye şu ihtarda bulundular:

— Uçak Kalandia hava meydanına inecek olursa üzerlerine ateş edilecektir. Kont Bernadot; ecdadı Napolyon'a baş kaldırmış olan bu kahraman, Yahudi ihtarına boyun eğmeyi nefsine yediremedi ve tayyare meydana indi.

Levent Şahverdi Arşivi

Yahudiler birkaç defa müslüman ve hakikat dostu olan kontu öldürmek istemişlerdi. Fakat böyle suikastları başka mıntıkalarda yapmak ve daima yaptıkları gibi, paraları ve şarlatanlıklariyle işi ört bas etmek istiyorlardı.

Tayyarenin gelişinin ikinci günü müşahitleri taşıyan üç jip «Ramallah» mıntıkasına doğru yola çıktı. Arabalarda görünür şekilde Kızılhaç ve Birleşik Milletler bayrakları dalgalanıyordu. El Tabin'den geçen Kont Bernadot'un kafilesi birçok şeyleri gözleriyle gördüler. Bunlar, Sovyet mamûlâtı ağır toplar, tanklar, uçaksavar ve tanksavar bateryaları ve yine Sovyet yapısı hangarlardı. Fakat asıl girmek ve görmek istedikleri araştırma lâboratuvarlarına girememişlerdir.

Kont Bernadot'un kafilesi, El Tabin ile Ramallah mıntıkası arasındaki, Şeytan tepesine geldiği zaman, karşılarına, aralarında bir de kadın bulunan altı makineli tüfekli Yahudi çıktı ve Kont Bernadot'la, kendisi gibi hakikat dostu olan ve Farmason olmayan Fransız albayına doğru ateş etmeye başladılar. Fransız albayı derhal düşüp öldü. Kont bir iki dakika daha yaşayabilirdi. Ölürken yanındaki İsveçli ve Amerikalı dostlarına son sözlerini söyleyebildi:

«Doktor Himmler'in hakkı varmış. Yahudiler hakikaten dünyanın mahvına çalışıyorlar. Allah sizleri korusun. Elvedalı..

Kontun ağzından kan sızdı ve son sözleri bu oldu...

★

Bu satırların yazıldığı sırada bir ilim ve mefkûre adamı olan Pierre Hepess'in **«Le Dernier Bal du grand Soir»** kitabının 222 - 223 üncü sahifelerinde bulduğumuz meraklı malûmatı aynen aşağıya alıyoruz:

Levent Şahverdi Arşivi

YAHUDİLERİN CİNAYETLERİ

Hamman (1) ihtişamlı İran tarihinde göze batan bir isimdir. Millî menşei Ermeni - İranlı olan müstesna şahsın İran divanı hümanunda büyük itibarı vardı. Mumaileyh, uzağı görebilen siyasetin inceliklerine vakıf olması itibarı ile Kral Asüerüs'ün mutemedi oldu. Milâddan 6 asır evvel Asüerüs, İranlıların, Asurluların ve Kudüs'ün hükümdarı idi. Bu kralın karakteristik vasıflarından biri de herhangi mühim bir karar vereceği zaman daima kendi vekillerinin kanaatine müracaat Yahudilerin ticarî alanda hâkim olmalarının zararlı olacağını müteaddit defalar Asüerüs'e hatırlatmıştı. Maatteessüf, mumaileyh vekilinin Yahudiler hakkındaki açıklamasını ciddiye almamıştı.

Hükümdarın Yahudilere karşı bitaraflılığından istifade ederek Yahudi cemaati Kralın kalbini feth etmesini bilmiştir. Esther isminde şuh ve zeki Yahudi kızı Krala her istediğini yaptırmıştır.

Esther'in akıl hocası olan amcası Mardoşe mutaassıp bir Yahudi idi. Hamman'ın kendilerine karşı takındığı menfi siyasetine tahammül edemiyordu. Evvelâ Yahudiler Hamman'ın karısı Zares'i öldürdüler. Nihayet şeytan Esther, Kralı tamamiyle elde eder. Kral Esther'in devamlı baskısı neticesinde karısını terk eder ve Esther Kraliçe olur. Bunu müteakip Hamman'ın ırkından 75.000 kişi katlettirilir. Bu gayri-Yahudilerin evleri, eşyaları yağma edilir. Günlerce öldürülen insanların kanı âyinlerle akıttırılır. Her iki cinsten (kız veya oğlan) insanların ırzlarına tecavüz edilir. Kütle halinde katliâmlar nihayet Kudüs'e kadar uzanır.

---

(1) Hamman, İncil'e nazaran Hammadatın oğludur. Yahudiler Purîm bayramlarında daima «Hamman'a ölüm» diye bağırırlar.

C. R. A.

Levent Şahverdi Arşivi

Asırlardan beri fasılasız intikam hırsı ile Yahudiler «Purim» bayramını tesit ederler. Her sene Adar ayında, ki 15 Mart civarına tesadüf eder, Purimbal'lar tertip ederler. Bu merasimler Esther'in yaptırdığı katliâmların hatırası için yapılır. Onun ruhu şad edilir. Buna mukabil Hamman'a lânet okunur. Havranın cehennemî gürültüsü içinde «mukaddes» âyinleri, bütün Yahudilerin sallanmaları ile nihayet bulur. Ayinden sonra hahamlar halk birbirlerine sarılarak sevinç içinde bayramlarını tebrik ederler. Yahudilere mahsus müşahhas kin her sene Purim bayramında tazelenir. Bu merasimler Talmut tarafından emredilmiştir. Ne yazık ki Hıristiyan din adamları âyinleri esnasında Hamman'a lânet okurlar. Acaba cehalet mi, yoksa Yahudi nüfuzu mu?

Yahudiler, Mısırdan çıkarken Mısırlı ailelerin çocuklarını öldürmediler mi?

Hazreti İsa'nın doğduğunu öğrenen Yahudiler, Peygamberi öldürmek ümidi ile Filistin'deki masum çocukları öldürtmediler mi?

Roma İmparatorlarından Neron'un, Poppe adında Yahudi bir sevgilisi vardı; sonradan karısı oldu. Yahudi müşavirlerinden Attilius Simon, Joseph Akylleros, Alexndre Tibère, Neron'a İsevileri yok etmek için kanlı sirk tertip ettirmişlerdi. Yahudilerin devamlı tahripkâr meşaileri neticesinde büyük medeniyet merkezi olan Roma'yı yakmışlar ve devleti parçalamışlardır. Tıpkı Osmanlı Devletinde oynadıkları rol gibi...

Asırlardan beri zamanımıza kadar gelen menfi Yahudi propagandası ilim ve adalet merkezi olan Roma İmparatorluğunu daima kötülemişlerdir. Sebebini kendi kinlerinde aramak lâzım gelmez mi?

Büyük tarihçi Comte de Ségur'ün müşahedesine atfen Napoléon'un Rusya seferi esnasında ricat ederken 20.000 Fransız asker Vilna'da kaldılar; bitap, hasta, yaralı ve yor-

Levent Şahverdi Arşivi

gun. Bu şehrin Yahudileri Fransızları elerine aldılar. Yardıma muhtaç asil Fransız askerlerinin eşyalarını ve elbiselerini tamamiyle gasp ederek, kanlarını da aldılar ve çırıl çıplar yarı ölü bir vaziyette şiddetli soğukta sokağa attılar.

Tarihte en büyük katliâm, Yahudiler tarafından Rusya'da yapıldı. Yahudi - Komünist ihtilâli patlak verince fasılasız 18 ay içinde çok miktarda gayri Yahudi katledildi. İhtilâli yapanların hemen hemen hepsi Yahudi idiler. Yok edilen insanların sayısı 190.000 din adamı, asilzade, zabit, tüccar, amele, köylü, insafsızca Yahudi intikamına kurban gittiler. Bu resmî imhaya muvazi olarak, yaratılan suni açlıktan, hastalık salgınından 30 milyon insan ölmüştür.

(Bu rakamlar Kızıl Haç reisi Dr. F. Nansen'in raporlarından alınmıştı.)

Macaristan'da Yahudi Belâ Kun ve Szamuel'in emri ile 30.000 ırkdaşımız yok edilmişti.

İspanya sivil harbi esnasında **400.000 insan âsi — Yahudi — Marksistlerin kurbanı olmuştur.**

İkinci Dünya Harbi esnasında Yugoslavya, Alman himayesi altında müreffeh bir hayat yaşarken, Yahudi ihtilâlcilerden Moşe Pijade, Montenegro dağlarında bir çetenin başında idi. Bu adam Josip Broz Tito'nun müşaviri idi. Yugoslavya'da çeteci Tito tarafından birkaç ay zarfında 50.000 dindar insan yok edildi. Yalnız Kara şehrinde erkekler feci bir şekilde öldürülmüş ve cesetleri bir bataklığa atılmıştır.

Moşe Pijade'nin çeteleri sık sık müslümanların bulundukları kasabalara baskın yaparak ahalisini katl etmişlerdir.

Bütün bu cinayetlere mani olmaya çalışan Nasyonal - Sosyalist millî cephenin reisi Ante Paveliç olmuştur. Komünistler memlekete hâkim olunca bu zat memleketini terk etmiştir.

Daha geçen sene bu vatanperveri Arjantin Hükümetinden geri isteyecek kadar ileri gidon Kızıl - Yugoslav hükümetinin arzusunu, Arjantin hükümeti yerine getirmemiştir.

Levent Şahverdi Arşivi

TAHLİL !

Muhterem okuyucum, buraya kadar vesikalar konuştu. Biz, ilim ölçüsünde ve ilmî metotlarla topladığımız bu vesikaları bir müslümana ve bir Türk'e yakışır vekar ve temkin içinde asla mübalâğalandırmadan, kendimizden bir şey katmadan, kimseye çirkef atmadan; hele insan kanı içen ve beşer saadetine düşman olan hasımlarımız gibi âdi yalan ve iftiralara tenezzül etmeden tarih boyunca DİN namına işlenmiş olan cinayetleri, bugün dahi aynı ruh ve vahşetin daha kudurmuş bir hırsla ayakta durduğunu sağlam ve muteber delilleriyle olduğu gibi, yani objektif aksettirdik. Böylece yedisinden yetmişine kadar herkesin çocukluğundan beri şuurunda yerleşmiş olan istifhamları silerek şimdiye kadar babadan oğula intikal etmiş olan korkunç hikâyelerin doğruluğunu isbat ettik. Bu suretle yer yüzünde yaşayan, her memleketin köprü başlarını ve direksiyonunu çeşitli vasıtalar ve teşkilâtla elde eden, dünyanın her tarafında solcu, menfi, bozguncu ve ihtilâlci teşekkülleri meydana getirip bunları destekleyen, birçok memlekette ahlâk ve fazilet sahiplerini imha edip yerlerine kendi uşaklarını getiren, dünyanın her tarafından milliyetçi, vatanperver, şerefli ve faziletli şahsiyetleri merdut ve o memleketlerin dejenere, menfaatperest, haris insanlarından müteşekkil bir ekalliyeti merğup kılan işte, yukarıdan aşağı, delil ve ispatlariyle birlikte kaatil ruhlarını nefretle temaşa ettiğimiz bu azınlıktır.

Fransız Büyük İhtilâlinden 1908 İnkılâbına kadar yer yüzünde vuku bulan değişiklik ve sarsıntılarda hep onun parmağını, onun siluetini görürüz.

Levent Şahverdi Arşivi

Yer yüzüne, bugünün soysuzlaşmış Yahudi medeniyeti yerine güneş gibi parlak, nûr gibi şeffaf, süt gibi temiz bir **«Medeniyet-i Muhamediyye»** ile cümle âleme rahmet olarak gelen büyük Peygamberimizin yaktığı meş'aleyi söndürmek için nübüvveti Muhamediyye'nin başladığı ve İslâm güneşinin kâinata yayıldığı dakikadan itibaren o medeniyeti yıkmak, o nuru söndürmek için cephe alan Yahudidir. Türlü süikastlar, fitneler, entrikalar yaratan, müslümanları mezheplere ve parçalara bölen hep bu İĞNELİ FIÇI kahramanlarıdır. İsrâel oğulları İslâma ilk darbeyi, büyük Peygamberimizi zehirlemeye teşebbüs etmekle vurmuşlardır. Gerçi onlar tekmil dinlere bî aman düşmandırlar. Yalnız dinlere değil, bir avuç insandan mürekkep olan kendilerinden başka bütün insanların da hasmı canıdırlar.

Biri âyinlerinde, diğeri de Hamursuz ekmeğinde kullanılmak üzere münferit İĞNELİ FIÇI vak'aları olduğu gibi; kan içe içe canavarlıkları son kerteye gelen İsrâel oğulları bir buçuk asırdan beri her gün şiddetini bir miktar daha arttıran bir ihtirasla, insan oğullarını kitle halinde İğneli Fıçılara sevk etmek ve çıkardıkları harplerle yüz milyonların kanlarını hamursuza katmak yolunu bulmuşlardır. Bütün bunlara rağmen Yahudilerin en büyük KİN ve düşmanlıklarını İslâm üzerine teksif ettikleri ve bilhassa bu mevzuda olanca ağırlıklariyle TÜRK milletini baş hedef seçtikleri muhakkaktır. Orta Doğu ve hâtta tekmil müslüman milletlerin rehberi ve hâmisi olan ve bu vazifeyi asırlar boyu hüsnü ifâ etmiş olan Türk milletinin elinden bu kudreti almak için Yahudinin sarfettiği gayret son derece muazzamdır. 1879 tarihinde İsviçre'de akdettikleri ilk SİYONİST kongresinin ilk kararı **Büyük Türk Devletini parçalamak** olmuştur.

Bizim derin gafletimiz, onun müthiş propagandası ve su başlarını elde etmiş olması öyle bir netice doğurmuştur ki, dönen büyük dolapların kimse farkına varamamış ve ha-

Levent Şahverdi Arşivi

kikat onun şamata ve şarlatanlığı yüzünden daima güme gitmiştir.

Yakın tarihimizde, bizim neslin içinde yaşadığı tarihte gerek 1908 inkılâbı (1), gerekse 31 Mart vak'ası olmuştur ki, TÜRK milletinin ekseriyeti hâlâ bu hâdiselerin iç yüzünü bilmez.

Onun bildiği Yahudinin bize bildirmek istediğidir.

1908 inkılâbına âit uzun ve şayanı hayret malûmat (Türk! İşte Düşmanın) eseriyle yakında kitap halinde halk efkârına arz edilecektir.

31 Mart'ı ele alalım. Tamamiyle ve sureti katiyede bir SİYONİST, FARMASON ve DÖNME dolabı olan faciada milletimiz ne biliyor? Şimdiye kadar bu mevzuda yazılan sayısız ve çoğu imzasız eserlerden okuduğumuza göre 31 Mart faciası TÜRK milleti tarafından yapılmış irticai bir harekettir ve Sultan İkinci Abdülhamid Han tarafından tertip edilmiştir. **Her ikisi de yalan, her ikisi de Dünya Siyonistliğinin en rezil iftira ve uydurmasından başka bir şey değildir.**

Evet zavallı Anadolu Türk çocuğu burada Yahudi rejisörler halinde mecburi bir figüranlık yapmış, eninde sonunda idam sehpasını boylamış ise de bu, Türk çocuklarına yapılan en büyük zulüm ve hakaretten başka bir şey değildir. (*)

---

(1) Buna dair şayanı hayret malûmatı «TÜRK! İŞTE DÜŞMANİN» -simli eserde topladık. Hemen tab'a vermek üzereyiz. Bu kitapta öyle hâdiseler yazılıdır ki, okuyup da hayret ve dehşete düşmemek mümkün değildir...

(*) Her sözü senet olan ve kendisi doğruluk, fazilet, namuskârlık ve asaletin timsali olan eski vali ve milletvekillerimizden Fâik Günday heye bu hazin hikâyeyi kendilerine kolordu kumandanı olup sonradan mebus olan ve İzmir suikasdi dolayısiyle idâm edilen miralay ayıcı Arif Bey anlatmıştır. Onun ağzından dinleyelim:

— Ben ve Rauf Bey (Orbay) 31 Mart dolayısiyle kurulan Örfî Divan-ı Harpte âza idik. Bu öyle bir mahkeme idi ki: bir maznun huzura girdi mi daha kendisine bir şey sorulmadan sağ ellerimizin üç par-

Levent Şahverdi Arşivi

Türk ne mürtecidir, ne de ihtilâlcil Büyüklerine itaat, onun en mümeyyiz vasfıdır. Burada ileri dahi gitmiştir. Hattâ Balkan Harbinden sonra **(avec les vaincus)** ismiyle mühim bir eser yazan Fransız miralayı Jeorg Rémond'ın şu cümlesi ne kadar mânâlıdır:

Türklerin tarih boyunca bir fikir için mücadele ettikleri görülmemiştir. O, âdil ve muktedir bir hakan ve başbuğun emrinde dünyanın en kahraman ve başarıcı insanıdır.

Bu fikir, bizi yakından tetkik etmiş olan bir ecnebiye âittir. Bize göre hakikat şudur: Biz bu milleti cahil bıraktık. Harpler, dahilî isyanlar, tahsildar ve zaptiye onu ezdi. Asırlarca bütün imparatorluğun en ağır yükünü o çekmiş ve bu yükün altında o ezilmiştir.

İşte bundan sonra ve onu bu hale getirdikten sonra bizim bütün ihtiras ve entrikalarımızda o âlet olmuş, bizim günahlarımızın cezasını o ödemiştir. 31 Mart, Türk çocuğu aleyhine işlenen cinayetlerin en büyüğüdür. Mithat Paşa'nın ve Jön Türklerin iddia ettikleri gibi HÜRRİYET eğer gerçekleşmiş olsa idi gerek 31 Mart ve gerekse Menemen faciasının iç yüzlerine âit tekmil bilgilerimizi ortaya döker, milletin ağzı açık kalırdı. Bununla beraber elli yıl sonra **(Tarih Önünde ve İlim Işığında 31 Mart Faciası)** kitabımız son sayısına kadar okunmuştur ki, milletimizin bu mevzulardaki hassasiyetini göstermesi itibariyle çok mühimdir.

Bundan sonra bu mevzua ilk olarak temas eden kudretli ve erkek muharrir Nizameddin Nazif Tepedelenlioğlu'nun

---

mağiyle masaya bir sehpa şekli yapardık. Bu zavallı maznun hakkında İDAM hükmü verelim demekti. Bereket versin divanı harb reisi Hurşit Paşa çok merhametli, büyük adamdı da pek çokları bu sayede kurtuldu.

Doğruluğuna zerre kadar şüphe etmediğimiz bu hazin hikâyemiden de anlaşılıyor ki talihsiz Türk çocuklarının çoğu evvelden verilmiş kararlarla yok yere öldürülmüştür. Kimin hesabına? SİYONİST'lerin!..

Levent Şahverdi Arşivi

Hürriyet gazetesinde neşrettiği **Hürriyet'in Ellinci Yıl Dönümü** tefrikasından bir parça alarak tezimizi takviye etmek isteriz. 14 üncü tefrikadan aynen şunları alıyoruz:

«31 Mart'ta tamamiyle masum olan Abdülhamid Han Alâtini köşkünde 4 yıl (1909 - 1913- dünyadan uzak yaşatıldı.»

Şu kısa yazının bir tek cümlesi bize yeter. O da Türk hükümdarının tamamiyle masum oluşudur. Halbuki düşmanlarının sayısız neşriyatı bunun tam aksini iddia ediyor ve bütün suçu kendisine yüklüyordu. Niçin biliyor musunuz?

Çünkü: 8 Haziran 1908 tarihinde Selânik'in Yahudi mahallelerinde «La Bor et Lux» ve «Makedonya Rizorta» Farmason localarında Türk, Bulgar, Yunan, Avusturya murahhasları namiyle bazı insanlar toplanarak verdikleri kararların başına şu maddeyi geçiriyorlar:

1 — Merkezi Manastır'da Balkan ihtilâl konseyi teşekkül ederek, Abdülhamid'i meşrutiyeti ilâna icbar etmeli ve padişahın bütün selâhiyetlerini elinden alarak, kendisini hal' edip yerine Mehmet Reşad'ı tayin etmeli. (1)

Bütün bu tafsilât gösteriyor ki, mukadderatımızda Yahudi'nin büyük rolü vardır. O, niçin Sultan Abdülhamid Han'a bi amân düşmandır?

Çünkü: Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasına şiddetle muhalefet etmişti de onden...

O, niçin Türk milletinin can düşmanıdır?

Çünkü: 1 — Türk, İslâmın rehberi, silâhı, kılıcı ve önderidir. O ise İslâm'ın bî amân düşmanıdır. 2 — İsviçre'de

(1) Bu öyle uzun bir hikâye ve faciadır ki bizi dehşete verecek. bütün tafsilâtı ve tarihimizin bu devrindeki korkunç fitneyi (Türk! İşte Düşmanın) eseriyle yakında okuyucularımıza arz edeceğiz...

Levent Şahverdi Arşivi

toplanan ilk SİYONİST kongresinde Türk Devletini parçalamakla işe başlamağa karar vermişlerdi de ondan...

Zira, o zamanlar Filistin Türk Devletinin idaresinde idi ve Türkiye parçalanmazsa, 1948 de olduğu gibi Arab ordularını bir ânda yere sermek mümkün değildi...

★

Bütün bu olup bitenlerde en büyük rolü Yahudinin oynadığı aşikâr olarak görülmektedir.

O, bu rolü oynarken silâh olarak daima DİN mevzuunu ele almıştır. Onların, aleyhine silâh çektikleri DİN müslümanlıktır. Mekârim-i ahlâkı, terakki ve çalışmayı, insanlığa hizmet etmeyi, tam mânasiyle hakikî bir medeniyeti emreden MÜSLÜMANLIĞI... İnsan bu aziz dinin ulviyeti ve nezahetini bir de İĞNELİ FIÇI'larda, türlü azâp ve işkenceler içinde insan öldürüp kanını içmeyi emreden bir dini düşünmeli... Birinde, yani müslümanlıkta —öyle Yahudi palavrası değil— insan haklarına tam riayet etmeyi emreden ulvî ahkâm, ötekinde, yani Yahudilikte ise, insan haklarına riayet şöyle dursun, kendilerinden başkalarını HAYVAN telâkki eden ve kanlarını içmeyi emreden hükümleri düşünmeli...

Bizde isimleri ister Ahmet, ister Emin, isterse Câhit ve yahut Hüseyin olsun, müslümanlığa hücum eden ve her vesilede İRTİCA' yaygarasiyle İslâmiyeti istinkaf eden şarlatanlıkların cümlesi Yahudi, Mason ve Dönme kaynaklarından çetir.

Dünya Siyonizmi veya Farmasonluğu büyük Türk vatanından parça koparmak veyahut yurtta bir kargaşalık çıkarmak isterse onun kullandığı tek silâh DİN'i kendi menfur siyasetlerine âlet etmektedir... Müsbet veya menfi tarzda...

Müsbet tarzda, meselâ Mithat Paşa, büyük İslâm düşmanı İngiltere ile müştereken gayet mühim ve parçalayıcı hareketlere kıyam ettiği zaman evvelâ menfi kutbiyle DİN'i

Levent Şahverdi Arşivi

ele almış ve medrese talebelerine ŞERİAT diye kazan kaldırtmıştır. Arkasından mahut makine ve teşkilât faaliyete geçmiş, Avrupa matbuatı başta:

Türkiye'de dinî bir taassup ve hıristiyan düşmanlığının olanca şiddetiyle taarruz halinde olduğunu ilân ederek dünya halk efkârını aleyhimize çevirmişlerdir. Eğer bazı kerreler hakikaten bize pek mahdut kimseler tarafından böyle bir taassubî hareketler olmuşsa onun da sinsi Yahudiler tarafından körüklendiği bugün, pek geç olmakla beraber açığa vurmuş hakikatlerdendir.

Müsbet kutba gelince yine İngiltere, Mithat Paşa ve Hürriyetperverler (1) aynı DİN talebesini kullanmışlar ve Kur'an-ı Kerimden âyetlerle Peygamberimizin hadis-i şeriflerini yazarak HÜRRİYET, MEŞRUTİYET ve ŞERİAT istemişlerdir.

Meselâ VE ŞAVİRÜHÜM FİL'EMR ve EMRÜHÜM ŞÛRÂ gibi yazılar taşıyan levhalarla bu genç ve toy talebe tahrik edilmiştir. Bunun arkasından hakikaten bir HÜRRİYET veyahut hakikî bir ADALET arzu ve iştiyakı mı gizli idi? Hâşâ, sümme hâşâ, asla ve kat'a... 120 yılı dolduran bu sahte temennilerin ne maksatla yapıldığı şimdi artık yavaş yavaş anlaşılmaya başlanmıştır. Yine şunu anlıyoruz ki dünyada hiç bir dâva mücadelesiz ve uğrunda büyük fedakârlık yapılmadan gerçekleşemez!

Biz HÜRRİYET için ne yaptık? Hiç... Bizde Hürriyet için terk-i vatan edip yâd illere kaçanların arkasındaki hâminin, kışkırtıcı Yahudi ve dünya Siyonizmi olduğunu biliyor muyuz? (1)

Neden ondan sonra, ormanlar gibi idam sehpaları kurulduğu ve HÜRRİYET'in bir daha dirilmemek şartiyle öl-

---

(1) «Türk! İşte Düşmanın!» eserimizde vesikalara dayanan son derece meraklı malûmat ve tafsilât bulacaksınız.

Levent Şahverdi Arşivi

dürüldüğü zamanlar hiç bir hürriyetperver yerinden bir adım kıpırdamadı?.. Bütün bunlar tarihimizde ve mukadderatımızda Yahudinin büyük rolünü göstermez mi? Yine muhterem ve asil muharrir **N. N. Tepedelenlioglu**'nun Hürriyette çıkan tefrikasından, henüz tazeliği üstünde birkaç parça alalım, bu mevzuda biraz geç de olsa kudretli bir muharririn de parmak basmış olması, bizce son derece mühim ve mânalıdır. On ikinci tefrikadan aynen şunları alıyorum:

Gelelim Yahudilere:

Hürrem Sultan İstanbul sarayında tam bir diktatör olarak hüküm sürdüğü Kanuni Sultan Süleyman günlerinde Mihriman Sultanın aska kocası Rüstem Paşanın delâleti ile Türkiye'ye akın akın göç ettikleri devirden İkinci Meşrutiyetin ilânı anına kadar Yahudiler, bu memlekette en rahat günlerini Sultan Abdülhamid Han devrinde yaşamışlardır. Ve bunun karşılığı olarak «Kızıl Sultan rejimine» 1895 yılına kadar tam bir sadakat göstermişlerdir. 1895 ten sonra da bu sadakatin devam etmemesi için İmparatorluk içinde doğmuş hiçbir sebep yoktu. Abdülhamit idaresi bütün dinlere saygı gösteriyordu. Tam bir din hürriyeti vardı. Fazla olarak Abdülhamit, ikide bir havralarına yardımlar da gönderiyordu. Basra'da, Bağdat'ta, Beyrut'ta, Halep'te, Şam'da olduğu gibi Selânik'te Rumelinin bütün vilâyet, sancak ve kazalarında, Adalarda olduğu gibi Adriyatik kıyılarında ve Trablusgarpta dilediklerî gibi kârlı işleri ile uğraşıyorlardı. Askere gitmiyorlardı. Canları, ırzları, malları tam bir emniyet içindeydi. Mektepleri, spor kulüpleri, sosyal dernekleri, hastahaneleri, hayır cemiyetleri her şeyleri, her şeyleri vardı. Yahudi cemaatlerinden hiç birinin Abdülhamid Handan en ufak bir şikâyeti için ortada hiç, ama hiç mi hiç, zerre kadar dahi bir sebep yoktu.

★

Bakınız 1895 te ne oldu?

Osmanlı demiryollarından büyük bir servet elde etmiş olan Baron Hirtch (Hirş) Yahudi idi. Ölürken Yahudilere bir yurt kurulması için iki yüz elli milyon frank (on iki buçuk milyon altın lira) vasiyet etmişti. O devirde Doğu Avrupada bilhassa Rusya'da Yahudilere çok zulüm edilîyordu. Baron Hirş bunları kurtarmak için ve toplu bir halde yaşatmak için tasavvur ettiği yurdun yerini de tâyin etmişti:

Arjantin.

Levent Şahverdi Arşivi

Baron, o zaman dünyanın her yerinden muhacir kabul eden ve birçok yerleri boş olan memlekette para ile toprak satın alınmasını ve göçmen Yahudilere verilmesini istemişti. Fakat bu vasiyeti yerine getirmek için 1891 de kurulan bir cemiyet (4) bu yurt meselesine yavaş yavaş başka bir istikamet verdi. Hele Teodor Herzl adında bir Macar Yahudisi işe karışınca Arjantin'den büsbütün vazgeçildi. Değil yalnız Doğu Yahudilerini, dünyadaki bütün Yahudileri Filistin'de kurulacak bir yurda taşımak fikri ortaya atıldı.

Garibtir ki bunu ilk itiraz edenler Amerika'daki hahamlar olmuştur. Derken Viyana Başhahamı efendi de Amerikalı hahamlara katıldı. O da «olmaz!» dedi. Hattâ New-York Başhahamı efendi bağırdı:

— Yahudilerin yeni Kudüs'ü Washington şehridir. Bizi tekrar Filistin'e götüremezsiniz!..

Fakat 1897 de İsviçre'nin Bâl şehrinde 204 murahhasın iştirakiyle toplanan Dünya Yahudileri Kongresi «Filistin'de bir Yahudi yurdu kurulmasına» karar verdi. Bu kongrede Yahudi Masonları büyük bir rol oynamışlardı ve kararın tatbikine Herzl memur edildi.

Bir yıl sonra (1898) Almanya İmparatoru İkinci Vilhelm, Abdülhamid'i ziyaretten sonra Kudüs'e seyahat etti. Bu seyahatin sebebi yeni yeni anlaşılmaktadır. O zaman Alman papazlarına bir manastır yaptırmak için arsa tedarik etmek niyetinde olduğu söylenmişti. Meğer bu seyahatten maksadı Yahudi yurdu davasına müsaheret ettiğini Kudüs'e ilân etmekmiş.

Herzl, bir heyetle Kudüs'te İkinci Vilhelm'i ziyaret etmiştir. Vilhelm, Başvekil Prens Von Bülov yanında olduğu halde Herzl'in sözlerini dinlemiş, sonra şu cevabı vermiştir:

— «Büyük müttefikim Sultan Abdülhamid Han'ın Filistin üzerindeki hükümranlık hakkına riayet etmeniz şartiyle benim yardımlarıma güvenebilirsiniz.»

Fakat o Abdülhamid Han o İkinci Vilhelm'in oyununa gelmemiştir. Kudüs'ten dönüşte İstanbul'a uğrayan Herzl, doğru Yıldız'a gitmiş ve Almanya sefiri iltimas ettiği için huzura çıkabilmiştir. Dünyanın her tarafından gelecek göçmenler için Filistin'de bir «İdari Muhtariyet» aradığı anda Abdülhamid sadece gülmüştür. Herzl bir hafta sonra, bu sefer de İtalya Elçisinin iltiması ile huzura kabul edilmiştir. Abdülhamid yine dinlemiş, dinlemiş ve sadece gülmüştür. Ve kendisine üçüncü rütbeden bir Mecidi nişanı verip uğurlamıştır. Ama ondan

Levent Şahverdi Arşivi

sonra da Başkâtip Tahsin Paşa'ya şu sözleri söylemekten kendini alamamıştır:

— «Görecekdn... Beni bu adam devirecek. Eğer o devirmezse kimse beni devirmez.»

★

Yahudi heyetinin, İkinci Vilhelm tarafından desteklenen yurt talebini reddetmesi, yani Herzl'i atlatması gerçekten, Abdülhamid'in de bizzat sezdiği gibi «Yıldız» ın düşmanlarını çok kuvvetlendirdi. Çünkü Yahudiler sistemli çalışmayı bilen adamlardı ve böyle bir çalışmayı muvaffak edebilecek birçok kuvvetlere sahip bulunuyorlardı. Para onlarda idi. Milletlerarası ticaret münasebetlerinin en öncelikleri kontrolları altında idi. Avrupa basını ellerinde idi. Dünya umumi efkârında dilediklerini anda dilediklerini fırtınayı koparabiliyorlardı. Dünyada doğan yeni sebepler yüzünden beliren yeni ittifak kombinezonları ve anlaşmalarla devletlerarası münasebetlerle, Avrupa muvazenesinin kökünden sarsılmak üzere olduğu bir devir başlıyordu. Yıllardan beri oynadığı dış politika alanında Abdülhamid'i yalnız bırakmak, birçok bakımlardan artık mümkün sayılabilirdi.

Yine, dünya basınını harekete getirdiler. Sonra Osmanlı topluluğunda Abdülhamid aleyhine mevcut bütün şartları birleştirme yoluna girdiler. O ana kadar tamamiyle başı bozuk bir hareket olan Meşrutiyetçilik birdenbire disiplinli bir saldırı halini almağa başladı. Osmanlılığın kozmopolit havası içinde yetişmiş olan Abdülhamid düşmanlarını, hedefe doğru yanyana yürütmek güç olmadı. Bu kozmopolitleri bir kozmopolit kurul pekâlâ birleştirebilirdi. Osmanlı İmparatorluğuna en yakın mason karargâhı olan İtalyan «Maşrıkı âzam» bu birleştirme ve kaynaştırma vazifesini üzerine aldı...

Muharririn burada sözünü keserek aziz okuyucularımıza hatırlatmak isteriz: Tarihte öteden beri Yahudi kendi aslî hüviyetiyle sahneye çıkmaz. Onun ne müstekrah şey olduğu cümle âleme malûm olduğundan bütün şer ve mefsedetini, bütün arzu ve mel'anetini kurduğu ve idare ettiği teşkilâta gördürür. Bu teşkilâtın en mühimmi şüphesiz FARMASONLUKTUR. Bizim senelerden beri maskesini yırttığımız bu teşkilât hakkında yine Nizameddin Nazif Tepedelenlioğlu'nun aynı sütunlardaki yazısını takib edelim:

Levent Şahverdi Arşivi

«Macedonia Risorta» ve «Labor et Lu.» İtalyan localarının, bilhassa Selânik'teki Risorta'nın oynadığı roller çok dikkate değer. Paris'te ve Cenevre'de dolaşan hürriyetçileri Fransız maşrıkı âzamı «himaye» si altına alırken İtalya'ya (Floransa) bağlı localar, Osmanlı memleketinde öteden beri hilâfet düşmanlığı ile şöhret salmış ve müsamaha, eşitlik, hürriyet aramış bazı eski kurullarının ileri gelenleri ile temasa girdiler: Yani Bektaşiler, Melâmiler, Mevlevîlerle kaynaştılar. Kısa bir zamanda Mevlevî, Melâmî ve Bektaşî olan birçok vezirler, bir iki müşir (mareşal), elçilerden üç beşi, sayısız hâkim, avukat, muharrir, şâir ve muallim masonluğu da kabul ettiler. Meselâ Selânik'teki «Vatan ve Hürriyet Cemiyetinin ilk üyelerinden olan meşhur Bursa'lı Tahir Melâmî idi, Şeyhülislâm Hayri Efendi (Ürgüplü), Şeyhülislâm Musa Kâzım Efendi, filozof Rıza Tevfik, Kâzım Beyler hem mason, hem bektaşi idiler. Talât Paşa masondu ve bal gibi bektaşî idi. Süleyman Askerî, Vehip Paşa, Mülâzım Atıf (Şemsi Paşa'yı vuran), Resneli Kolağası Niyazi, Binbaşı Eyüp Sabri (Ohri), Üsküp'te Albay Galip (sonradan paşa), Köprülü'nün meşhur Süleyman Ağası ve daha diğerleri, Avni Bey (paşa), Gevgili'de Ömer Fevzi Mardin, hem bektaşi, hem masondular. Drama ve Kavala teşkilâtını kuranlardan Hüseyin Paşazade Nazif Süleyman, Agâh, Rıza, Tahir Paşazade Mahmut Beyler masondular. Talât (paşa) Beyi bektaşiliğe ve masonluğa sokan Nazif Süleyman Beydir. Edirne teşkilâtını kuranlar da İsmet (İnönü), Kâzım Karabekir (paşa), Seyfi Bey (paşa) ve Hüseyin Kadri oldular. Seyfi Paşa ile Kâzım Karabekir hem mason, hem de bektaşi idiler. Garibtir ki, sonradan İttihat ve Terakki tarafından önemli mevkilere yükseltilecek olanlardan biri meselâ şu meşhur eski Polis Umum Müdürü Azmi Bey 22-23 Temmuz 1908 gecesine kadar Abdülhamid'in baş curnalcısı olarak Drama'da müstantik muavini (sorgu yargıç yardımcısı) idi. Gene sonradan müthiş İttihatçı (!) diye şöhret salan Talsim Uzer (vali ve mebus) de o sırada Dramaya bağlı Pursisan nahiyesi müdürü ve buz gibi saraycı idi.

Görülüyor ki, Masonluk, yalnız memleket dışındaki gayretleri bir merkez etrafında birleştirmekle kalmamış memleket içindeki saray düşmanı kurulları da bir «Mukaddes İttifaka» teşvik etmiştir. Bunun beraber Türk, Arap, Rum, Bulgar, Ermeni, Yahudi, Kürt... Bütün kurullar yalnız Abdülhamid'in devrilmesi için birleştirilmişlerdir; yoksa Floransa Maşrık-ı âzamı, Abdülhamid'e karşı birlik kurarken Abdülhamid'in devrilmesinden sonra bütün bu milli grupları ayrı ayrı ihtirakçılığa da teşvik etmekten geri durmamıştır. Meselâ Birinci Dünya Harbinde Âliye Divan-ı Harbinin astırdığı Suriye ihtilâlcileri Abdül-

Levent Şahverdi Arşivi

hamid Zühravî Efendi, Azimzâdeler, Arslanoğulları hep Masondular. Meselâ geçenlerde feci bir surette yok edilen Arap İhtilâlci Nuri Essaid (Abdülhamid devri yüzbaşısı) Masondu. Meselâ Hâşimi Hanedanının kurucu Mekke Emiri Hüseyin ve üç oğlu (Faysal, Ali ve Abdullah) Masondular... ve dünya Masonluğu henüz üçüncü orduya el attı. Zira Mason âlemi, Osmanlı ordusu hakkında Sir Charles Elliot'in koyduğu eski bir teşhisi unutmamıştı:

«Osmanlı devletinde ordu, hükûmetin korkularından veya emellerinden doğmuş bir teşkilât değildir. Osmanlı milletinin normal devletidir.»

★

Muharrir cidden mühim noktalara temas etmiştir. Bu uzun yazılardan şu anlaşılır ki: Düşman zengin memleketimizin servetini yağma ve geniş vatanı parçalamak için kendi öz teşkilâtı FARMASON'luktan azamî istifade etmiştir. Buna dâir bir miktar malûmat «**Türk Oğlu Düşmanını Tanı!**» eserimizde mevcuttur. (1)

Şurasını söylemek insaf icabıdır ki Kâzım Karabekir Paşa merhum diğer bazı saf insanlar gibi aldanarak, aldatılarak fiilhakika Edirne'de Farmasonluğa kaydedilmiş ise de sonradan bu teşekkülün Beynelmilel Siyonist teşkilâtının bir kolu ve Yahudiliğin alet-i şer ve fesadı olduğunu anlamış ve nefretle bu tarikatı terk etmiştir. Hattâ Farmasonluk

---

(1) «Türk oğlu Düşmanını Tanı!» isimli eserimizin ikinci baskı 48 sahife 8 ilâ 21 inci satırlarından şu parçayı aynen alıyorum:

Dünya üzerinde yekdiğeriyle çarpışmakta olan ve gayeleri bazı istilâ ve bütün mevcudatı istismar olan ana ceryanların direktif aldığı bugünkü Siyonizm'in bir cephesi demokrasidir ki arkasında istihbarat ve fesat teşkilâtı olan Entellijens servisi vardır. Bunların yer yüzünde her memlekette yatakları ve ileri karakolları FARMASON mahfelleridir. Bu MASON mahfellerine, kendi mel'anetlerine ve şerlerine alet olmayacakları için karakter sahibi insanları alamazlar. O milletin pek az müstesnaları olan barlarını, ikbalperestlerini ve dejenelerini alırlar. Ve en ebleh, cahil ve farisleri aza olarak arar bulurlar. Çünkü MASON'ların tahkikat memurları bilâ istisna öz YAHUDİ'dir.

Levent Şahverdi Arşivi

ve onun sebep olduğu millî felâketler hakkında yazdığı gayet ağır bir yazı **«Farmasonlar İslâmiyeti ve Türklüğü yıkmak için nasıl çalıştılar»** kitabımıza aynen alınmıştır.

★

Bu çeşitli malûmatla aziz okuyuculara şu acı hakikati bildirmek istedim:

Bizim mübarek dinimiz bize müsamahayı emreder, af ve merhameti tavsiye eder. Biz bu güzel umdelerin miktarlarını tayin edemediğimiz için ifrata kaçmışızdır. Bu ifrat derin bir lâkaydî ve gaflete inkılâp etmiştir. Eğer İSLÂM'ın düşmanları da bizim gibi müsamaha ve âlicenaplığa ayak uydurmuş olsalardı, biz de bu mevzular üzerinde durmaz, kendi işimize bakar geçer giderdik. Mesele hiç de böyle değil... İslâm'ın ve bilhassa TÜRK'ün düşmanları bir saniye bile boş durmuyorlar. DİN mevzuundaki mutaassıp düşmanlık siyasete intikal etmiş, Türk'ün vatanını parçalamak ve onu köle menzillerine indirmek noktasında karar kılmıştır. Tanzimatı doğuran ve ilham eden sebeplerle o günden bugüne kadar bizi perişan ve muzmahil etmek için dönen dolaplar ve yaratılan facialara dâir malûmatımız ve alâkamız son derece zayıftır. Bunun için gözlerimizin önünde oynanan facialarını ne görmüşüz ne de mahiyetlerini kavramışız. Siyasî, iktisadî ve içtimaî birçok hareketlerde Yahudiler ve onların uşakları olan FARMASON'ların müthiş rolleri olduğu artık anlaşılmaya başlamıştır.

Böyle olunca milletimizin hasmı canı olan bir azınlığı bütün çıplaklığıyla tanımaktaki lüzum ve faideyi kimse inkâr edemez. İşe verdiğimiz ehemmiyet dolayısiyle ONLARI müteaddit görüş zaviyelerinden tetkik edelim: Yahudi doktor S. Bernfeld, Umumî Yahudilik Mecmuası 1895 tarih ve 43. sayıda şöyle diyor.

«Dinini değiştirmiş Yahudiler (dönmeler) Yahudi cemaati noktai nazarında Yahudidirler. Çünkü Yahudilik din

Levent Şahverdi Arşivi

değiştirmeyi kat'iyen tanımaz ve dinini değirtirmiş olan Yahudileri eskisi gibi Yahudi telâkki eder.»

Bu sözler acaba bir adamın kavli mücerredinden mi ibaret? Katiyenl İçinde yaşadığımız yakın tarihin bütün acı hâdiselerinde bir zümrenin öyle müthiş rolü olmuştur ki, yukarıdaki itirafın doğruluğunu fazlasiyle isbat eder.

Türkiye'yi parçalamak ve paylaşmak hususundaki faaliyetlerde bu tip insanların ne kadar menfi rol oynadıklarını gelecek eserimizde tekmil delilleri ve isbatlariyle önünüze sereceğiz.

Yine başka, meşhur bir Yahudi **Julius Bad'ın** Berlin West'te 28.2.1912 de Siyonist Cemiyetinde verdiği konferanstan şu cümleyi alalım:

«kanımın iradesi, on defa dahi din değiştirsem yine Yahudi kaldığımı bana ihtar eder.»

Bu cümle bizce ziyadesiyle mühimdir. Zira Alman milleti ve ordusunu, cihana kafa tutabilecek ve yer yüzünün her köşesinden getirilmiş orduları yerinde mıhlayabilecek kudrette olan bu milleti yere seren, hariciyesine hattâ ordusuna nüfuz etmiş olan FARMASON'larla Yahudilerdir. Napolyon ordularının hezimetini hazırlayanlar Yahudilerdir. Sinâ çöllerinde ve Gazze'de erkekçe döğüşen TÜRK ordusuna hıyanet ve casusluk edip Filistin hezimetini doğuran Yahudilerdir. 1908 meşrutiyetini hazırlayıp arkasından memleketimizi parçalayan Yahudilerdir. (1) O halde onu biraz daha telkik edelim, son sözümüzü sonra söyleyelim....

Yahudi H. Chon'un Layıpçık'te 1913 de basılan «Yahudilik» eserinde şöyle der:

---

(1) Türk! İşte düşmanını! ismiyle yazıp çok yakında halk efkârına arz edeceğimiz gayet mühim eserde şayanı hayret malûmat bulacaksınız. Bu eseri yalnız kendiniz okumakla iktifa etmeyiniz, okutunuz.

Levent Şahverdi Arşivi

«Biz bugün ırk ve tarih itibariyle Yahudiyiz. Bütün irade ve duygularımızda yalnız kanımızın iradesi hâkimdir.»

Evet bu kuruyası kan, en çok Türklük aleyhine galeyana gelmiştir. İtalyan yarım adasına ayak atmış olan büyük Türk hakanı Fatih Sultan Mehmed hanı zehirleyerek öldüren Maestro Jakobî bir Yahudidir, ve Türk devletinin temeline ilk darbeyi vurmuştur. Bu misaller tarihimizde çoktur. **Asıl mühim olan bizim bu olup bitenlere karşı olan lâkaydimiz ve gafletimizdir.** Başka misaller alalım :

Yahudi Moris Rapaport, Alliance İsraélite'te verdiği konferansta şunları söylemiştir:

«Yahudi mensup olduğu devlette değil, kendi âilesinde veya umum beşeriyette kökleşiyor. Onun içindir ki beynelmilel sosyal demokrasiye istidatlıdır.»

Yahudi Cheskel Klötzel 1912 tarihli Das Grosse Hassen'in 2 inci sayısında şu suretle bize bir ihtarda bulunuyor:

«Yahudi aleyhdarlığı dolayısiyle, biz yahudiler tarafından bütün insanlara tevcih edilmiş büyük bir nefret ve istikrah mevcuttur. Biz yahudiler, bizden olmayan her insanın kalbinin bir köşesinde yahudi düşmanlığı mevcut olduğunu bildiğimiz için, her yahudi en derin haklarla yahudi olmayanların düşmanıdır.»

Sayılı yahudi muharrir ve mütefekkirinin bu yazısında bir itiraf ve bir yanlış görüş vardır. İtirafları şu: Kendilerinden olmayan tekmil insanlara düşman oldukları. Artık yer yüzünde bu hakikati bilmeyen kalmadı. Hele biz Türkler...

Fakat yahudi, bir defa TALMUT'tan ve haham telkinatından kendini sıyırıp da bu cihanşümûl düşmanlığın sırrını öğrenmek istemiş midir? Hiçbir zaman... O, bütün **insanlığın tüylerini diken eden İĞNELİ FIÇI hâdiselerini** inkâr edebiliyor mu? Hayır. Dünyayı malî dalavereler, dâimî

Levent Şahverdi Arşivi

keşmekeşler, riyakârane entrikalar ve bütün kürrei arzın nizamını bozup beşer kitlesinin huzur ve istikbalini çiğneyen KOMÜNİZM'in bânisi ve hâmisi oldukça insanlardan nefret, istikrah ve müdafa-i nefsten başka ne bekleyebilir?.

Bakınız, yine başka bir yahudi, oldukça munsif ve **realist meşhur bir yahudi Cohin Oppert 1881 de Taymis** gibi büyük bir gazetede şöyle yazıyor:

«Her millet kendisini, yurdu üzerine çekirge yağmuru gibi saldıran yahudilere karşı müdafaa mecburiyetindedir.»

Bu sözler, itiraflar, İĞNELİ FIÇI vak'aları, ihtilâller, siyasî iktisadî, içtimaî dalavelerden sonra milletlerden nefret ve istikrahtan başka tabiî bir şey beklenemez. Onlar ki, en kanlı hançeri milletimizin ciğerine saplamışlardır, bu âdi politikayı terk edip insanlık yoluna girmiş olsalar bütün bu husumet tarihi ve nisyana terk edilirdi. Onlar bunun tam aksini yapmakta berdevamdırlar. Hem iki cihan harbini kendilerinin çıkardıklarını öğüne öğüne dünyaya ilân ederler hem de insanlıktan saygı mı beklerler? Tuhafı şu ki, bütün dünyayı, yahudi aleyhtarlığının sadece Almanyada NAZİ idaresinde olduğuna inandırmışlardır. Halbuki SAM AMCA dedirtikleri Birleşik Amerikada her gün şiddetini biraz daha arttıran öyle bir husumet vardır ki Naziler devrindeki düşmanlık gölgede kalır. Bu sene martının 18 i ile 24 ü arasında Birleşik Devletler cenup eyaletlerinde yahudiler aleyhine öyle kıyamet koptu ki, şiddeti hiç bir yere kıyas edilemez. Şayanı dikkattir ki bu hâdiseleri, milliyetçi gazeteler müstesna hiç bir kalem halka bildirmedi. Bu da onların dünya matbuatındaki tahakkümlerini gösterir. Bu mevzuda en taze haberi The Amerikan Nationalist mecmuasının temmuz 1948 sayısının 4 üncü sahifesinde aynen aşağı alıyoruz:

«Filadelfiya eyaletinin Pensilvanya şehrinin LEWİTAUN kasabasında 350 Amerikalı ile 500 yahudi müthiş bir kavga-

Levent Şahverdi Arşivi

ya girişmiş, bu arbedede mıntıka havrası berhava edilmiştir...

Aynı zamanda Baltimor şehrinde 1926 senesinde inşa edilmiş olan havra yakılmış, yangını söndürmeğe kalkışan yahudiler sopa ve taşlarla koğulmuşlardır.»

Bütün bunlar yer yüzünde asırlardan beri yahudilerin gibi nâhoş vak'aları dürüst hareketle önleyecekleri yerde, gazeteleri elde etmek ve propaganda, yalan ve iftiralarla kitleyi sindirmek yolunda ısrarla yürütmektedirler.

Şurası son derece mühimdir ki, bütün bu yukardan aşağıya saydığımız kötü ameller, fesadlar, HUNİN iğneli fıçı vak'aları, üstün ırk iddiası, kendilerinden başkalarını hayvan telâkki etmeleri, herkesin malını, canını kendilerine mübah telâkki etmeleri yüzünden bilâ istisna her memlekette gayet ağır ithamlar ve cezalara uğramışlar nihayet bundan 420 sene evvel İspanya ve Portekiz'den koğulmuşlardır. İkinci Sultan Beyazıt zamanında Türk milleti onlara kucak açmış, hayat hakkı, refah ve SERVET bahşetmiştir. Ona karşı da milletimize yapmadıkları fenalık kalmamıştır. Esef olunur ki evvelce müthiş bir riyakârlık içinde bütün yaptıklarını inkâr ederlerken, şimdi o kadar küstahlaşmışlardır ki, cinayetlerini, hıyanetlerini açıkça itiraf etmekten gurur duymaktadırlar. Bu, daha ziyade bizi uzun uzun düşündürecek bir meseledir.

Şimdi bunun hakkında daha başka görüşleri tetkik edelim.

Japonya'da Vüzeda Üniversitesi reisi kont **Nobutsone Okuma** verdiği bir konferansta şunları söylemiştir:

«Dünyanın her tarafında yahudiler vatanperverliği ve sağlam devlet prensiplerini çürütüp yok etmektedirler.»

Evet onların 1905 senesinde ele geçirilen «Ben? İsrâ-

Levent Şahverdi Arşivi

il'in Protokolları» (1) insanlığı mânen ve maddeten sırt üstü getirmek ve yıkılmış bir insanlığın enkazı üzerine David'in tahtını kurmak için şeytanlara parmak ısırtan korkunç madde ve hükümlerle doludur.

HERDER onlar için «İnsanlık tarihi felsefe fikirleri» kitabının 99 uncu sahifesinde şöyle der:

«Mümtaz millet... Asırlardan, belki diğer millet ve cemaatlerin teşekkülünden beri onların başına musallat olmuş tufeyli mahlûkattır.»

Bundan başka Berlin'de 1878 de basılan MENDELSHONîın yahudilerde ahlâk düşkünlüğü kitabından şu parçayı alıyorum:

«Yahudi dünyanın her tarafına yayılmış olan ve bütün imkânlar ve fırsatlardan şeytanca istifade ederek servet toplayan, heyecansız, rahatına düşkün fakat fesadın bütün inceliklerine ve tezvirci bir karaktere malik olan bir unsurdur.»

Bütün büyük ilim adamları ve ahlâk sahiplerinin, vicdanlarını para ile satmamış olan şahsiyetlerin cümlesinin fikirleri, görüşleri hep birbirinin aynıdır. Bu insanların en mühimlerinden MARTİN LUTHER'in yazdığı Fisehe'den isimli kitap şöyle yazar:

«Yılanlar nasıl sokmayı bırakmazsa, yahudiler de kendilerinden olmayanları fırsat buldukça itlâftan geri duramazlar.»

Şimdi başka bir yahudinin itirafını daha alalım. Bu, kan

---

(1) Dizli Devlet ismile tercüme edip iki defa bastırdım. Birinci baskıdan elerine geçirdiklerini para ile satın almışlar ve Örfi İdare Kumandanlığını tazvik ederek bir miktar toplatmışlarsa da sonradan kumandanlık verdiği bir emirde bu eserlerin derhal iâdesini bildirmiş ve İstanbul Polis Müdürlüğü kendi vasıtasiyle bu kitapları bana iade etmiştir. Anadoludan münferid siparişlere göndermekteyim.

Levent Şahverdi Arşivi

içinde yüzen ve insanlığa yapılan çeşitli suikast ve tertiplerden vicdanları harekete gelen müstesna şahsiyetlerde görülen bir aksülameldir ki, bizce taşıdığı mânâ itibariyle ziyadesiyle mühimdir. Bu cümleden yahudi **Conrad Alberti**'nin neşrettiği (Gezelchaft) isimli mecmuanın 1899 tarih 12 nci sayısında şu cümleyi görüyoruz:

«Yahudilerin en tehlikeli, zatî hassalarından biri, kaba ve âdeta barbarca müsamahasızlıklarıdır.»

Kendileri böyle itiraf ediyorlar. Doğrudur. Her birimiz içtimaî hayatımızda bunun çeşitlerini görmüşüzdür. Ders almamışsız, o başka...

Şimdi yine **LUTHER**'in Yahudiler ve Yalanları kitabının 32 nci cilt 18 sahifesinden bir pasaj okuyanlım:

«Yahudiler birbirine şöyle söylerler: Biz çalışmayız. Güzel ve rahat gün geçiririz. Malûm gayri yahudiler bizim için çalışmak mecburiyetindedirler. Biz paralarını alırız. Bu suretle biz onların efendileri ve onlar bizim uşaklarımızdır.»

Senelerce evvel söylenmiş bu sözler, daha doğrusu itiraflar, realiteye ne kadar uyuyor... Her birimiz kendi ölçümüze vurursak bu sözlerin veyahut arzuların tamamiyle tatbik mevkiinde olduğunu görürüz. Fazla delil ve vesikaya ihtiyacımız yoktur.

Prusya salnameleri 44 üncü cilt 575. sahifede **Rreitschke**'nin bir fikri yazılı, o da şu:

«En yüksek kültür mahfiline kadar bir tek ağızdan gibi şu cümle işitiliyor: Yahudiler bizim sebebi felâketimizdir.»

Nomand'lar kanunu ve bugünkü yahudi hâkimiyeti kitabında **Wahrmund** diyor ki:

«Talmut; yahudi Allah'ının, yahudi olmayanların malını sahipsiz mal olarak telâkki eder ve ilk yahudiye ona sahip çıkmak hakkını verir. Onun için hahamlarının nıaktai nazar-

Levent Şahverdi Arşivi

lanna göre yahudilerin yolu bütün dünyadaki yahudi olmayanların malına el koymak için HARB yoludur.»

Birinci Dünya Harbinden sonra birçok yahudi hatip ve muharrirlerinin harbi biz çıkardık demeleri demek ki boş değilmiş...

Yuhanna İncili 8 inci bab 41 cümlesine göre Hazreti İsa şöyle demektedir:

«Yahudilerin bizim babamız İbrahimdir demelerine karşı Hazreti İsa onlara dedi ki: İbrâhimin evlâdı olsa idiniz; İbrahimin ameleriyle âmil olurdunuz. Siz benim nasihatlerimi dinlemezsiniz. Siz şeytanın oğullarısınız ve onun şehvetlerini fiile getirmek istersiniz.»

Mütoaddit kolom ve kelâm sahiplerinin yukarıya aldığımız fikirlerini, hazreti İsanın sözleriyle tamamladık. Böylece İĞNELİ FIÇI saliklerinin hüviyet ve mahiyetlerini apaçık görmüş, tanımış olduk.

KUR'AN-I KERİM'in bu mevzudaki pek çok âyetleri tekmil insanlar için bir levhai ibret teşkil eder. İnsan bu âye-ti kerimede müşahade ettiği hikmetleri tetkik edip künhüne nüfuz edecek olursa bu ilâhî beyyinatın sanki bugün nazil olduğunu zannedip hayretler içine düşer.

Taberi tarihi birinci cüzünde okuduğumuza göre Hazreti Ömer-El Faruk yahudiler hakkında şu mütalâada bulunmuştur:

«Hiç şüpho yok ki onlar kendi ef'âl ve harekâtının ve mazilerinde irtikâp ettikleri sayısız kötülükler ve zulümlerin neticesi olarak mahv ve nâbut olmuşlardır.»

Cenab-ı Hak İsrâil oğullarını zillet ve meskenete boğdu. Onları fakru zaruret ve azâb ve işkence içine sokarak onlardan intikam aldı. Onlar ahdü misaklarına hıyanet ettiler. Haz-

Levent Şahverdi Arşivi

reti Musaya gönderilen Tevrat'ın ahkâmına dahi itaat ve riayet etmeyerek birbirlerini dahi öldürdüler.

TEVRAT onlara yekdiğeriyle harb ve mukatele etmemelerini, birbirlerinin kanlarını dökmemelerini emrettiği hâlde onlar bunun tam aksini yaptılar. Kendi dindaşlariyle de harb ettiler. Galip geldikleri zaman düşmanlarının evlerini yıkarak, mallarını yağma ederek onları yurtlarından kovarlardı.

.Onların en yeni hıyanetleri 1948 senesinde Filistin'e saldırıp istilâ, katliâm, yağma ve tahrib ile tekerrür etmiştir ki, o cinayetlerden bâzılarını bu kitapta hayret ve dehşet içinde okuduk. İsrâil oğullarını irtikâb ettikleri bu gibi denâat ve şeytanât ve Tevratın haram kıldığını mübah görmeleri neticesi olarak kendilerini daimî tefrikadan ve yekdiğeriyle düşmanlıktan kurtaramadılar. Bu hâl onları mahvetti. Memleketleri harab, mevcudiyetleri yok oldu. Kur'an-ı Kerîmin buyurduğu gibi aralarına ilkâ olunan bu'zu adavet dolayışiyle itibarları zâil, devletleri münkariz oldu Birçok milletler onları esaretleri altına aldılar ve memleketlerinin taksim ettiler. Uzun asırlar yer yüzünde serseri bir hayat sürdüler. Bütün insanlık onlardan nefret etti. Ebedî bir mahcubiyet ve mağlûbiyet yakalarını bırakmadı. Çabuk, kolay ve hile ile kazanmak yolunu tuttular. Dünyaya tama'ları arttı. Harb ettikleri düşmanlar içinde elde ettikleri esirler arasında yahudiler varsa onları fidye necat karşılığı kurtarırlardı. Bu hali gören Arablar onlara ta'nü teşni' ederek derlerdi ki: Madem ki yahudileri esirlikten kurtarıyorsunuz, o hâlde niçin hem cinsinizle harb ediyorsunuz? Cevabları şu olmakla idi: Hemcinsimizi kurtarmak dinî vazifemizdir. Öyle ise onlarla neye savaştınız sualine de; müttefiklerimizin küçük düşmelerinden utanıyoruz derlerdi... Bunlardan ötürü Arablar onlara lânet ediyorlardı. Nitekim Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerîminde buyuruyor ki:

Levent Şahverdi Arşivi

«Sizden birbirinizin kanını dökmeyecek ve yekdiğerinizi atmıştık. Naksu - ahd ettiniz. Birbirinizi dar-ü diyarlarından yurtlarından ve evlerinden çıkarmayacak diye ahdü misâk çıkardınız. Zulüm ve tecavüzde bulundunuz. Esirleri fidye karşılığı kurtarıyorsunuz. Bunları memleketlerinden çıkarmak haramdır. Siz Allahın bazı âyetlerine inanıp bazılarını terk ad edersiniz. Sizden böyle yapanların cezası dünyada rüsvalık ve hüsran, ruzi mahşerde azab-ı elimdir. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. Dünya hayatını ahirete tercih edenlerin azabları hafifletilmeyeceği gibi onlara nusrat da verilmez.»

Cenab-ı hakkın âyetlerine küfreden ve enbiyayı kirâmı haksız yere katleden, ahdü misaklarına hıyanet eden, dünya malına tamah edip putperestler ve müşriklerle yaptıkları ittifaklarla hasis menfaatler elde eden yahudiler yukarda okuduğumuz itab-ı ilâhîye uğradılar. Onlar menfaatlere saldırdılar, Başlarına bu yüzden birçok belâ ve musibetler geldi.

Ağlama duvarlarının taşları göz yaşlarından silinip yok olsa, duadan sesleri kısılıp gözleri kör olsa, kirpikleri semalardaki yıldızlara ulaşsa onlar zillet ve meskenetten kurtulamazlar. Onların yolundan giden, onların kötülüklerine yardım eden, fisk-ü fücur içindeki insanlar ve teşekküllerinde mahv-ü perişan olacaklarını **Kur'an-ı Kerim** bütün insanlara bildirmiştir.

Bunlar bütün bu olup bitenlere, bütün üzerlerinde çoşan kin ve nefretlere İĞNELİ FIÇILAR, fesâd ve entrikalar, harbler ve ihtilâlleri körüklemekle mukabele etmişlerdir.

Münferit iğneli fıçıların vesikalara ve mahkeme zabıtlarına dayanan hazîn tafsilâtını teferruatını teferrüatiyle okuduk. Topyekûn kıtallerle milyonlarca insanın hayatına kasdedip onların kanlarını namursuza katan cânileri son Filistin harekâtında bütün çıplaklığıyla müşahede ettik.

Levent Şahverdi Arşivi

Türk'ün ve İslâm'ın bu ebedî düşmanlarını olduğu gibi tanımadığımız ve riyakârlıklarına aldandığımız içindir ki, şu elli yıl içinde onlar bu gaflet ve ölüm uykusundan istifade ederek, büyük, geniş ve zengin memleketimizi parçalamışlar, eninde sonunda mühim bir kısmı üzerinde mirasımıza konmuşlardır.

İğneli fıçılarda teker teker insanların kanını içen bu zümre, iktisadî diktatörlüğü sayesinde de Avrupanın ve bütün dünyanın servetini sömürmüştür. Bu yoldan elde ettiği azîm ve çalınmış paralarla gayet tabii olarak orada maddi ve parlak bir varlık göstermiştir.

Bu âciz muharrir birinci dünya savaşında DİN'imin ve IRK'ımın bize verdiği haysiyet ve şuur dolayısıyla o toprakların müdafaası için insan tahammülünü aşan bir azim îmanla oralarda döğüştük... Birinci ve ikinci Gazze meydan muharebelerinde, çok müşkül şartları yenerek İngiliz ordusunu defalarla yüz geri ettirdik ve sonunda, belki bininci defa tekrar ediyorum yahudi casusluk ve hıyanetine kurban gittik, İngiliz ordusunun kudretine değil!

Çanakka'le, avuç içi kadar yerde dev gibi zırhlılar, dağlar gibi toplar, çelik kalelerle dünyanın denizde ve karada en güçlü ordularını münhezim ve âr-ı firar-ı irtikâba icbar eden TÜRK nasıl oldu da Filistinde o hicâbâver mağlubiyete uğradı? Sebebi artık malûm: Yahudilerin casusluğu hıyaneti ve bizi arkadan hançerlemesi! Bu böyle iken satılık bir kalem lesine medhü sena etti ki (1). Oraları bizim idaremizde çöl

(1) Filistinde kanlı muharebeler cereyan ediyor, namuslu ve kahraman Türk, canını dişine takmış erkekçe döğüşüyor. İşte, milletimizin mukadderatının tayyün edeceği o günlerde İstanbul'da boğaziçinin serin sularına göğüş vermiş bir yalıda Suriye ve Garbî Arabistan Umum Kumandanı ve Bahriye Nazırı Ferit Cemal Paşa oturuyor. Yalı, Profesör Saffet beye ait.

Levent Şahverdi Arşivi

iken şimdi mamure olmuş?! Bütün bu lâubâlilikler, milletimizin düşmanlarını tanımamış olmasından doğuyor. Yalnız biz Türkler değil, bütün insanlar onu tanımaya, onun verdiği zararları ve doğurduğu felâketleri ve metodlarını öğrenmeye çalışıyorlar. Biz bundan da yayayız. Biz, tarih boyunca saraylardan başlayarak, saraylardan en mütevazi kulübelere kadar nüfuz eden yahudilerin, milletimize, memleketimize, dinimize ve mukaddesatımıza nasıl tırnak taktıklarının farkında bile değiliz. Onlar bundan cesaret alıyorlar Uşaklarına, yataklarına ve para ile satın aldıkları vicdanlara her istediklerini yaptırıyorlar. Buna dâir elimizde mebzul vesikalar ve misaller vardır. Bunlardan bazı örnekler verebiliriz. Teşkilâtlarının korkunç azametini göstermek için bir ecnebî orgeneralin eserinden şu vakayı kaydedelim:

«1941 de Amerikadaki iki yüz kırk altı silâh fabrikasından iki yüz kırk üçüne sahip olduğunu söyleyen yahudi BERNAR BARUH «İtalya Rizorta» adındaki FARMOSON teşekkülünün üstâdı İtalyan casusu Emmanuel Karasso vasıtasıyla Adriyatik yolundan Arnavut ihtilâlcilerine on dört milyon dolarlık silâh ve mühimmat yardımı yapmıştır. Arnavut-

---

Bir sabah hanımefendi, paşanın oturduğu büyük loş salona giriyor, pancurlar kapalı... Onları açacak... Hayret, ne görüyor biliyor musunuz? Paşa'nın ayaklarının dibinde bir köpek debeleniyor. Garip şey o evde köpek yok ve ev sahipleri köpekten hoşlanmıyorlar. Hanımefendi merakla biraz ilerliyor, bir de ne görsün, yerde yuvarlanan köpek değil Cemal Paşa'nın ayaklarını öpen bir insan...

— Beni Filistin Cephesine göndermeyin paşam... Evet ne geldi, ne de getirebildi. Fakat sanki o er meydanında bulunmuş, at oynatmış gibi yazdı. Hem de hâinleri, casusları gök yüzüne çıkararak.

Yahudiler, her memlekette dâvalarını bu tip insanlara müdafaa ettirirler... Paraları çok...

Levent Şahverdi Arşivi

lar 1910 isyanında müsbet başarı elde edemediklerinden 1912 isyanında (1) mevzii isyan şeklini terk edip sathı müdafaayı tercih ettiklerinden, muvaffak olmuşlardır. (2).

Arnavut ihtilâlcilerine İtalya, İstanbul ve Amerika FARMASON'ları her türlü yardımı yapmışlardır. Emmanuel Karoso, Amerikalı Farmosanların Arnavutlara yardımında en müessir rolü oynamıştır. Zira o, İtalyan erkânı harbiyesinin itimâd ettiği işgüzar casuslardandır.

İtalya hükûmeti 8 Haziran 1908 Selânik MASON ittifakı mucibince on iki adayı ve Trablusgarbı istilâya başlamadan; E. Karosso Roma'ya giderek belediye reisi Farmason üstadı E. Natan ile uzun uzadıya görüşüp iki milyon dolar avans kopardıktan sonra, Osmanlı askerî kuvvetinin bir planını Nata'a «İşte Osmanlı ordusunun can damarını teşkil eden sırlar buradadır» diyerek tevdiî etmişdir.

İtalya hükûmeti Trablusgarba asker çıkarmadan evvel; Karasso ve yahudi Salem Trablusgarbtaki askerî kuvvetin bir kısmını Yemene sevkettirmiş ve kalanların da silâhlarını, tamir bahanesiyle İstanbul'a getirterek Osmanlı devletinden silâh tamiri için birkaç yüz bin altın almaya muvaffak olduktan sonra, İtalyan kuvvetlerini on iki ada ve Trablusgarbı istilâ etmeğe muvvaffak etmiştir.

1911 İtalyan - Türk harbinde İtalya deniz kuvvetleri tarafından, iki Beyrut ve bir de Prevezede Osmanlı gemilerinin batırılışı, Karasso tarafından temin edilmiştir. Tarî-

---

(1) 191' Ağustos ayında patlak veren bu isyana ben de İbrâhim Paşa kumandasındaki II'nci fırka nişancı taburu dördüncü bölüğüyle iştirâk etmiş, partizan ve MASON zabitlere doğüşerek onların mel'un emellerine dâir bir miktar malûmat edinmiştim.

(2) Bunu muvaffakıyet sayamayız. Balkan Harbi patlamak üzere olduğundan kıtalarla acele Edirne kalesine avdet ettik. Bizi bekleyen acı mukadderatın seyrine katıldık...

Levent Şahverdi Arşivi

hî hadiselerle sabittir ki; bilhassa muharebe zamanlarında Farmasonlar, vatanlarına ihanet etmekle iç yüzlerini ortaya dökmüşler ve dünya Siyonizmine hizmet ettiklerini göstermişlerdir. (1) Şarkî Rumeli, Girit, Arnavutluk, Trablusgarb ve on iki ada Türklerin elinden çıkınca 1897 deki Siyonist kongresinin aldığı kararın bir kısmının tatbik sahasına konulduğu görülmüştür...

Siyonistler Osmanlı İmparatorluğunu yıkmadıkça, Orta doğuya hâkim olamayacaklarını takdir ediyorlardı...

★

Buraya kadar okuduklarız harfiyen bir ecnebi orgeneralinin yazılarıdır. Bizi alâkadar eden bu mevzudaki yabancı görüşü şayanı hayrettir ki bizim görüşümüzden çok daha berraktır. Dolap hep bizim yorganın başında döndüğü halde ve olup bitenleri bizden başka cümle âlem gördüğü halde bizim hiç bir şeyden haberimiz olmaması ağlanacak hallerdendir. Bunun iki sebebi ve iki mesulü vardır.

Biri millete hitab eden bütün vasıta ve imkânların kâmilen yahudilerin emrinde olması, diğeri de su başlarını FARMASON'ların ellerine geçirmiş olmaları. Bir defa kabul etmelidir ki MASON tarikatı bir ibrânî yani yahudi tarikatıdır Bu, isbat edilmiş hakikatlerdendir. Meselâ SELÂMET mahfilinde 4 konferans isimli gizli eserde şöyle denmektedir, demektedir.

«Bütün kardeşlerimin malûmu olduğu veçhile bizim hemen bütün rumûz ve işarâtımız, AYİN'lerimiz ve derecatımız eski Mısıra âit olmakla beraber bunların ekserisi bize «BENÎ İSRÂİL» vasıtasıyla intikal etmiştir.

---

(1) İkinci Arnavutluk isyanında ve Balkan Harbinde gözlerimizle gördük ve acısını çektik. Bu satırları yazan insanın FARMASON'lara düşman olması ta o zaman başlar.

Levent Şahverdi Arşivi

Biz nasıl mabed-i Süleymanı inşaya çalışıyorsak, eski Mısır mabedinin biraderleri de EHRAM'ı yani NUR evini inşaya çalışırdı. Bunlar Ehram altındaki büyük ocaklarda toplanıp orada çalışırdı. Herodot bu içtimaı tertib edendir.»

Kitap halinde basılmış, gayet mahrem olarak mason biraderlere dağıtılmış olan bir kitaptan aldığımız bu satırlar bize FARMASON'luğun bir yahudi tarikatı olduğunu gösterir. Bu mevzuda misaller, isbatlar ve vesikalar çoktur. Bunlardan bir tanesini de yabancı bir kaynaktan alalım:

Viyana Farmason gazetesinin 7 nci sayı 14 üncü sahifesinden aynen:

Şunu da peşin olarak arz edelim ki, Farmason olunca vaftiz suyuna fazla ehemmiyet vermemek lâzımdır. Zira Farmason, bize bir İngiliz muharririnin öğrettiği gibi, eğer doğuşta yahudi değilse mutlaka sunî bir yahudidir.»

Bu kadar açık itiraflardan sonra şu düstûr gözlerimizin önünde canlanır:

Her Farmason bir yahudi olduğuna ve her yahudi de İslâmın ebedî düşmanı olduğuna göre bütün felâketlerimizde FARMASONîların parmağını aramak tabiîdir. Evet, Tanzimat devrinden, hattâ Tanzimattan evvelki devirlerden başlayarak büyük Türk devletinin nizamını tebdil ve kuvvetini zaafa uğratmak, bu suretle bütün Orta Doğuya hâkim olmak için yahudilerin köprü başı, karakol, yatak ve vasıta olarak FARMASON'ları kullandıkları kat'iyetle riyaziye ile isbat edilmiştir.

Farmasonlar bizden gibi görünerek, dünya yahudiliğinin elindeki imkânlar sayesinde su başlarını tutmuşlar ve İsrâil oğullarının vatanımız üzerindeki ihtirâs ve emellerini onlar gerçekleştirmişlerdir.

Levent Şahverdi Arşivi

Tarihimizde, ister kasden, isterse cehalet yüzünden, isterse ihtiraslarına kurban olarak bu memlekete her kim kötülük etmiş ise bunların istisnasız olarak FARMASON oldukları artık ucuzlamış hakikatlerdendir.

Türk devletinde görülen tezebzüb ve ayaklanmalarda, sahte HÜRRİYET ve ADALET iddialarında kulaklarımıza hep Masonların sesi gelir. Onlar bu câzib cümlelerle milleti aldatarak nâili emel olmuşlardır. Onun için de iddia ve vaatlarının hiç biri gerçekleşmemiş sadece yahudilerin istekleri tahakkuk etmiştir.

İçimizden kaç kişi Arnavut isyanına Amerikalı yahudinin on dört milyon dolar yardım yaptığını biliyor?

Asıl işin acı tarafı, bir propaganda sağanağı gibi milleti, REVAL'de vatanın taksimi yapıldığına inandırarak meşrutiyetin ilânı lâzım geldiği kulaktan kulağa yayılırken asıl vatan; 8 Haziran 1908 tarihinde Selânik yahudi mahallelerinde «La-Bor et Lux» ve (Makedonya Rizorta) localarında sözüm ona Türk murahhaslarının da bulunduğu bir içtimada taksim edilmiştir. Buna dâir tafsilâtı gelecek kitabımıza aldık.

Yahudi Karasso'nun bir İtalyan casusu olduğunu o zaman çok kimseler biliyordu, herifi meb'us yaptık. Cebinde Osmanlı pasaportu olduğu gibi, İtalyan pasaportu da vardı.

Selânik'te Farmason localarını bu yahudi idare ediyordu. Bizim Hürriyet sever (!) efendilerimizi localara o kaydediyordu. Yanında ismi cümleye malûm bir de DÖNME olduğunu unutmayalım.

İki yüzlülük ve nâmertliğin bir şaheseri olarak saraya hulûskârane jurnalları da bu yahudi veriyordu. Ne ayıptır ki 8 Haziran 1908 de Selânik'te verilen karar üzerine hükümdar ve halife hal' edildiği zaman bu kararı tebliğ eden heyet içinde yine bu yahudi bulunuyordu. Bu misaller bizim

Levent Şahverdi Arşivi

gafletimizin enginliğini gösterir. Biz böyle uyutulmuş ve aldatılmışız ki, dünya siyonizmi en caniyane amellerini ve plânlarını burada tatbik sahasına koyduğu halde hiç birimiz farkına varmamışız. Güzel, itaatli, halkı cesur ve âlicenâb, ana vatana bağlı ve sadık Trablusgarbı İtalyanlara kolaylıkla mal etmek için yahudinin çevirdiği dolap ne müthiş.. Oradaki askeri Yemene sevketmeleri sonra da İtalyanları buyur etmelerinin hiç kimse farkında olmasın, hayret, Mason bir sadrı azam ve köprü başlarını ellerine geçirmiş Farmasonlar, işte felâketlerimizin sırları!...

Bu hakikatler artık meçhul şeyler ve sırlar olmaktan çoktan çıkmıştır. Fakat, asıl mutazarrır olan biz olduğumuz halde maalesef biz bir şeyin farkına varmemışızdır. Yahudi her yerde hâkimdir. Herkes onu tanıyor ve bu hakimiyete son vermeğe çalışıyor. Amerikada bütün su başları ellerindedir. İktisadiyata hâkimdir. fakat millet msthiş bir aksülâmel göstermeğe başlamış, yahudileri müthiş bir telâş almıştır. Meselâ Türkiye ve Boğazları Moskoflara ve Stalin'e boi keseden bağışlamış olan Roozfelt'in Hollandalı bir yahudi olduğunu, bütün şeceresiyle Amerikan neşriyatından öğreniyoruz. Üstelik Roozvelt'in karısı İsrâil'de dolaşarak, radyolarda nutuklar çekerek kendilerinin SİYONİST olduklarını ümmü dünyaya îlân ve ifşa etmekte bir beis görmemişdir.

Okuyucularıma bu fırsatta Birleşik devletlerde köprü başlarını tutmakta olan yahudilerin listesini vermek isterim. Bu liste uzun ve yorucu bir araştırmanın mahsulüdür.

Levent Şahverdi Arşivi

U. S. A. DAKİ NÜFUZLU YAHUDİLER KİMLERDİR

Son zamanlarda bihakkın vukuf sahibi bir komite tarafından U.S.A. daki nüfuzlu yahudilerin 36 tanesinden mürekkep bir liste hazırlandı. Listeyi aşağıya dersediyoruz:

1 — Bernard Boruch: Silâh kralı dünyanın çok nüfuzlu şahsı
2 — Felix Frank Fur et: U.S.A. Hükûmetinde kızıllara memuriyet verdi.
3 — Henry Morgentau: Şarkî Almanyadaki kızıllara para verdi. (Büyük Türk düşmanı)
4 — David Lilienthal: Atom enerjisi komisyonu birinci reisi.
5 — Freda Henock: Federal istihbarat müdürü.
6 — Anna. M. Rosenberg: Müdafaa vekil muavini.
7 — General Herman Feldman: U.S.A. ordusunda T.S.D. nin Levazım dairesi reisi.
8 — Arthur F. BURNS: Eisenhower'in iktisadî müşâveri.
9 — David Dubinsky: — Rusya tevellüdlü — GARMENT Amele ittihadının reisi.
10 — Max Lowenthal: Truman'ın Baş müşaviri.
11 — Lewis L. Strauss: Atom enerjisi komisyonu reisi.
12 — Gen. Lyman Lemni zer: Bloke edilmiş silâhlar sevkiyatı.
13 — Philip Perlman.
14 — Gen. Mark Clark — Mac Arthur'un halefi.
15 — Harry White (Weiss) — Hain ve casus — ölü —
16 — James P. Warburg — Dünya Yahudi Hükûmeti Lideri.
17 — Louis Rothschild — Maritîme — Denizcilik meclisi reisi.
y8 — Dorothy Schiff — Kızıl N.Y. Post sahibi.
19 — Jack Arvey — Chicago'nun siyasî kontrolörü.
20 — Senatör Herbest Lehman — Marksist fesadın lideri.
21 — Dr. Robert Oppenheimer — Atom fabrikasında vazifeli.

Levent Şahverdi Arşivi

22 — Max Rabb — Eisenhower'e muavin.
23 — Sidney Hillman — F.D.R. nin arkasındaki şahıs.
24 — İsmar Baruch — Mülkî hizmetler komisyonu reisi.
25 — Albert Einstein — 30 komünist takdirnamesini hâiz.
27 — İsador Jack Martin — Beyaz Sarayla kongre arasındaki irtibatı temin eden şahıs.
28 — Alfred G. Katzin — Birleşmiş Milletlerin Kore mümessili.
29 — William S. Paley — C.B.S.'nin İdare Meclisi Reisi.
30 — Rabbi Hillel Silver — U.S.A. de baş siyonist, Washington'da çok nüfuzlu.
31 — C.D. (Jacobsohn) — Eisenhower'in askerî müşaviri.
32 — Dr. Leo Paskolsky — Alger Hiss'in yardımıyla Birleşmiş Milletler anayasasının müsveddesini hazırlamıştır.
33 — Nathan Feinsinger — Truman'ın «ücret istikrarı» Komitesi Reisi.
34 — Manl Fleischman — Truman'ın müdafaa istihsali müdürü.
35 — Leon Keyserling — Trumanın iktisadi müşaviri.
36 — Edvard M. M. Warburg: Kuhn & Loeb patronu.

Bundan 26 sene önce Roozvelt ve yirmi yedi müşaviri isimli bir eser yazmıştım. Ne gariptir dünyanın en muazzam devlet reisi 160 milyon insan arasından kendisine Yahudi olmayan bir müşavir bulamamıştı... Bu zatın karısı, İbnisuuda müracaat ederek SİYONİST devletinin kuruluşuna yardım istemiş, ters cevab almıştı... Bugün Medine-i Münevvereyi istiyecek kadar küstahlaşan Yahudi bilmediğimiz ve aleyhimizdeki korkunç faaliyeti takib etmediğimiz için bu gaflet bize çok pahalıya mal olmuştur.

DİN cephesinden İĞNELİ FIÇI katillerini bu eserle oldukça teşhir etmiş olduk. Onun, bilhassa Türk milleti aleyhindeki siyasî faaliyeti müthiştir. Bu sebeple cephelerde casusluk, vatan bünyesinde derin tahribat yapan Yahudileri gereği gibi tanıyıp bilmemiz lâzımdır.

Levent Şahverdi Arşivi

Yahudiler her yerde ve bütün zamanlarda yekpare bir kitle olarak kalmışlardır. Bunun irsî, medenî ve tarihî sebepleri vardır.

Yahudilik bir din değil, yaşayan ve insanlık aleyhine türlü telkinlerle beslenen bir azınlığın ifadesidir. Bu azınlığın karakteri bütün bir tarih boyunca bir din'e inkılâp etmiş ve tekmil insanlığa karşı muayyen siyasî ve içtimaî bir cephe doğurmuştur.

Bu nazariyeden bir mesele çıkar ki hükümet edenler bunu ihmal ederler. Bunu kurcalamaktan çekinirler. Yahut onların kafaları başka şeylerle o kadar doldurulmuştur ki, bu meseleyi göremezler bile...

19 uncu asrın ortasından birinci dünya harbine kadar Yahudi, hükûmetleri kontrolü altına almak için çok çalışmıştır. Birinci ve ikinci dünya savaşlarının çıkmasında büyük rolü vardır. Üçüncü harbi hazırladığı endişesi, bugün cihanı sarmıştır.

Bir, dünya Yahudilik meselesi ve bir de Türkiye için Yahudilik meselesi vardır. Bir de, siyasî yani umumî Yahudi meselesi vardır. Bütün bu meselelerde Yahudiyi olduğu gibi görmek, hareket ve faaliyetlerini kontrol altına almak ve onun millî bünyede tahribat yapmaması için tedbirler almak lâzımdır. Aksi takdirde onun içtimaî bünyede yangınlar, salgınlar, fırtınalar yaratmış olduğu çok görülmüş şeylerdendir.

Her memleketin çiftçi ve rençberleri, taşra ve büyük şehirlerdeki memur ve halk Yahudilerin zararlarından en çok şikâyetçi olan insanlardır.

Levent Şahverdi Arşivi

Bizde, onun mukaddesat cephemize sinsi fakat daimî bir tecavüz halinde olduğu, çok şükür anlaşılmaya başlanmıştır.

Yahudiler yakın zamanlara kadar bulundukları her memlekette, bir sığıntı gibi yaşarlar, tefecilik, mürabahacılık ve dalavere ile geçinirlerdi. Milletlerden gördükleri kötü muamele, amellerinin cezası olarak maruz kaldıkları nefret ve istikrahın ruhlarında yarattığı kin ve intikamı kitaplarının emrettiği üzere İĞNELİ FIÇI' (1) larda korkunç işkenceler içinde öldürdükleri masum insanların kanını içmekle teskin ederlerdi. Bu vahşî hareket onları vecde, milletleri de isya-

(1) Buraya yaşayan bir vesikayı derc edeceğim:

Kırk beş yıl kadar önce... İstanbul'un yalnız Türkler ve köklü aileleriyle meskun olduğu, Karagümrük semti... Nureddin tekkesi sokağının köşesinde meşhur ses üstâdı Hafız Sami bey, merhumun evi... İstanbul'lu Türklere has bir vekâr ve sessizlik içinde, mütevekkil ve sâkin...

Hafız Sami beyin hemşiresi SIDIKA hanım çocuk yaşta sokakta oynuyor. Dar sokaklar derin bir sükûn içinde... Ortalıkta kimsecikler yok. Herkes işinde, Kadınlar, şimdiki gibi kocalarını ve evlâdlarını sandöviçle değil nefis yemeklerle beslediklerinden onlarda mutfakta ocak başındaydılar.

Bu asil sessizlik içinde sırtlan gibi Yahudinin yaklaştığının hemen kimse farkında değil...

Sıdıka hanım, çocuklara has bir saffet içinde oynamakta...

— Kız gel, sana şeker vereyim...

— İstemem!

— Pis dişlerini göstererek, çocuğun yanına yaklaşan Yahudi bir yandan elindeki halka şekerini gösterirken, o bir yandan da kızcağızın ağzına bir elini tıkıyor, diğer eliyle de onu kucaklayarak torbasına atmaya çalışıyor. Atik çocuk silkiniyor ve sesinin bütün kuvvetiyle bağırıyor:

— Yetişin!..

İyi bir tesadüf o sırada sokakta peydah olan erkeklerle, cumbalara üşüşen kadınların çığlıkları ve etraftan yetişen insanlar Sıdıka hanımı Yahudinin elinden ve bir mevti mutlaktan kurtarıyorlar. Halk Yahudinin pestilini çıkarıyor ve karakol nerifi zaptiye nezaretine gönderiyor.

Merak edenler gerisini Sıdıka Soydansesten sorabilirler...

Levent Şahverdi Arşivi

na sevk ederdi ve nihayet ondokuzuncu asrın LİBERAL kanunları Yahudilere müsavî hak bahşedince ve onlar da hukukan yükseldikçe, bu müsavat amelî hayatın her sahasında Yahudiler lehine, halk aleyhine tecelli etmeğe başladı. Bu gidişi ilk evvel sezen Amerikan Cumhur reislerinden meşhur Franklen, tedbir alınmazsa Yahudilerin memleketlerini her sahada işgal edeceklerini ve torunlarının kendilerine lânet edeceğini yüksek sesle dünyaya haykırmıştır.

İnsan hakları, demokrasi, hak ve adalet gibi haddi zatında güzel şeyler olup, hayatı hakikiyede amelî hiç bir faideleri olmadığı sabit olan mefhumlar ve doktrinler sadece Yahudinin ekmeğine yağ sürmüş oldu.

Onların harblerin ilânında büyük roilleri olduğunu söylemiştik. Aynı zamanda bu harbler, millet ve medeniyetler için nasıl bir yıkılış ve felâket olmuşsa, onların da birden zengin olmalarına hattâ dünya servetini ellerine geçirmeğe sebep olmuştur. Bu gün gayet az müstesnalarla, yer yüzünde işleyen silâh fabrikalarının hemen hepsi onların malıdır. İnsanlar döğüştükçe, fabrikalar işledikçe bu servet nihayet siz derecede artmaktadır.

Böylece çırıl çıplak bütün iğrenç çirkinliğini müşahade ettiğimiz Yahudiler Türkiye'de olduğu kadar hiç bir yerde tahribkâr olamamışdır.

Bunlar tahtelşuur düşmanca hislerin zebunu olarak millî olan her şeyin bünyesini tahrib ederler. Filistin'in bizim idaremizde olması onu bize müthiş düşman yapmıştır. Sultan Bayezidin şahane uluvvü Cenâb-ı, Türk milletinin müstesna lutf-u keremi ve âlemce meşhur misafirperverliği, hiç, hiç bir şey, onları bu âsil millete hıyanet etmekten alakoymamıştır. Şu da var ki, vaktiyle bu ırka mahsus riyakârlık ve iki yüzlülükle, leyhimizdeki niyet, faaliyet ve teşebbüslerini sıkı sıkı, gizlerlerken şimdi buna da asla lüzûm

Levent Şahverdi Arşivi

görmeyerek yüzbinlerce nüsha olarak bastırdıkları kitaplara **«Birinci dünya harbinde Türk ordusunun bel kemiğini biz kırdık...»** diyecek kadar küstahlaşmışlardır. Yahudiyi, bilhassa bizim gayet iyi tanıdığımız, ondan sonra da hastalığa göre ilâç ve derde deva aramaklığımız lâzımdır.

Biz aslâ dinî bir taassub ve karezkârane bir mütâlaa yürütmüyoruz. Sadece, Türk milleti namına bir nefis müdafaası güdüyoruz. Vaktiyle onlar: **«Evvelâ Türk İmparatorluğunu parçalayalım, sonra Siyonist devletini kuralım»** dedikleri zaman bu açık düşmanlığa, bu vatanımıza göz dikmelerinin cihana ilânına karşı, her nedense bizde zerre kadar bir aksülamel görülmemiştir. Daha kötüsü, İsrâil oğlu bu mel'un emeli için, kendisine en büyük mani, teşkil eden Sultan ikinci Abdülhamit hanı devirmek için, **«Revalde Türk devletinin taksimi yapıldığı»** şayiasiyle fırtınalar yaratmış ve bu sayede ipliğini boyamıştır. İşte teşrih masasına koyduğumuz insanlar bu tip mahlûklardır.

Şimdi onları daha geniş bir görüş zaviyesinden tetkik edelim. Meşhur Yahudi muharriri KONRAD ALBERTİ Cemiyet isimli dergisinde «Yahudilik ve Yahudi düşmanlığı» başlığı altında yazdığı makalede aynen şunları yazıyor:.

«Bizim Yahudi gençlerinde görülen şehvânî kabalığa başka bir ırkta tesadüf edilemez. Yahudi olmayanlar kadınlara karşı bir utanma hissi taşırlar ki biz gençlerde bunun bir zerresi bile yoktur.»

Hem de tanınmış bir Yahudi muharririnin kaleminden böyle bir şey öğrenmek İĞNELİ FIÇI salikleri hakkında bize kâfi fikir verir. Bununla beraber başka kalem ve görüşlerden de faydalanabiliriz. Başka bir Yahudi muharrir, Doktor Münzer 1910 senesinde bastırdığı «Siyona Doğru» isimli kitabında aynen şunları yazıyor:

«Dünyanın bütün ırklarının kanını bozduk. Esasen bugün artık her şey Yahudileşmiş demektir. Bizim zihniyetimiz

Levent Şahverdi Arşivi

her yere girdi, bizim ruhumuz dünyayı idare ediyor. Dünyanın efendisi biziz. Çünkü bugün kuvvet tâbir olunan maddo bizim ruhumuzun bir fidanıdır. Bizi kovanlar, bizden nefret etsinler, bırakın düşmanlarımız sadece maddi kuvvet ve sayı üstünlüğüyle öğünsüler biz artık onların içlerinden çıkamayacak kadar girift olduk. Biz ırklara ağaç kurdu gibi sokulduk, milletlere kanımızı bulaştırarak onları çoktan kirlettik. Kendi munkariz hırsımızla onların kuvvetlerini söndürdük, her şeylerini çürüttük ve küflendirdik. Bizim ruhumuz artık onların içinden kazınıp atılamaz.»

İşte bu! Bir Yahudinin bu kadar açık, bu kadar patavatsız ve pervasız hezeyanını işittikten sonra artık hepimiz onlar hakkında hükmümüzü verir ve bu mevzudaki ısrarımızda ne derece haklı olduğumuzu takdir ederiz. Bunun içindir ki, bütün dünya milletleri, Kur'an-ı azimüşşanın İsrâil oğulları aleyhindeki ısrarının hikmetini anlayacaklardır. İslâmiyetin, hangi ırk ve dine mensup olursa olsun tekmil insanlar, hattâ hayvanlar için tanıdığı hakka mukabil Yahudilerin İĞNELİ FIÇI mezâlimini farz kılan umdelerini düşünerek dinimizle iftihar etmeliyiz. Ve bilmeliyiz ki bizim mübarek dinimizin nurunu söndürmek steyen Yahudinin elindeki en kuvvetli silâh, zaman zaman ortalığı İRTİCA' yaygarasına boğmasıdır. İnsan haklarına, zimmî hukukuna son derece riayet eden müslümanlıkla TALMUT'un korkunç umdelerini karşılaştırmak insana kat'î bir fikir ve kanaat verir. Bu kanaati takviye için Büyük Yunan tarihçisi Don Cassius'un «Roma Tarihi» kitabından aynen şu parçayı alıyorum:

«Milâdî 135 senesinde Kirenayik'de (1) kalabalık bir Yahudi cemaati mevcuttu. O devirde Kirenayik Yunan müstemlekesi idi. Bu havalinin ahalisinin ekseriyetini Romalılar

(1) Kirenayik Akdenizin cenubunda ve Mısır'ın garbında sahil boyundaki havali.

Levent Şahverdi Arşivi

ve Yunanlılar teşkil ediyordu. Yahudiler ise Kirenayik'in hakikî sömürgecileri idiler. Yahudiler memleketin servetine hakim olmak için, gayri - Yahudileri katletmeğe karar verdiler. Başlarında Andréas isminde bir kaptan bulunuyordu. Sene 135, Akdenizin durgun suları kana boyanıyordu. Yahudiler amansızca, Kirenayik ahalisinin ekseriyetini görülmemiş işkenceler içinde öldürmüşlerdi. Çalışkan Kirenayikliler Yahudi kinine kurban olmuşlardı. Talmut'un emirlerini yerine getirmek maksadı ile yüzlerce İğneli Fıçılar içinde can verenlerin kanı Yehovaya hediye ediliyordu. Katledilen gayrı - Yahudi miktarı 220000 idi.»

Gine Yahudiler Kıbrıs'ı ele geçirmek için irtikap ettikleri cinayetler, katliâmlar ve İğneli Fıçılar içinde 240.000 insan öldürmüşlerdir.

Bu yazı dünya tarihinde büyük ün sahibi, bîtaraf bir tarihçinindir ve İĞNELİ FIÇI'larda can veren kitle halindeki insanların acı hikâyesidir.

★

Yahudi davasını yakından incelemiş olan meşhur Fransız muharriri Henri Coston La Libre Parole gazetesinde şöyle demektedir:

«Yahudiler bir memlekete ilk gittikleri zaman kuru bir süngere benzerler. Aradan az zaman geçince bu kuru süngerin, içine girdiği memleketin kanını emmiş, kendi şişmiş, o memleketi kurutmuştur. İşte bu suretle ev ve mülk sahibinin sabrı tükenir ve orada tabiatiyle bir Yahudi aleyhtarlığı başlar. Bu defa Yahudiler aleyhlerindeki müthiş ceryandan ürkerek emdikleri hayat suyunun bir kısmını o memleketin nüfuzlarının küplerine boşaltır ve oyun devam edip gider.»

Karı, koca Fransa'nın bir numaralı fikir ve mücadele adamı olan Henri Coston bu tavsif teşbihinde mühim bir noktayı meskut geçmiştir, o da, Yahudi, yaşadığı milletin

Levent Şahverdi Arşivi

sade kanını emmekle kalmaz, fikir hayatına, siyasî ve manevî varlığına da tırnak takar.

Garpta, dinler üzerine otoritesini tesis ve o dinlere kendinden parçalar katar. Bizdeki müdahalesi daha müthiştir. Bizim bu mevzulardaki kifayetsiz bilgimiz ve ondan daha kötüsü lâkaydimiz onların çok işlerine yaramışdır. Mâbedlerimizde onun bugün bayrağı haline gelen altı köşeli yıldızını yani MA GEN DAVİD'i görürüz. Sorarsanız mihri Süleyman derler. Çünkü onlar bizim bu halimizden istifade ederek İsrâiliyatı bol miktarda bize mal etmişlerdir.

Bakarsınız Beyoğlu kitapçılarının vitrinlerini sıra ile bir kitap doldurmuş. Bu kitap ABRAHAM! KATSH isminde bir Yahudi tarafından İngilizce olarak yazılmış ve New York Üniversitesi matbaasında BLOGH PUPLISHING şirketi tarafından basılmıştır. **İslâmiyette Yahudilik** ismini taşıyan 265 sahifelik bu kitap İslâmiyeti tezlil ve tahkir için, ilim perdesine bürünerek öyle zehirler kusmuştur ki... Bir çok insanlar 25 lira 30 kuruş vererek bunu alıyor ve bize, dinimize mukaddesatımıza hücum için silâhlanıyorlar...

Bu sefer Arabca harflerle Kur'an-ı Kerîmden âyetler alarak İbranî harflerle karşılığını yazıyor ve bunların cümlesine İsrâil damgası vuruyor. Külliyen yalan ve bir Yahudi uydurmasıdır. Sonra aynı minval üzere Arapça, İbrânice harflerle Zamahşerî, Beyzavî ve Tabarî'den parçalar alarak İngilizce tenkitlerini yapıyor ve müslümanlığın sahte bir din olduğunu, haşa Peygamberimizin sahtekâr olduğunu yazıyor... Buna karşı bizim faaliyetimiz nedir: Sıfır!.

Şuraya acı bir misal koyayım :

Üniversitenin Bakırcılar kapısı karşısına isabet eden Fuat Paşa caddesindeki Ali Paşa camiinin dış pencerelerine bir bakınız donar kalırsınız. Birer metre genişliğinde, çirkin,

Levent Şahverdi Arşivi

kaba, zevksiz İsrâil bayrak'larını görürsünüz. Bu yetmiyormuş gibi büyük pencereye gayet büyük bir de MASON müsellesi konmuştur. Pek çok din adamlarını, namazında niyazında bir çok sofu insanları, zenginleri götürüp bunları gösterdim. Diyanet işleri Riyasetine mükerreren baş vurdum, nihayet kıymetli vâizimiz Abdurrahman Şeref bey bir rapor; uzun, müdellel bir rapor tanzîm etti ve bu rapor Evkaf Müdürlüğünün genç mimarının kâğıt sepetinde son muamelesini gördü... **Va' teberrû Ya ulîl Ebsâr!**

★

Bu misaller bizde gayet mebzûldür. Biz bu bolluk içinde bile kendimiz için bir ibret dersi bulamamışız. Şayet içimizden birisi bu yaraya parmak basacak olsa, Yahudi her cepheden hemen hücuma geçer. Onun Türkçe gazeteleri, onun FARMASON'ları, onun uşakları hep bir ağızdan feryadı basarlar. Yalan ve iftira makinesi bol miktarda mamulâtını piyasaya sürer. En çok geçen şey İRTİCA' yaygarasıdır. Bu kelime lûgat mânasını çoktan kaybetmiştir. Şimdi doğrudan doğruya İSLÂM diyemeyenler ve mukaddesatımıza cepheden taarruz edemeyenler İRTİCA' kelimesine sığınarak öyle bir korku ve tethiş havası yaratıyorlar ki, yine îman ve bilgi zaafından olacak kimsede ağız açmak cesareti kalmıyor. Bu hâlin yüz elli seneye yakın bir mazisi vardır.

İnsaf ile düşünelim... Bir, müslümanlığın hakikî bünyesine, yani medeniyeti Muhammediyenin fazilet dolu umdelerine bakalım, bir de TALMUT ve İĞNELİ FIÇI sâliklerine bakalım. Hangisi mürteci'dir vahleten göze çarpar amma BATIL taarruzda HAK âciz içindedir... Bizim İslâm'ı iyi anlamamış olmamız ve Yahudiyi iyi tanıyamamaklığımız bu âcizin sebeplerindendir.

İslâmiyet nuru kâinatı aydınlattığı dakikadan itibaren karşısında düşman olarak Yahudiyi bulmuştur. Cenâb-ı Hak

Levent Şahverdi Arşivi

Kur'ân-ı Kerimî'nin İmran sûresi 117 nci âyet-i celîlesinde şöyle buyuruyor:

«Kin ve düşmanlık dillerinden dökülüyor, fakat göğüslerindeki düşmanlık daha beterdir.»

Bu âyet-i kerimede Cenâb-ı Hakkın düşmanlık dillerinden dökülüyor buyurmasına misal olarak şunları zikredilebilir:

Meselâ Yahudiler huzuru risalete geldiklerinde «Esselâmü aleyküm» diyeceklerine İbrânicede «ölüm üzerinize olsun» mânasına gelen «Essam-ü aleyküm» derlerdi. Efendimiz de kendilerine «Aleyküm» diye mukabelede bulunurlardı.

Bundan başka Yahudiler yine peygamberimize «Bize bak» mânâsına olan «Raina» yerine İbrânicede «Ahmak» demek olan «RAİN» diye hitab ederlerdi.

- Allâme Muhammed Ali, Peygamberimiz'e ait eserinde şöyle der:

«Yahudilerin bir kısmı müslümanlara sokularak onları dalâlete sürüklemek için müslümanlığı kabul etmiş gibi görünürlerdi. Yahudileri müslümanlığa düşman eden şey, başlangıçta kıskançlıktan ibaret iken sonraları bu kıskançlık sabit bir düşmanlığa inkılâp etmiştir. Yahudiler en çirkin ve iğrenç sözlerle müslüman kadınlarının şerefine saldırıyor, onlara yollarda tecavüz edecek kadar alçaklık ediyorlardı.»

Yahudilerin bidayeti İslâmda başlayan İslâmı yıkma teşebbüsü zamanımıza kadar eksilmeyip artan bir hırs ve hızla sürüp gelmiştir. Yirminci asrın metodları Yahudi kin ve adavetini şeytanlara mahsus bir kalıba dökmüştür.

★

Buraya kadar münferid İĞNELİ FIÇI vak'alarından topyekûn katliâmlara ve insanlığı, şiddetini gittikçe arttıran ebedî bir huzursuzluğa boğan bir azınlığı tetkik ettik.

Levent Şahverdi Arşivi

Bu ekalliyet baş düşman olarak kendisine İSLÂMİYET'i seçmiştir. Biz müslümanlar, Rabb-ı Zülcelâl'in fazilet ve ahlâk âbidesi olarak yarattığı büyük peygamberimiz ve onun bize getirdiği ulvî ve mübarek DİN'in karşısında İĞNELİ FIÇI'ların kanlariyle kirlenmiş bir zümrenin mahiyetini böylece göz önünde tutmalı, bugüne kadar başımıza gelen felâket ve musibetlerin o kanaldan geldiğini bilmeliyiz. Bize düşen vazife kendimizi böyle bîaman bir düşmandan korumak ve onu iyi tanıyarak ona göre TEDBİR almak ve çalışmakdır. Bu eseri bunun için yazdım.

Levent Şahverdi Arşivi

NETİCE

Müslümanlıkta, Talmut ve İğneli Fıçı salikiterini yüz yüze getirdik. Birincisindeki ulviyet ve azâmet, ikincisindeki süfliyet ve kan emiciliği tamamen değilsede oldukça tebellür ettirdik.

Yer yüzünde yaşayan medenî insanların istisnasız hepsinin şuurlarında yer etmiş olan İĞNELİ FIÇI hâdiselerinin birer vehim ve hayal mahsulü olmayıp cümlesinin yüzde yüz doğru olduğunu gösterdik.

Eğer bütün bunlar, sadece birkaç SADİST'in eseri mel'anetiolup da zararları mahdut olsa idi, böyle bir kitap yazmağa değmezdi.

Kan emen ve masum kanlariyle hudutsuz ihtiraslarını tatmin eden ve bunu DİNİ vazife telâkki eden bu şerzemei kalile başta biz Türkler, bütün İslâmiyetin hâs düşmanlarıdır.

İstiklâl savaşlarının mucize denmeğe lâyık sonucunda Lozan'da baş haham Hayim Naum'un siluetinden tutunuz tekmil islâm ve Türk tarihinin sahifelerinde onun meş'um karaltısı göraülür. Biz, zahmet edip onun şer ve fesât, tahrip ve fitne vadisinde neler yapmağa muktedir olduğunu incelediğimiz ve belki bazı basit şahsiyetlerin bunu bir külfet teâkki ettikleri için, onlar da bizi dize getirmek için ellerinden gelen her şeyi kolaylık ve rahatlıkla tatbik safhasına koymuşlardır. Bu muzur faaliyetin en göze batan neticesi büyük Türk devletinin parçalanmış olmasıdır. Devletimizin, uzun süren Yahudi hıyanet, entrika, fesâd, yalan ve propaganda neticesi inkisama uğraması İslâm âlemi için bir felâket teşkil eder. Bu felâket elle tutulur,gözle görülür şe-

Levent Şahverdi Arşivi

kilde meyvelerini şöyle vermiştir: Orta doğunun köprü başı sayılan Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmuştur.

Bu mübarek diyarın sonsuz bâkir serveti onların eline geçmiştir. Bir milyona yakın dindaşımız evsiz, barksız, vatansız kalmıştır. Bunlardan başka ele geçirilen bu mukaddes topraklar NİL'den FIRAT'a kadar ilk intirâs sahası olarak, değil yalnız Orta doğuyu, bütün cihanı kana boyamak için bir merkez, bir barut yığını, bir sevkulceyiş noktası haline getirilmiştir.

Oradan sıçrayacak bir kıvılcım bütün dünyayı ateşe verecek hâle getirilmiştir. Alman kültürüyle yetişmiş korkunç adamlar, İsrâel ülkesini silâh deposu haline getirmişlerdir. Her nevi' mikroplar, basiller imal eden Weizman enstitüsü orada kurulmuştur. Böylece sayıları az, fakat zehirleri şiddetli olan bu insanlar matmat nazarları olan ve Boğazları da içine alan büyük bir sahayı, hattâ Ravzâi mutahharaya kadar uzanan mel'un amellerini son zamanlarda haritalar, notuklar ve gazetelerle ilân etmeğe kadar işi azıtmışlardır.

İsrâil oğullarının en büyük fenalığı müslüman milletler arasına soktuğu husumettir. Gayet mahirâne tatbik edilen bir plân ve siyaset sonunda bugün Türk ve Arap milletleri arasında büyük bir soğukluk ve hattâ husumet olduğu inkâr edilemez. Orta doğunun iki büyük milleti arasına sokulan bu nifakın ne derece tehlikeli olduğunu söylemeğe lüzum yoktur. Bu iki din kardeşi millet birlik olacak olursa, peygamberimizin buyurdukları gibi İsâil çıbanına vurulacak bir neşter, o yarayı bir anda iyileştirir.

Yahudilerin Osmanlı devletini parçalamak hususundaki gayretleri hiç de boş değildir. Onlar 1879 da Bâzel şehrindeki akdettikleri kongrede evvelâ Türk devletini parçalayalım, sonra David saltanatını kuralım demeleri büyük

Levent Şahverdi Arşivi

mânâ taşır. Eğer Osmanlı devleti ayakta dursa idi bir avuç insan gelip loppadak o topraklara yerleşemezdi.

Burada iş çatallaşmaktadır. Evvelâ bizim güçlü kuvvetli olduğumuz ve bu mevzuda son derece hassas olduğumuz bir devirde, başta bütün dönen dolapların farkında olan bir hükümdar vardı: İkinci Sultan Abdülhamid. Bu padişahın Yahudi tehlikesini sezdiği ve buna karşı gayet hassas ve şiddetli davrandığı malûmdur. Bunu inkâr nankörlüktür. Padişahın bu meseledeki berrak görüşü o derece harikul'âde idi ki, şimdi aradan uzun seneler geçtiği halde harfi harfine doğru çıkması, kalbinde zerre kadar vatan aşkı ve insâf olan insanları uzun uzun düşündürmeğe yeter. Meselâ hükümdarın üç irâdesinden birini aşağıya alalım sonra üzerinde konuşalım.

28 Zilkade 1308 tarihini taşıyan irade:

«Maiyeti Seniye komisyon - u askerisine:

Musevileri memleketlerinden tard ve ihraç eden medenî bir devlet ile yine bunları memleketlerine kabul etmeyen sâir medenî devletlerin aleyhinde itiraz ve şiddetli lisan istimâl etmeyip yalnız musevileri kabul etmediğimizi bahane ittihaz ederek aleyhimizde itirazatta bulunmaya ne hakları olabilir; itiraz etmeğe hakları varsa müveli müşarünileyhima aleyhine etsinler. Binaenaleyh museviyânı merkume her nerede iskân olunursa olunsun ve ne kadar tedâbir ittihaz olunursa olunsun yine tedrici tedricî arzı Filistine tehacüm ve azimet ederek orada bil'ahare Avrupalıların (1) teşvik ve himayesiyle bir hükûmeti museviye teşkil etmeğe teşebbüs etmeleri, matrud oldukları memleketlerde yaptıkları gibi ahalîyi ırrara çalışacakları meczum olmakla mademki bunlar Amerikaya hicret ediyorlardı, yine oraya hicret etmeleri münasip olur. Burasının daha etraflı olarak maiyeti seniye komisyonunca müzâkeresi...»

(1) Padişah Amerikayı unutmuş.

(2) Bu iradeler üçtür, üçü de (31 Mart» escrimizde mevcuttur.

Levent Şahverdi Arşivi

Bu irâdeyi dikkatli okuyup, görüşün isabetini, bugünkü hadiselere olan mutabakatını düşünecek olursak içine düşeceğimiz hayret sonsuz olur. Hünkâr diyor ki: Bu adamların Filistine göç etmelerine müsaade edersek ileride orada bir Yahudi devleti kurarlar ve halkı zarara sokarlar. Ayniyle vâki' oldu. Sonra bunlar hakkında ne kadar tedbir alınırsa alınsın faydasızdır, önünc geçilmez. Bu da harfi harfine doğru çıkmıştır. Nitekim Siyonistler gençlik kolu tarafından tab' edilip gizli olarak her tarafa yayılan AleXandre Bem'in yazdığı «Teodor Herzl ve siyasî siyonizm» adlı eserde şu itiraflar göze çarpar:

«Herzl süratli mesaisi ile Siyonizm meselesini büyük devletlere arz etmekte idi. Zamanın yedi büyük devletinden Yahudilere vatan verilmesi için yardım istemiştir.

Siyonizmin istediği toprakların asıl sahibi Osmanlı devleti idi. O devrin rezil padişahı (Bu edepsizce kelimeyi o zaman bir milletin reisi olan şahsiyete tevcih, Siyonistlerin ne derece rezil ve alçak olduklarını gösterir.) **İkinci Abdülhamid Yahudilerin Filistin'e hicretmelerini 1882 senesinde men'etmişti. Buna rağmen Yahudiler sahte hüviyet kullanarak MESCİDİ AKSA'nın etrafında toplanıyorlardı. Kanun önünde gayri yahudi gözüken bu vatansever topluluk daha sonraları birinci cihan harbinde Osmanlı ordusunun sevkül ceyşine dâir bütün sırları elde ederek, bu ordunun BEL KEMİĞİNİ KIRMIŞTIR...**

Bu vicdansız ve küstah ifşaatı da dinledikten sonra, yukarıda işin çatallaştığını neden söylediğimizi izah edelim:

Görülüyor ki bir hükümdarın ileriyi görmesi, müthiş tedbirler alması, akreb sürülerinin o mübarek topraklarda yerleşmesine mani' teşkil edemiyor. Mademki Yahudilere, bir hançer gibi İslâmın bağrına batmak için sultan Abdülhamid mania teşkil ediyor, her şeyden önce o maniayı bertaraf etmek lâzımdır.

Levent Şahverdi Arşivi

İşte meselenin mihrakı ve can alacak noktası buradadır. O, nasıl berataf edilir? Tarihe bitarafane ve dikkatle bakalım. Hem tarihin bu perdesi bizlerin gözümüzün önünde açılıp kapandı. Seyrettiğimiz sahne cidden müthiştir. Kulis arkasında görünmeyen kuvvet, rejisör ve suflör Yahudidir. Sahnede oynayanlar da Türk ismi taşıyan kuklalar. Bir HÜRRİYET iddiası alıp yürümüş. Hangi Hürriyet?!. Şu doğmayan sempatı kanlı Hürriyet... Bize ne temin etti? Bunun cevabını herkes vicdanından alsın. Amma Yahudiye bir VATAN ve Türklere FELÂKET...

Arapları Filistin harekâtında azınlık Yahudilere mağlûb oldukları için ayıplayanlar Balkan harbinde Devleti Aliyyei Osmaniyenin cesur ordularının bir avuç Bulgar karşısında uğradıkları hacil mağlubiyeti ve küçük Bulgar ordusunun İstanbul önlerine dayanmasını düşünmeli. Her ikisi de Yahudi cinayet ve entrikasının eseridir. Bu mevzuda söylenecek çok şeyleri «Türk! işte düşman'ın» eserinde okuyacaksınız. Şu kadarını kaydedelim ki, dünya Siyonizmi ve onların uşakları FARMASON'lar bizi ve devletimizi felâkete sokmak için kal'ayı bize kendi ellerimizle yıktırdılar. Onun korkunç propagandası, müthiş teşkilâtı ve bol parasının yarattığı havayı bertaraf etmeğe, ne şâhane kudretler, ne tedbir, ne de ileriyi bu kadar vuzuhla görmek kifayet etmedi. HÜRRİYET aradık belâmızı bulduk.

Eğer içten, dıştan devletimizin temellerine kazma vurulmamış ve Hürriyet bahanesiyle çeşitli dolaplar döndürülmemiş olsa idi, ve buna mukabil hepimizin el birliğiyle devletin ıslahına, mümkün imarına çalışmış olsa idik ayakta duran bir Türk devleti Orta Doğuda, Müslüman memleketlerinin göbeğinde bir Yahudi hükümetini asla ve kat'a kurdurmazdı. Kurduramıyacağı için de Yahudiler işe, her şeyden evvel BAŞ'ın değiştirilmesi, devletin parçalanmasıyle başladılar. Hiç şüphesiz bu mevzuda yalnız değildiler.

Levent Şahverdi Arşivi

Kendileri gibi, Türk devletinin varlığını kendileri için tehlikeli gören, dünya servetinin en mühim kısmını ele geçirdiği halde doymayıp servetimize göz diken İngiltere de bu meselede Yahudilerle beraberdi. Hemen, peşinen şunu kaydedelim ki İngiltere denince İngiliz milletini değil, onu idare eden hükümetleri kasd ediyoruz. Bunlar içinde Yahudi DİZRAELİ'nin kurduğu muhafazakâr parti, İslâm ve bilhassa Türk düşmanlığıyle meşhurdur. Ellerine Kur'an-ı Azimüşşan-ı alıp:

— Yer yüzünde bu mel'un (Hâşâ) kitap durdukça bize huzur yoktur... diyecek kadar şiddet kesbeden düşmanlıkla Yahudi birleşince büyük devletimiz felâketten felâkete sürüklenmiştir.

Sultan Aziz'in vahşiyâne bir şekilde öldürülmesiyle başlayan İngiliz sûikastleri, Balkan Harbinin hazırlanması, Balfor beyannamesiyle Filistin'in Yahudilere bağışlanması, Eleftros Venizelos'un Anadoluya saldırma, 16 Mart 1336 da masum Türk askerlerinin yataklarında uyurken vahşiyane bir şekilde öldürülerek İstanbul'un işgali, Musul Petrol'lerinin gasb edilmesi gibi sayılmakla bitmez sûikastlerde daima iki gölge tarih sahifelerimizin üzerine düşer. **İngiltere ve Siyonizm...**

Şunu hatırlamalıyız ki, Türk devlet adamları vaktiyle bu acı hakikati bizden çok daha iyi biliyorlardı. Onlar, entrika ve dolaplara karşı çok hassas idiler. Bunun şâheser bir misalini aşağıya alıyorum.

★

Meşhur İngiliz müellefi Zoun Davenport'un yazdığı Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim eserinde bir pasajı aynen sahifemize geçiriyorum:

Levent Şahverdi Arşivi

«Sultan kendi namına harb ilân eder ve sulh yapar. Teb'asına ve bendelerine itimâd besler. Onların îman sahibi olduklarına vakıf olduğu gibi meziyetlerini de tecrübe etmiş ve sadakatlerine itimâd edeceğini anlamıştır. Bu FAZİLET, çoktan beri Avrupa'dan tard olunmuştur. Şayet bütün hıristiyanlar doğruyu söylüyorlarsa, İngiltere, insanları alıp sattığından ona hiç itimâd etmemek lâzımdır. Türk hükümdarının sizin hükümdarınızla, sizin memleketlerinizle bir münasebeti olmadığı gibi hiç bir vakit sizin nasihatınızı, tavassutunuzu, dostluğunuzu talep etmemiş, size bir elçi, bir memur göndermemiş, sizinle hiç bir muharebede bulunmamıştır. O halde bizimle Rusya arasında tavassut teklifinde bulunmanızın sebebi nedir? Sizin dostluğunuza, yardımınıza, tavassutunuza tâlib değiliz. Yüksek bir lisanla mevzu'bahs ettiğiniz nazırınız mutlaka bir hiyle düşünmekte, sizin yalnız paraya tapındığını haber aldığımız milletinizi eğlendirmek için bir dolap çevirmektedir. Aldığımız malûmata göre sizin sıfatı farikanız hissettir. Siz Allahınızı satar ve alırsınız. Mabudunuz paradır. Nazırlarınız ve milletiniz nazarında her şey ticarettir... O halde bizi de Rusya'ya mı satmak istiyorsunuz? Hayır, biz pazarlığımızı kendimiz yaparız... Türkler hile, hud'a bilmezler. Şeytanlık, desisekârlık garbın ahlâkıdır. Biz devlet işlerinde namuslu, müstakim, sarih ve vefakâr olmaktan çekinmeyiz. Harb ettiğimiz zaman boynumuzu mükadderata teslim ederiz. Uzun bir zaman azamet ve ihtişam içinde yaşamış, dünyanın birinci devleti olmuş, asırlarca garbın her türlü rezilet ve ziya ile dolu küfür ve fesadına ihrâzı galebe etmiş bulunuyoruz.

Levent Şahverdi Arşivi

Biz Allah'a ve büyük resûlüne inanıyoruz. Sizler ise perestiş ettiğinizi söylediğiniz Allah'a da iman etmez, kendisine hem uhûliyet, hem nübüvvet aftettiğiniz oğluna da inanmazsınız. O halde sizin gibi Dâl ve Mudil bir milletin nesine güvenebilir? Birbirinizle vuku' bulan bütün muâmelâtınızda fazilet gibi doğruluğu da atıyorsunuz. Birbirleriyle harb eden bütün garb kıraliarının, imparatorlarının, şikâyetler, muahezeler, protestolarla dolu hayatlarının tercümelerini okuyunuz; hepsinde de yalancı, müfsit, zâlim, sözüne güvenilmez adamlar olduğunu görürsünüz. Halbuki Türk hiç va'dine, sözüne, şerefine muhalefet etmiş midir? Aslal Buna mukabil hiç bir garb devleti, menfaat ve ihtirası lüzum gösterdiği zaman müstesna başka hiç bir defa sözünü tutmuş, hiç bir taahhüdünü yerine getirmemiştir. O halde sizin gibi fasik bir idareye, her faziletten mahrum bir hükümete nasıl itimâd edelim? Padişahın sizin sarayınızla bir münasebeti yoktur. Ve bir münasebet kurulmasını da istememektedir. Şayet siz burada bir casus gibi, yahut iddianız veçhile bir sefir sıfatiyle bulunmak istiyorsanız diğer garplılarla beraber ikamet eder, fakat hüsnühâl ile hareket eylersiniz. Fakat biz sizin karada ve denizde yardımınıza, yahut tavassutunuza talip değiliz. Teklifi vakınızdan dolayı size teşekküre mez'un olmadığımızı, çünkü divanımızın hareketi vakıanızı uygunsuz telâkki ettiğini, bundan başka bahri yardımınız için vuku' bulan teklifi de teşekkürle karşılayacağımızı, çünkü donanmanızı hiç bir vakit denizlerimizde kabul etmeyeceğimizi beyan ederim. Sizin Rusya ile ne yapacağınızı bilmiyoruz ve bilmekte istemiyoruz. Rusya ile işlerimiz münasip surette, kanunlarımız ve sirayetimize uygun bir şekilde halledeceğiz. Şayet siz; denildiği gibi dünyanın en fena değilseniz en cüretkâr ve en sahtekâr milleti olduğunuz muhakkaktır. Siz, sizin gibi birkaç garplı milletle birleştinizmi kendinizi emir vermeğe salâhiyetdar zan ediyorsunuz. Biz bunu anlıyoruz. Bu sebeple si-

Levent Şahverdi Arşivi

zin cüretkârlığınız, menfur bir diktatörlük derecesine çıkıyor ki, bu hareketiniz iç işlerinizde şayan-ı istihkar, hariçteki sözlerinizi her kıymetten, ve her hangi bir devlet tarafından nazarı dikkate alınmak haysiyetinden mahrum etmektedir. Nerede kaldı ki, Babıâli bunlara ehemmiyet versin. Vüsat keşfetmişler, yahut o sözlerin eseri cehalet olduğunu anlamışlardır.

Zatı şahâne; müstemlekelerdeki halka karşı son derece zâlim olan bir devlete karşı icabeden tedâbiri ihmâl etmez. Mesukan öğrendiğimize göre, sizin aranızda yaptığınız barışlar, irtişâya müsteniittir. (1)

Osmanlı vüzerası Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler, fakat dâima hıyanet görmüşler, satılmışlar, veya iğfal edilmişlerdir. Buna binaen Rusya ile Bab-ı Ali arasında vuku bulacak tavassutunuza lüzum yoktur. Sizin hedefiniz bütün insanlığı birbirine düşürmek, sonra istifade etmektir. Sizin ticaretinizi talep etmiyoruz. Ona muhtaç bulunmuyoruz. Sizin gayeniz para kazanmaktır. Kabul ettiğinizi söylediğiniz din, riyakârlığınızın bir maskesinden başka bir şey değildir. Sizden cevap istemiyor ve cevap vermemenizi emrediyoruz!»

162 yıl öncesi... Pek uzak ve sisli bir mâzi de sayılmaz. Türk hükümetinin şevket ve satvet güneşi henüz grub etmediği bir devirde, bir hükûmetin nasıl kafa tuttuğu ve nasıl ayakta durduğu görülüyor. O, tarihten yarım asır sonradır ki; doğruluk, dürüstlük, fâzilet ve ADALET'i kendisine şiâr edinmiş olan bir milleti, yere sermek ve seriri ihtişamından al aşağı etmek için iki yüzlü, dessas, entrikacı kuvvetler cepheden taarruza geçmişler ve sefine-i devleti batırmak için el birliği et-

(1) Gayet mutbar insanlardan ve salâhiyetli kimselerden şunu dinledik: Sultan ikinci Abdülhamit, Selânikten İstanbul'a nakledildikte Balkan Harbinin çıktığını öğrenince: Hariciye nazırlarına yüz bin altın verip işi önleyemediniz diye üzülmüştür.

Levent Şahverdi Arşivi

mişlerdir. Felâket ve sukutumuzun başlıca iki âmili, yahudi ve DİZRAELİ'ye ayak uydurmuş olan İngiltere ve bunların vasıtai icraiyesi Farmasonlar.

İngiltere'de hakşinas, âdil ve dürüst hükümetlerde görülmüştür ki, bunlar yahudi tesirinden uzak olanlardır. Amma DİZRAELİ'den bugüne kadar, onun kurduğu partiye mensup kabinelerde Türk düşmanlığı değişmez bir umde olarak kalmışdır. Orada SİTİ, yani bankalar manzumesi, daha doğrusu yahudi her şeye hâkimdir. SİTİ bankerleri Balfor'a ÇEK'i öder ödemez Filistin'in tapusunu almışlardır. Ondan ötesi hep politika, riya, kaykçı kavgası ve entrikadan ibarettir.

Yahudi her cepheden ve her şekilde aleyhimize öyle hazırlanmışdır ki, bunun cümlesini birden kavramak mümkün olmamakla beraber maatteessüf biz hiç birini kavrayış ve ihatasına, berrak görüş ve cesaretine işaret ederek işin çatallaştığını söylemiştik, bu noktaya ikinci defa avdet ediyorum. Hakan yahudileri Filistine seyahatten men'etmişti. Ama Alexandr Beim'in öğünerek itiraf ettiği gibi onlar başka namlar altında ve başka pasaportlarla oraya göç etmenin ve yerleşmenin yolunu bulmuşlardır. Bu pasaportlar hiç şüphesiz İngilizdir. Yahudiler ve SİTİ İngiltere ile peşin pazarlığı yaptıktan sonra sinsi, sinsi Filistin'e yerleşince âdeta orada müstakil bir hükümet kurmuş gibi idiler. İttihâd ve Terakkiyi onlar kurup onlar sahneye çıkarmış ve onlar İNKILÂB'ı yapmış olduklarından yahudiler Filistin'de tââ o zamanlar getirdikleri mamureler ve yahut köprü başlarında sırasıyle şu programı tatbik etmişlerdir:

Birinci dünya harbinde İngilizlere casuslık etmek ve kendi tabirleri vecihle ordumuzun bel kemiğini kırmak. Daha evvel İttihatçıların müsamaha ve yardımıyla âdeta gizli bir devlet kurmak. Bu devletin işler postası ve hattâ geçer akçasiyle, hattâ jandarması bile vardı Siyonistler cihan çapında

Levent Şahverdi Arşivi

hazırlıklı idiler. Dünya matbuatı onları müdafaa ediyordu. Vaktâki talihsiz Türkün arkadan yediği hançerler tesirini göstermiş ayağına, atılan çelmeler onu şaşalatmış ve nihayet felâket bulutları afakı sarmıştı, her köşeden Türkler aleyhine sesler yükselmeğe başlamıştır.

Ne acıdır, ne talihsizlikdir ki, gök yüzünü siyah bulutlar kaplayıp da milletin ruhuna hüzün ve yeis çöktüğü bir sırada Türkçe vakit gazetesinde Ahmet Emin Yalmanın sesi vicdanları titretti. Onun yazdığı bir baş makale sadece «Sebilürreşad» mecmuasında meskes buldu, başkaca kendisine cevap veren dahi olmadı.

Aman yarabbi! Ne talihsiz bir millet imişiz biz? İspanyadan kovulurlar, Portekizden kovulurlar, Rusyadan sürülürler, biz onları baş tacı ederiz. Kendi öz kardeşlerimizi ihmal ederiz, kendi güzide ve civanmerd evlâtlarımızı horlarız, sığıntıları hep sertac-ı ibtihac kılarız. Demek öz Türk çocuğunun nasibi bu imiş...

Evet, Filistin ve garbî Arabistanda fırtınalar kopmakta, Çanakkale mucizesini yaratmış olan Mehmetçikler yüz geri dönmekte ve felâket kasırgası üzerimize çökmekte idi... Her din ve ırktan Türk düşmanları, bu büyük, âlicenab, âdil misafirperver, dindar ve cömert milletin düşmanları hep birden ayaklanıyor, hep birden bayram yapıyordu. O güne kadar kinlerini içlerinde saklamış olanlar, zehirlerini dökmekte gecikmiyorlardı.

Ahmed Emin'in baş makalesi iki tez ortaya atıyordu. Biri: Müslüman birliğinin manâsızlığı ve lüzumsuzluğu... Bu İRTİCA yaygarasının başka bir telden, başka bir perdeden ifadesi idi. Kur'an-ı hakimin emrettiği iman kardeşliği, Medeniyeti Muhammediye'nin istihdaf ettiği umumî Sulh ve sükûn... Bunlar müslüman düşmanları için dâima tehlikeli bir mevzu' ad edilmiştir.

Levent Şahverdi Arşivi

İnsanları ortaksız, nazîrsiz bir tek Allâha inandıran ve bizler gibi insan ve Allah'ın resulü olan Hazreti Muhammed'in nübüvvetine iman eden insanları kardeş telâkki eden bir DİN'e râa bidayetten beri yahudiler ve DÖNME'ler düşman olmuşlar, sair milletleri de düşman kılmak için çalışmışlardı. Tekmil insanlara şefkat edilmesini isteyecek kadar Âlicenablık olan bu din, TALMUT ve KABBALA salikleri için daima tehlikeli görünmüştür.

İşte baş muharrir, böyle temiz inançlara bağlı din kardeşlerin bir vahdet vücuda getirmelerinin hayal olduğuna ve lüzumsuzluğuna işaret ettikten sonra asıl maksadını ifşa ediyor, içini döküyor. Mademki cepheler çözülmüş, Türk ordusu Filistinde bozulmuş, artık mukadderatı taayyün etmiş demektir. Artık baklayı ağzından çıkarmanın sırası gelmiştir. Ahmet Emin diyor ki:

Filistin'e istiklâl ve imtiyaz verilmeli ve Yahudiler orada istedikleri gibi yaşamalıdır.

★

Evet böyle başlayan yazılar, bir zaman tekmil garba hükmetmiş olan şevketli, kudretli bir devleti başka bir devletin himayesine (mandasına) tevdiini isteyecek kadar ileri gitti...

Bütün bu misalleri, haşmetli tarihimizin azametini hatırlarken İĞNELİ FIÇI'ların kanlı manzarasını gözlerimizde canlandırmalıyız. Gurur demeyeceğim, fakat vakur, fazla müsamahakâr bir milletiz. Garbın tacidarları atabei şahânemize sığındıkları zaman kaldırdığımız bir parmak yer yüzünün nizamını îadeye kâfi geliyordu. Padişahlara hekim, Sadrâzamlara kâhya, evlerimize hizmetçi diye aldığımız yahudiler bir milleti topyekûn İĞNELİ FIÇI'larda yok etmenin imkânsızlığını mel'un siyasî metotlar, entrikalar, dahilî şurisler ve ihtilâllerle telâfi ettiler. Halâ, yolumuzu onların sesiyle buluyor, programlarımızı onların direktifiyle ayarlıyoruz. Muhalefetin kazanacağını, iktidarın güç durumda olduğunu onlardan öğreniyoruz. Yabancı ülkelerde aleyhimize, tah-

Levent Şahverdi Arşivi

Halk iktisadî ve siyasî bir sıkıntı içinde ise en teselli verekirâmız bir şey yazıldı mı tam metnini onlardan öğreniyoruz. cek yazıları da onların gazetelerinde okuyoruz. Bunun bir tiîki, karga hikâyesi olduğunu birçokları bilmez. 1905 tarihinde ele geçen ve yirminci asır insanları için toptan bir İĞNELİ FIÇI olan «Beni İsrail hükemasının protokolları»nın 12 nci maddesinde şöyle yazılıdır:

«Matbuat şu yolu güdecektir: İhtirasları körüklemek, parti hodgâmlığını takviye... Bugünün gazeteleri faydasızdır, yalancıdır ve çoğu neye hizmet ettiklerini bilmezler. Biz onların sırtına semer vuracak, ağızlarına da kuvvetli gem takacağız.

Gazeteler bizim kontrolumuz haricinde hiç bir şey yapamayacaklardır. Bu netice şimdiden elde edilmiştir.

Çünkü dünyanın her tarafından gelen bütün haberler hep bizim merkezlerimizden alınmaktadır. (1)

.....

Siyasî meseleler üzerinde yerine göre kışkırtacağımız veyahut yerine göre tatmin edeceğimiz halk efkârını kâh doğrulukla, kâh yalanla, istediğimiz yola sevk edeceğiz. Her adımımızı daima zemini yoklayarak hesaplı olarak atacağız ve hadiseleri, halk üzerindeki tesirlere göre ya tasdik veya tekzip edeceğiz. Hasımlarımızı behemehâl yere sereceğiz. (2). Çünkü ellerinde, söylediğimiz tedbirler neticesi olarak,

---

(1) Nitekim milletleri son derece alâkadar eden çok mühim bâzı hâdiseler Yahudilerin işlerine gelmediği için öyle meskut geçilmektedir ki, insanlar bu mühim haberlere katiyen vakıf olamıyorlar. 18 ilâ 24 Mart 1958 tarihlerinde Amerika cenup eyaletlerinde Yahudiler aleyhine cereyan eden hâdiseler gibi...

(2) İsrâil oğullarının en büyük hasmı, hasm-ı bî emânı hiç şüphesiz Türkler ve müslümanlardır. O derecedeki müslüman maskesi taktıkları hâlde mezarlarını bile bizden ayıran bir azınlık, 1936 senesinde de Üsküdar Kaymakamlığına müracaat ederek ölülerinin, etrafının duvarsız olduğu bahanesiyle Müslüman mezarlığına defn edemiyeceklerini bildirmişlerdir. Üsküdarın gayyur kaymakamı ve necib halkı el birliği ederek mezarların etrafına duvar çekmişler ve keyfiyet 1938 de merkumlara tebliğ etmişlerdir. Zehî gaflet!..

Levent Şahverdi Arşivi

fikirlerini müdafaa edebilecek vasıta ve imkân bulunmayacaktır. (3)

İcâb ederse üçüncü derecedeki hasımlarımızla birlikte uçuracağımız tecrübe balonlarını kendi gazetelerimizde şiddetle red edeceğiz.

Hattâ şimdiden gazetecilik âleminde MASON'luk tesanüdü vardır. Bütün matbuat mensupları gazetecilik sırrı ile birbirlerine bağlıdırlar. Eski zaman büyücüleri gibi, hiç biri malûmatını emir almadıkça ifşa edemeyecektir. Çünkü bu gibiler, mazide yüz karası ve lekesi olanlar arasında seçilecektir...

İşte gazeteciliğin sırrı, rolü ve bunun nasıl istismâr edileceğine dâir Beni İsrâil hükemasının ana programında yer alan maddesi. Bu şeytanî fikirlerin ne miktarının tatbik mevkiine konduğunu ne dereceye kadar muvaffak olduğunu herkes kendisi hadiselerin ceryanına bakarak tayin edebilir...

Hele biz sâf Türk çocukları, başımızda bunca kavak yelleri estiğinden şimdi artık hadiseleri manâlandırmak da oldukça mahâret kazanmış bulunuyoruz.

Buna, yahudi elinde bulunan bu teşkilâta şu anda yan bakacak insan yoktur denilebilir. En yakın misali, Arjantinin kudretli eski cumhurreisi general Peron, halkı iğfal eden, her gün zehir kusan, milletin kanını emen, Arjantini sömürge yapmak için çalışan gizli Siyonist teşkilâtını müdafaa eden **La Pronsa** yahudi gazetesini kapattığı için yer yüzünde nasıl kızılca kıyametler koptuğu henüz hatırlardadır. Sayısız miktarda Demokrasi, hürriyet, insan hakları gibi bol lâflar israf

---

(3) Evet, bu hakikati en acı şekillerde biz milliyetçi Türkler ve temiz müslümanlar kendi nefislerimizde tecrübe ettik. Bugün öz Türk ve müslüman'ın bütün mânasiyle maddi ve mânevî hukukunu müdafaa edecek bir imkânımız yoktur. Kendileri tarafından tasnî' edilen hâdiselerin peşinden, yüzer puntoluk manşetlerle koparılan yaygaraları unutmayalım. Meselâ Malatya hâdisesinde evvelden hazırlanmış vicdansızca yalanları tekzib edecek bir gazete müslümanların elinde yoktur. Olsa idi hep birden bütün acı hakikati görebilirdik. Heyhat!

Levent Şahverdi Arşivi

edilerek yer yüzünün en hücra köşelerindeki gazetelere kadar bütün dünya basınının ayaklandığını gördük. Ne olmuş, bu kıyâmet neden kopmuştu? İrili ufaklı tekmil dünya matbuatını heyecan ve telâşa, hiddet ve gazaba sevkeden hangi mühim sebepti acaba?

Bu sebep; Arjantin milletinin kanını emen, tükenmez servetini sömüren yahudiye karşı milletinin hakkını müdafaa eden, ve hazineler üstünde oturdukları halde gömleksiz gezen bir milleti sefaletten kurtarmak için çalışan ve bunda muvaffak olan general Peron'u devirmek ve eskisi gibi, Arjantin'in bitip tükenmez bâkir servetini yağma etmek isteyen yahudinin organı La Urensa gazetesinin kapatılmasıl...

Ne büyük cinayet değil mi? Böyle Hürriyet ve demokrasi devrinde gazete kapatmak olur mu? Hem Yahudilerin ne günahları var bunda? Zekâ ve gayretlerinin mükâfatı olarak son damlalarına kadar Arjantinlilerin kanını emmişler, bunlardan ne çıkar? Mümtaz millet o... Diğer milletlere hayvan diyen o... Varsın sülük gibi milletin kanını emsin, istediği gibi yazsın ve gömleksiz (Non Kamisso) bir milleti, hakkı olan refaha kavuşturan bir devlet reisine ağız dolusu hakaret savursun... Hayır buna hiç bir şef, hiç bir diktatör müsaade edemez...

Peron gazeteyi kapattı, yer yerinden oynadı. Bizimkiler dahil, yahudi emrindeki bütün dünya matbuatı bu korkunç senfoniye iştirak etti.

Bu; bir yahudi zaferidir. Bu, yahudinin dünya matbuatı üzerindeki hâkimiyetinin şaheser bir örneğidir...

Nuri Said Irakta kapatmadık gazete, kapısına kilit vurmadık parti bırakmadı... Demokrasi diye dünyayı velveleye veren matbuât bundan tek satırla olsun bahsemedi. Acaba medenî âlemde kapatılan gazete sadece bu yahudi gazetesi midir? Hayır, yüzlerce gazete ve partiler kapatılmış,

Levent Şahverdi Arşivi

hürriyetler payimâl edilmiştir. Hiç kimse bu haksızlığa karşı ağzını açıp gık bile diyememiştir. Zira yahudi hakim, diğerleri mahkûmdur da ondan...

★

İşte, belki elli asırdan beri İĞNELİ FIÇI'larda canavarca insan öldürüp kanını emen akrep yaradılışlı bir azınlığın basın üzerindeki hâkimiyeti...

Bu kitaba vesikalariyle birlikte aldığımız İĞNELİ FIÇI cinayetleri kaliyyen yazıldığı kadar olmayıp, korkunç denecek kadar çoktur. Fakat onun parası ve yaygarası âh ve enînleri o şekilde boğmuştur ki insanlık ancak mahdut miktarda bu kanlı hadiselere muttali' olmuş, gerisi güme gitmiştir... kitabı bitirirken okuyucularıma Osmanlı hükûmeti hudutlarında vuku' bulmuş bir kaç İĞNELİ FIÇI vakasını daha arz edeyim:

«Sir Jonh Berker, Halep'te İngiliz konsolosu bulunuyordu. İsviçre'de yazdığı bir eserde diyor ki:

1810 yılında Haleb'in müslüman ve hıristiyan halkı müthiş bir heyecan içinde idi. O zaman Şam şehrinde ikamet etmekte olan bazı İsviçreliler de bu heyecan seline kapılmışlardı. Onlar da kendi çocuklarının bir gün böyle feci bir akıbete uğrayacaklarından korkuyorlardı. 1810 senesinde Halep'te bazı çocuklar kaybolmuş, izlerine tesadüf edilmemişti.

Türk hükûmeti bu mevzuda gayet ciddî ve hassas davranıyordu. Halk bütün bu kayıplar hadisesini yahudilerden biliyor, sinirleniyor, feryat ediyor, yahudi mahallelerine saldırıyordu. Hükûmetin gayreti boşa çıkmadı Nihayet Selimiye mahallesinden Gandur oğlu Yusuf isminde on yaşında bir yahudi Davud Ebu Musanın evinde sağ olarak bulundu. Müthiş bir muhafaza altında idi. Sesini çıkarmak, duyurmak imkânları külliyen kaldırılmıştı. Şu kadar var ki, hamursuza henüz zaman vardı. Çocuğu yahudiler teskin etmişler ve

Levent Şahverdi Arşivi

onu, fındık, ceviz, badem ve nohut ezmesiyle beslemişlerdi.

Çocuk velilerine teslim edilmiş, yirmi üç yahudi hapse tıkılmıştır. İngiliz konsolosu kitabında bu yahudilerin akıbetlerinin ne olduğu meçhul kalmıştır demektedir.

Bütün bu malûmat Sir Jonh Berker'in kitabından aynen alınmıştır. Yine bu zat'ın kitabında kısaca 1812'de Korfu adasında bir rum çocuğunun İğneli Fışı'da öldürülüp kanının alındığı ve bu sebepten üç yahudinin asıldığı yazılıdır.

Sir Jonh Berker, 1824 senesinde Beyrut şehrinde vuku bulan İĞNELİ FIÇI hadisesini şöyle anlatıyor:

«Fettullah Sâik isminde bir hıristiyan çocuğunun öldürülüp kanı hamursuza katılmış ve cesedi uzun aramalar sonunda Antalyas mevkiinde deniz kenarında bulunmuştur. Failleri aranmış, bazı Yahudiler tazyik edilmiş ise de Avusturya konsolosunun müdahalesi üzerine bir netice elde edilememiş, mücrimler insan adaletinden yakayı sıyırmışlardır. Onları Allah'ın şaşmaz Adaleti bekliyor.»

Yukarıdaki satırlarda aynen İngiliz konsolosunun kitabından alındı Bu kitabın sahifelerini çevirdikçe seneler geçiyor ve kanlı film tekerrür ediyor. Şimdi yine bu zatın kitabını takip edelim:

«Lâzkiye şehrinde 1820 tarihinde doğmuş olan Hüseyin Ali, fakir bir ailenin çocuğu idi. Babası Miskal, çocuğunu geçim zorluğundan ötürü Trablus Şam'daki halasının yanına gönderdi. Bu çocuk orada 1834 tarihine kadar yaşadı ve ibtidai mektebini bitirdi. 14 yaşına gelmişti. Halim, selim ve uslu bir çocuktu. Halası onu deli gibi seviyordu. Evden çıkmaz, kız çocukları gibi ev işlerinde halasına yardım ederdi. 1834 senesi Kanûn evvel ayının 12 nci günü bu sâkin çocuk sırra kadem bastı. Halası, komşuları, mahalle halkı ve mahallî hükûmet hadiseye el koydu. Gayet sıkı aramalar

Levent Şahverdi Arşivi

yapıldı. Halepte 1810 tarihinde işlenen cinayetin acısı hâlâ yürekler yakmakta idi. Halk bunu unutmadığı gibi, gün geçtikçe herkes vak'aya kendiliğinden bir şeyler ilâve edip işi büyüttükçe büyütüyorlardı. Yeni bir heyecan dalgası Trablusşam halkını korkutuyordu.

Nihayet Kânûn evvelin 16 ıncı günü sabah saat dokuzda Aslan Şalom isminde bir Yahudinin evine halk ve zaptiyeler bir baskın yaptılar. Manzara cidden korkunçtu. O masum, o uslu çocuğun el ve ayakları bağlanmış, ağzı bir mendile sıkı sıkı kapanmış olduğu halde çarmıha gerilmiş ve kanı son katresine kadar alınmıştı Bu acı manzarayı gören hala çığlık içinde yere düşüp bayılmıştı. Bu hal heyecandan çalgına dönmüş olan halkı büsbütün çıldırttı. Ve bu insanlar olanca hırslariyle Şalom'un üzerine saldırarak onu param parça, didik didik ettiler. Ne yazık ki suç ortakları bu yüzden adaletin pençesinden kurtuldular....

Buraya kadar olan yazılarda tarafımızdan katılmış tek cümle ve mutalâa yoktur. Hepsi İsviçre'de «Yahudi cinayetleri» ismiyle basılan Halep İngiliz konsolosu Sir Jonh Berker'in kitabından olduğu gibi alınmıştır.

Aziz okuyucu; bu eseri kanlı hikâyelerle başladık, kanlı maceralarla bitirdik. Önünüze serdiğimiz hünîn tablolar asırlardan beri islâmiyeti yıkmak ve Türkün ismini tarihten silmek isteyen bir çeteyi çırıl çıplak teşhir ediyor ve onun hüviyetini açıklıyor. Biz onları tanımıyoruz. Şimdiye kadar merak edip tanımak isteyen de çıkmamış içimizden... Bundan faydalanan bu çete, gayet serbest ve pervasız olarak bizim dinî, içtimaî, siyasî, mülkî, hukuki her türlü varlığımızda büyük ve menfi rollerini oynamış, altından kalkılmaz zararlar ve felâketlere sokmuştur bizi...

Tarihimizde onun kanlı izleri vardır ve silinmemiştir... Fakat şu son elli yıllık hayatımızda onun aleyhimize çevir-

Levent Şahverdi Arşivi

diği dolaplar o kadar müthiş ve açtığı yaralar o kadar derindir ki... O, bizim başımıza gelen musibetlerin hepsinden mesuldür.

Gazze cephesinden LOZAN'a kadar onun pis tırnaklarını ve müdahalesini görürüz. Kur'an-ı Kerim'den Allah'ın Resûlüne kadar bütün müslümanlık onun düşmanıdır. Mukaddesatımıza sarılmaktan, ibadetlerimize kadar onun manialariyle karşılaşırız.

Biz isimlerine bakarak aldanmayalım mukadderatımıza saldıranların, mukaddetimizle oynayanların adları ne olursa olsun onlar YAHUDİ'dirler. Şu perakende ve toptan İĞNELİ FIÇI katilleri!...

Levent Şahverdi Arşivi

MUHTEREM OKUYUCULARIMIN EHEMMİYETLE NAZARI DİKKATİNE!

1912 senesinden bugüne kadar mukadderat beni, vatanımın ve milletimin düşmanlariyle karşı karşıya getirdi. Onlarla yılmadan mücadele ettim. Onların tahtları deviren, diktatörleri al aşağı eden, hükûmetleri parmağında oynatan kudretleri, teşkilâtı, bankaları imanımdan aldığım cesaret sayesinde, azmin önünde eridi ve beni yolumdan çevirememedi Büyük Allah'ın birinci cihan harbinde bana verdiği vazife sayesinde, memleketimi mahvetmek için seferber olmuş hâin ve casus sürülerini kitle halinde yakalamağ ve onların «altın» larının yüzüne tükürerek cümlesini sehpayi adalete sevke muvaffak kıldı.

İngilizlerin şişirdikleri meşhur casusları albay Lavrens'in paçavrasını yere serdim ve dönen dolapların sırlarına erdim.

Düşmanlarım bana harb ilân ettiler. Şeref ve haysiyetimi, evimi, yuvamı ve servetimi hedef tuttular. Yalan ve iftiranın, vicdansızlığın, entrikanın her çeşidini, her fırsatta aleyhime kullandılar. Namus, fazilet, vatan aşkı, cesaret ve nihaî derecede dürüstlük ve açıktan mücadele silâhım olduğundan Allah'ın lütfiyle beni teşebbüsü îmanımı takviye etti, azmimi şahlandırdı. Evet, emek ve alınterinden elde ettiğim servetimi mahvettiler. Hükûmetleri bana düşman ettiler. Otoriteler yalan söylediler. Birçok insanları aldattılar. Fakat bunların hiç biri, müddeti hayatında zerre kadar iğri yola sapmamış olan ve hak bildiği davası uğrunda her şeyi feda etmeği göze almış olan ve bütün bunları Allahın rızası, resûlünün hoşnudiyeti ve asil milletimizin menfaati namına yapan insanın

Levent Şahverdi Arşivi

manevî hüviyetinden bir parça koparamadılar. Bütün bunlar hulusu tam İMAN'ımın bir mükâfatı oldu bana...

İşte böyle çetin, ızdıraplı, tehlikeli bir mücadelenin 47 nci yılını idrâk etmiş bulunuyorum. Bu uzun süre içinde birçok entrikaların sırrına erdim. Yüzlerce eser, binlerce makale okudum. Yer yüzünün her köşesinden vesikalar derledim, elli bir eser meydana getirdim.

SON SÖZ

Bize zararı olmayan yılan bin yaşasın .. Bu, ata sözüdür. Realitede yeri büyüktür. Bazı temiz karakterli insanlara bu fikir sapa gelse de, ne çare hakikat böyledir.

Siyonistlerin İğneli fıçıda, türlü işkencelerle adam öldürmeleri bu kategoriye, iki şekilde de uymez. Fakat bir lâhza uyduğunu farz ederek:

Bize nel veyahut nemize lâzım!

deyip geçemeyiz. Çünkü, bu; zehirin şiddetini, dişlerinin keskinliğini olanca dehşetiyle önümüze serdiğimiz zümre, en azılı taarruzunu bize yapmış, en öldürücü zehrini bize zerk etmiştir.

Bizim bu tehlikeden haberimiz olmaması ve yahut içimizden hiç bir Allah'ın kulunun bu mevzuu üzerine vazife edinip işe el koymaması, hakikatın ifadesini değiştirmez, sadece bizim gafletimizi gösterir. Yalnız gaflet değil bir büyük günahtır ki, kendikendimizi tenkit olacağından üzerinde durmuyorum.

İğneli Fıçıl Müslüman Türk düşmanlarının, mahiyet ve tehlikesini açık ve sarih olarak göstermesi itibariyle son derece mühimdir.

Levent Şahverdi Arşivi

Mümkün olup ta «**Türkî İşte düşman'ın**» eserini daha evvel bastırmış olsa idik, o zaman milletimizi ağının içine alıp makberei tarihe gömmek isteyen bir azınlığı daha yakından öğrenmek mümkün olurdu.

Bundan evvel çıkan kitaplarımızla, yalnız Allah'ın büyüklüğüne ve adaletine güvenerek yaptığımız mücahede ve seri halindeki neşriyatla aziz okuyucularıma, Beni İsrail'in, Nur-u nübüvvet-i Muhammedî'nin parladığı ve gözleri kamaştırdığı ilk dakikadan itibaren ne müthiş, ne düşmanca ve hunharca cephe almış olduklarını kâfi derecede göstermiş olduk. Bunun mes'ut neticesi olarak da münevver ve muhterem kari'lerimden aldığım ve artık cevap vermekten âciz kaldığım binlerce mektup ve iltifatlardan anlıyorum

Evet, kırk yılı aşan bir zaman içinde usanmadan ve yılmadan peşinden koştuğum bir mücadele sonunda aziz yurttaşlarımın, başımıza gelen felâketler ve musîbetlerin nereden, nasıl ve hangi kanatlardan geldiğini hayretle temaşâ etmekte olduklarını görmekle derin bir saadet ve iftihar duymaktayım.

İğneli Fıçı, muazzam teşkilât, faaliyet ve imkânlar sayesinde milletlerden gizlenmiş cinayetler ve sûikastları, bin bir dereden su getirerek açıklıyor.

İğneli Fıçı, sinsi ve geniş teşkilât ve için için kaynayan hiç bir zaman durulmayan fesât ve mel'anet kaynaklarından fışkıran musîbet ve kötülük faaliyetlerini bol misallerle ifşa ediyor. Bu misallerle okuyucu kendisini tehdit eden tehlikeyi ve bu tehlikenin doğurduğu acı neticelerin mahiyetini, mes'ullerini ve müsebbiplerini öğrenmiş olursa eser vazifesini yapmış demektir.

Hasımlarımız, milletleri sülük gibi emmek, maneviyatlarını çürütmek ve onları dize getirmek için son derece fa'âl, plânlı, hazırlıklı ve maharetlidir. Biz, böyle müthiş bir teş-

Levent Şahverdi Arşivi

kilâta karşı kollarımızı sallayarak, omuzlarımızı silkerek yüdüğümüz için bütün acı hadiseleri ve onların iç yüzlerini herşey olup bittikten ve iş işten geçtikten sonra fark ediyoruz.

Halbuki, teker teker İğneli Fıçı'larda adam öldürmekle artık ihtirasları yatışmayan insanlar hiç de bizim gibi değildirler.

Bakınız; onlar halk efkârını kendi arzuladıkları istikamete çevirmek ve milletleri uyutarak, şuurları şaşırtmak için ne gibi planlar düzenlemişler, ne gibi tertibat almışlardır.

Benî İsrâil hükemasının Protokolları adını taşıyan fesat programının on üçüncü maddesinde şöyle yazılıdır:

«Yahudi olmayanlar arasında matbuatımız namına tutulan ajanlar, bizim bizzat neşrini muvafık görmediğimiz şeyleri bize danışarak ve bizden müsaade alarak gazete sütunlarında münakaşa edecekler ve biz de, bu münakaşaların husule getirdiği gürültüden istifade ederek, kendimizce lüzumlu göreceğimiz tedbirleri alacağız ve bunları halk efkârına bir emri-vaki' gibi göstereceğiz, Böylece nazarları bir noktaya çevirip, hâdiseleri halka bir muvaffakiyet şeklinde gösterdikten sonra yine aynı matbuata nazarları başka meselelere çevirtecek emirleri verecek, yazıları yazdıracağız.

Bizim devamlı gayretimiz ve çalışmalarımız neticesinde halk daima yeni şeyler, yeni fikirler peşinde koşmaya alıştığından, kendilerini bir şey sanan bazı budalalar, münakaşa etmek istedikleri fikirlerin arkasında bizim hangi görünmez maksatlarımızın gizli olduğunun farkına bile varmıyacaktır. (1).

---

(1) Son zamanlarda hayret ve esefle müşahâde ettiğimiz bâzı neşriyat, hep bu programın mahsulüdür. Büyük bir milleti ayakta tutan ve ona cihanşumûl bir şeref, itibar ve muvaffakiyet kazandıran mukaddes umdelerin nasıl bi mehabâ taarruza uğradığını görüyoruz. Bu vesile ile şurasını tekrar belirtmek isteriz ki bütün bu faaliyetler ve yırtınmalar hızını, direktifini ve câlizesini hep aynı kaynaklar ve teşkilâttan alırlar...

Levent Şahverdi Arşivi

Yakın bir âtide, matbuat vasıtasiyle, müstehcen san'atı ve aşırı spor iptilâsını aşılayacağız. Bu hareket, kafaları, zihinleri bizimle mücadele etmekten alıkoyacaktır. Yahudi olmayanlar kendi zekâları ve düşüncelerinin mahsulü olan kararlar ve hükümlerden yavaş yavaş uzaklaşacaklardır.

Milletlerin efkârını türlü hayalî, yeni ve sözüm ona terakkiperver nazariyeler yaratmaya sürükleyeceğiz. İşte bizim bu, terakki, modern hayata intibak ve medeniyet kelimelerimizdir ki budala gayri yahudileri serseme çevirmiştir.

Şimdi bunlar içinden tek adam çıkamaz ki bizim piyasaya sürdüğümüz ve arkasında kendi emellerimizi gizlediğimiz bu nazariyelere kafa tutabilsin... O takdirde insanlara istikamet veren fikir ve rehberlerin düşünce ve telâkkileri münhasıran bizim menfaatlerimiz ve arzu ettiğimiz istikametlerde inkişaf edecektir.»

İşte; münferit İğneli Fıçı vakalarından başlayarak insan kaniyle beslenen ve bugüne ulaşan mel'un zekâların cemiyetleri manen ve maddeten iflâsa sürükleyen şeytanî programlarından bir parça...

Bir lâhza bu satırların tesirinden kendimizi sıyırarak şimdi içinde yaşadığımız hâdiselere, olup bitenlere ve içtimaî yürüyüşteki âhenge bakalım. Göreceğimiz manzara, Yahudilerin programına kılı kılına uygundur... Bu şeytanî düşünceler hislerimizi ve kanımızı harekete geçirerek bizi gerekli tedbirleri almaya sevketmelidir.

Rehgüzârımızda daima tesadüf edeceğimiz iktisadî, içtimaî, siyasî, hattâ DİNÎ engellerin hep ayni kaynaktan fışkırdığını bilmekliğimiz zarurîdir.

Biz ne kadar asîl ve saf isek, düşmanlarımız o derece necabetsiz ve açık gözdürler. Fakat bu defa bizde husule gelecek intibah ve uyanıklık, istikbalde bu gibi faciaların

Levent Şahverdi Arşivi

tekrarını önleyecek ve düşmanlarımızın kuvvet ve cesaretini kıracaktır. Fırsat düşmüşken arz edelim ki: Müslüman Türk düşmanlarının kudreti, bizim gözlerimizde büyüttüğümüz kadar değildir. Onlar, solucanlar gibi yer altında çalışır, yarasalar, vampirler gibi gecelerin karanlığından, zulmetlerin koyuluğundan istifade eder. İddiaları ne olursa olsun, servetleri ne derece hudutsuz olursa olsun kazançları azdır. Onların asıl kuvvetini Yahudi olmayan milletlerin lâkayıtlığı ve siyasî ve içtimaî teşkilâttan mahrum olmasında aramalıyız. bundan daha mühim olan nokta, Yahudilerin blöf, santaj ve yaygarasına bizim fazla kıymet vermekliğimizdir. Hiç şüphesiz bir nevi kompleks olan bu hal de, Siyon protokollarının dediği gibi, bize İsrail oğullarından geçmiştir. Bütün bunları bir kalem tenzil edecek olursak, bütün kuvveti yer yüzünde kurduğu ağlar ve parası sayesinde satın aldığı vicdanlarla, bir avuç korkak, müfsid ve bozguncu zümre çıkar karşımıza...

Tekmil medenî milletlerin müşterek gayret ve anlayışları sayesinde bu veba mikropları beşer bünyesinden sökülüp atıldığı gün insanlar, asırlar boyunca hasretini çektikleri ebedî sulh ve sükûna kavuşacaklardır.

Bu sulhu bertaraf etmek, bu huzuru imkânsız kılmak için düşmanların nasıl çalıştıklarını bir iki misal ile daha tetkik etmek isteriz. Onların fesât ve ihtilâl programlarının on dördüncü maddesinde şu hezeyanlar vardır:

«Müterakki memleketlerde çılgın, kirli, müstekreh bir edebiyat vücuda getirdik. Biz, dünyanın bütün dizginlerini elimize aldığımız zaman dahi bu müstehcen edebiyat bir müddet daha devam edecektir. Tâ ki, Yahudi olmayan milletlerin hayâsızlığı bizim mümtaz vekarımız karşısında daha ziyade göze batsın.»

Bu maddenin bugün ne derece tatbik mevkiinde olduğunu göstermek için sözü uzatmaya, misaller getirmeğe

Levent Şahverdi Arşivi

asla ihtiyaç yoktur. Edebiyat; fuhuş edebiyatı gelmiş ve hayâsızlık normal olmuştur. Medenî memleketlerde en ciddî gürültük gazetelerden, resimli magazinlere kadar bütün neşriyat, şehvet ve behîmiyet terennüm ediyor. Bugünün asrî gençliği, edep yerlerine kadar açık, çıplak, tahrik edici resimleri az bile buluyor. Böyle iğrenç resimler bulunmayan gazete ve dergileri eline bile almıyor. Hepimizin gözlerimizle ve tessürle gördüğümüz bu manzaralarla İsrâil oğullarının yukarıda madde haline gelmiş arzularının ne derece hakikate mutabık olduğunu izaha katiyen lüzum ve ihtiyaç yoktur.

Şimdi bir miktar daha bu programı inceleyelim; on beşinci maddesinde fesatlar vardır ki oldukça mühimdir:

«Bize silâh çekenlerin cümlesi yok edilecektir (2). Yeniden gizli cemiyet kuranlar da aynı âkibete uğrayacaklardır. Vaktiyle bizim muvaffakiyetimiz için çalışmış olan cemiyetler de lâğvedilecektir. Gayri Yahudi FARMASONLAR'lara gelince onların âkibeti de aynı olacaktır (3). Başta FARMA-

---

(2) İkinci Dünya Harbinden sonra bunun tezahürünü dehşet içinde gördük. Aşağı yukarı bütün bir cihan-ı husumetle tek başına pençeleşen Alman milleti harbi kaybedince, beşer tarihinde misli görülmemiş, yeni bir intikam sahnesi dünyayı yerinden sarstı. Başkumandan, Mareşal, nazır ve âlim demeden, Yahudiliğe cephe almış olan bütün insanlar gemi halatlariyle, yüz gözleri param parça olarak, müthiş işkenceler içinde Yahudi cellâtlar elinde öyle feci', öyle müthiş bir ölüme atıldılar ki tarihte bunun emsali yoktur. Yarınki harblerin kumandanları düşünsün...

(3) Bu korkunç maddeden bizim Farmasonlar haberdar mıdır bilmem. Fakat çoğu ihtiraslarını tatmin ve göz diktikleri mevkilere çıkmak, bir kısmı saflık ve cahilliklerinden, az bir kısmı da vatan'a sevgilerinden Yahudi yalan ve blöfleriyle tavlanarak FARMASON tarikatine girmiş olanlara yakın tarihimizde tebellür ettirdiğimiz gibi İzmir süikasdında idam edilenlerin ekserisi FARMASON birader ve onları mahkûm edenler de yine biraderlerdi. Bir zamanlar Üstâd-ı âzam olan sadr-ı âzam Talat paşa, Yahudi KARASSO'nun iğfalâtına kapılıp

Levent Şahverdi Arşivi

SON biraderlerimiz olmak üzere yer yüzünde, zaferimizin tahakkuk ettiğigüne kadar bizim için çalışmış olan bütün gizli teşekküller bertaraf edilecek ve onlar, yer altı faaliyetlerine alışmış olduklarından varlıkları bertaraf edilecektir.

Şu kadar var ki, nihaî zaferimiz gerçekleşinceye kadar FARMASON'ların faaliyetini destekleyeceğiz. Çünkü onların locaları ve mahfilleri bizim istihbarat merkezlerimizdir. Biz onlar sayesinde olup bitenleri en ince teferruatına kadar oralardan öğreniriz.

Şunu unutmamalıdır ki, bu locaların hepsinin arkasında bizim görünmez kuvvetimiz vardır. Biz, bizden olmayanların ahvalini, en mahrem noktalarına kadar onlardan öğrendiğimiz halde, kendilerini biz sevk ve idare ederiz. Bizim idare ve irademizi yürürlüğe sokan merkezler hiç şüphesiz her yerde MASON localarıdır.»

Buraya bir parmak basarak bu işi biraz kurcalayalım. Osmanlı Devletini meşrutî bir idareye bağlayarak ISLÂHAT yapmak, garbın teveccühünü kazanmak terakki ve kalkınma gibi câzip sözlerle mühim bir inkılâp yapan Jön Türkleri bu hayal peşinde koşturan, teşkilâtlandıran, parasını veren ve HÜRRİYET - ADÂLET terâneleriyle bazı adamları afsunlayarak Farmason localarına kaydettiren dünya Siyonizmi bu mahfiller sayesinde gerek İttihat ve Terakkiyi, gerekse memleketi bizzat kendileri idareleri altına almışlardır. Biz bunun farkında olmamışız?! Çünkü Yahudi hiç bir zaman sahnede gözükmez. O, daima kulislerde ve perde arkasın-

---

kendisini Masonluk girdabına kaptırmış ki bilinmez — güya vatan için hayır ummuştu. Vakta ki, felâketler seri hâlinde milletin başına çöktü ve biraderlerin vaad ettikleri yardım yapılmadı, Talât Yahudinin yakasına yapışarak:

— Be herif, hani biraderlerimiz nerede, yardımları nerede?

Diye avazı çıktığı kadar bağırmıştı. Hey gidi gaflet, hey gidi cehâlet, zehi budalalık...

Levent Şahverdi Arşivi

da çalışır. Biz, perde arkalarını göremediğimiz için öyle bir aldanış aldandık, öyle bir düşüş düştük ki izahına lüzum yok

FARMASON'luk memlekette kökleşip de biraderler imtiyaz sahibi olunca DÖNME CAVİD'in emri altına giren İstanbul, Tepebaşındaki NUR ve ZİYA FARMASON locası hükümet idare edecek şahısları kendisi seçmeğe başlamıştı. Meselâ: O zamanın geniş ve büyük vilâyetlerine vâli ve sancaklarına mutasarrıf tâyin olunacak zevat hakkında son sözü, mucibi ve muvafakati bu loca verirdi. Onun muvafakati olmadan hiç bir insan ne vâli, ne de mutasarrıf olurdu. Kaza kaymakamları bu hükümden istisna edilmişlerdi. Öyle ya, vâli ve mutasarrıfları seçtikten sonra daha alt kademeye inmeğe lüzum yoktu.

Bu aziz vatan'ın yetiştirdiği baha biçilmez değerli idare âmirlerinden gayet kıymetlilerini LOCA'dan vize alamadıkları için bir vazifeye tâyin etmek mümkün olamamıştı Üstad-ı âzam ve Dahiliye Vekili Talat'ın gücü bunlara yetmezdi. Şimdi bu acı hakikati göz önünde tutarak yine bir miktar Yahudiyi dinleyelim:

«Biz bizzat iktidara gelmemizi beklerken, dünyanın her tarafında FARMASON locaları açacağız. Kendilerinde bir istidat görenler veyahut bizim işimize gelenleri oralara celbedeceğiz Bütün bu locaları bizim kendi emrimize bağlayacağız. İhtilâlci ve hürriyetperver bütün eşhası bu localara tıkacağız. Buralara her tabakadan insan alacağız. Yerli ve beynelmilel bütün polis ajanları AZZET meselesinde olduğu gibi bu localara âza olanlar arasında bulunacaktır. Bu gibiler sadece, kafa tutanlara, baş kaldıranlara karşı tedbir almakla kalmazlar, bizim yapmak istediklerimizi de setrederler.

Gizli cemiyetlere girenlerin çoğu haris, serseri ve alel'umum zayıf karakterli insanlar olduklarından, maksadımıza ulaşmak ve bu gibileri istediğimiz gibi istihdam etmek için onlarla kolayca anlaşmak mümkündür.

Levent Şahverdi Arşivi

Farmasonları bizim bizzat idare etmekliğimiz kadar tabii ne olabilir? Zira biz onları nereye sevk ettiğimizi biliyoruz... (1) Ve sonra onları öyle bir şekilde yok ederiz ki hiç kimse, hattâ bizim hükümlerimizin kurbanları bile bundan şüpheye düşemez. İcap ettiği zaman bunların hepsi ecelleriyle ölmüş gibi dünyalarını değiştirdiler (2).

Biz, bütün insanlara hürriyet va'd ederken ve onları bununla avuturken, kendi uşaklarımızı mutlak bir itâat ve disiplin içinde tutarız.

Yahudi olmayanların kuvveti, bizim gayretimizle sıfıra indirilmiştir. Bizim hürriyetperverâne tesirlerimiz kanunları da zaafa uğratmıştır.

Bizde olmayanlarla, bizim düşünce ve görüş kabiliyetimiz arasında büyük farklar vardır. Onların zekâları hissî ve hayvanîdir görürler fakat sezemezler, bir şey icâd edemezler.

★

(1) Ömer Rıza Doğrul'un Selâmet mahfilinde dört konferans isimli matbu' ve mahrem eserinden bir parçayı bu kitabın 142 nci sahifesinde okuduk. Orada gayet sarih ve açık olarak FARMASON'luğun Benî İsrail'den gelme olduğu, işaretleri ve rümuzlarının tamamiyle İbranî olduğu pervasızca ikrar edilmektedir. Böylece tekit ve tasdik edilmiş bir hakikat de gösteriyor ki, her kim olursa olsun, hattâ Ömer Rıza gibi kıymetli İslâmî eserler tercüme etmiş ve millî kültüre hizmet etmiş müslüman muharrirler bile bu localarda kendilerini kaybederek Farmasonluğun bir İBRANÎ teşekkülü olduğunu itirafta bir beis görmüyorlar. Ne diyelim?..

(2) Şayan-ı dikkattir vaktiyle üst üste bir iki üstadı âzam hiç beklenmedik zamanlarda ve sudan sebeplerle böyle bir akıbete uğramışlardı. Bilinmez, kudretleri sonsuz gibi gösterilen bu esrarengiz tarikat KABALLO'su ve çeşitli gizli vasıtalariyle hangi icabın ve lüzumun neticesi olarak böyle bir karar almış olabilir. Bize biraz solak gelse de FARMASON biraderler kendilerini idare eden İsrâil oğullarının bu ifşâatına gerekli ehemmiyeti vermeleri lâzımdır.

Levent Şahverdi Arşivi

Buraya kadar okuduğumuz yazılarda bizzat ifşaat ve korkutucu kararlar olmakla beraber, şeytanları gölgede bırakacak mel'anet ve kararlar da vardır. Bu fikirlerin ne dereceye kadar tatbik sahasında olduğunu her insan hâdiselerin mihengine vurarak fark edebilir. Burada; bizler gibi, sapık fikirler, gizli cemiyetler ve yeraltı faaliyetlerinden nemet eden normal insanlardan ziyade, fânî dünyanın muvakkat ve basit menfaatleri uğruna benliklerinden tecerrüt edip, İsrail oğullarının yalan ve blöflerine kanıp, onların kuvvetlerini gözlerinde büyütüp, dalâlete sapanlar ve bu dalâlet tarikatinde hayır uman Farmason biraderler için alınacak dersler vardır. Onlar bu sözlere ağlebi ihtimal omuz silkeceklerdir. Fakat vatan çöküşünde ve bilhassa Türk İmparatorluğunun parçalanmasında bilerek veya bilmeyerek oynadıkları büyük rol ve sebep oldukları felâketler canlı bir şekilde gözlerine çarpıldığı ve millet tarafından günahları yüzlerine vurulduğu halde, hâlâ Yahudiye âlet olmakta ısrar etmeleri hiç de hoş görülmüyor. Milletimizin bu mevzudaki hassasiyeti şayan-ı takdir ve dikkattir.

Benî İsrail'in, bütün dinlerin ve başta müslümanlığın bî man düşmanı olduğunu biliyor ve bunu tarih sahifelerindeki bol misallerden öğreniyoruz. Onun bu hususlaki itirafını yine kendi fesât programlarının on yedinci maddesinden takip edelim:

«Vicdan hürriyetini her tarafta ilân etmiş ve sürüleri bununla aldatmış bulunuyoruz. Artık bizimkinden başka bütün dinlerin çöktüğünü göreceğiz. Zaman uzak değildir.

Bizim paramız ve direktifimizle işleyen matbuat, idare işlerini, DİN işlerini öyle ifadeler ve neşriyatla didikleyecek ve bizden başkalarına ait her şeyi kötüleyip itibardan düşüreceklerdir ki, budalalar bunun bizim tarafımızdan geldiğinin farkında bile olmayacaklardır.

Bizim uşaklarımız, yüksek tabakalardan olduğu kadar aşağı tabakalara mensup kimselerden, neşriyatçı, matbaacı,

Levent Şahverdi Arşivi

editör, amele ve hizmetçiler arasından da seçilmiş olacaklardır.

Bunların fena temayül ve ihtirasları varsa bunu açığa vurdurmak için kendilerine her türlü fırsat ve imkânı biz hazırlayacağız.»

★

Teker teker İğneli Fıçı cinayetlerinden başlayıp nihayet tekmil insanlığın mahvına ve beşer kitlesinin bir avuç İsrail oğluna köle olmasını istihdaf eden fesat programı, yani Beni İsrail hükemâsının Protokollarındaki maddeler bu kadar değildir. Onların, bir zamanlar hayal-i ham arkasında koştukları iddia edilmiş ve bütün bu müstekreh düşünceler birer nazariye, birer hezeyan olduğu zannedilmişti. Zaman ilerledikçe ve yukarıdan aşağı ancak bir kısmını okuduğumuz bu mel'anet planı, madde madde tatbik sahasına girince insanların da gözleri fal taşı gibi açılmaya başlamıştır.

Eğer İsrail oğullarının şer ve mazerratı bizi de istihdaf edip en büyük darbeyi bize vurması idi, garbın ve diğer insanların başlarına örülen çorap için:

— İLÂHÎ ADALET!

der geçerdik. Halbuki kısa zamanda gördük, çok defa garpla da birleşerek bütün ağırlıklariyle bizim üzerimize çullanmayı, diğer bütün iddia ve vecibelere takaddüm ettirmişlerdir.

Memuldür ki bunca tecrübe ve acı neticelerden sonra, millî şuurda fevkalâde bir intibah ve uyanıklık meydana gelecek ve milletimiz terakki ve refah yolunda mâzide geçirdiği acı tecrübelerden azami derecede istifade edecektir. Memnunlukla söyleyebilirim ki, bu uyanıklık, Yahudi menzili maksuda varmadan evvel göze çarpacak, gönülleri ferahlatacak bir vüs'atte husul bulmuştur.

Levent Şahverdi Arşivi

Cemiyetimiz; hasımlarımızın niçin İslâm dini ve Türk milleti üzerinde ısrarla durduğunun farkına varmış, sırrına ermiştir. Bu, geç ve güç olmuştur ama günün realitesidir.

Düşmanlarımız, kurşununu çektiği hedefin başına bizi koymaktan fâide ve lâzumu biliyor. Bu sebeple bizim üzerimizde ısrar ediyor.

Zira TÜRK, İslâmın alemdarı olduğu gibi, bütün Orta Doğu'nun da rehberidir. Gerisi boş lâfdır.

Cevat Rıfat Atilhan'ın

TARİH BOYUNCA
İSLÂM HÂKİMİYETİ
ve
UĞRADIĞI SUİKASTLER

isimli eserinin yeni baskısı yapılmaktadır. Yayınlarımız arasında çıkacak olan bu eseri bekleyiniz.

TOPTAN SATIŞ YERLERİ :

SİNAN YILDIZ (Sinan Yayınevi) Beyaz Saray Zemin kat No. 10 Beyazıt - İstanbul

OSMAN. YAYA (Kardeşler Kitabevi) Hacı Bayram cad. No. 6 Ankara

ÖZBAHAR YAYINLARI P.K.97 Beyazıt - İstanbul

Levent Şahverdi Arşivi

"Yahudi" raf etti. Saigol'i kendine düşmüş ve suç ortaklarından olan diğer Yahudiler Saigol'in [illegible] alındık için Bombay ve Kalküta'dan buraya gelmişler." Şaşkın şaşkın bakıştığını görünce ilave etti: "Yahudilerin bazı müfrit mezhepleri senenin muayyen aylarında, Yahudi olmayan bir genci kanunu istimal ederek öldürmeyi vazife sayarlar."

Yılanlar nasıl sokmayı bırakmazsa, YAHUDİ'ler de kendilerinden olmayanları fırsat buldukça ihlaftan geri durmazlar.

Yahudiliğin dünyadaki hikmeti vücudu nedir?

Pratik ihtiyaç ve ihtiras!

Yahudiliğin dünyevî ibadeti nedir?

Madrabazlık ve istismar!

Onun dünyevî mabudu ne dir?

PARA!

Beni İsrail hükemasının Protokolları adını taşıyan fesat programından bir paragraf:

Yakın bir atide, matbuat vasıtasiyle, müstehcen san'atı ve aşırı spor iptilasını aşılayacağız. Bu hareket, kafaları, zihinleri bizimle mücadele etmekten alıkoyacaktır.

Fiatı : 15.- TL

Levent Şahverdi Arşivi